Els Evangelis i els Fets dels Apòstols

Taula de Continguts

Evangeli de Mateu	1
Evangeli de Marc	22
Evangeli de Lluc	36
Evangeli de Joan	59
Fets dels Apòstols	76

Mateu

CAPÍTOL 1

1 Llibre de la generació de Jesucrist, fill de David, fill d'Abraham.
2 Abraham va engendrar Isaac; i Isaac va engendrar Jacob; i Jacob va engendrar Judes i els seus germans;
3 I Judes va engendrar Fares i Zara de Thamar; i Fares va engendrar Esrom; i Esrom va engendrar Aram;
4 I Aram va engendrar Aminadab; i Aminadab va engendrar Naasson; i Naasson va engendrar Salmon;
5 Salmon va engendrar Booz de Rachab; i Booz va engendrar Obed de Rut; i Obed va engendrar Jessè;
6 I Jessè va engendrar el rei David; i el rei David va engendrar Salomó d'ella que havia estat la dona d'Uries;
7 Salomó va engendrar Roboam; i Roboam va engendrar Abia; i Abia va engendrar Asà;
8 Asà va engendrar Josafat; i Josafat va engendrar Joram; i Joram va engendrar Ozias;
9 I Ozies va engendrar Joatam; i Joatam va engendrar Achaz; i Achaz va engendrar Ezequies;
10 Ezequies va engendrar Manasses; i Manasès va engendrar Amon; i Amon va engendrar Josies;
11 I Josies va engendrar Jeconies i els seus germans, aproximadament quan van ser portats a Babilònia:
12 I després que foren portats a Babilònia, Jeconias va engendrar Salatiel; i Salathiel va engendrar Zorobabel;
13 Zorobabel va engendrar Abiud; i Abiud va engendrar Eliaquim; i Eliaquim va engendrar Azor;
14 I Azor va engendrar Sadoc; i Sadoc va engendrar Aquim; i Aquim va engendrar Eliud;
15 Eliud va engendrar Eleazar; i Eleazar va engendrar Matan; i Matà va engendrar Jacob;
16 I Jacob va engendrar Josep, el marit de Maria, de qui va néixer Jesús, que s'anomena Crist.
17 Per tant, totes les generacions des d'Abraham fins a David són catorze generacions; i des de David fins al transport a Babilònia són catorze generacions; i des del transport a Babilònia fins a Crist són catorze generacions.
18 El naixement de Jesucrist va ser així: quan la seva mare Maria estava desposada amb Josep, abans que es reunissin, es va trobar encinta de l'Esperit Sant.
19 Llavors Josep, el seu marit, que era un home just i no volia fer-ne un exemple públic, va voler apartar-la en secret.
20 Però mentre pensava en aquestes coses, vet aquí que l'àngel del Senyor se li va aparèixer en somni i li va dir: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre amb tu Maria, la teva esposa, perquè el que és concebut en ella és de l'Esperit Sant.
21 I ella parirà un fill, i li posaràs el nom de JESÚS, perquè salvarà el seu poble dels seus pecats.
22 Tot això va passar perquè es complís allò que el Senyor havia dit pel profeta:
23 Heus aquí, una verge quedarà embarassada i donarà a llum un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que s'interpreta: Déu amb nosaltres.
24 Llavors Josep, que es va aixecar del son, va fer com l'àngel del Senyor li havia manat, i va prendre amb ell la seva dona:
25 I no la va conèixer fins que va donar a llum el seu fill primogènit, i ell li va posar el nom de JESÚS.

CAPÍTOL 2

1 Quan Jesús va néixer a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vet aquí que van venir uns savis d'orient a Jerusalem,
2 dient: On és el rei dels jueus que ha nascut? perquè hem vist la seva estrella a llevant i hem vingut a adorar-lo.
3 Quan el rei Herodes va sentir aquestes coses, es va turbar, i tot Jerusalem amb ell.
4 I quan va reunir tots els grans sacerdots i els escribes del poble, els va preguntar on havia de néixer Crist.
5 I li digueren: A Betlem de Judea, perquè així està escrit pel profeta:
6 I tu, Betlem, a la terra de Judà, no ets el més petit entre els prínceps de Judà, perquè de tu sortirà un governador que regirà el meu poble Israel.
7 Llavors Herodes, quan va cridar en secret els savis, els va preguntar diligentment a quina hora havia aparegut l'estrella.
8 I els envià a Betlem i els digué: --Aneu a buscar diligentment el nen; i quan l'hagueu trobat, torneu-me a saber, perquè també vingui a adorar-lo.
9 Quan van sentir el rei, van marxar; i, vet aquí, l'estrella, que van veure a l'orient, anava davant d'ells, fins que va venir i es va posar damunt d'on era el nen petit.
10 Quan van veure l'estrella, es van alegrar amb una alegria molt gran.
11 Quan van entrar a casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i es van arrossegar i el van adorar; i quan van obrir els seus tresors, li van oferir regals; or, encens i mirra.
12 I sent advertits de Déu en somni que no tornessin a Herodes, van marxar cap al seu país per un altre camí.
13 I quan se n'han anat, vet aquí que l'àngel del Senyor es va aparèixer a Josep en somni i li va dir: Aixeca't, pren el nen i la seva mare, fuig a Egipte i sigues-hi fins que et comuniqui: Herodes buscarà el nen petit per destruir-lo.
14 Quan es va aixecar, va agafar el nen petit i la seva mare de nit i se'n va anar a Egipte:
15 I va estar-hi fins a la mort d'Herodes, perquè es complís allò que el Senyor havia dit pel profeta: He cridat el meu fill d'Egipte.
16 Llavors Herodes, quan va veure que els savis se'n burlaven, es va indignar moltíssim i va enviar i va matar tots els nens que eren a Betlem i a tots els seus voltants, a partir dels dos anys d'edat, segons el temps que havia consultat diligentment als savis.
17 Aleshores es va complir allò que havia dit el profeta Jeremi, que deia:
18 A Rama es va sentir una veu, lamentacions i plors i un gran dol: Raquel plora pels seus fills, i no volia ser consolada, perquè no ho són.
19 Però quan Herodes va morir, he aquí, un àngel del Senyor se li va aparèixer en somni a Josep a Egipte.
20 dient: Aixeca't, pren el nen i la seva mare, i vés a la terra d'Israel, perquè han mort els que buscaven la vida del nen.
21 I es va aixecar, va agafar el nen petit i la seva mare i va arribar a la terra d'Israel.
22 Però quan va saber que Arquelau regnava a Judea a l'habitació del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi;

tanmateix, advertit de Déu en somni, es va traslladar a les parts de Galilea.
23 I va venir i va habitar a una ciutat anomenada Natzaret, perquè es complís allò que els profetes havien dit: Se l'anomenarà Natzaret.

CAPÍTOL 3

1 En aquells dies va venir Joan Baptista, predicant al desert de Judea,
2 I dient: Pendeu-vos, perquè el Regne dels cels és a prop.
3 Perquè aquest és el que va ser parlat pel profeta Isaies, dient: La veu d'un que clama al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.
4 I el mateix Joan tenia la seva vestimenta de pèl de camell i un cinturó de cuir al voltant dels seus lloms; i la seva carn eren llagostes i mel silvestre.
5 Llavors van sortir cap a ell Jerusalem, tota Judea i tota la regió del voltant del Jordà,
6 I van ser batejats per ell al Jordà, confessant els seus pecats.
7 Però quan va veure que molts dels fariseus i saduceus venien al seu baptisme, els va dir: Oh generació d'escurçons, qui us ha advertit que fugiu de la ira que vindrà?
8 Fes, doncs, fruits adequats per al penediment:
9 I no us penseu a dir en vosaltres mateixos: Tenim Abraham com a pare, perquè us dic que Déu pot, d'aquestes pedres, fer créixer fills a Abraham.
10 I ara també la destral està posada a l'arrel dels arbres; per tant, tot arbre que no dóna bons fruits és tallat i llançat al foc.
11 De fet, jo us batejo amb aigua per al penediment, però el que ve després de mi és més poderós que jo, del qual no sóc digne de portar les sabates: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.
12 El seu ventall té a la mà, netejarà completament el seu terra i recollirà el seu blat al graner; però cremarà la palla amb foc inextinguible.
13 Llavors Jesús va venir de Galilea al Jordà on Joan, per ser batejat per ell.
14 Però Joan li va prohibir, dient: He de ser batejat per tu, i vens a mi?
15 I Jesús responent li digué: Deixa que sigui així ara, perquè així ens convé complir tota justícia. Llavors el va patir.
16 I Jesús, quan va ser batejat, va pujar de seguida de l'aigua; i he aquí, el cel se li va obrir, i va veure que l'Esperit de Déu baixava com un colom i s'encén sobre ell.
17 I he aquí una veu del cel que deia: Aquest és el meu Fill estimat, en qui m'he complagut.

CAPÍTOL 4

1 Llavors Jesús va ser conduït per l'Esperit al desert per ser temptat pel dimoni.
2 I quan va haver dejunat quaranta dies i quaranta nits, després va tenir gana.
3 I quan el temptador es va acostar a ell, li va dir: Si ets Fill de Déu, ordena que aquestes pedres es facin pa.
4 Però ell respongué i digué: Està escrit: L'home no viurà només de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu.
5 Llavors el dimoni el porta a la ciutat santa i el posa al cim del temple,
6 I li digué: Si ets Fill de Déu, llança-te avall, perquè està escrit: Ell donarà ordre als seus àngels sobre tu; contra una pedra.
7 Jesús li digué: Escriu de nou: No temptaràs el Senyor, el teu Déu.
8 De nou, el dimoni el porta a una muntanya molt alta i li mostra tots els regnes del món i la seva glòria;
9 I li digué: Tot això et donaré, si et prosternes i m'adores.
10 Llavors Jesús li digué: " Vés-te'n d'aquí, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i només a ell serviràs".
11 Llavors el dimoni el va abandonar i, vet aquí, uns àngels van venir i el van servir.
12 Quan Jesús va saber que Joan havia estat empresonat, se'n va anar a Galilea;
13 I sortint de Natzaret, va venir i es va quedar a Cafarnaüm, que és a la costa del mar, als límits de Zabuló i Neftali.
14 perquè es complís allò que el profeta Isaies havia dit:
15 La terra de Zabuló i la terra de Neftali, pel camí del mar, més enllà del Jordà, Galilea dels gentils;
16 El poble assegut a les tenebres va veure una gran llum; i als qui s'asseien a la regió i a l'ombra de la mort la llum va sorgir.
17 Des d'aleshores Jesús va començar a predicar i a dir: Pendeu-vos, perquè el Regne dels cels és a prop.
18 I Jesús, caminant vora el mar de Galilea, va veure dos germans, Simó, anomenat Pere, i el seu germà Andreu, que llençaven la xarxa al mar, perquè eren pescadors.
19 I els digué: Seguiu-me i us faré pescadors d'homes.
20 I de seguida van deixar les xarxes i el van seguir.
21 I, passant d'allà, va veure altres dos germans, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, en un vaixell amb Zebedeu, el seu pare, arreglant les xarxes; i els va cridar.
22 I de seguida van deixar el vaixell i el seu pare i el van seguir.
23 I Jesús va recórrer tota Galilea, ensenyant a les seves sinagogues, predicant l'evangeli del regne i guarint tota mena de malalties i tota mena de mal al poble.
24 I la seva fama es va estendre per tota Síria; i li van portar tots els malalts que estaven presos de diverses malalties i turments, i els endimoniats, i els llunàtics i els que tenien paràlisi; i els va curar.
25 I el seguien una gran multitud de gent de Galilea, i de Decàpolis, i de Jerusalem, i de Judea i de més enllà del Jordà.

CAPÍTOL 5

1 I en veure la multitud, va pujar a una muntanya; i quan es va posar, els seus deixebles s'hi van acostar:
2 I va obrir la boca i els va ensenyar dient:
3 Feliços els pobres d'esperit, perquè d'ells és el Regne dels cels.
4 Feliços els que ploren, perquè seran consolats.
5 Feliços els mansos, perquè ells heretaran la terra.

6 Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran saciats.
7 Feliços els misericordiosos, perquè obtindran misericòrdia.
8 Feliços els purs de cor, perquè veuran Déu.
9 Feliços els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu.
10 Feliços els que són perseguits per la justícia, perquè d'ells és el Regne dels cels.
11 Feliços sou quan els homes us insultin i us perseguiran, i diguin tota mena de mals contra vosaltres en fals, per amor meu.
12 Alegreu-vos i alegreu-vos molt, perquè la vostra recompensa és gran al cel, perquè així van perseguir els profetes que van ser abans de vosaltres.
13 Vosaltres sou la sal de la terra; però si la sal ha perdut el seu gust, amb què es salarà? des d'aleshores no serveix de res, sinó per ser expulsat i trepitjat pels homes.
14 Vosaltres sou la llum del món. Una ciutat situada en un turó no es pot amagar.
15 Tampoc els homes s'encenen una espelma i la posen sota d'un busell, sinó sobre un canelobre; i il·lumina tots els que hi ha a la casa.
16 Que brilli així la vostra llum davant els homes, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que és al cel.
17 No us penseu que he vingut a destruir la llei o els profetes: no he vingut a destruir, sinó a complir.
18 Perquè en veritat us dic: Fins que no passin el cel i la terra, ni una jota ni un títol no passarà de la llei, fins que tot es compleixi.
19 Qui, doncs, incompleixi un d'aquests manaments més petits i així ho ensenyarà als homes, serà anomenat el més petit al regne del cel; però qui els faci i els ensenyi, aquest serà anomenat gran al regne del cel.
20 Perquè us dic que, llevat que la vostra justícia no superi la dels escribes i fariseus, en cap cas entrareu al Regne dels cels.
21 Heu sentit que els antics deien: No mataràs; i qui mati estarà en perill del judici:
22 Però jo us dic que qui s'enfada amb el seu germà sense cap causa estarà en perill del judici; i qui digui al seu germà: Raca, serà en perill del concili; , estarà en perill de foc infernal.
23 Per tant, si portes la teva ofrena a l'altar, i allí et recordes que el teu germà té res contra tu;
24 Deixa allí la teva ofrena davant l'altar i vés; primer reconcilia't amb el teu germà, i després vine a oferir el teu regal.
25 Acorda't ràpidament amb el teu adversari, mentre estàs amb ell en el camí; perquè en cap moment l'adversari et lliuri al jutge i el jutge et lliuri a l'oficial i siguis empresonat.
26 En veritat et dic que no en sortiràs de cap manera, fins que no hagis pagat l'últim cèntim.
27 Heu sentit que els antics diuen: No cometràs adulteri;
28 Però jo us dic que qui mira una dona per desitjar-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor.
29 I si el teu ull dret t'ha ofès, traieu-lo i llenceu-lo de sobre, perquè us és útil que un dels vostres membres es perdi, i no que tot el vostre cos sigui llançat a l'infern.
30 I si la teva mà dreta t'ha ofès, talla-la i llença-la fora de tu, perquè t'aprofita que un dels teus membres es perdi, i no que tot el teu cos sigui llançat a l'infern.
31 S'ha dit: Qui repudi la seva dona, que li doni un escrit de divorci.
32 Però jo us dic que qui rep la seva dona, llevat d'una causa de fornicació, la fa cometre adulteri; i qui es casa amb la divorciada, comet adulteri.
33 De nou, heu sentit que els antics diuen: No et jurares, sinó que compliràs al Senyor els teus juraments:
34 Però jo us dic: No jureu gens; ni pel cel; perquè és el tron de Déu:
35 Ni per la terra; perquè és l'esmbori dels seus peus: ni per Jerusalem; perquè és la ciutat del gran Rei.
36 Tampoc jurares pel teu cap, perquè no pots fer blanc ni negre un cabell.
37 Però que la vostra comunicació sigui: Sí, sí; No, no: perquè tot allò que és més que aquests ve del mal.
38 Heu sentit que s'ha dit: Ull per ull i dent per dent.
39 Però jo us dic que no us resistiu al mal;
40 I si algú et vol demandar davant la llei i et treu la túnica, deixa-li també el teu mantell.
41 I qui us obligui a recórrer una milla, aneu amb ell dos.
42 Dóna-li al qui et demana, i no t'allunyis del qui vol demanar-te prestat.
43 Heu sentit que s'ha dit: Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic.
44 Però jo us dic: Estimeu els vostres enemics, beneïu els qui us maleeixen, feu el bé als qui us odien i pregueu pels que us fan malament i us persegueixen;
45 perquè sigueu fills del vostre Pare que és al cel, perquè ell fa sortir el seu sol sobre els dolents i sobre els bons, i fa ploure sobre els justos i sobre els injustos.
46 Perquè si estimeu els qui us estimen, quina recompensa teniu? ni tan sols els publicans el mateix?
47 I si només saludeu els vostres germans, què feu més que els altres? ni tan sols els publicans?
48 Sigueu, doncs, perfectes, com és perfecte el vostre Pare que és al cel.

CAPÍTOL 6

1 Tingueu cura de no fer la vostra almoina davant els homes perquè els vegin; en cas contrari, no tindreu recompensa del vostre Pare que és al cel.
2 Per tant, quan facis la teva almoina, no facis sonar la trompeta davant teu, com fan els hipòcrites a les sinagogues i als carrers, perquè tinguin glòria dels homes. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
3 Però quan fas almoina, que la teva mà esquerra no sàpiga què fa la teva dreta:
4 perquè la teva almoina sigui en secret, i el teu Pare, que veu en secret, et recompensarà públicament.
5 I quan pregueu, no siguis com els hipòcrites, perquè els agrada pregar dempeus a les sinagogues i als racons dels carrers, perquè siguin vists pels homes. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
6 Però tu, quan preguis, entra al teu armari, i quan hagis tancat la porta, prega al teu Pare que està en secret; i el teu Pare que veu en secret et recompensarà obertament.

7 Però, quan pregueu, no feu servir repeticions vanes, com fan els pagans, perquè pensen que seran escoltats per la seva gran paraula.
8 Per tant, no sigueu com ells, perquè el vostre Pare sap de què necessiteu, abans que li demaneu.
9 Així doncs, pregueu: Pare nostre que ets al cel, santificat sigui el teu nom.
10 Vinga el teu regne. Es faci la teva voluntat a la terra, com al cel.
11 Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia.
12 I perdoneu-nos els nostres deutes, com nosaltres perdonem als nostres deutors.
13 I no ens deixis a la temptació, sinó allibera'ns del mal: perquè teu és el regne, el poder i la glòria per sempre. Amén.
14 Perquè si perdoneu als homes les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà:
15 Però si no perdoneu als homes les seves faltes, tampoc el vostre Pare us perdonarà.
16 A més, quan dejuneu, no tingueu la cara trista com els hipòcrites, perquè es desfiguran els seus rostres per semblar als homes que dejunen. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
17 Però tu, quan dejunis, ungeu-vos el cap i renteu-vos la cara;
18 Que no sembli als homes que dejunis, sinó al teu Pare que està en secret; i el teu Pare, que veu en secret, et recompensarà obertament.
19 No us acumuleu tresors a la terra, on l'arna i l'òxid corrompeixen, i on els lladres trenquen i roben:
20 Però acumuleu-vos tresors al cel, on ni l'arna ni l'òxid corrompeixen, i on els lladres no trenquen ni roben:
21 Perquè on és el teu tresor, allà també hi serà el teu cor.
22 La llum del cos és l'ull; per tant, si el teu ull és sol, tot el teu cos estarà ple de llum.
23 Però si el teu ull és dolent, tot el teu cos estarà ple de foscor. Per tant, si la llum que hi ha en tu és foscor, quina foscor és gran!
24 Ningú no pot servir a dos amos: o odirà l'un i estimarà l'altre; o bé s'aferrarà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir a Déu i a Mammon.
25 Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, què menjareu o què beureu; ni encara pel vostre cos, què us vestireu. No és la vida més que la carn, i el cos que el vestit?
26 Mireu les aus del cel: perquè no sembren, ni collien, ni recullen als graners; però el vostre Pare celestial els alimenta. No sou molt millor que ells?
27 Qui de vosaltres pot afegir una colzada a la seva estatura, si s'hi preocupa?
28 I per què us penseu pel vestit? Considereu els lliris del camp, com creixen; no treballen, ni filen:
29 I, tanmateix, us dic que ni Salomó, amb tota la seva glòria, es va vestit com un d'aquests.
30 Per això, si Déu vesteix així l'herba del camp, que avui és, i demà es tira al forn, no us vestirà molt més, oh poc fe?
31 Per tant, no us penseu i digueu: Què menjarem? o: Què beurem? o: De què ens vestirem?
32 (Perquè després de totes aquestes coses busquen els gentils:) perquè el vostre Pare celestial sap que teniu necessitat de totes aquestes coses.
33 Però busqueu primer el regne de Déu i la seva justícia; i totes aquestes coses us seran afegides.
34 Per tant, no us preocupeu per l'endemà, perquè l'endemà es preocuparà per les coses pròpies. Suficient per al dia és el seu mal.

CAPÍTOL 7

1 No jutgeu, perquè no sigueu jutjats.
2 Perquè amb el judici que jutgeu, sereu jutjats; i amb quina mesura mesureu, us tornarà a mesurar.
3 I per què mires la palla que hi ha a l'ull del teu germà, però no tens en compte la biga que hi ha al teu propi ull?
4 O com diràs al teu germà: Deixa'm treure la palla del teu ull; i, mira, hi ha una biga al teu propi ull?
5 Hipòcrita, treu primer la biga del teu propi ull; i llavors veuràs clarament per treure la palla de l'ull del teu germà.
6 No doneu allò que és sagrat als gossos, ni llenceu les vostres perles davant dels porcs, perquè no les trepitgin sota els seus peus i es tornin i us trenquin.
7 Demaneu, i us donarà; busqueu, i trobareu; truqueu i se us obrirà:
8 Perquè tothom qui demana rep; i qui cerca troba; i al qui truqui se li obrirà.
9 O quin home hi ha de vosaltres, a qui si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra?
10 O si demana un peix, li donarà una serp?
11 Si doncs, que sou dolents, sabeu donar bons regals als vostres fills, quant més el vostre Pare que és al cel donarà coses bones als qui li demanin?
12 Per tant, tot el que voleu que els homes us facin, feu-los també amb ells, perquè això és la llei i els profetes.
13 Entreu per la porta estreta, perquè ampla és la porta i ample és el camí que porta a la destrucció, i n'hi ha molts que hi entren.
14 Perquè estreta és la porta i estret és el camí que porta a la vida, i pocs són els que la troben.
15 Compteu-vos amb els falsos profetes, que venen a vosaltres amb roba d'ovella, però per dins són llops devoradors.
16 Els coneixereu pels seus fruits. Els homes recullen raïm d'espines o figues de cards?
17 Així mateix, tot arbre bo dóna bons fruits; però un arbre corrupte dóna fruits dolents.
18 Un bon arbre no pot donar fruits dolents, ni un arbre corrupte donar bons fruits.
19 Tot arbre que no dóna bons fruits és talat i llençat al foc.
20 Per tant, pels seus fruits els coneixereu.
21 No tots els que em diuen: Senyor, Senyor, entraran al regne dels cels; sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que és al cel.
22 Molts em diran aquell dia: Senyor, Senyor, no hem profetitzat en el teu nom? i en el teu nom has expulsat dimonis? i en el teu nom has fet moltes obres meravelloses?
23 I aleshores els confessaré que no us vaig conèixer mai: allunyeu-vos de mi, vosaltres que feu iniquitat.
24 Per tant, qui escolti aquestes meves paraules i les compleixi, el compararé a un home savi que va construir la seva casa sobre una roca:
25 I la pluja va baixar, van arribar les riuades i van bufar els vents i van colpejar aquella casa; i no va caure, perquè estava fonamentat sobre una roca.

26 I tothom qui escolta aquestes paraules meves i no les compleix, serà semblat a un home insensat que va construir la seva casa sobre la sorra:
27 I va caure la pluja, van arribar les riuades i van bufar els vents i van colpejar aquella casa; i va caure: i gran va ser la seva caiguda.
28 I succeí que quan Jesús va acabar aquestes paraules, la gent va quedar meravellada de la seva doctrina:
29 Perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribas.

CAPÍTOL 8

1 Quan va baixar de la muntanya, una gran gent el seguia.
2 I vet aquí que va venir un lepros i el va adorar, dient: Senyor, si vols, em pots netejar.
3 I Jesús va estendre la mà i el va tocar, dient: Ho faré; sigues net. I de seguida es va netejar la seva lepra.
4 I Jesús li digué: Mira que no ho diguis a ningú; però vés, mostra't al sacerdot i ofereix l'obsequi que Moisès va manar, perquè els doni testimoni.
5 I quan Jesús va entrar a Cafarnaüm, se li va acostar un centurió i li va suplicar:
6 I dient: Senyor, el meu servent es troba a casa, malalt de paràlisi, i molt turmentat.
7 I Jesús li digué: Vindré i el curaré.
8 El centurió va respondre i va dir: Senyor, no sóc digne que entris sota el meu sostre, sinó només digues la paraula i el meu servent serà guarit.
9 Perquè sóc un home sota autoritat, tinc soldats al meu ordre; i dic a aquest: Vés, i se'n va; i a un altre: Vine, i ve; i al meu servent: Fes això, i ell ho fa.
10 Quan Jesús ho va sentir, es va meravellar i va dir als que el seguien: En veritat us dic que no he trobat una fe tan gran, no a Israel.
11 I us dic que vindran molts d'orient i d'oest, i s'asseuran amb Abraham, Isaac i Jacob al regne dels cels.
12 Però els fills del regne seran llançats a les tenebres de fora: hi haurà plors i cruixir de dents.
13 I Jesús digué al centurió: Vés-te'n; i com has cregut, així es faci amb tu. I el seu servent va ser guarit a la mateixa hora.
14 I quan Jesús va entrar a casa de Pere, va veure la mare de la seva dona acostada i malalta de febre.
15 I li va tocar la mà i la febre la va abandonar; i ella es va aixecar i els va servir.
16 Quan va arribar la tarda, li van portar molts endimoniats, i va expulsar els esperits amb la seva paraula i va guarir tots els malalts.
17 perquè es complís allò que el profeta Isaies va dir, que deia: Ell mateix va prendre les nostres debilitats i va portar les nostres malalties.
18 Quan Jesús va veure una gran gent al seu voltant, va manar que marxés a l'altra banda.
19 I un escriba va venir i li va dir: Mestre, et seguiré allà on vagis.
20 I Jesús li digué: Les guineus tenen forats, i els ocells del cel tenen nius; però el Fill de l'home no té on posar el cap.
21 I un altre dels seus deixebles li va dir: Senyor, deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.
22 Però Jesús li digué: Segueix-me; i que els morts enterren els seus morts.
23 I quan va pujar a un vaixell, els seus deixebles el van seguir.
24 I vet aquí que es va aixecar una gran tempesta al mar, de tal manera que el vaixell es va cobrir de les onades, però ell dormia.
25 I els seus deixebles es van acostar a ell i el van despertar dient: Senyor, salva'ns: perim.
26 I els digué: Per què teniu por, oh poc fe? Llavors es va aixecar i va increpar els vents i el mar; i hi havia una gran calma.
27 Però els homes es van meravellar i deien: Quina mena d'home és aquest, que fins i tot els vents i el mar l'obeeixen!
28 I quan va arribar a l'altra banda, al país dels gergesens, li van trobar dos endimoniats, que sortien dels sepulcres, molt ferotges, perquè ningú no pogués passar per aquell camí.
29 I vet aquí que cridaven dient: Què tenim a veure amb tu, Jesús, Fill de Déu? Has vingut aquí a turmentar-nos abans del temps?
30 I molt lluny d'ells hi havia un ramat de molts porcs que alimentaven.
31 Els dimonis li van suplicar, dient: Si ens expulses, deixa'ns anar al ramat de porcs.
32 I els digué: Aneu. I quan van sortir, van entrar al ramat de porcs; i vet aquí que tot el ramat de porcs va córrer amb força per un lloc costerut cap al mar i va morir a les aigües.
33 I els que els guardaven van fugir i se'n van anar a la ciutat i van explicar tot i el que els havia passat als endimoniats.
34 I vet aquí que tota la ciutat va sortir a trobar Jesús; i quan el van veure, li van suplicar que marxés de les seves costes.

CAPÍTOL 9

1 I va entrar en un vaixell, va passar i va arribar a la seva pròpia ciutat.
2 I, vet aquí, li van portar un paralític, estirat en un llit; i Jesús, veient la seva fe, va dir al paralític: Fill, sigues d'ànim; els teus pecats et siguin perdonats.
3 I, vet aquí, alguns dels escribes deien dintre d'ells: Aquest home blasfema.
4 I Jesús, coneixent els seus pensaments, va dir: Per què penseu malament en els vostres cors?
5 Perquè el més fàcil és dir: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't i camina?
6 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (aleshores diu al paralític:) Aixeca't, agafa el teu llit i vés a casa teva.
7 I es va aixecar i se'n va anar a casa seva.
8 Però quan la gent ho va veure, es va meravellar i van glorificar Déu, que havia donat tal poder als homes.
9 I quan Jesús va sortir d'allà, va veure un home, que es deia Mateu, assegut a la duana, i li digué: Segueix-me. I es va aixecar i el va seguir.
10 I succeí que, mentre Jesús s'asseia a dinar a casa, vet aquí que molts publicans i pecadors van venir i es van asseure amb ell i els seus deixebles.
11 I els fariseus, en veure-ho, van dir als seus deixebles: Per què menja el vostre Mestre amb els publicadors i els pecadors?

12 Però Jesús, en sentir-ho, els digué: Els qui estan sans
necessiten metge, sinó els malalts.
13 Però aneu i apreneu què vol dir: Tindré misericòrdia, i
no sacrificis, perquè no he vingut a cridar els justos, sinó
els pecadors al penediment.
14 Llavors els deixebles de Joan es van acostar a ell i li van
dir: Per què nosaltres i els fariseus dejunem sovint, però els
teus deixebles no dejunem?
15 I Jesús els digué: Els fills de la cambra nupcial poden
plorar mentre el nuvi estigui amb ells? però vindran dies en
què el nuvi els serà pres, i llavors dejunaran.
16 Ningú no posa un tros de drap nou a un vestit vell,
perquè el que es posa per omplir-lo es treu de la roba i el
trencament empitjora.
17 Tampoc els homes posen vi nou en ampolles velles:
d'altra banda, les ampolles es trenquen, el vi s'esgota i les
ampolles es perden;
18 Mentre els deia aquestes coses, vet aquí que va venir un
cap i el va adorar, dient: La meva filla ja és morta; però
vine i posa la teva mà sobre ella i viurà.
19 I Jesús es va aixecar i el va seguir, i els seus deixebles
també.
20 I, vet aquí, una dona, que estava malalta d'un flux de
sang durant dotze anys, es va acostar darrere d'ell i li va
tocar la vora del vestit:
21 Perquè ella deia dins de si mateixa: Si només toco la
seva roba, estaré sana.
22 Però Jesús es va girar, i quan la va veure, li va dir: Filla,
consol; la teva fe t'ha guarit. I la dona va quedar sana des
d'aquella hora.
23 I quan Jesús va entrar a casa del cap i va veure els
joglars i la gent fent soroll,
24 Ell els va dir: Deixeu lloc, perquè la donzella no és
morta, sinó que dorm. I se'n van riure de menyspreu.
25 Però quan la gent va ser feta fora, ell va entrar, la va
agafar de la mà i la criada es va aixecar.
26 I la seva fama es va estendre per tota aquella terra.
27 I quan Jesús va marxar d'allà, dos cecs el van seguir,
cridant i dient: Fill de David, tingues pietat de nosaltres.
28 I quan va entrar a casa, els cecs s'hi van acostar i Jesús
els digué: Creieu que sóc capaç de fer això? Ells li van dir:
Sí, Senyor.
29 Aleshores els va tocar els ulls, dient: --Sigui a vosaltres
segons la vostra fe.
30 I se'ls va obrir els ulls; i Jesús els va ordenar severament,
dient: Mireu que ningú ho sàpiga.
31 Però ells, quan van marxar, van estendre la seva fama
per tot aquell país.
32 Quan sortien, vet aquí que li van portar un home mut
endimoniat.
33 I quan el dimoni va ser expulsat, el mut va parlar; i la
gent es va meravellar, dient: Mai s'havia vist així a Israel.
34 Però els fariseus deien: Ell expulsa els dimonis
mitjançant el príncep dels dimonis.
35 I Jesús va recórrer totes les ciutats i pobles, ensenyant a
les seves sinagogues, predicant l'evangeli del regne, i
guarint totes les malalties i totes les malalties del poble.
36 Però quan va veure la gent, se'n va compassionar,
perquè es van desmaiar i es van escampar com ovelles que
no tenen pastor.
37 Llavors diu als seus deixebles: La verema és abundant,
però els treballadors són pocs;
38 Pregueu, doncs, al Senyor de la sega, que enviï
treballadors a la seva sega.

CAPÍTOL 10

1 I quan va cridar a ell els seus dotze deixebles, els va
donar poder contra els esperits impurs, per expulsar-los i
per guarir tota mena de malaltia i tota mena de dol.
2 Ara bé, aquests són els noms dels dotze apòstols; El
primer, Simó, que es diu Pere, i Andreu el seu germà;
Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà;
3 Felip i Bartomeu; Tomàs, i Mateu el publicà; Jaume, fill
d'Alfeu, i Lebeu, el cognom dels quals era Tadeu;
4 Simó el cananeu i Judes Iscariot, que també el va trair.
5 Jesús els va enviar aquests dotze i els va manar dient: No
aneu pel camí dels gentils, i no entreu a cap ciutat dels
samaritans.
6 Més aviat aneu a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.
7 I mentre aneu, prediceu i digueu: El Regne dels cels és a
prop.
8 Guarieu els malalts, neteja els leprosos, ressuscita els
morts, expulseu els dimonis: de franc heu rebut, doneu
gratuïtament.
9 No poseu ni or, ni plata, ni llautó a les vostres bosses,
10 Ni bossa per al viatge, ni dos abrics, ni sabates, ni
bastons, perquè l'obrer és digne de la seva alimentació.
11 I a qualsevol ciutat o poble que entreu, pregunteu qui en
és digne; i allà romaneu fins que marxeu d'allí.
12 I quan entreu a una casa, saludeu-la.
13 I si la casa és digna, que la vostra pau vingui sobre ella;
però si no ho és, que la vostra pau torni a vosaltres.
14 I qui no us rebi, ni escolti les vostres paraules, quan
sortiu d'aquesta casa o ciutat, sacsegeu la pols dels vostres
peus.
15 En veritat us dic que el dia del judici serà més tolerable
per a la terra de Sodoma i Gomorra que per a aquella ciutat.
16 Heus aquí, us envio com ovelles enmig dels llops:
sigueu, doncs, savis com les serps i inofensius com els
coloms.
17 Però compteu amb els homes, perquè us lliuraran als
concilis i us assotaran a les seves sinagogues;
18 I sereu portats davant governants i reis per amor meu,
com a testimoni contra ells i els gentils.
19 Però quan us lliuren, no us preocupeu com ni què
parlareu, perquè en aquella mateixa hora us donarà el que
parlareu.
20 Perquè no sou vosaltres els que parleu, sinó l'Esperit del
vostre Pare qui parla en vosaltres.
21 I el germà lliurarà el germà a la mort, i el pare el fill; i
els fills s'aixecaran contra els seus pares i els faran morir.
22 I sereu odiats de tots per amor del meu nom, però el qui
persevera fins a la fi serà salvat.
23 Però quan us persegueixin en aquesta ciutat, fugiu a una
altra; perquè en veritat us dic: No haureu passat per les
ciutats d'Israel fins que no vingui el Fill de l'home.
24 El deixeble no és per sobre del seu amo, ni el servent
per sobre del seu senyor.
25 Al deixeble n'hi ha prou que sigui com el seu mestre, i
el servent com el seu senyor. Si han cridat l'amo de la casa
Beelzebú, quant més els anomenaran de la seva casa?
26 No els tingueu por, doncs, perquè no hi ha res cobert
que no sigui revelat; i amagat, això no es coneixerà.

27 El que us dic a les tenebres, parleu-ho a la llum; i el que sentiu a l'orella, prediceu-lo als terrats.
28 I no tingueu por dels qui maten el cos, però no poden matar l'ànima, sinó més aviat por aquell que pot destruir l'ànima i el cos a l'infern.
29 No es venen dos pardals per un sol? i un d'ells no caurà a terra sense el vostre Pare.
30 Però els mateixos cabells del teu cap estan tots comptats.
31 No tingueu por, doncs, sou més valuosos que molts pardals.
32 Qui, doncs, em confessa davant els homes, jo també ho confessaré davant el meu Pare que és al cel.
33 Però a qui em negui davant els homes, jo també el negaré davant el meu Pare que és al cel.
34 No us penseu que he vingut a enviar pau a la terra: no he vingut a enviar pau, sinó espasa.
35 Perquè he vingut a posar un home en desacord amb el seu pare, i la filla contra la seva mare, i la nora contra la seva sogra.
36 I els enemics de l'home seran els de la seva pròpia casa.
37 Qui estima el pare o la mare més que a mi no és digne de mi; i qui estima el fill o la filla més que a mi no és digne de mi.
38 I qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi.
39 Qui trobi la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida per causa meva, la trobarà.
40 El qui us rep, em rep a mi, i el qui em rep a mi rep el qui m'ha enviat.
41 Qui rep un profeta en nom d'un profeta rebrà la recompensa d'un profeta; i qui rep un home just en nom d'home just rebrà la recompensa d'un home just.
42 I qui doni a beure a un d'aquests nens només una tassa d'aigua freda en nom d'un deixeble, en veritat us dic que no perdrà de cap manera la seva recompensa.

CAPÍTOL 11

1 I succeí que, quan Jesús va acabar de donar ordres als seus dotze deixebles, va marxar d'allí a ensenyar i a predicar a les seves ciutats.
2 Quan Joan va sentir a la presó les obres de Crist, va enviar dos dels seus deixebles,
3 I li va dir: Tu ets el que ha de venir, o n'esperem un altre?
4 Jesús respongué i els digué: Aneu i torneu a mostrar a Joan allò que escolteu i veieu.
5 Els cecs veuen, els coixos caminen, els leprosos es purifiquen, els sords escolten, els morts ressuscitan i els pobres se'ls predica l'evangeli.
6 I feliç és aquell qui no s'escandirà en mi.
7 I quan se n'anaren, Jesús va començar a dir a la gent sobre Joan: Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent?
8 Però què heu sortit a veure? Un home vestit amb vestits suaus? vet aquí, els que porten roba suau són a les cases dels reis.
9 Però què heu sortit a veure? Un profeta? sí, us ho dic, i més que un profeta.
10 Perquè aquest és aquell de qui està escrit: Heus aquí, envio el meu missatger davant vostre, que us prepararà el camí.
11 En veritat us dic que entre els nascuts de dones no s'ha aixecat cap més gran que Joan Baptista, però el més petit al Regne dels cels és més gran que ell.
12 I des dels dies de Joan Baptista fins ara, el regne dels cels pateix violència, i els violents se l'emporten per la força.
13 Perquè tots els profetes i la llei van profetitzar fins a Joan.
14 I si ho rebeu, aquest és Elies, que havia de venir.
15 Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
16 Però amb què compararé aquesta generació? És com els nens asseguts als mercats i cridant als seus companys:
17 I dient: Us hem tocat flauta i no heu ballat; us hem plorat, i no us heu lamentat.
18 Perquè va venir Joan sense menjar ni beure, i diuen: Té un dimoni.
19 Va venir el Fill de l'home menjant i bevent, i diuen: Heus aquí un home glotós i bevedor de vi, amic dels publicans i dels pecadors. Però la saviesa està justificada dels seus fills.
20 Llavors va començar a retreure les ciutats on es feien la majoria de les seves obres poderoses, perquè no es van penedir:
21 Ai de tu, Corazin! ai de tu, Betsaida! perquè si les grans obres que s'han fet en vosaltres s'haguessin fet a Tir i Sidó, fa temps que s'haurien penedit amb roba de sac i cendra.
22 Però jo us dic que el dia del judici serà més tolerable per a Tir i Sidó que per a vosaltres.
23 I tu, Cafarnaüm, que has estat exaltat fins al cel, seràs portat a l'infern, perquè si les obres poderoses que s'han fet en tu s'haguessin fet a Sodoma, hauria romangut fins avui.
24 Però jo us dic que serà més tolerable per a la terra de Sodoma el dia del judici que per a vosaltres.
25 En aquell temps Jesús va respondre i va dir: Et dono gràcies, oh Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i savis, i les has revelat als nens.
26 Així mateix, Pare, perquè així us semblava bé.
27 Tot m'ha estat lliurat del meu Pare; i ningú no coneix el Fill, sinó el Pare; ni ningú no coneix el Pare, sinó el Fill, i aquell a qui el Fill el vol revelar.
28 Veniu a mi, tots els que esteu treballats i carregats, i jo us faré descansar.
29 Preneu-vos el meu jou i apreneu de mi; perquè sóc mansu i humil de cor, i trobareu repòs per a les vostres ànimes.
30 Perquè el meu jou és fàcil, i la meva càrrega és lleugera.

CAPÍTOL 12

1 En aquell temps, Jesús va marxar en dissabte pel gra; i els seus deixebles van passar gana i van començar a arrencar les espigues i a menjar.
2 Però els fariseus, quan ho van veure, li van dir: "Mira, els teus deixebles fan allò que no és lícit fer en dissabte.
3 Però ell els digué: ¿ No heu llegit el que va fer David quan ell tenia gana i els qui eren amb ell?
4 Com va entrar a la casa de Déu i va menjar els pans de la proposta, que no li era permès menjar, ni als qui estaven amb ell, sinó només als sacerdots?

5 O no heu llegit a la llei que els dies de dissabte els
sacerdots del temple profanen el dissabte i són
irreprensibles?
6 Però jo us dic que en aquest lloc n'hi ha un més gran que
el temple.
7 Però si haguéssiu sabut què vol dir això, tindré
misericòrdia, i no sacrificis, no hauríeu condemnat els
innocents.
8 Perquè el Fill de l'home és el Senyor fins i tot del
dissabte.
9 I quan se'n va anar d'allà, va entrar a la seva sinagoga:
10 I, vet aquí, hi havia un home que tenia la mà seca. I li
van preguntar, dient: És lícit guarir en dissabte? perquè el
poguessin acusar.
11 I els digué: Quin home entre vosaltres tindrà una ovella,
i si cau a una fossa en dissabte, no l'agafarà i la traurà?
12 Quant val, doncs, un home que una ovella? Per això és
lícit fer el bé els dies de dissabte.
13 Llavors diu a l'home: Estira la mà. I el va estirar; i es va
restaurar sencer, com l'altre.
14 Llavors els fariseus van sortir i van celebrar un concili
contra ell per tal de destruir-lo.
15 Però Jesús, quan ho va adonar, se'n va apartar d'allà; i
una gran gent el va seguir i els va guarir a tots;
16 I els va manar que no el fessin conèixer:
17 perquè es complís allò que el profeta Isaies havia dit:
18 Heus aquí el meu servent, que he escollit; el meu
estimat, en qui la meva ànima es complau: posaré el meu
esperit sobre ell, i farà justícia als gentils.
19 No es barallarà ni plorarà; ni ningú escoltarà la seva veu
pels carrers.
20 No trencarà la canya trencada, ni el lli fumant no
apagarà, fins que enviï el judici a la victòria.
21 I en el seu nom confiaran els gentils.
22 Llavors li van portar un endimoniat, cec i mut, i el va
guarir, de tal manera que el cec i el mut parlaven i veien.
23 Tot el poble es va quedar meravellat i va dir: No és
aquest el fill de David?
24 Però els fariseus, quan ho van sentir, van dir: Aquest no
expulsa els dimonis, sinó per Beelzebú, príncep dels
dimonis.
25 I Jesús coneixia els seus pensaments i els digué: Tot
regne dividit contra si mateix és desolat; i tota ciutat o casa
dividida contra si mateixa no resistirà:
26 I si Satanàs expulsa Satanàs, està dividit contra ell
mateix; com es mantindrà llavors el seu regne?
27 I si jo expulso els dimonis per Beelzebú, amb qui els
expulsen els vostres fills? per tant, seran els vostres jutges.
28 Però si expulso els dimonis per l'Esperit de Déu,
aleshores el Regne de Déu ha arribat a vosaltres.
29 O bé, com es pot entrar a la casa d'un home fort i
saquejar els seus béns, si no llingue primer l'home fort? i
llavors espatllarà la seva casa.
30 Qui no està amb mi, és contra mi; i qui no s'aplega amb
mi s'escampa.
31 Per això us dic que tota mena de pecat i blasfèmia serà
perdonada als homes, però la blasfèmia contra l'Esperit
Sant no serà perdonada als homes.
32 I a qui digui una paraula contra el Fill de l'home, li serà
perdonat;
33 O feu bo l'arbre i el seu fruit bon; o bé, corrompreu
l'arbre i corrompreu el seu fruit, perquè l'arbre es coneix
pel seu fruit.
34 Oh generació d'escurçons, com podeu dir coses bones,
essent dolents? perquè de l'abundància del cor parla la boca.
35 Un home bo del bon tresor del cor treu coses bones, i un
home dolent del tresor dolent en treu coses dolentes.
36 Però jo us dic que tota paraula ociosa que els homes
diguin, en donaran compte el dia del judici.
37 Perquè per les teves paraules seràs justificat, i per les
teves paraules seràs condemnat.
38 Llavors alguns dels escribes i dels fariseus van
respondre, dient: Mestre, volem veure un senyal de tu.
39 Però ell respongué i els digué: Una generació dolenta i
adúltera busca un senyal; i no se li donarà cap signe, sinó el
senyal del profeta Jonàs:
40 Perquè com Jonàs va estar tres dies i tres nits al ventre
de la balena; així el Fill de l'home estarà tres dies i tres nits
al cor de la terra.
41 Els homes de Nínive s'aixecaran en el judici amb
aquesta generació i la condemnaran, perquè es van penedir
a la predicació de Jonàs; i vet aquí un més gran que Jonas.
42 La reina del sud s'aixecarà en el judici amb aquesta
generació i la condemnarà, perquè va venir dels extrems de
la terra per escoltar la saviesa de Salomó; i vet aquí que hi
ha un més gran que Salomó.
43 Quan l'esperit impur surt d'un home, camina per llocs
secs, buscant repòs, i no en troba.
44 Llavors diu: Tornaré a casa meva d'on he sortit; i quan
arriba, el troba buit, escombrat i guarnit.
45 Llavors se'n va i s'emporta set altres esperits més
dolents que ell, i entren i habiten allà; i l'últim estat d'aquell
home és pitjor que el primer. Així serà també amb aquesta
generació dolenta.
46 Mentre encara parlava amb la gent, he aquí, la seva
mare i els seus germans estaven fora, desitjant parlar amb
ell.
47 Llavors un li va dir: Heus aquí, la teva mare i els teus
germans estan fora, volent parlar amb tu.
48 Però ell va respondre i va dir al qui li havia dit: Qui és
la meva mare? i qui són els meus germans?
49 I va allargar la mà cap als seus deixebles i va dir: Heus
aquí la meva mare i els meus germans!
50 Perquè qui faci la voluntat del meu Pare que és al cel,
aquest és el meu germà, la meva germana i la meva mare.

CAPÍTOL 13

1 Aquell dia Jesús va sortir de casa i es va asseure a la vora
del mar.
2 I una gran gent es va reunir davant d'ell, de manera que
va pujar a una barca i es va asseure; i tota la multitud es va
quedar a la riba.
3 I els va parlar moltes coses en paràboles, dient: Heus aquí,
un sembrador va sortir a sembrar;
4 I quan va sembrar, algunes llavors van caure pel costat
del camí, i les aus van venir i les van devorar:
5 Alguns van caure sobre llocs pedregosos, on no tenien
molta terra, i de seguida van sorgir, perquè no tenien
profunditat de terra:
6 I quan va sortir el sol, es van cremar; i com que no tenien
arrel, es van marcir.

7 I una part va caure entre les espines; i les espines van sorgir i els van ofegar:
8 Però un altre va caure en bona terra i va donar fruit, un cent per cent, un altre seixanta vegades, un altre trenta.
9 Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
10 I els deixebles van venir i li van dir: Per què els parles en paràboles?
11 Ell respongué i els digué: Perquè us ha donat conèixer els misteris del Regne dels cels, però a ells no els hi és donat.
12 Perquè a qui té, se li donarà, i tindrà més abundància;
13 Per això els parlo en paràboles, perquè els que veuen no veuen; i escoltant no escolten, ni entenen.
14 I en ells s'acompleix la profecia d'Isaies, que diu: En escoltar, escoltareu i no entendreu; i veient veureu, i no us adonareu:
15 Perquè el cor d'aquest poble s'ha engrossat, les seves orelles s'han enfosquit d'oïda, i els seus ulls han tancat; perquè en cap moment vegin amb els ulls i escoltin amb les orelles, entenguin amb el cor, es converteixin i jo els guareixi.
16 Però feliços els teus ulls, perquè veuen, i les teves orelles, perquè escolten.
17 Perquè en veritat us dic que molts profetes i homes justos han desitjat veure allò que vosaltres veieu, i no les han vist; i escoltar les coses que escolteu i no les heu sentit.
18 Escolteu, doncs, la paràbola del sembrador.
19 Quan algú escolta la paraula del regne i no l'entén, aleshores ve el malvat i agafa allò que va ser sembrat al seu cor. Aquest és el que va rebre la llavor pel costat del camí.
20 Però el qui va rebre la llavor als llocs pedregosos, és el qui escolta la paraula, i de seguida la rep amb alegria;
21 No obstant això, no té arrel en ell mateix, sinó que perdura un temps; perquè quan sorgeix una tribulació o persecució a causa de la paraula, poc a poc s'ofesa.
22 També el qui va rebre la llavor entre les espines és el que escolta la paraula; i la cura d'aquest món i l'engany de les riqueses ofeguen la paraula i esdevé infructuosa.
23 Però el qui va rebre la llavor a la bona terra és el que escolta la paraula i l'entén; que també dóna fruit i en dóna un cent per cent, un altre seixanta, un altre trenta.
24 Els va proposar una altra paràbola, dient: El Regne dels cels s'assembla a un home que va sembrar bona llavor al seu camp.
25 Però mentre els homes dormien, el seu enemic va venir, va sembrar cizaña entre el blat i va marxar.
26 Però quan la fulla va sorgir i va donar fruit, va aparèixer també la cizaña.
27 Llavors els criats del patró van venir i li van dir: Senyor, no vas sembrar bona llavor al teu camp? d'on, doncs, té la cizaña?
28 Ell els va dir: Un enemic ha fet això. Els criats li digueren: Vols, doncs, que anem a recollir-los?
29 Però ell va dir: No; no sigui que, mentre recolliu la cizaña, també arrenqueu amb ella el blat.
30 Deixeu que tots dos creixin junts fins a la sega; i en el temps de la sega diré als segadors: Recolliu primer la cizaña i lligueu-la en farcells per cremar-la; però recolliu el blat al meu graner.
31 Els va proposar una altra paràbola, dient: El regne dels cels és com un gra de mostassa que un home va agafar i va sembrar al seu camp.
32 Que és, certament, la més petita de totes les llavors, però quan creix, és la més gran entre les herbes, i es converteix en un arbre, de manera que els ocells del cel vénen i s'allotgen a les seves branques.
33 Els va dir una altra paràbola; El regne dels cels és semblant al llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va ser llevat.
34 Tot això va dir Jesús a la multitud en paràboles; i sense paràbola no els va parlar:
35 perquè es complís el que havia dit el profeta, que deia: Obriré la meva boca en paràboles; Diré coses que s'han mantingut en secret des de la fundació del món.
36 Llavors Jesús va fer marxar la gent i va entrar a la casa; i els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Expliqueu-nos la paràbola de la cizaña del camp.
37 Ell respongué i els digué: El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home;
38 El camp és el món; la bona llavor són els fills del regne; però la cizaña són els fills del malvat;
39 L'enemic que els va sembrar és el dimoni; la collita és la fi del món; i els segadors són els àngels.
40 Així, doncs, la cizaña es recull i es crema al foc; així serà a la fi d'aquest món.
41 El Fill de l'home enviarà els seus àngels, i recolliran del seu regne tots els que ofenden i els que fan iniquitat;
42 I els llançarà a un forn de foc: hi haurà plors i cruixir de dents.
43 Aleshores els justos brillaran com el sol al regne del seu Pare. Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
44 De nou, el regne del cel és com un tresor amagat en un camp; el que, quan un home troba, s'amaga, i amb alegria se'n va i ven tot el que té i compra aquell camp.
45 De nou, el regne del cel és semblant a un comerciant que busca perles boniques:
46 El qual, quan va trobar una perla de gran preu, va anar a vendre tot el que tenia i la va comprar.
47 De nou, el regne dels cels és com una xarxa que va ser llançada al mar i arreplegada de tota mena:
48 El qual, quan es va omplir, van tirar a la costa i es van asseure i van reunir els bons en recipients, però van llençar els dolents.
49 Així serà a la fi del món: els àngels sortiran i apartaran els malvats d'entre els justos,
50 I els llançarà al forn de foc: hi haurà plors i cruixir de dents.
51 Jesús els digué: Heu entès totes aquestes coses? Ells li diuen: Sí, Senyor.
52 Llavors els va dir: Per tant, tot escriba que és instruït per al Regne del cel és semblant a un home que és cap de casa, que treu del seu tresor coses noves i antigues.
53 I succeí que quan Jesús va haver acabat aquestes paràboles, se'n va anar.
54 I quan va arribar a la seva pròpia terra, els ensenyava a la seva sinagoga, de tal manera que es quedaven meravellats, i deien: D'on té aquest home aquesta saviesa i aquestes obres poderoses?
55 No és aquest el fill del fuster? la seva mare no es diu Maria? i els seus germans Jaume, Josep, Simó i Judes?
56 I les seves germanes, no estan totes amb nosaltres? D'on té aquest home totes aquestes coses?
57 I es van ofendre en ell. Però Jesús els digué: Un profeta no és sense honor, sinó al seu país i a la seva casa.

58 I no hi va fer moltes obres poderoses a causa de la seva incredulitat.

CAPÍTOL 14

1 En aquell temps, el tetrarca Herodes va sentir parlar de la fama de Jesús,
2 I va dir als seus servents: Aquest és Joan Baptista; ha ressuscitat d'entre els morts; i per això es manifesten en ell obres poderoses.
3 Perquè Herodes havia pres Joan, l'havia lligat i posat a la presó per amor d'Herodies, la dona del seu germà Felip.
4 Perquè Joan li va dir: No ets lícit tenir-la.
5 I quan el volia matar, va tenir por de la multitud, perquè el consideraven profeta.
6 Però quan es va celebrar l'aniversari d'Herodes, la filla d'Herodies va ballar davant d'ells i va agradar a Herodes.
7 Llavors va prometre amb jurament que li donaria tot el que ella li demanés.
8 I ella, donada abans per la seva mare, va dir: Dóna'm aquí el cap de Joan Baptista en un carretó.
9 I el rei es va lamentar; tanmateix, a causa del jurament i dels qui s'asseien amb ell a dinar, va manar que se li donessin.
10 I va enviar a degollar Joan a la presó.
11 I el seu cap va ser portat en un carretó i donat a la donzella, i ella el va portar a la seva mare.
12 I els seus deixebles van venir, van agafar el cos, el van enterrar i van anar a informar-ho a Jesús.
13 Quan Jesús ho va saber, va marxar d'allí en vaixell cap a un lloc desert a part; i quan la gent ho va saber, el van seguir a peu fora de les ciutats.
14 I Jesús va sortir i va veure una gran multitud, es va compassionar d'ells, i va guarir els seus malalts.
15 I quan es va fer la tarda, els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Aquest és un lloc desert, i el temps ja ha passat; despediu la gent perquè vagi als pobles i es compri menjar.
16 Però Jesús els digué: No cal que marxin; doneu-los a menjar.
17 I li digueren: No tenim aquí més que cinc pans i dos peixos.
18 Ell va dir: Porta-me'ls aquí.
19 I va manar a la gent que s'assegués a l'herba, i va agafar els cinc pans i els dos peixos, i, mirant al cel, va beneir i els va partir i va donar els pans als seus deixebles, i els deixebles a la gent. .
20 I tots van menjar i es van farcir; i van agafar dels fragments que quedaven dotze cistelles plenes.
21 I els que havien menjat eren uns cinc mil homes, a més de dones i nens.
22 I de seguida Jesús va obligar els seus deixebles a pujar a una barca i a anar davant d'ell a l'altra banda, mentre enviava la gent.
23 I quan va haver despedit la gent, va pujar a una muntanya a part a pregar; i quan va arribar el vespre, ell era allà sol.
24 Però el vaixell era ara al mig del mar, batut per les onades, perquè el vent era contrari.
25 I a la quarta vigilància de la nit, Jesús va anar cap a ells caminant sobre el mar.
26 I els deixebles, quan el van veure caminant sobre el mar, es van amoïnar i van dir: És un esperit; i cridaven de por.
27 Però de seguida Jesús els va parlar, dient: Estigueu d'ànim; sóc jo; no tinguis por.
28 I Pere li respongué i digué: Senyor, si ets tu, ordena que vingui a tu sobre l'aigua.
29 I va dir: Vine. I quan Pere va baixar del vaixell, va caminar sobre l'aigua per anar a trobar Jesús.
30 Però quan va veure el vent fort, va tenir por; i va començar a enfonsar-se, va cridar, dient: Senyor, salva'm.
31 I de seguida Jesús va estendre la mà, el va agafar i li va dir: " Oh de poca fe, per què vas dubtar?
32 I quan van pujar al vaixell, el vent va cessar.
33 Llavors els qui anaven a la barca van venir i el van adorar, dient: En veritat ets el Fill de Déu.
34 I quan van passar, van arribar a la terra de Genesaret.
35 I quan els homes d'aquell lloc el van conèixer, van enviar a tot aquell país al voltant i li van portar tots els malalts;
36 I li va suplicar que només toquessin la vora del seu vestit;

CAPÍTOL 15

1 Llavors es van acostar a Jesús els escribes i els fariseus, que eren de Jerusalem, i li van dir:
2 Per què els teus deixebles transgreden la tradició dels ancians? perquè no es renten les mans quan mengen pa.
3 Però ell respongué i els digué: Per què també transgrediu el manament de Déu amb la vostra tradició?
4 Perquè Déu va manar, dient: Honra el teu pare i la teva mare; i: Qui maleeixi el pare o la mare, que mori.
5 Però vosaltres dieu: Qualsevol que digui al seu pare o a la seva mare: És un obsequi, tot el que us pot aprofitar per mi;
6 I no honreu el seu pare ni la seva mare, serà lliure. Així, per la vostra tradició, heu deixat sense efecte el manament de Déu.
7 Hipòcrites, bé va profetitzar de vosaltres Isaies, dient:
8 Aquest poble s'acosta a mi amb la seva boca i m'honora amb els seus llavis; però el seu cor està lluny de mi.
9 Però en va m'adoren, ensenyant com a doctrines els manaments dels homes.
10 I va cridar la gent i els va dir: Escolteu i comprengueu:
11 No allò que entra a la boca contamina l'home; però allò que surt de la boca, això contamina l'home.
12 Llavors van venir els seus deixebles i li van dir: Saps que els fariseus es van escanyar quan van sentir aquesta paraula?
13 Però ell respongué i digué: Tota planta que el meu Pare celestial no ha plantat, serà arrelada.
14 Deixeu-los en pau: són els líders cecs dels cecs. I si el cec condueix el cec, tots dos cauran a la sèquia.
15 Llavors Pere va respondre i li va dir: Expliqueu-nos aquesta paràbola.
16 I Jesús digué: --Vostè encara no enteniu?
17 No enteneu encara que tot allò que entra per la boca entra al ventre i és llençat a l'aire?
18 Però les coses que surten de la boca surten del cor; i profanen l'home.
19 Perquè del cor surten els mals pensaments, els assassinats, els adulteris, les fornicacions, els robatoris, els falsos testimonis, les blasfèmies:

20 Aquestes són les coses que contaminen l'home, però menjar sense rentar-se les mans no contamina ningú.
21 Llavors Jesús va marxar d'allà i se'n va anar cap a les costes de Tir i Sidó.
22 I he aquí, una dona de Canaan va sortir d'aquelles costes i li va cridar, dient: Tingues pietat de mi, Senyor, fill de David; la meva filla està molt molesta amb un dimoni.
23 Però ell no li va respondre ni una paraula. I els seus deixebles s'hi van acostar i el van suplicar, dient: "Despediu-la; perquè ella plora darrere nostre.
24 Però ell va respondre i va dir: No sóc enviat sinó a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.
25 Llavors ella va venir i el va adorar dient: Senyor, ajuda'm.
26 Però ell respongué i digué: No convé prendre el pa dels nens i llançar-lo als gossos.
27 I ella va dir: Veritat, Senyor, però els gossos mengen de les molles que cauen de la taula dels seus amos.
28 Llavors Jesús va respondre i li va dir: Oh dona, la teva fe és gran; I la seva filla va quedar sana des d'aquella mateixa hora.
29 I Jesús se'n va anar d'allà i va arribar a prop del mar de Galilea; i va pujar a una muntanya i s'hi va asseure.
30 I grans multituds es van acostar a ell, amb ells coixos, cecs, muts, manilles i molts altres, i els van llançar als peus de Jesús; i els va curar:
31 De tal manera que la gent es va meravellar, quan veia que els muts parlaven, els manilles que estaven sanes, els coixos caminaven i els cecs veien; i glorificaven el Déu d'Israel.
32 Llavors Jesús va cridar a ell els seus deixebles i va dir: Tinc compassió de la gent, perquè fa tres dies que estan amb mi i no tenen res per menjar;
33 I els seus deixebles li digueren: D'on hauríem de tenir tant pa al desert per omplir una multitud tan gran?
34 I Jesús els digué: Quants pans teniu? I ells van dir: Set, i uns quants peixets.
35 I va manar a la gent que s'assegués a terra.
36 I va agafar els set pans i els peixos, va donar gràcies, els va partir i els va donar als seus deixebles, i els deixebles a la gent.
37 I tots van menjar i es van farcir; i van agafar set cistelles plenes de la carn trencada que quedava.
38 I els que menjaven eren quatre mil homes, a més de dones i nens.
39 I va enviar la gent, va agafar el vaixell i va arribar a les costes de Magdala.

CAPÍTOL 16

1 També vingueren els fariseus amb els saduceus i, temptador, li demanaven que els mostrés un senyal del cel.
2 Ell respongué i els digué: Quan es fa vespre, dieu: Farà bon temps, perquè el cel és vermell.
3 I al matí: Avui farà mal temps, perquè el cel és vermell i baix. Oh hipòcrites, podeu discernir la cara del cel; però no sabeu discernir els signes dels temps?
4 Una generació dolenta i adúltera busca un senyal; i no se li donarà cap signe, sinó el senyal del profeta Jonàs. I els va deixar i se'n va anar.
5 I quan els seus deixebles van arribar a l'altra banda, s'havien oblidat de prendre pa.
6 Llavors Jesús els digué: Compteu amb el llevat dels fariseus i dels saduceus.
7 I van raonar entre ells, dient: És perquè no hem pres pa.
8 La qual cosa, quan Jesús ho va adonar, els va dir: « Os de poca fe, per què parleu entre vosaltres perquè no heu portat pa?
9 Encara no enteneu, ni recordeu els cinc pans dels cinc mil, i quants cistelles vau agafar?
10 Ni els set pans dels quatre mil, i quantes cistelles heu agafat?
11 Com és que no enteneu que no us ho vaig dir sobre el pa, perquè tingueu cura del llevat dels fariseus i dels saduceus?
12 Llavors van comprendre que els deia que no es guardin del llevat del pa, sinó de la doctrina dels fariseus i dels saduceus.
13 Quan Jesús va arribar a les costes de Cesarea de Filip, va preguntar als seus deixebles, dient: Qui diuen els homes que sóc el Fill de l'home?
14 I ells digueren: Uns diuen que ets Joan Baptista; altres, Elies; i altres, Jeremies, o un dels profetes.
15 Ell els digué: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo?
16 I Simó Pere va respondre i va dir: Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu.
17 I Jesús respongué i li digué: Feliç tu, Simó Barjona, perquè no t'ho han revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare que és al cel.
18 I també et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva església; i les portes de l'infern no prevaldran contra ella.
19 I et donaré les claus del regne del cel; i tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel; i tot allò que deslliguis a la terra serà deslligat al cel.
20 Aleshores va manar als seus deixebles que no diguessin a ningú que era Jesús el Crist.
21 Des d'aleshores Jesús va començar a ensenyar als seus deixebles que havia d'anar a Jerusalem i patir moltes coses dels ancians, dels principals sacerdots i dels escribes, ser assassinat i ressuscitar el tercer dia.
22 Llavors Pere el va agafar i va començar a increpar-lo, dient-li: --Està lluny de tu, Senyor, això no et serà.
23 Però ell es va girar i va dir a Pere: " Aneu darrere meu, Satanàs; sou una ofensa per a mi, perquè no us agraden les coses que són de Déu, sinó les que són dels homes".
24 Llavors Jesús digué als seus deixebles: Si algú vol venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i em segueixi.
25 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida per causa meva, la trobarà.
26 Perquè de què serveix un home si guanya el món sencer i perd la seva pròpia ànima? o què donarà un home a canvi de la seva ànima?
27 Perquè el Fill de l'home vindrà en la glòria del seu Pare amb els seus àngels; i després recompensarà a cadascú segons les seves obres.
28 En veritat us dic que hi ha alguns que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no vegin el Fill de l'home venir al seu regne.

CAPÍTOL 17

1 I al cap de sis dies, Jesús va agafar Pere, Jaume i Joan, el seu germà, i els va portar a part a una muntanya alta,

2 I es va transfigurar davant d'ells, i el seu rostre lluïa com el sol, i els seus vestits eren blancs com la llum.
3 I, vet aquí, Moisès i Elies se'ls van aparèixer parlant amb ell.
4 Llavors Pere respongué i digué a Jesús: Senyor, és bo que estiguem aquí; si vols, fem aquí tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un per a Elies.
5 Mentre encara parlava, he aquí, un núvol lluminós els cobria, i he aquí una veu del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.
6 I quan els deixebles ho van sentir, es van arrossegar amb la cara i van tenir molta por.
7 I Jesús va venir, els va tocar i els va dir: Aixecau-vos i no tingueu por.
8 I quan van aixecar els ulls, no van veure ningú, excepte Jesús.
9 I quan baixaven de la muntanya, Jesús els va manar, dient: No expliqueu la visió a ningú, fins que el Fill de l'home ressuscita d'entre els morts.
10 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Per què doncs diuen els escribas que primer ha de venir Elies?
11 I Jesús respongué i els digué: Elies vindrà primer i restaurarà totes les coses.
12 Però jo us dic que Elies ja ha vingut i no el coneixien, sinó que li han fet tot el que han dit. De la mateixa manera també els patirà el Fill de l'home.
13 Llavors els deixebles van comprendre que els parlava de Joan Baptista.
14 I quan van arribar a la gent, se li va acostar un home, es va agenollar davant d'ell i li va dir:
15 Senyor, tingueu pietat del meu fill, perquè és llunàtic i molt afligit, perquè sovint cau al foc i sovint a l'aigua.
16 I el vaig portar als teus deixebles, i no el van poder guarir.
17 Llavors Jesús va respondre i va dir: Oh generació infidel i perversa, fins a quan seré amb vosaltres? quant temps et patiré? porta'l aquí a mi.
18 I Jesús va increpar el dimoni; i va marxar d'ell, i el nen va ser guarit des d'aquella mateixa hora.
19 Llavors els deixebles es van acostar a Jesús a part i li van dir: Per què no hem pogut expulsar-lo?
20 I Jesús els va dir: A causa de la vostra incredulitat, perquè en veritat us dic: Si teniu fe com un gra de mostassa, dieu a aquesta muntanya: Porta d'aquí allà; i s'eliminarà; i res us serà impossible.
21 Tanmateix, aquesta mena no surt sinó amb la pregària i el dejuni.
22 I mentre estaven a Galilea, Jesús els digué: El Fill de l'home serà lliurat en mans dels homes.
23 I el mataran, i el tercer dia ressuscitarà. I estaven molt apenats.
24 I quan van arribar a Cafarnaüm, els qui rebien els diners del tribut es van acostar a Pere i li van dir: El teu amo no paga tribut?
25 Ell diu: Sí. I quan va entrar a casa, Jesús li va impedir, dient: Què et sembla, Simó? de qui els reis de la terra prenen costums o tributs? dels seus propis fills, o dels estranys?
26 Pere li digué: Dels forasters. Jesús li digué: Aleshores els nens són lliures.
27 No obstant això, perquè no els ofenguem, vés al mar, llança un ham i agafa el primer peix que pugi; i quan li hagis obert la boca, trobaràs un tros de diners: que prens i dóna'ls-hi per mi i per tu.

CAPÍTOL 18

1 Al mateix temps, els deixebles es van acostar a Jesús i li van dir: Qui és el més gran del Regne dels cels?
2 I Jesús va cridar un nen petit i el va posar enmig d'ells,
3 I va dir: En veritat us dic: Si no us convertiu i no us feu com els nens, no entrareu al Regne dels cels.
4 Per tant, qui s'humilia com aquest nen, aquest és el més gran al Regne dels cels.
5 I qui rep un nen com aquest en el meu nom, em rep.
6 Però qui ofengui un d'aquests petits que creuen en mi, seria millor que li pengéssin al coll una pedra de molí i que s'ofegués a les profunditats del mar.
7 Ai del món per culpa de les ofenses! perquè cal que vinguin les ofenses; però ai d'aquell home per qui ve l'ofensa!
8 Per tant, si la teva mà o el teu peu t'ofenen, talla'ls i llença'ls de tu: és millor que entris a la vida escàs o manco, que tenir dues mans o dos peus per ser llançat al foc etern.
9 I si el teu ull t'ha ofès, traieu-lo i llenceu-lo fora de vosaltres: és millor que entris a la vida amb un ull, que tenir dos ulls ser llançat al foc de l'infern.
10 Vigileu que no menyspreeu cap d'aquests petits; perquè us dic que al cel els seus àngels sempre veuen el rostre del meu Pare que és al cel.
11 Perquè el Fill de l'home ha vingut a salvar allò que s'havia perdut.
12 Com us sembla? si un home té cent ovelles, i una d'elles s'ha descarriat, ¿no deixa les noranta-nou i se'n va a les muntanyes i busca allò que s'ha extraviat?
13 I si és que el troba, en veritat us dic que s'alegra més d'aquelles ovelles que de les noranta-nou que no s'han descarriat.
14 Així i tot, no és la voluntat del vostre Pare que és al cel, que un d'aquests petits es perdi.
15 A més, si el teu germà t'infraca, vés a dir-li la seva culpa entre tu i ell sol: si t'escolta, hauràs guanyat el teu germà.
16 Però si no us escolta, preneu-ne un o dos més, perquè en boca de dos o tres testimonis es confirmi tota paraula.
17 I si no els escolta, digueu-ho a l'església; però si no escolta l'església, que sigui per a vosaltres com un pagan i un publicà.
18 En veritat us dic: tot allò que lligueu a la terra estarà lligat al cel; i tot allò que deslligueu a la terra serà deslligat al cel.
19 Un cop més us dic que si dos de vosaltres es posen d'acord a la terra pel que fa a alguna cosa que demanaran, els serà fet del meu Pare que és al cel.
20 Perquè allà on dos o tres estan reunits en el meu nom, allà sóc jo enmig d'ells.
21 Llavors Pere es va acostar a ell i li va dir: Senyor, quantes vegades pecarà el meu germà contra mi i jo el perdonaré? fins set vegades?
22 Jesús li digué: No et dic: Fins set vegades, sinó: Fins setanta vegades set.
23 Per tant, el regne del cel s'assembla a un rei que tindria en compte els seus servents.
24 I quan va començar a comptar, se li va portar un que li devia deu mil talents.

25 Però com que no havia de pagar, el seu senyor va ordenar que el vengués, la seva dona i els seus fills, i tot el que tenia, i que es pagués.
26 Llavors, el servent es va arrossegar i el va adorar dient: Senyor, tingues paciència amb mi i et pagaré tot.
27 Llavors el senyor d'aquell servent es va compassionar, el va deixar anar i li va perdonar el deute.
28 Però el mateix servent va sortir i va trobar un dels seus companys que li devia cent denaris; i ell li va imposar les mans i el va agafar per la gola, dient: Paga'm el que deus.
29 I el seu company de servei es va arrossegar als seus peus i li va suplicar dient: “Tingues paciència amb mi i et pagaré tot.
30 I no va voler, sinó que se'n va anar i el va llançar a la presó fins que pagués el deute.
31 Llavors, quan els seus companys van veure el que havia passat, es van sentir molt tristos i van venir i van explicar al seu senyor tot el que havia passat.
32 Llavors el seu senyor, després d'haver-lo cridat, li va dir: "Oh servent malvat, et vaig perdonar tot aquest deute, perquè em vas desitjar".
33 ¿No t'hauries d'haver tingut compassió també del teu company de servei, tal com jo vaig tenir pietat de tu?
34 I el seu senyor es va indignar i el va lliurar als turmentadors, fins que pagués tot el que li havia de pagar.
35 Així també us farà el meu Pare celestial, si no perdoneu de tot cor a cadascú al seu germà les seves faltes.

CAPÍTOL 19

1 I succeí que quan Jesús va haver acabat aquestes paraules, va marxar de Galilea i va arribar a les costes de Judea més enllà del Jordà;
2 I grans multituds el seguien; i allí els va curar.
3 També es van acostar a ell els fariseus, el temptaven i li digueren: És lícit que un home repudi la seva dona per qualsevol causa?
4 I ell respongué i els digué: No heu llegit que aquell que els va fer al principi els va fer home i dona,
5 I va dir: Per això l'home deixarà el pare i la mare i s'unirà a la seva dona; i tots dos seran una sola carn?
6 Per això ja no són dos, sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi.
7 Li digueren: Per què, doncs, Moisès va manar de donar un escrit de divorci i de destituir-la?
8 Ell els digué: Moisès, a causa de la duresa del vostre cor, us va permetre repudiar les vostres dones; però des del principi no va ser així.
9 I us dic: Qui rep la seva dona, llevat que sigui per fornicació, i es casa amb una altra, comet adulteri; i qui es casa amb la que és repudiada, comet adulteri.
10 Els seus deixebles li diuen: Si el cas de l'home és així amb la seva dona, no és bo casar-se.
11 Però ell els va dir: No tots els homes poden rebre aquesta paraula, excepte aquells a qui se'ls ha donat.
12 Perquè hi ha alguns eunucs, que van néixer així des del ventre de la seva mare; i n'hi ha alguns, que es van fer eunucs dels homes; Qui la pugui rebre, que la rebi.
13 Llavors li van portar nens petits perquè els posés les mans i pregués; i els deixebles els van increpar.
14 Però Jesús va dir: Deixeu que els infants vinguin a mi i no els prohibiu, perquè d'aquests és el Regne del cel.
15 I els va imposar les mans i se'n va anar d'allà.
16 I, vet aquí, algú va venir i li va dir: Mestre bo, què faré de bo per tenir vida eterna?
17 I ell li va dir: Per què em dius bo? no hi ha cap bo sinó un, és a dir, Déu; però si vols entrar a la vida, guarda els manaments.
18 Ell li digué: Quina? Jesús va dir: No mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no donaràs testimoniatge fals,
19 Honra el teu pare i la teva mare, i: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
20 El jove li digué: Tot això ho he guardat des de la meva joventut; què em falta encara?
21 Jesús li digué: Si vols ser perfecte, vés i ven el que tens, dóna-ho als pobres i tindreu un tresor al cel; i vine i segueix-me.
22 Però quan el jove va sentir aquesta paraula, se'n va anar trist, perquè tenia grans béns.
23 Llavors Jesús digué als seus deixebles: En veritat us dic que un ric difícilment entrarà al Regne dels cels.
24 I de nou us dic: És més fàcil que un camell passi pel ull d'una agulla que un ric entri al Regne de Déu.
25 Quan els seus deixebles ho van sentir, es van quedar molt meravellats i van dir: Qui es pot salvar?
26 Però Jesús els va mirar i els va dir: --Això és impossible per als homes; però amb Déu totes les coses són possibles.
27 Llavors Pere va respondre i li va dir: Heus aquí, ho hem abandonat tot i et hem seguit; què tindrem doncs?
28 I Jesús els digué: En veritat us dic que vosaltres, que m'heu seguit, en la regeneració, quan el Fill de l'home s'asseu al tron de la seva glòria, vosaltres també us seureu en dotze trons, jutjant les dotze tribus de Israel.
29 I tothom que hagi abandonat cases, o germans, o germanes, o pare, o mare, o dona, o fills, o terres, per amor del meu nom, rebrà el centenar de vegades i heretarà la vida eterna.
30 Però molts dels primers seran els últims; i els últims seran els primers.

CAPÍTOL 20

1 Perquè el Regne del cel s'assembla a un home que és cap de casa, que va sortir de bon matí a contractar treballadors a la seva vinya.
2 I quan es va posar d'acord amb els treballadors per un cèntim al dia, els va enviar a la seva vinya.
3 I va sortir cap a l'hora tercera, i en va veure d'altres que estaven ociosos a la plaça,
4 I els digué: Aneu també vosaltres a la vinya, i us donaré tot el que sigui just. I van seguir el seu camí.
5 Va tornar a sortir cap a l'hora sisena i novena, i va fer el mateix.
6 I cap a l'hora onzen va sortir i va trobar-ne d'altres que estaven ociosos, i els va dir: Per què esteu aquí tot el dia ociosos?
7 Li diuen: Perquè ningú no ens ha contractat. Ell els digué: Aneu també vosaltres a la vinya; i tot allò que és just, això ho rebreu.
8 Aleshores, quan es va fer la tarda, el senyor de la vinya va dir al seu administrador: Truca els treballadors i dóna'ls el seu sou, començant des dels últims fins als primers.
9 I quan van venir els que estaven llogats cap a l'hora onzena, van rebre cadascú un cèntim.

10 Però quan van arribar els primers, van pensar que haurien de rebre més; i igualment rebien cada home un cèntim.
11 I quan ho van rebre, van murmurar contra l'amo de la casa:
12 dient: Aquests últims han treballat només una hora, i els has fet iguals a nosaltres, que hem suportat la càrrega i la calor del dia.
13 Però ell va respondre a un d'ells i va dir: Amic, no et faig cap mal; no vas estar d'acord amb mi per un cèntim?
14 Agafa el teu i vés-te'n: jo li donaré a aquest últim, igual que a tu.
15 No em és lícit fer el que vull amb els meus? El teu ull és dolent, perquè sóc bo?
16 Així, els últims seran els primers, i els primers els últims, perquè molts seran anomenats, però pocs escollits.
17 I Jesús pujant a Jerusalem va agafar els dotze deixebles a part i els va dir:
18 Heus aquí, pugem a Jerusalem; i el Fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribas, i el condemnaran a mort,
19 I el lliurarà als gentils perquè el burlin, l'assotin i el crucifiquin, i el tercer dia ressuscitarà.
20 Llavors es va acostar a ell la mare dels fills de Zebedeu amb els seus fills, adorant-lo i desitjant-li alguna cosa.
21 I ell li va dir: Què vols? Ella li digué: Concedeix que aquests dos meus fills s'asseguin, l'un a la teva dreta i l'altre a l'esquerra, al teu regne.
22 Però Jesús va respondre i va dir: No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure de la copa que jo beuré, i ser batejats amb el baptisme amb què sóc batejat? Ells li diuen: Podem.
23 I els digué: Beureu de veritat de la meva copa i sereu batejats amb el baptisme amb què sóc batejat; però asseure'm a la meva dreta i a la meva esquerra, no em toca donar-ho, però serà donat a aquells per als quals està preparat pel meu Pare.
24 I quan els deu ho van sentir, es van indignar contra els dos germans.
25 Però Jesús els va cridar i els va dir: Sabeu que els prínceps dels gentils els dominen, i els grans exerceixen autoritat sobre ells.
26 Però no serà així entre vosaltres; sinó qui vulgui ser gran entre vosaltres, que sigui el vostre ministre;
27 I qui vulgui ser el cap entre vosaltres, que sigui el vostre servent:
28 Així com el Fill de l'home no va venir per ser servit, sinó per ministrar i per donar la seva vida en rescat per molts.
29 I quan marxaven de Jericó, una gran gent el seguia.
30 I, vet aquí, dos cecs asseguts al costat del camí, quan van sentir que Jesús passava, van cridar, dient: Tingues pietat de nosaltres, Senyor, Fill de David.
31 I la multitud els increpava perquè callaven, però ells cridaven més, dient: Tingues pietat de nosaltres, Senyor, Fill de David.
32 I Jesús es va aturar, els va cridar i els va dir: Què voleu que us faci?
33 Li diuen: Senyor, que se'ns obrin els ulls.
34 Jesús, doncs, va tenir compassió d'ells i els va tocar els ulls; i de seguida els seus ulls van rebre la vista, i el van seguir.

CAPÍTOL 21

1 I quan es van acostar a Jerusalem i van arribar a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres, llavors Jesús va enviar dos deixebles:
2 Dient-los: Aneu al poble que hi ha al davant vostre, i de seguida trobareu un ase lligat i un poltre amb ella: deixeu-los anar i porteu-me'ls.
3 I si algú us diu alguna cosa, digueu: El Senyor els necessita; i de seguida els enviarà.
4 Tot això va ser fet perquè es complís el que havia dit el profeta, que deia:
5 Digues-li a la filla de Sió: Heus aquí, el teu rei ve a tu, mansu i assegut sobre un ase, i un poltre, el poltre d'un ase.
6 I els deixebles se'n van anar i van fer com Jesús els va manar:
7 I va portar l'ase i el poltre, i se'ls va posar la roba i el van posar a sobre.
8 I una multitud molt gran estengué els seus vestits pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i les pallaven pel camí.
9 I la multitud que anava abans i la seguia cridaven, dient: Hosanna al Fill de David: Beneït sigui el qui ve en nom del Senyor! Hosanna al més alt.
10 I quan va arribar a Jerusalem, tota la ciutat es va emocionar i va dir: Qui és aquest?
11 I la gent deia: Aquest és Jesús, el profeta de Natzaret de Galilea.
12 I Jesús va entrar al temple de Déu, va expulsar tots els que venien i compraven al temple, i va enderrocar les taules dels canviers i els seients dels que venien coloms,
13 I els digué: Està escrit: La meva casa serà anomenada casa de pregària; però vosaltres l'heu convertit en un cau de lladres.
14 I els cecs i els coixos es van acostar a ell al temple; i els va curar.
15 I quan els grans sacerdots i els escribas van veure les meravelles que feia, i els nens cridaven al temple i deien: Hosanna al Fill de David! estaven molt disgustats,
16 I li digué: «Senses què diuen aquests? I Jesús els digué: Sí; No heu llegit mai: De la boca dels nens i de les criatures has perfeccionat la lloança?
17 I els va deixar i va sortir de la ciutat cap a Betania; i s'hi va allotjar.
18 Ara al matí, quan tornava a la ciutat, va tenir gana.
19 I quan va veure una figuera pel camí, s'hi va acostar i no hi va trobar res, sinó només fulles, i li va dir: Que no et creixi fruit per sempre. I de seguida la figuera es va marcir.
20 I els deixebles, en veure-ho, es van quedar meravellats i van dir: Com aviat s'ha secat la figuera!
21 Jesús respongué i els digué: En veritat us dic: si teniu fe i no dubteu, no només fareu això que es fa a la figuera, sinó també si dieu a aquesta muntanya: Allunya't. , i sigues llançat al mar; es farà.
22 I tot allò que demaneu en pregària, creient, ho rebrà.
23 I quan va entrar al temple, els grans sacerdots i els ancians del poble es van acostar a ell mentre ensenyava, i li van dir: Amb quina autoritat fas aquestes coses? i qui et va donar aquesta autoritat?
24 I Jesús respongué i els digué: Jo també us demanaré una cosa, que si em dieu, també us diré amb quina autoritat faig aquestes coses.

25 El baptisme de Joan, d'on era? del cel, o dels homes? I
van raonar entre ells mateixos, dient: Si diem: Del cel; ell
ens dirà: Per què no l'heu cregut?
26 Però si diem: Dels homes; tenim por a la gent; perquè
tots consideren a Joan com a profeta.
27 I ells van respondre a Jesús, i van dir: No ho podem dir.
I els digué: No us dic tampoc amb quina autoritat faig
aquestes coses.
28 Però què en penseu? Un home va tenir dos fills; i es va
acostar al primer i va dir: Fill, vés avui a treballar a la meva
vinya.
29 Ell va respondre i va dir: No ho vull; però després es va
penedir i se'n va anar.
30 I va arribar al segon i va dir el mateix. I ell va respondre
i va dir: Vaig, senyor, i no hi vaig anar.
31 Quin dels dos va fer la voluntat del seu pare? Ells li
diuen: El primer. Jesús els digué: En veritat us dic que els
publicans i les prostitutes entren abans de vosaltres al
Regne de Déu.
32 Perquè Joan va venir a vosaltres pel camí de la justícia, i
vosaltres no el vau creure; però els publicans i les
prostitutes el van creure; i vosaltres, quan ho vau veure, no
us vau penedir després, perquè creguéssiu en ell.
33 Escolteu una altra paràbola: Hi havia un cap de casa que
va plantar una vinya, la va tancar al voltant, hi va cavar un
prems, va construir una torre, la va llogar als pagesos i se'n
va anar a un país llunyà.
34 I quan s'acostava el temps del fruit, va enviar els seus
servents als pagesos perquè en rebien els fruits.
35 I els llauradors van agafar els seus servents, van colpejar
un, i van matar un altre i van apedregar un altre.
36 De nou, va enviar altres servents més que els primers, i
ells els van fer el mateix.
37 Però, finalment, els hi va enviar el seu fill, dient:
"Reveriran el meu fill".
38 Però quan els pagesos van veure el fill, es van dir entre
ells: Aquest és l'hereu; venim, matem-lo i apoderem-nos de
la seva herència.
39 I el van agafar, el van fer fora de la vinya i el van matar.
40 Quan vingui, doncs, el senyor de la vinya, què farà amb
aquells pagesos?
41 Li diuen: Destruirà miserablement aquells malvats i
cedarà la seva vinya a altres pagesos, que li donaran els
fruits a les seves estacions.
42 Jesús els digué: No heu llegit mai a les Escriptures: La
pedra que van rebutjar els constructors s'ha convertit en el
cap de la cantonada: això és obra del Senyor, i és
meravellós als nostres ulls?
43 Per això us dic: El Regne de Déu us serà pres i us serà
donat a una nació que en porti els fruits.
44 I qui caigui sobre aquesta pedra serà trencat;
45 I quan els grans sacerdots i els fariseus van sentir les
seves paràboles, es van adonar que parlava d'ells.
46 Però quan volien imposar-li les mans, tenien por de la
multitud, perquè el tenien per profeta.

CAPÍTOL 22

1 I Jesús respongué i els tornà a parlar amb paràboles i
digué:
2 El regne dels cels és semblant a un rei que va casar el seu
fill,
3 I va enviar els seus servents a cridar els convidats al
casament, i no van venir.
4 De nou, va enviar altres criats, dient: Digues als
convidats: Heus aquí, he preparat el meu sopar: els meus
bous i els meus cris grossos han estat matats, i tot està
preparat: veniu al casament.
5 Però ells ho van fer menysprear i van marxar, un a la
seva granja, un altre a la seva mercaderia:
6 I la resta va agafar els seus servents, els va implorar i els
va matar.
7 Però quan el rei ho va saber, es va indignar i va enviar els
seus exèrcits, va destruir aquells assassins i va cremar la
seva ciutat.
8 Llavors diu als seus servents: Les noces estan a punt,
però els convidats no eren dignes.
9 Aneu, doncs, pels camins, i a tots els que trobeu,
convideu-vos al casament.
10 Així que aquells servents van sortir als camins i van
reunir tots els que van trobar, tant dolents com bons; i el
casament va ser proveït de convidats.
11 I quan el rei va entrar a veure els convidats, hi va veure
un home que no duia vestit de noces:
12 I ell li digué: Amic, com vas entrar aquí sense tenir el
vestit de noces? I es va quedar sense paraules.
13 Aleshores el rei va dir als servents: Lligueu-lo de peus i
de mans, porteu-lo i llenceu-lo a les tenebres de fora; hi
haurà plor i cruixir de dents.
14 Perquè molts són cridats, però pocs escollits.
15 Llavors els fariseus van anar i van demanar consell com
el podrien enredar en la seva conversa.
16 I li enviaren els seus deixebles amb els herodians, dient-
li: Mestre, sabem que ets veritable i que ensenyes el camí
de Déu amb veritat, i que no et preocupes per ningú,
perquè no tens en compte la persona dels homes.
17 Digues-nos, doncs, què et sembla? És lícit donar tribut
al Cèsar, o no?
18 Però Jesús va adonar-se de la seva maldat i va dir: Per
què em tempteu, hipòcrites?
19 Mostra'm els diners del tribut. I li van portar un cèntim.
20 I els digué: De qui és aquesta imatge i inscripció?
21 Li digueren: Del Cèsar. Aleshores els diu: Doneu, doncs,
al Cèsar les coses que són del Cèsar; i a Déu les coses que
són de Déu.
22 Quan van sentir aquestes paraules, es van quedar
meravellats, el van deixar i van marxar.
23 Aquell dia li van venir els saduceus, que diuen que no hi
ha resurrecció, i li van preguntar:
24 Dient: Mestre, Moisès va dir: Si un home mor sense
tenir fills, el seu germà es casarà amb la seva dona i donarà
descendència al seu germà.
25 Ara hi havia set germans amb nosaltres; i el primer,
quan es va casar amb una dona, va morir i, sense tenir
descendència, va deixar la seva dona al seu germà:
26 De la mateixa manera, el segon, i el tercer, fins al setè.
27 I, finalment, la dona també va morir.
28 Per tant, a la resurrecció, de qui serà la dona dels set?
perquè tots la tenien.
29 Jesús respongué i els digué: Us equivoqueu, no
coneixeu les Escriptures ni el poder de Déu.
30 Perquè a la resurrecció no es casen ni es donen en
matrimoni, sinó que són com els àngels de Déu al cel.

31 Però pel que fa a la resurrecció dels morts, no heu llegit allò que Déu us ha dit:
32 Jo sóc el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? Déu no és el Déu dels morts, sinó dels vius.
33 I quan la gent va sentir això, es va quedar meravellat de la seva doctrina.
34 Però quan els fariseus van saber que havia fet callar els saduceus, es van reunir.
35 Llavors un d'ells, que era advocat, li va fer una pregunta, temptant-lo i dient:
36 Mestre, quin és el gran manament de la llei?
37 Jesús li digué: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment.
38 Aquest és el primer i gran manament.
39 I el segon és semblant a ell: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
40 D'aquests dos manaments depenen tota la llei i els profetes.
41 Mentre els fariseus estaven reunits, Jesús els va preguntar:
42 dient: Què en penseu de Crist? de qui és fill? Li digueren: El Fill de David.
43 Ell els digué: Com doncs David en esperit l'anomena Senyor, dient:
44 El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins que faci dels teus enemics els teus peus?
45 Si David l'anomena Senyor, com és el seu fill?
46 I ningú no va poder respondre-li una paraula, ni des d'aquell dia ningú es va atrevir a fer-li més preguntes.

CAPÍTOL 23

1 Llavors Jesús va parlar a la multitud i als seus deixebles:
2 dient: Els escribas i els fariseus seuen al seient de Moisès:
3 Per tant, tot allò que us demanen que observeu, que observeu i feu; però no seguiu les seves obres, perquè ells diuen i no ho fan.
4 Perquè lliguen càrregues pesades i pesades que cal portar, i les posen a les espatlles dels homes; però ells mateixos no els mouran amb un dels seus dits.
5 Però totes les seves obres les fan perquè siguin vistes dels homes: amplien els seus filacteris i engrandien els límits de les seves vestidures,
6 I estimeu les habitacions superiors a les festes, i els principals seients de les sinagogues,
7 I salutacions als mercats, i ser cridat dels homes, Rabí, Rabí.
8 Però no us digueu Rabí, perquè un sol és el vostre Mestre, el Crist; i tots vosaltres sou germans.
9 I no digueu a ningú el vostre pare a la terra, perquè un és el vostre Pare, el que és al cel.
10 Tampoc us digueu mestres, perquè un sol és el vostre Mestre, el Crist.
11 Però el més gran entre vosaltres serà el vostre servent.
12 I qui s'enalti serà humiliat; i el qui s'humilia serà exaltat.
13 Però ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè tanqueu el Regne del cel als homes, perquè ni entreu a vosaltres mateixos, ni deixeu que els qui hi entren hi entrin.
14 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè devoreu les cases de les vídues, i per pretensió feu una llarga pregària; per tant, rebreu la condemnació més gran.
15 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè encercleu el mar i la terra per fer-ne un sol prosèlit, i quan és fet, el feu el doble de fill de l'infern que vosaltres mateixos.
16 Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu: Qui jure pel temple, no és res; però qui jure per l'or del temple, és un deutor!
17 Insensats i cecs, perquè quin és més gran, l'or o el temple que santifica l'or?
18 I: Qui jure per l'altar, no és res; però qui jura pel do que hi ha al damunt, és culpable.
19 Insensats i cecs, perquè quin és més gran, l'obsequi o l'altar que santifica l'obsequi?
20 Qui, doncs, jura per l'altar, jura per ell i per tot el que hi ha sobre ell.
21 I qui jura pel temple, jura per ell i per qui hi habita.
22 I qui jura pel cel, jura pel tron de Déu i per aquell que s'hi asseu.
23 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè pagueu el delme de la menta, l'anís i el comí, i heu omès les coses més importants de la llei, el judici, la misericòrdia i la fe: això hauríeu d'haver fet, i no deixar l'altre desfet.
24 Guies cecs, que coleu un mosquit i us empaseu un camell.
25 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè netegeu l'exterior de la copa i del plat, però dins estan plens d'extorsió i d'excés.
26 Fariseu cec, neteja primer el que hi ha dins la copa i el plat, perquè també quedi net l'exterior.
27 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè sou semblants a sepulcres blanquejats, que per fora semblen bonics, però dins estan plens d'ossos de morts i de tota impuresa.
28 Així també vosaltres per fora us semblau justos als homes, però dins esteu plens d'hipocresia i d'iniquitat.
29 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè construïu els sepulcres dels profetes i guarniu els sepulcres dels justos,
30 I digues: Si haguéssim estat en els dies dels nostres pares, no hauríem participat amb ells en la sang dels profetes.
31 Per tant, sou testimonis per vosaltres mateixos que sou fills dels qui van matar els profetes.
32 Aleshores, ompliu la mesura dels vostres pares.
33 Serps, generació d'escurçons, com podeu escapar de la condemnació de l'infern?
34 Per això, vet aquí, us envio profetes, savis i escribas; i alguns d'ells matareu i crucificareu; i alguns d'ells assotareu a les vostres sinagogues i els perseguireu de ciutat en ciutat.
35 perquè vingui sobre vosaltres tota la sang justa vessada sobre la terra, des de la sang del just Abel fins a la sang de Zacaries, fill de Baraquias, que vau matar entre el temple i l'altar.
36 En veritat us dic que totes aquestes coses vindran sobre aquesta generació.
37 Jerusalem, Jerusalem, tu que mates els profetes i apedregues els que t'han enviat, quantes vegades hauria volgut reunir els teus fills, com una gallina reuneix els seus pollastres sota les seves ales, i no ho volies!
38 Heus aquí, la vostra casa us ha deixat desolada.

39 Perquè us dic que d'ara endavant no em veureu, fins que digueu: Beneït el que ve en nom del Senyor.

CAPÍTOL 24

1 I Jesús va sortir i va marxar del temple; i els seus deixebles es van acostar a ell per ensenyar-li els edificis del temple.
2 I Jesús els digué: No veieu totes aquestes coses? En veritat us dic que no quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 I mentre estava assegut a la muntanya de les Oliveres, els deixebles es van acostar a ell en particular, i li van dir: Digues-nos, quan seran aquestes coses? i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món?
4 I Jesús respongué i els digué: Vigileu que ningú us enganyi.
5 Perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i enganyarà molts.
6 I escoltareu de guerres i rumors de guerres: mireu que no us turbuleu, perquè totes aquestes coses han de passar, però el final encara no és.
7 Perquè nació s'aixecarà contra nació, i regne contra regne; i hi haurà fam, pestilències i terratrèmols en diversos llocs.
8 Tot això és l'inici dels dolors.
9 Llavors us lliuraran per ser afligits i us mataran, i sereu odiats de totes les nacions per amor del meu nom.
10 I aleshores, molts s'ofendrean, es trairan els uns als altres i s'odiaran els uns als altres.
11 I molts falsos profetes s'aixecaran i enganyaran molts.
12 I perquè la iniquitat abundarà, l'amor de molts es refredarà.
13 Però el qui persevera fins a la fi, aquest serà salvat.
14 I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni a totes les nacions; i llavors arribarà el final.
15 Quan veieu, doncs, l'abominació de la desolació, de la qual ha parlat el profeta Daniel, dempeus al lloc sant (qui llegeix, que entengui:)
16 Llavors els qui estiguin a Judea que fugin a les muntanyes:
17 Que el qui estigui al terrat no baixi a treure res de casa seva:
18 Tampoc el que és al camp no torni a agafar-se la roba.
19 I ai de les gestants i de les alletants en aquells dies!
20 Però pregueu que la vostra fugida no sigui a l'hivern, ni en dissabte:
21 Perquè aleshores hi haurà una gran tribulació, com no hi va haver des del principi del món fins avui, ni hi haurà mai.
22 I si no s'escurçaven aquells dies, no es salvaria cap carn; però per amor dels elegits aquells dies seran escurçats.
23 Aleshores, si algú us diu: Heus aquí el Crist, o allà; no ho creguis.
24 Perquè sorgiran falsos Crists i falsos profetes, i faran grans senyals i prodigis; de tal manera que, si fos possible, enganyaran els mateixos elegits.
25 Heus aquí, us ho he dit abans.
26 Per tant, si us diuen: Heus aquí, és al desert; no sortiu: vet aquí que és a les cambres secretes; no ho creguis.
27 Perquè com el llamp surt de l'est i brilla fins a l'oest; així serà també la vinguda del Fill de l'home.
28 Perquè allà on sigui el cadàver, allà s'aplegaran les àguiles.
29 Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, i la lluna no donarà la seva llum, i les estrelles cauran del cel, i els poders del cel seran sacsejats:
30 I aleshores apareixerà el signe del Fill de l'home al cel; i llavors totes les tribus de la terra ploraran, i veuran el Fill de l'home venir als núvols del cel amb poder i gran glòria.
31 I enviarà els seus àngels amb un gran so de trompeta, i reuniran els seus elegits dels quatre vents, d'un extrem del cel a l'altre.
32 Ara apreneu una paràbola de la figuera; Quan la seva branca encara és tendra i dona fulles, sabeu que l'estiu és a prop:
33 Així també vosaltres, quan vegeu totes aquestes coses, sapigueu que és a prop, fins i tot a les portes.
34 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que s'acompleixin totes aquestes coses.
35 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
36 Però d'aquell dia i hora ningú ho sap, ni els àngels del cel, sinó només el meu Pare.
37 Però com van ser els dies de Noè, així serà la vinguda del Fill de l'home.
38 Perquè com els dies anteriors al diluvi menjaven i bevien, es casaven i es donaven en casament, fins el dia que Noè va entrar a l'arca,
39 I no ho van saber fins que va arribar el diluvi i se'ls va emportar a tots; així serà també la vinguda del Fill de l'home.
40 Aleshores dos seran al camp; l'un serà pres, i l'altre deixat.
41 Dues dones estaran molint al molí; l'un serà pres, i l'altre deixat.
42 Vigileu, doncs, perquè no sabeu a quina hora vindrà el vostre Senyor.
43 Però sàpigues això: si l'amo de la casa hagués sabut a quina vigilia vindria el lladre, hauria vetllat i no hauria deixat que la seva casa fos trencada.
44 Per tant, estigueu preparats també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora que no us penseu.
45 Qui és, doncs, un servent fidel i savi, a qui el seu senyor ha posat com a cap de la seva casa, per donar-los carn a temps?
46 Feliç aquell servent a qui el seu senyor quan vingui trobarà fent això.
47 En veritat us dic que el farà governar tots els seus béns.
48 Però si aquell servent dolent diu en el seu cor: El meu senyor retarda la seva vinguda;
49 I començarà a colpejar els seus companys, ia menjar i beure amb els borratxos;
50 El senyor d'aquest servent vindrà un dia que no el busqui, i en una hora que no s'adoni,
51 I el tallarà, i li assignarà la seva part amb els hipòcrites: hi haurà plor i cruixir de dents.

CAPÍTOL 25

1 Llavors el Regne del cel s'assemblarà a deu verges que van agafar les seves llànties i van sortir a trobar el nuvi.
2 I cinc d'ells eren savis i cinc eren ximples.

3 Els insensats van agafar les seves llànties i no van prendre oli amb ells:
4 Però els savis van agafar oli als seus vasos amb els llums.
5 Mentre el nuvi es demorava, tots es van adormir i es van dormir.
6 I a mitjanit es va fer un crit: "Mireu, ve el nuvi; sortiu a trobar-lo.
7 Llavors totes aquelles verges es van aixecar i van tallar els seus llums.
8 I els insensats van dir als savis: Dóna'ns del teu oli; perquè els nostres llums s'han apagat.
9 Però els savis van respondre, dient: No és així; perquè no n'hi hagi prou per a nosaltres i per a vosaltres; més aviat aneu als qui venen i compreu-vos.
10 I mentre anaven a comprar, va venir el nuvi; i els qui estaven preparats van entrar amb ell a les noces; i la porta es va tancar.
11 Després vingueren també les altres verges, dient: Senyor, Senyor, obre-nos.
12 Però ell va respondre i va dir: En veritat us dic que no us conec.
13 Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora en què vindrà el Fill de l'home.
14 Perquè el regne del cel és com un home que viatja a un país llunyà, que va cridar els seus propis servents i els va lliurar els seus béns.
15 I a un li va donar cinc talents, a un altre dos i a un altre un; a cada home segons la seva capacitat; i de seguida va fer el seu viatge.
16 Llavors el que havia rebut els cinc talents se'n va anar a comerciar amb els mateixos, i els va guanyar cinc talents més.
17 I de la mateixa manera el qui n'havia rebut dos, també en va guanyar altres dos.
18 Però el qui n'havia rebut un va anar a cavar a la terra i va amagar els diners del seu senyor.
19 Després de molt de temps, el senyor d'aquells servents ve i fa compte amb ells.
20 Llavors, el que havia rebut cinc talents va venir i va portar cinc talents més, dient: Senyor, em vas lliurar cinc talents; he aquí, he guanyat cinc talents més.
21 El seu senyor li digué: Molt bé, servent bo i fidel: has estat fidel en poques coses, et faré governar sobre moltes coses; entra en l'alegria del teu senyor.
22 També va venir el que havia rebut dos talents i va dir: Senyor, m'has lliurat dos talents: he guanyat dos talents més a part d'ells.
23 El seu senyor li digué: --Molt bé, servent bo i fidel; has estat fidel en poques coses, et faré governar sobre moltes coses: entra en l'alegria del teu senyor.
24 Llavors va venir el que havia rebut un talent i va dir: Senyor, et sabia que ets un home dur, que sega on no has sembrat i que recull on no has pallat.
25 I vaig tenir por i vaig anar a amagar el teu talent a la terra: aquí tens el teu.
26 El seu senyor va respondre i li va dir: Servidor dolent i mandrós, sabies que jo sega on no he sembrat i que recullo on no he pallat.
27 Per tant, hauríeu d'haver posat els meus diners als intercanviadors, i aleshores, quan vingués, hauria rebut els meus amb usura.
28 Preneu-li, doncs, el talent i doneu-lo al que en té deu.
29 Perquè a tot el que té li serà donat, i tindrà abundància, però al que no té, fins i tot el que té li prendrà.
30 I llenceu el servent inútil a les tenebres de fora: allà hi haurà el plor i el cruixir de dents.
31 Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria, i tots els sants àngels amb ell, llavors s'asseurà al tron de la seva glòria:
32 I davant d'ell s'aplegaran totes les nacions, i els separarà els uns dels altres, com un pastor separa les seves ovelles de les cabres.
33 I posarà les ovelles a la seva dreta, i les cabres a l'esquerra.
34 Aleshores el Rei dirà als que estan a la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare, heredeu el Regne preparat per a vosaltres des de la fundació del món:
35 Perquè vaig tenir gana, i em vau donar de menjar; vaig tenir set i em vau donar de beure; era foraster, i em vau acollir;
36 Despullat i em vau vestir; estava malalt i em vau visitar; estava a la presó i vau venir a mi.
37 Llavors li respondran els justos: Senyor, quan et vam veure afamat i et vam donar menjar? o set, i et va donar de beure?
38 Quan et vam veure estranger i et vam acollir? o nu i et va vestir?
39 O quan et vam veure malalt o a la presó i vam venir a tu?
40 I el rei respondrà i els dirà: En veritat us dic: en la mesura que ho heu fet a un d'aquests germans meus més petits, m'ho heu fet a mi.
41 Llavors també dirà als de l'esquerra: Aparteu-vos de mi, maleïts, al foc etern, preparat per al dimoni i els seus àngels.
42 Perquè vaig tenir gana, i no em vau donar carn; vaig tenir set i no em vau donar de beure;
43 Jo era foraster, i no em vau acollir: nu, i no em vau vestir; malalt, i a la presó, i no em vau visitar.
44 Llavors també li respondran: Senyor, quan et vam veure amb gana, o set, o foraster, o nu, o malalt, o a la presó, i no t'hem servit?
45 Aleshores els respondrà: En veritat us dic que, en la mesura que no ho heu fet a un d'aquests més petits, no ho heu fet a mi.
46 I aquests aniran al càstig etern, però els justos a la vida eterna.

CAPÍTOL 26

1 I succeí que, quan Jesús va acabar totes aquestes paraules, va dir als seus deixebles:
2 Ja sabeu que al cap de dos dies és la festa de la Pasqua, i el Fill de l'home és traït perquè sigui crucificat.
3 Llavors es van reunir els principals sacerdots, els escribas i els ancians del poble, al palau del gran sacerdot, anomenat Caifàs,
4 I van consultar perquè prenguessin Jesús amb astúcia i el matessin.
5 Però ells digueren: No el dia de la festa, no fos cas que hi hagi un rebombori entre el poble.
6 Quan Jesús era a Betània, a casa de Simó el lepros,
7 Es va acostar a ell una dona que tenia una caixa d'alabastre d'un ungüent molt preciós i se la va abocar al cap mentre ell estava assegut a la sopa.

8 Però els seus deixebles, en veure-ho, es van indignar i van dir: Per a què serveix aquest desperdici?
9 Perquè aquest ungüent podria haver estat venut per molt i donat als pobres.
10 Quan Jesús ho va entendre, els va dir: Per què molesteu la dona? perquè ha fet una bona obra amb mi.
11 Perquè sempre teniu els pobres amb vosaltres; però a mi no sempre teniu.
12 Perquè, en vessar aquest ungüent sobre el meu cos, ho va fer per a la meva sepultura.
13 En veritat us dic que allà on sigui predicat aquest evangeli al món sencer, també s'explicarà això que aquesta dona ha fet, com a record d'ella.
14 Llavors un dels dotze, anomenat Judes Iscariote, va anar a trobar els principals sacerdots,
15 I els va dir: Què em donareu i us el lliuraré? I van fer un pacte amb ell per trenta peces de plata.
16 I des d'aquell moment va buscar l'oportunitat de trair-lo.
17 El primer dia de la festa dels àzims, els deixebles es van acostar a Jesús i li van dir: On vols que et preparem per menjar la Pasqua?
18 I ell va dir: Aneu a la ciutat amb un home així i digueu-li: El Mestre diu: El meu temps és a prop; Celebraré la Pasqua a casa teva amb els meus deixebles.
19 I els deixebles van fer com Jesús els havia ordenat; i van preparar la Pasqua.
20 Quan va arribar la tarda, es va asseure amb els dotze.
21 I mentre menjaven, digué: En veritat us dic que un de vosaltres em trairà.
22 I estaven molt tristos, i cadascun d'ells va començar a dir-li: Senyor, sóc jo?
23 I ell respongué i digué: El qui mulla la mà amb mi al plat, aquest em trairà.
24 El Fill de l'home se'n va, tal com està escrit d'ell; però ai d'aquell home per qui el Fill de l'home és traït! li hagués estat bé a aquell home si no hagués nascut.
25 Aleshores Judes, que el va trair, va respondre i va dir: Mestre, sóc jo? Ell li va dir: Tu has dit.
26 I mentre menjaven, Jesús va agafar pa, el va beneir, el va partir i el va donar als deixebles i va dir: " Preneu, mengeu; aquest és el meu cos.
27 I va agafar la copa, va donar gràcies, i els va donar, dient: Beveu-ne tots;
28 Perquè aquesta és la meva sang del nou testament, que és vessada per molts per a la remissió dels pecats.
29 Però jo us dic que d'ara endavant no beuré d'aquest fruit de la vinya, fins aquell dia que el beuré nou amb vosaltres al regne del meu Pare.
30 I quan van haver cantat un himne, van sortir a la muntanya de les Oliveres.
31 Llavors Jesús els digué: " Tots estareu ofès per culpa meva aquesta nit; perquè està escrit: colpejaré el pastor, i les ovelles del ramat seran escampades".
32 Però després que hagi ressuscitat, aniré davant vostre a Galilea.
33 Pere respongué i li digué: Tot i que tots s'escandiran per culpa teva, jo no m'oferiré mai.
34 Jesús li digué: En veritat et dic que aquesta nit, abans que canti el gall, em negaràs tres vegades.
35 Pere li digué: Encara que morís amb tu, no et negaré. Així també van dir tots els deixebles.
36 Llavors Jesús va venir amb ells a un lloc anomenat Getsemaní i digué als deixebles: Seieu aquí, mentre jo vaig a pregar cap allà.
37 I va agafar amb ell Pere i els dos fills de Zebedeu, i va començar a estar trist i molt pesat.
38 Llavors els diu: La meva ànima està molt trista, fins a la mort: quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi.
39 I va anar una mica més enllà, es va arrossegar amb la cara i va pregar, dient: Pare meu, si és possible, que aquesta copa passi de mi; però no com jo vull, sinó com tu vols.
40 I es va acostar als deixebles, els va trobar adormits, i digué a Pere: Què, no podríeu vetllar amb mi ni una hora?
41 Vetlleu i pregueu perquè no entriu en temptació: l'esperit és ben disposat, però la carn és feble.
42 Va tornar a marxar per segona vegada i va pregar dient: Pare meu, si aquesta copa no passa de mi si no la begui, sigui feta la teva voluntat.
43 I va venir i els va tornar a trobar adormits, perquè tenien els ulls pesats.
44 I els va deixar i se'n va tornar i va pregar per tercera vegada, dient les mateixes paraules.
45 Llavors es va acostar als seus deixebles i els digué: Dormiu ara i descanseu; vet aquí, l'hora s'acosta i el Fill de l'home és lliurat a les mans dels pecadors.
46 Aixeca't, anem: vet aquí que és a prop el que em traeix.
47 I mentre encara parlava, va venir Judes, un dels dotze, i amb ell una gran multitud amb espases i bàsquets, dels principals sacerdots i dels ancians del poble.
48 El que el va trair els va fer un senyal, dient: Aquell qui besaré, aquest és: agafeu-lo.
49 I de seguida es va acostar a Jesús i va dir: Salve, mestre! i el va besar.
50 I Jesús li digué: Amic, per què has vingut? Llavors van venir, van posar les mans a Jesús i el van agafar.
51 I, vet aquí, un dels qui estaven amb Jesús va estendre la mà i va estirar l'espasa, va colpejar un servent del gran sacerdot i li va tallar l'orella.
52 Llavors Jesús li digué: Torna a posar l'espasa al seu lloc, perquè tots els que prenen l'espasa periran amb l'espasa.
53 Creus que ara no puc pregar al meu Pare, i em donarà de seguida més de dotze legions d'àngels?
54 Però, doncs, com es compliran les Escriptures, que així ha de ser?
55 En aquella mateixa hora Jesús digué a la gent: Heu sortit com contra un lladre amb espases i bàsquets per agafar-me? M'asseia cada dia amb vosaltres ensenyant al temple, i no em vau agafar.
56 Però tot això es va fer perquè es complissin les Escriptures dels profetes. Llavors tots els deixebles el van abandonar i van fugir.
57 I els que havien pres Jesús el van portar al gran sacerdot Caifàs, on es reunien els escribas i els ancians.
58 Però Pere el va seguir de lluny fins al palau del gran sacerdot, va entrar i es va asseure amb els servents per veure el final.
59 Ara els grans sacerdots, els ancians i tot el sinedri buscaven un fals testimoni contra Jesús per fer-lo morir;
60 Però no en van trobar cap; sí, encara que van venir molts testimonis falsos, no en van trobar cap. Al final van arribar dos falsos testimonis,

61 I va dir: Aquest home va dir: Puc destruir el temple de
Déu i construir-lo en tres dies.
62 I el gran sacerdot es va aixecar i li va dir: No respons
res? Què és el que aquests testimonis contra tu?
63 Però Jesús callà. I el gran sacerdot respongué i li digué:
Et conjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Crist,
el Fill de Déu.
64 Jesús li digué: Tu has dit; tanmateix et dic: d'ara
endavant veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del
poder, i venint als núvols del cel.
65 Llavors el gran sacerdot es va esquinçar la roba i va dir:
Ha blasfèmia; quina necessitat més tenim de testimonis?
Heus aquí, ara heu sentit la seva blasfèmia.
66 Què us sembla? Ells van respondre i van dir: És
culpable de mort.
67 Llavors li van escopir a la cara i el van colpejar; i altres
el van colpejar amb els palmells de les mans,
68 dient: Profetitza'ns, oh Crist, qui és el que t'ha colpejat?
69 Pere estava assegut fora al palau, i una donzella se li va
acostar i li va dir: Tu també estaves amb Jesús de Galilea.
70 Però ell va negar davant de tots, dient: No sé què dius.
71 I quan va sortir al porxo, una altra donzella el va veure i
va dir als qui hi eren: Aquest també estava amb Jesús de
Natzaret.
72 I de nou va negar amb un jurament: No conec aquell
home.
73 I al cap d'una estona es van acostar a ell els qui eren
presents i li van dir a Pere: Segur que tu també ets un d'ells;
perquè el teu discurs et descobreix.
74 Llavors va començar a maleir i a jurar, dient: No conec
aquell home. I de seguida va cantar el gall.
75 I Pere es va recordar de la paraula de Jesús, que li va dir:
Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. I va sortir
i va plorar amargament.

CAPÍTOL 27

1 Quan va arribar el matí, tots els grans sacerdots i els
ancians del poble van decidir contra Jesús per fer-lo morir:
2 I quan el van lligar, el van endur i el van lliurar al
governador Ponç Pilat.
3 Aleshores Judes, que l'havia traït, quan va veure que
estava condemnat, es va penedir i va tornar les trenta
monedes de plata als grans sacerdots i als ancians.
4 dient: He pecat en haver traït la sang innocent. I ells van
dir: Què ens passa això? fins a això.
5 Llavors va llençar les peces de plata al temple, se'n va
anar i es va penjar.
6 I els grans sacerdots van agafar les peces d'argent i van
dir: --No és lícit posar-les al tresor, perquè és el preu de la
sang.
7 I van prendre consell i van comprar amb ells el camp del
terrisser per enterrar-hi els estrangers.
8 Per això aquell camp es va anomenar Camp de sang, fins
avui.
9 Llavors es va complir el que havia dit el profeta Jeremi,
que deia: I van agafar les trenta peces de plata, el preu del
valorat, que els fills d'Israel valoraven;
10 I els va donar per al camp del terrisser, tal com el
Senyor em va ordenar.
11 I Jesús es va presentar davant del governador, i el
governador li va preguntar: «Ets tu el rei dels jueus? I Jesús
li digué: Tu ho dius.
12 I quan va ser acusat pels principals sacerdots i els
ancians, no va respondre res.
13 Llavors Pilat li va dir: No escoltes quantes coses
testifiquen contra tu?
14 I ell li va respondre que mai una paraula; de tal manera
que el governador es va meravellar molt.
15 Ara bé, en aquella festa, el governador solia alliberar al
poble un presoner que volia.
16 Llavors tenien un presoner notable, anomenat Barrabàs.
17 Per tant, quan es van reunir, Pilat els va dir: A qui voleu
que us alliberi? Barrabàs, o Jesús que es diu Crist?
18 Perquè sabia que per enveja l'havien lliurat.
19 Quan es va asseure al tribunal, la seva dona li va enviar
a dir-li: No tinguis res a veure amb aquell just, perquè avui
he patit moltes coses en somnis per culpa d'ell.
20 Però els grans sacerdots i els ancians van persuadir la
gent que demanessin a Barrabàs i destruís Jesús.
21 El governador va respondre i els va dir: Quin dels dos
voleu que us alliberi? Van dir: Barrabàs.
22 Pilat els digué: Què faré, doncs, amb Jesús, anomenat
Crist? Tots li diuen: Que sigui crucificat.
23 I el governador va dir: Per què, quin mal ha fet? Però
ells cridaven més, dient: Que sigui crucificat.
24 Quan Pilat va veure que no podia guanyar res, sinó que
més aviat es va fer un tumult, va agafar aigua i es va rentar
les mans davant la gent, dient: Sóc innocent de la sang
d'aquest just;
25 Llavors tot el poble va respondre i va dir: La seva sang
caigui sobre nosaltres i sobre els nostres fills.
26 Llavors els va alliberar Barrabàs, i després d'haver
assotat Jesús, el va lliurar perquè el crucifiquen.
27 Llavors els soldats del governador van portar Jesús a la
sala comuna i van reunir amb ell tota la banda de soldats.
28 I el van despullar i li van posar una túnica escarlata.
29 I després d'haver trepitjat una corona d'espines, li van
posar al cap i una canya a la seva mà dreta, i es van
agenollar davant d'ell i es van burlar d'ell dient: "Salve, rei
dels jueus!
30 I li van escopir, van agafar la canya i el van colpejar al
cap.
31 I després d'haver-se burlat d'ell, li van treure la túnica, li
van posar les seves pròpies robes i el van portar per
crucificar-lo.
32 I quan van sortir, van trobar un home de Cirene, que es
deia Simó; el van obligar a portar la seva creu.
33 I quan van arribar a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir,
un lloc de calavera,
34 Li van donar a beure vinagre barrejat amb fel, i quan el
va haver tastat, no va voler beure.
35 I el van crucificar i van repartir els seus vestits, tirant a
sorts, perquè es complís el que havia dit el profeta: Van
repartir els meus vestits entre ells, i sobre la meva vestidura
van tirar la sort.
36 I asseguts el van mirar allí;
37 I va posar sobre el seu cap la seva acusació escrita:
AQUEST ÉS JESÚS, EL REI DELS JEUS.
38 Llavors hi havia dos lladres crucificats amb ell, un a la
dreta i un altre a l'esquerra.
39 I els qui passaven l'injuriaven, movent el cap,

40 I dient: Tu que destrueixes el temple i el construeixes en tres dies, salva't a tu mateix. Si ets Fill de Déu, baixa de la creu.
41 De la mateixa manera, els grans sacerdots es burlaven d'ell, amb els escribas i els ancians, i deien:
42 Va salvar els altres; ell mateix no pot salvar-se. Si és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, i el creurem.
43 Va confiar en Déu; que el lliure ara, si el vol, perquè va dir: Jo sóc el Fill de Déu.
44 També els lladres, que van ser crucificats amb ell, li van llençar les dents.
45 Ara des de l'hora sisena hi havia foscor per tota la terra fins a l'hora novena.
46 I cap a l'hora novena, Jesús va cridar amb veu forta, dient: Elí, Elí, lama sabactani? és a dir: Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
47 Alguns dels que estaven allí, en sentir-ho, deien: Aquest home crida Elies.
48 I de seguida un d'ells va córrer, va agafar una esponja, la va omplir de vinagre, la va posar sobre una canya i li va donar a beure.
49 La resta va dir: Deixeu-ho, a veure si Elies vindrà a salvar-lo.
50 Jesús, quan va tornar a cridar amb una gran veu, va cedir l'espirit.
51 I, vet aquí, el vel del temple es va trencar en dos de dalt a baix; i la terra va tremolar, i les roques es van trencar;
52 I es van obrir les tombes; i es van aixecar molts cossos de sants que dormien,
53 I va sortir dels sepulcres després de la seva resurrecció, va entrar a la ciutat santa i es va aparèixer a molts.
54 Quan el centurió i els qui eren amb ell, que miraven Jesús, van veure el terratrèmol i les coses que s'havien fet, van tenir molta por i van dir: Veritablement, aquest era el Fill de Déu.
55 I hi havia moltes dones que miraven de lluny, que seguien Jesús des de Galilea, servint-lo:
56 Entre les quals hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.
57 Quan va arribar la tarda, va venir un home ric d'Arimatea, que es deia Josep, que també era deixeble de Jesús:
58 Va anar a trobar Pilat i va suplicar el cos de Jesús. Aleshores Pilat va ordenar que el cos fos lliurat.
59 I quan Josep va prendre el cos, el va embolicar amb un llenç net,
60 I el va posar a la seva pròpia tomba nova, que havia tallat a la roca; i va fer rodar una gran pedra a la porta del sepulcre i se'n va anar.
61 I hi havia Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes davant del sepulcre.
62 L'endemà, després del dia de la preparació, els grans sacerdots i els fariseus es van reunir a Pilat,
63 Dient: Senyor, recordem que aquell enganyador va dir, mentre vivia: Al cap de tres dies ressuscitaré.
64 Mana, doncs, que el sepulcre es guardi fins al tercer dia, no sigui que els seus deixebles vinguin de nit i el robin i diguin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts; així l'últim error serà pitjor que el primer.
65 Pilat els digué: Teniu un rellotge; aneu, feu-ho tan segur com pugueu.
66 Així doncs, van anar i van assegurar el sepulcre, segellant la pedra i posant la vetlla.

CAPÍTOL 28

1 Al final del dissabte, quan començava a matinar el primer dia de la setmana, Maria Magdalena i l'altra Maria van venir a veure el sepulcre.
2 I, vet aquí, hi va haver un gran terratrèmol, perquè l'àngel del Senyor va baixar del cel i va venir, va fer rodar la pedra de la porta i s'hi va asseure.
3 El seu rostre era com un llamp, i el seu vestit blanc com la neu:
4 I per por d'ell, els guardians van tremolar i es van tornar com morts.
5 I l'àngel respongué i digué a les dones: No tingueu por, perquè sé que cerqueu Jesús, que va ser crucificat.
6 No és aquí, perquè ha ressuscitat, com va dir. Vine, mira el lloc on jaia el Senyor.
7 I vés ràpidament i digues als seus deixebles que ha ressuscitat d'entre els morts; i vet aquí que va davant vosaltres a Galilea; allà el veureu: ja us ho he dit.
8 I van marxar ràpidament del sepulcre amb por i gran alegria; i va córrer a donar paraula als seus deixebles.
9 I mentre anaven a dir-ho als seus deixebles, vet aquí que Jesús se'ls va trobar i els digué: Salut! I van venir, el van agafar pels peus i el van adorar.
10 Llavors Jesús els digué: No tingueu por; aneu a dir als meus germans que marxen a Galilea, i allí em veuran.
11 Quan anaven, vet aquí que alguns de la guàrdia van entrar a la ciutat i van explicar als principals sacerdots tot el que havia passat.
12 I quan es van reunir amb els ancians, i havien pres consell, van donar molts diners als soldats,
13 dient: Digueu que els seus deixebles van venir de nit i el van robar mentre dormim.
14 I si això arriba a oïdes del governador, el persuadirem i us assegurarem.
15 Així doncs, van agafar els diners i van fer com els havien ensenyat;
16 Llavors els onze deixebles se'n van anar a Galilea, a una muntanya on Jesús els havia designat.
17 I quan el van veure, el van adorar, però alguns dubtaven.
18 I Jesús va venir i els va parlar, dient: Tot el poder m'ha estat donat al cel i a la terra.
19 Aneu, doncs, i ensenya totes les nacions, batejant-les en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant:
20 ensenyant-los a observar tot allò que us he manat; i, he aquí, jo sóc amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món. Amén.

Marc

CAPÍTOL 1

1 El començament de l'evangeli de Jesucrist, el Fill de Déu;
2 Com està escrit als profetes: Heus aquí, envio el meu missatger davant vostre, que us prepararà el camí.
3 La veu d'un que crida al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.
4 Joan va batejar al desert i va predicar el baptisme de penediment per a la remissió dels pecats.
5 I tot el país de Judea i els de Jerusalem van sortir cap a ell, i tots van ser batejats per ell al riu Jordà, confessant els seus pecats.
6 I Joan anava vestit amb pèl de camell i amb un cinturó de pell al voltant dels seus lloms; i va menjar llagostes i mel silvestre;
7 I va predicar, dient: Després de mi ve un més poderós que jo, el cortó de les sabates del qual no sóc digne d'ajupir-me i deslligar-me.
8 De fet, jo us he batejat amb aigua, però ell us batejarà amb l'Esperit Sant.
9 I succeí en aquells dies que Jesús va venir de Natzaret de Galilea i va ser batejat per Joan al Jordà.
10 I tot seguit, sortint de l'aigua, va veure el cel obert i l'Esperit que baixava sobre ell com un colom:
11 I va venir una veu del cel que deia: Tu ets el meu Fill estimat, en qui m'he complagut.
12 I de seguida l'Esperit el va conduir al desert.
13 I va estar allà quaranta dies al desert, temptat per Satanàs; i estava amb les bèsties salvatges; i els àngels li van servir.
14 Després que Joan va ser empresonat, Jesús va venir a Galilea i va predicar l'evangeli del Regne de Déu.
15 I dient: El temps s'ha complert i el Regne de Déu és a prop; penedeix-te i creu l'evangeli.
16 Mentre caminava vora el mar de Galilea, va veure Simó i el seu germà Andreu llançant una xarxa al mar, perquè eren pescadors.
17 I Jesús els digué: Veniu després de mi, i us faré pescar d'home.
18 I de seguida van deixar les xarxes i el van seguir.
19 I quan va haver-hi anat una mica més enllà, va veure Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, que també eren a la barca arreglant les xarxes.
20 I de seguida els va cridar, i van deixar el seu pare Zebedeu a la barca amb els mercenaris i van anar darrere d'ell.
21 I van anar a Cafarnaüm; i tot seguit el dissabte va entrar a la sinagoga i ensenyava.
22 I estaven sorpresos de la seva doctrina, perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribas.
23 I hi havia a la seva sinagoga un home amb un esperit impur; i va cridar,
24 dient: Deixeu-nos; Què tenim a veure amb tu, Jesús de Natzaret? has vingut a destruir-nos? Et sé qui ets, el Sant de Déu.
25 I Jesús el va increpar, dient: --Calla i surt d'ell.
26 I quan l'esperit impur el va esquinçar i va cridar amb una gran veu, va sortir d'ell.
27 I tots estaven meravellats, de tal manera que es preguntaven entre ells, dient: Què és això? quina nova doctrina és aquesta? perquè amb autoritat mana fins i tot als esperits impurs, i ells l'obeeixen.
28 I immediatament la seva fama es va estendre per tota la regió de Galilea.
29 I tot seguit, quan van sortir de la sinagoga, van entrar a casa de Simó i Andreu, amb Jaume i Joan.
30 Però la mare de la dona de Simó estava estirada amb febre, i de seguida li van parlar d'ella.
31 I va venir, la va agafar de la mà i la va aixecar; i de seguida la febre la va abandonar, i ella els va servir.
32 I al capvespre, quan el sol es va posar, li van portar tots els malalts i els endimoniats.
33 I tota la ciutat es va reunir a la porta.
34 I va guarir molts malalts de diverses malalties, i va expulsar molts dimonis; i no va deixar parlar els dimonis, perquè el coneixien.
35 I al matí, llevat-se molt abans del dia, va sortir i se'n va anar a un lloc solitari, i allí va pregar.
36 I Simó i els que anaven amb ell el van seguir.
37 I quan el van trobar, li van dir: "Tots els homes et busquen".
38 I els va dir: Anem a les ciutats properes, perquè també hi prediqui, perquè per això vaig sortir.
39 I va predicar a les seves sinagogues per tota Galilea i va expulsar els dimonis.
40 I un lepros es va acostar a ell, el va suplicar i es va agenollar davant d'ell i li va dir: Si vols, em pots netejar.
41 I Jesús, mogut per compassió, va estendre la mà, el va tocar i li va dir: Ho faré; sigues net.
42 I tan bon punt va haver parlat, de seguida la lepra se li va apartar i es va purificar.
43 I ell li va ordenar amb rigor i el va fer marxar de seguida;
44 I li digué: Mira que no diguis res a ningú; sinó vés, mostra't al sacerdot i ofereix per purificar-se les coses que Moisès va ordenar, com a testimoni.
45 Però ell va sortir i va començar a publicar-ho molt i a divulgar l'assumpte, de manera que Jesús ja no va poder entrar més obertament a la ciutat, sinó que es va quedar fora en llocs deserts;

CAPÍTOL 2

1 Al cap d'uns dies tornà a entrar a Cafarnaüm; i es va fer soroll que era a casa.
2 I de seguida es van reunir molts, de tal manera que no hi havia lloc per rebre'ls, no tant com a prop de la porta: i els va predicar la paraula.
3 I es van acostar a ell i van portar un paralític, que havia nascut de quatre.
4 I quan no podien apropar-se a ell per la premsa, van destapar el terrat on era ell, i quan l'havien trencat, van baixar el llit on hi havia el paralític.
5 Quan Jesús va veure la seva fe, va dir al paralític: Fill, els teus pecats et són perdonats.
6 Però hi havia alguns dels escribes asseguts allà, que pensaven en el seu cor:
7 Per què aquest home parla així blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats sinó només Déu?

8 I immediatament, quan Jesús va adonar-se en el seu esperit que així raonen en si mateixos, els va dir: Per què raoneu aquestes coses en el vostre cor?
9 Si és més fàcil dir al paralític: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't, agafa el teu llit i camina?
10 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (va dir al paralític):
11 Et dic: Aixeca't, agafa el teu llit i vés a casa teva.
12 I de seguida es va aixecar, va agafar el llit i va sortir davant de tots; de tal manera que tots estaven meravellats i glorificaven Déu, dient: No ho hem vist mai d'aquesta manera.
13 I va tornar a sortir per la vora del mar; i tota la gent va recórrer a ell i ell els ensenyava.
14 I quan passava, va veure a Leví, fill d'Alfeu assegut a la duana, i li va dir: Segueix-me. I es va aixecar i el va seguir.
15 I succeí que, mentre Jesús s'asseia a dinar a casa seva, molts publicans i pecadors també s'asseien amb Jesús i els seus deixebles, perquè eren molts, i el seguien.
16 I quan els escribes i els fariseus el van veure menjar amb els publicans i els pecadors, van dir als seus deixebles: Com és que menja i beu amb els publicans i els pecadors?
17 Quan Jesús ho va sentir, els digué: Els sanats no necessiten el metge, sinó els malalts; no he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors al penediment.
18 I els deixebles de Joan i dels fariseus solien dejunar; i vingueren i li digueren: Per què els deixebles de Joan i els fariseus dejunen, però els teus deixebles no dejunen?
19 I Jesús els digué: Els fills de la cambra de núvias poden dejunar mentre el nuvi és amb ells? mentre tinguin el nuvi amb ells, no poden dejunar.
20 Però vindran dies en què el nuvi els serà llevat, i llavors dejunaran en aquells dies.
21 Tampoc ningú no cus un tros de tela nova a una roba vella; sinó, la peça nova que l'omplia s'emporta de la vella i el trencament s'empitjora.
22 I ningú no posa vi nou en ampolles velles; sinó, el vi nou trencarà les ampolles, i el vi es vessa, i les ampolles quedaran malmeses; però cal posar vi nou en ampolles noves.
23 I succeí que el dissabte va passar pels camps de blat; i els seus deixebles van començar, mentre anaven, a arrencar les espigues.
24 I els fariseus li digueren: «Mira, per què fan el dissabte allò que no és lícit?
25 I els va dir: No heu llegit mai el que va fer David quan va tenir necessitat i va tenir gana, ell i els qui eren amb ell?
26 Com va entrar a la casa de Déu en temps del gran sacerdot Abiatar i va menjar els pa de la proposta, que no és lícit de menjar sinó per als sacerdots, i també els va donar als qui anaven amb ell?
27 I els digué: El dissabte va ser fet per a l'home, i no l'home per al dissabte.
28 Per tant, el Fill de l'home és també el Senyor del dissabte.

CAPÍTOL 3

1 I va tornar a entrar a la sinagoga; i allà hi havia un home que tenia la mà seca.
2 I el miraven per saber si el curaria el dissabte; perquè el poguessin acusar.
3 I va dir a l'home que tenia la mà seca: Aixeca't.
4 I els digué: És lícit fer el bé en dissabte o fer el mal? per salvar la vida, o per matar? Però van callar.
5 I quan els va mirar al voltant amb ira, entristat per la duresa del seu cor, va dir a l'home: Estira la mà. I el va allargar, i la seva mà va ser restaurada com l'altra.
6 I els fariseus van sortir i de seguida van demanar consell amb els herodians contra ell per tal de destruir-lo.
7 Però Jesús es va retirar amb els seus deixebles al mar, i una gran gent de Galilea i de Judea el seguien.
8 I de Jerusalem, i d'Idumea i de més enllà del Jordà; i els de Tir i Sidó, una gran multitud, quan van sentir les grans coses que feia, es van acostar a ell.
9 I va dir als seus deixebles que un petit vaixell l'acompanyés a causa de la multitud, perquè no l'amuntessin.
10 Perquè n'havia guarit molts; de tal manera que el pressionaven per tocar-lo, tots els que tenien plagues.
11 I els esperits impurs, quan el van veure, es van arrossegar davant seu i van cridar, dient: Tu ets el Fill de Déu.
12 I els va ordenar que no el fessin conèixer.
13 I va pujar a una muntanya i va cridar a qui volia; i ells van venir a ell.
14 I en va ordenar dotze perquè estiguessin amb ell i els enviés a predicar,
15 I tenir poder per guarir malalties i expulsar els dimonis:
16 I Simó li va anomenar Pere;
17 I Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, germà de Jaume; i els va anomenar Boanerges, que és, els fills del tro:
18 I Andreu, i Felip, i Bartomeu, i Mateu, i Tomàs, i Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, i Simó el cananeu,
19 I Judes Iscariote, que també el va trair; i van entrar a una casa.
20 I la multitud es torna a reunir, de manera que ni tan sols podien menjar pa.
21 I quan els seus amics ho van saber, van sortir a agafar-lo, perquè deien: Està fora de si mateix.
22 I els escribes que baixaven de Jerusalem van dir: Té Beelzebú, i pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis.
23 I els va cridar a ell i els va dir en paràboles: Com pot Satanàs expulsar Satanàs?
24 I si un regne es divideix contra si mateix, aquest regne no es pot mantenir.
25 I si una casa està dividida contra si mateixa, aquesta casa no pot mantenir-se.
26 I si Satanàs s'aixeca contra ell mateix i es divideix, no pot resistir, però té un final.
27 Ningú no pot entrar a la casa d'un home fort i saquejar els seus béns, si no lligui primer l'home fort; i llavors espatllarà la seva casa.
28 En veritat us dic que tots els pecats seran perdonats als fills dels homes, i les blasfèmies amb què blasfemin:
29 Però el qui blasfema contra l'Esperit Sant mai no té perdó, sinó que està en perill de condemnació eterna:
30 Perquè deien: Té un esperit impur.
31 Llavors van venir els seus germans i la seva mare, i, dempeus fora, el van enviar a cridar-lo.
32 I la gent s'assegué al seu voltant i li digueren: "Mira, la teva mare i els teus germans de fora et busquen".
33 I ell els respongué dient: Qui és la meva mare o els meus germans?

34 I va mirar al seu voltant els qui seien al seu voltant i va
dir: Heus aquí la meva mare i els meus germans!
35 Perquè qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu
germà, la meva germana i la meva mare.

CAPÍTOL 4

1 I va tornar a començar a ensenyar a la vora del mar; i es
va reunir davant d'ell una gran multitud, de manera que va
pujar a un vaixell i es va asseure al mar; i tota la gent
estava al costat del mar a terra.
2 I els ensenyava moltes coses amb paràboles, i els digué
en la seva doctrina:
3 Escolteu; Heus aquí, va sortir un sembrador a sembrar:
4 I succeí que, mentre sembrava, una part va caure pel
costat del camí, i les aus del cel van venir i la van devorar.
5 I una part va caure sobre un terreny pedregós, on no tenia
molta terra; i de seguida va sorgir, perquè no tenia
profunditat de terra:
6 Però quan el sol va sortir, es va cremar; i com que no
tenia arrel, es va marcir.
7 I una part va caure entre les espines, i les espines van
créixer i la van ofegar, i no va donar fruit.
8 I un altre va caure a terra bona i va donar fruit que va
sorgir i augmentar; i en va donar a llum uns trenta, uns
seixanta i uns cent.
9 I els digué: Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
10 I quan es va quedar sol, els qui l'envoltaven amb els
dotze li van demanar la paràbola.
11 I els digué: A vosaltres, us és donat conèixer el misteri
del Regne de Déu; però als qui són fora, totes aquestes
coses es fan en paràboles:
12 perquè, veient, vegin, i no percebin; i escoltant poden
escoltar i no entendre; perquè en cap moment es tornin a
convertir i els seus pecats els siguin perdonats.
13 I els digué: No coneixeu aquesta paràbola? i, doncs,
com coneixereu totes les paràboles?
14 El sembrador sembra la paraula.
15 I aquests són al costat del camí, on es sembra la paraula;
però quan ho han escoltat, Satanàs ve immediatament i els
lleva la paraula sembrada en els seus cors.
16 I aquests són també els que es sembren en terreny
pedregós; els quals, quan han escoltat la paraula,
immediatament la reben amb alegria;
17 I no tenen arrel en ells mateixos, i així aguanten només
per un temps; després, quan sorgeix l'aflicció o la
persecució per causa de la paraula, immediatament
s'ofereixen.
18 I aquests són els sembrats entre espines; com escoltar la
paraula,
19 I les preocupacions d'aquest món, i l'engany de les
riqueses, i els desitjos d'altres coses que entren, ofeguen la
paraula i esdevé infructuosa.
20 I aquests són els sembrats en bona terra; els que
escolten la paraula, la reben i donen fruit, uns trenta
vegades, uns seixanta i uns cent.
21 I els digué: Es porta una espelma per posar-la sota d'un
busell o sota un llit? i no posar-se en un canelobre?
22 Perquè no hi ha res amagat, que no es manifesti; tampoc
no es guardava res en secret, sinó que havia de sortir a
l'estranger.
23 Si algú té orelles per escoltar, que escolti.
24 I els digué: " Veugeu amb el que escolteu; amb quina
mesura mesureu, us serà mesurat; i als que ho sentiu se'ls
donarà més".
25 Perquè al qui té, se li donarà; i al que no té, fins i tot allò
que té li serà pres.
26 I digué: Així és el Regne de Déu, com si un home llença
llavor a la terra;
27 I s'hauria de dormir, i s'aixecà nit i dia, i la llavor broixi
i creixia, no sap com.
28 Perquè la terra dóna fruit d'ella mateixa; primer la fulla,
després l'espiga, desprès el blat de moro ple a l'espiga.
29 Però quan ha donat el fruit, de seguida posa la falç,
perquè ha arribat la collita.
30 I va dir: Amb què compararem el Regne de Déu? o amb
quina comparació ho compararem?
31 És com un gra de mostassa que, quan es sembra a la
terra, és menor que totes les llavors que hi ha a la terra:
32 Però quan és sembrat, creix i es fa més gran que totes
les herbes, i brota grans branques; perquè les aus del cel
s'allotgin sota la seva ombra.
33 I amb moltes paràboles com aquestes els va dir la
paraula, tal com la van poder escoltar.
34 Però no els va parlar sense paràbola; i quan estaven sols,
va exposar totes les coses als seus deixebles.
35 I aquell mateix dia, quan va arribar la tarda, els va dir:
Passem a l'altra banda.
36 I quan van haver despedit la gent, el van agafar tal com
era al vaixell. I també hi havia amb ell altres petits vaixells.
37 I es va aixecar una gran tempesta de vent, i les onades
van colpejar el vaixell, de manera que ja estava ple.
38 I ell estava a la part posterior del vaixell, adormit sobre
un coixí; i el van despertar i li van dir: Mestre, no t'importa
que morim?
39 I es va aixecar, va increpar el vent i va dir al mar: Pau,
calla. I el vent va cessar i es va fer una gran calma.
40 I els va dir: Per què teniu tanta por? com és que no teniu
fe?
41 I van tenir una gran por, i es deien l'un a l'altre: Quina
mena d'home és aquest, que fins i tot el vent i el mar
l'obeeixen?

CAPÍTOL 5

1 I van passar a l'altra banda del mar, al país dels
Gadarenes.
2 I quan va sortir del vaixell, de seguida li va trobar un
home d'entre els sepulcres amb un esperit impur,
3 que tenia la seva habitació entre els sepulcres; i ningú el
podia lligar, no, no amb cadenes:
4 Perquè sovint l'havien lligat amb cadenes i cadenes, i les
cadenes havien estat arrencades per ell i les cadenes
trencades, i ningú no el podia domesticar.
5 I sempre, nit i dia, estava a les muntanyes i als sepulcres,
plorant i tallant-se amb pedres.
6 Però quan va veure Jesús de lluny, va córrer i el va adorar,
7 I va cridar amb una veu forta i va dir: Què tinc a veure
amb tu, Jesús, Fill del Déu Altíssim? Et conjuro per Déu,
que no em turmentis.
8 Perquè ell li va dir: Surt de l'home, esperit impur.
9 I ell li va preguntar: Com et dius? I ell va respondre dient:
El meu nom és Legió, perquè som molts.
10 I li va suplicar molt que no els enviés fora del país.

11 A prop de les muntanyes hi havia un gran ramat de porcs pasturant.
12 I tots els dimonis li van suplicar, dient: Envia'ns als porcs perquè hi entrem.
13 I de seguida Jesús els va donar permís. I els esperits impurs van sortir i van entrar als porcs; i el ramat va córrer amb força per un indret costerut cap al mar (eren uns dos mil;) i es van sufocar al mar.
14 I els que pasturaven els porcs van fugir i ho van explicar a la ciutat i al camp. I van sortir a veure què es feia.
15 I es van acostar a Jesús, i van veure aquell que estava endimoniat i que tenia la legió, assegut, vestit i amb bon sentit, i van tenir por.
16 I els qui ho van veure els van explicar com li va passar a l'endemoniat, i també pel que fa als porcs.
17 I van començar a pregar-li que marxés de les seves costes.
18 I quan va pujar al vaixell, el que havia estat endimoniat li va pregar perquè estigués amb ell.
19 Però Jesús no li va permetre, sinó que li digué: Ves a casa amb els teus amics i explica'ls quantes coses ha fet el Senyor per tu i s'ha compadit de tu.
20 I se'n va anar i va començar a publicar a la Decàpolis les grans coses que Jesús havia fet per ell; i tots es van meravellar.
21 I quan Jesús va passar de nou en vaixell a l'altra banda, molta gent es va reunir a ell i ell era a prop del mar.
22 I vet aquí que arriba un dels caps de la sinagoga, de nom Jair; i quan el va veure, va caure als seus peus,
23 I el va suplicar moltíssim, dient: La meva filla petita està a punt de morir; et prego, vine i imposa les teves mans sobre ella perquè es curi; i ella viurà.
24 I Jesús va anar amb ell; i molta gent el seguia i l'amuntegava.
25 I una dona, que va tenir un flux de sang durant dotze anys,
26 I havia patit moltes coses de molts metges, i havia gastat tot el que tenia, i no havia millorat res, sinó que empitjorava,
27 Quan ella va sentir parlar de Jesús, va venir al darrere i li va tocar la roba.
28 Perquè ella deia: Si només toco la seva roba, estaré sana.
29 I de seguida es va assecar la font de la seva sang; i va sentir en el seu cos que estava guarida d'aquella plaga.
30 I Jesús, tot seguit, coneixent en ell mateix que la virtut havia sortit d'ell, el va girar entre la premsa i va dir: Qui m'ha tocat la roba?
31 I els seus deixebles li digueren: Veus la gent que t'amuntega, i dius: Qui m'ha tocat?
32 I va mirar al seu voltant per veure la que havia fet això.
33 Però la dona, espantada i tremolant, sabent el que li passava, va venir i es va arrossegar davant d'ell i li va dir tota la veritat.
34 I ell li va dir: Filla, la teva fe t'ha curat; vés en pau i estigues cura de la teva plaga.
35 Mentre encara parlava, de casa del cap de la sinagoga vingueren alguns que digueren: La teva filla ha mort; per què molestes més el Mestre?
36 Tan bon punt Jesús va sentir la paraula que havia dit, digué al cap de la sinagoga: No tinguis por, només creu.
37 I no va permetre que ningú el seguís, excepte Pere, Jaume i Joan, germà de Jaume.
38 I va arribar a la casa del cap de la sinagoga, i va veure el tumult i els que ploraven i ploraven molt.
39 I quan va entrar, els va dir: Per què feu aquest rumor i ploreu? la donzella no és morta, sinó que dorm.
40 I es van riure d'ell amb menyspreu. Però quan els va haver fet fora tots, va agafar el pare i la mare de la donzella, i els qui anaven amb ell, i va entrar on era la donzella.
41 I va agafar la donzella de la mà i li va dir: Talita cumi; que és, interpretat, donzella, et dic, aixeca't.
42 I de seguida la donzella es va aixecar i va caminar; perquè tenia dotze anys. I van quedar meravellats amb una gran sorpresa.
43 I els va ordenar que ningú ho sabés; i va manar que li donessin alguna cosa per menjar.

CAPÍTOL 6

1 I va sortir d'allà i va arribar al seu país; i els seus deixebles el segueixen.
2 I quan va arribar el dissabte, va començar a ensenyar a la sinagoga; i molts, que l'escoltaven, es van quedar meravellats i deien: D'on té aquest home aquestes coses? i quina saviesa és aquesta que se li dóna, que fins i tot aquestes obres tan poderoses són fetes per les seves mans?
3 No és aquest el fuster, el fill de Maria, el germà de Jaume, de Josep, de Judà i de Simó? i les seves germanes no són aquí amb nosaltres? I es van ofendre amb ell.
4 Però Jesús els digué: Un profeta no és sense honor, sinó al seu país, entre els seus parents i a casa seva.
5 I allí no va poder fer cap obra poderosa, excepte que va imposar les mans sobre uns quants malalts i els va curar.
6 I es va meravellar de la seva incredulitat. I va recórrer els pobles, ensenyant.
7 I va cridar als dotze i va començar a enviar-los de dos en dos; i els va donar poder sobre els esperits impurs;
8 I els va manar que no s'emportessin res pel seu viatge, excepte només un bastó; ni bossa, ni pa, ni diners a la bossa:
9 Però calça't amb sandàlies; i no posar dos abrics.
10 I els digué: Allà on entreu a una casa, romangueu-hi fins que marxeu d'aquell lloc.
11 I qui no us rebi ni us escolti, quan marxeu d'allà, sacsegeu la pols que hi ha sota els vostres peus com a testimoni contra ells. En veritat us dic que el dia del judici serà més tolerable per a Sodoma i Gomorra que per a aquella ciutat.
12 I van sortir i van predicar que els homes es penedirien.
13 I van expulsar molts dimonis, van ungir amb oli molts malalts i els van curar.
14 I el rei Herodes va sentir parlar d'ell; (perquè el seu nom es va difondre;) i va dir: Que Joan Baptista ha ressuscitat d'entre els morts, i per això es manifesten en ell obres poderoses.
15 Altres deien: Que és Elies. I altres deien: Que és un profeta, o com un dels profetes.
16 Però Herodes, quan ho va sentir, va dir: És Joan, a qui vaig decapitar: ha ressuscitat d'entre els morts.
17 Perquè el mateix Herodes l'havia enviat a pres Joan i l'havia lligat a la presó per amor d'Herodies, la dona del seu germà Felip, perquè s'havia casat amb ella.
18 Perquè Joan havia dit a Herodes: No et és lícit tenir la dona del teu germà.

19 Per tant, Herodies va tenir una baralla contra ell i l'hauria matat; però ella no podia:
20 Perquè Herodes tenia por de Joan, sabent que era un home just i sant, i el va observar; i quan el va sentir, va fer moltes coses, i el va escoltar amb alegria.
21 I quan va arribar un dia convenient, Herodes, el dia del seu aniversari, va fer un sopar als seus senyors, grans capitans i principals estaments de Galilea;
22 I quan la filla de l'esmentada Herodies va entrar, va ballar i va agradar a Herodes i als qui s'asseien amb ell, el rei va dir a la donzella: Demana'm el que vulguis, i t'ho donaré.
23 I li va jurar: Tot el que em demanis, te'l donaré a la meitat del meu regne.
24 I ella va sortir i va dir a la seva mare: Què li demanaré? I ella va dir: El cap de Joan Baptista.
25 I de seguida va entrar de pressa al rei i li va preguntar, dient: "Vull que em doneu de seguida en un recipient el cap de Joan Baptista".
26 I el rei estava molt trist; no obstant això, pel seu jurament, i pel amor d'ells que s'asseien amb ell, no la va rebutjar.
27 I de seguida el rei va enviar un botxí i va manar que li portés el cap; i va anar i el va decapitar a la presó.
28 I va portar el seu cap en un recipient i el va donar a la donzella, i la donzella el va donar a la seva mare.
29 I quan els seus deixebles ho van sentir, van venir, van agafar el seu cadàver i el van posar en una tomba.
30 I els apòstols es van reunir a Jesús i li van explicar totes les coses, tant el que havien fet com el que havien ensenyat.
31 I els digué: Veniu a part a un lloc desert i descanseu una estona, perquè n'hi havia molts que anaven i venien, i no tenien ni lleure com per menjar.
32 I van marxar en un vaixell a un lloc desert.
33 I la gent els va veure marxar, i molts el van conèixer, i van córrer cap allà de totes les ciutats, van sortir d'ells i es van reunir a ell.
34 I Jesús, quan va sortir, va veure molta gent i es va compassionar d'ells, perquè eren com ovelles que no tenen pastor; i va començar a ensenyar-los moltes coses.
35 I quan el dia ja s'havia acabat, els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Aquest és un lloc desert, i ara el temps ha passat.
36 Envieu-los perquè vagin al camp dels voltants i als pobles i es compren pa, perquè no tenen res per menjar.
37 Ell respongué i els digué: Doneu-los de menjar. I li digueren: Anem a comprar pa de dos-cents centaus i els donarem a menjar?
38 Ell els digué: Quants pans teniu? anar a veure. I quan ho van saber, van dir: Cinc, i dos peixos.
39 I els va manar que seien tots per grups sobre l'herba verda.
40 I es van asseure en files, per centenars i per cinquanta.
41 Després d'haver pres els cinc pans i els dos peixos, va mirar al cel, va beneir, va partir els pans i els va donar als seus deixebles perquè els hi posessin davant; i els dos peixos es va repartir entre tots.
42 I tots van menjar i es van farcir.
43 I van agafar dotze cistelles plenes dels fragments i dels peixos.
44 I els que menjaven dels pans eren uns cinc mil homes.
45 I tot seguit va obligar els seus deixebles a pujar a la barca i a anar a l'altra banda abans cap a Betsaida, mentre enviava la gent.
46 I quan els va fer marxar, se'n va anar a la muntanya a pregar.
47 I quan es va fer la tarda, el vaixell era al mig del mar, i ell sol a terra.
48 I els va veure treballant a rem; perquè el vent els era contrari; i cap a la quarta vigilància de la nit se'ls va acostar, caminant sobre el mar, i els hauria passat.
49 Però quan el van veure caminar sobre el mar, van pensar que era un esperit i van cridar:
50 Perquè tots el van veure i es van preocupar. I de seguida va parlar amb ells i els va dir: Estigueu ben animats: sóc jo; no tinguis por.
51 I va pujar cap a ells al vaixell; i el vent va cessar; i van quedar meravellats en si mateixos sense mesura, i es van quedar meravellats.
52 Perquè no tenien en compte el miracle dels pans, perquè el seu cor estava endurit.
53 I quan van haver passat, van arribar a la terra de Genesaret i van tirar cap a la costa.
54 I quan van sortir del vaixell, de seguida el van conèixer,
55 I va córrer per tota aquella regió al voltant i va començar a portar en llits els malalts, on van sentir que era.
56 I allà on entrava, a pobles, ciutats o camps, posaven els malalts als carrers i li suplicaven que toquessin si només fos la vora del seu vestit; i tots els que el tocaven eren guarits.

CAPÍTOL 7

1 Llavors es van reunir a ell els fariseus i alguns dels escribes que venien de Jerusalem.
2 I quan van veure que alguns dels seus deixebles menjaven pa amb les mans impures, és a dir, sense rentar-se, van trobar culpa.
3 Perquè els fariseus i tots els jueus, llevat que es renten les mans sovint, no mengen, mantenint la tradició dels ancians.
4 I quan vénen del mercat, si no es rentan, no mengen. I hi ha moltes altres coses que han rebut per tenir, com el rentat de copes i olles, recipients de bronze i taules.
5 Llavors els fariseus i els escribes li van preguntar: Per què els teus deixebles no segueixen la tradició dels ancians, sinó que mengen pa amb les mans sense rentar-se?
6 Ell respongué i els digué: Bé ha profetitzat Isaies de vosaltres, hipòcrites, com està escrit: Aquest poble m'honora amb els seus llavis, però el seu cor està lluny de mi.
7 Però en va m'adoren, ensenyant doctrines com a manaments dels homes.
8 Perquè, deixant de banda el manament de Déu, manteniu la tradició dels homes, com el rentat d'olles i copes, i feu moltes altres coses semblants.
9 I els digué: --Rebutgeu bé el manament de Déu, per tal de guardar la vostra pròpia tradició.
10 Perquè Moisès va dir: Honra el teu pare i la teva mare; i: Qui maleeixi el pare o la mare, que mori de mort:
11 Però vosaltres dieu: Si un home diu al seu pare o a la seva mare: És Corban, és a dir, un regal, tot el que us pogués aprofitar per mi; serà lliure.
12 I no li permeteu més fer res pel seu pare o la seva mare;

13 Invalidant la paraula de Déu per la vostra tradició que heu donat, i feu moltes coses semblants.
14 I quan va cridar a tot el poble a ell, els va dir: Escolteu-me cadascú i enteneu-ho:
15 No hi ha res de fora de l'home que l'entra en ell pugui contaminar-lo; però les coses que surten d'ell, són les que contaminen l'home.
16 Si algú té orelles per escoltar, que escolti.
17 I quan ell va entrar a la casa de la gent, els seus deixebles li van preguntar sobre la paràbola.
18 I els digué: També sou així sense enteniment? No enteneu que qualsevol cosa de fora que entri a l'home, no el pot contaminar;
19 Perquè no entra al seu cor, sinó al ventre, i surt a l'aigua, netejant totes les carns?
20 I va dir: El que surt de l'home, el que contamina l'home.
21 Perquè de dins, del cor dels homes, surten mals pensaments, adulteris, fornicacions, assassinats,
22 Robatoris, cobdícia, maldat, engany, lascivia, mal d'ull, blasfèmia, orgull, bogeria:
23 Totes aquestes coses dolentes surten de dins i profanen l'home.
24 I d'allí es va aixecar i va entrar a les fronteres de Tir i Sidó, i va entrar en una casa, i no va voler que ningú ho sàpiga, però no es va poder amagar.
25 Perquè una dona, la filla jove de la qual tenia un esperit impur, va sentir parlar d'ell i va venir i es va caure als seus peus:
26 La dona era grega, sirofenica de nació; i ella li va suplicar que expulsés el dimoni de la seva filla.
27 Però Jesús li digué: Deixeu primer que els nens s'omplen, perquè no convé prendre el pa dels fills i llençar-lo als gossos.
28 Ella respongué i li digué: Sí, Senyor, però els gossos sota la taula mengen les molles dels nens.
29 I ell li va dir: Per aquesta paraula vés; el dimoni ha sortit de la teva filla.
30 I quan va arribar a casa seva, va trobar que el dimoni havia sortit, i la seva filla estirada al llit.
31 I de nou, sortint de les costes de Tir i Sidó, va arribar al mar de Galilea, passant pel mig de les costes de Decàpolis.
32 I li van portar un que era sord i que tenia un impediment en la seva parla; i li demanen que li posi la mà.
33 I el va apartar de la gent, i li va posar els dits a les orelles, va escopir i es va tocar la llengua;
34 I mirant al cel, va sospirar i li va dir: Effatà, és a dir, obre't.
35 I de seguida se li van obrir les orelles, i el cordó de la seva llengua es va deixar anar, i va parlar clar.
36 I els va manar que no ho diguessin a ningú; però com més els va ordenar, tant més ho van publicar;
37 I es van quedar meravellats i van dir: Tot ho ha fet bé; fa que els sords escoltin i els muts parlin.

CAPÍTOL 8

1 En aquells dies, la multitud era molt gran i no tenia res per menjar, Jesús va cridar a ell els seus deixebles i els digué:
2 Tinc compassió de la multitud, perquè fa tres dies que estan amb mi i no tenen res per menjar:
3 I si els envio dejunant a casa seva, es desmaiaran pel camí, perquè molts d'ells van venir de lluny.
4 I els seus deixebles li respongueren: D'on pot un home saciar de pa aquests homes aquí al desert?
5 I els va preguntar: Quants pans teniu? I ells van dir: Set.
6 I va manar a la gent que s'assegués a terra; i va agafar els set pans, va donar gràcies, els va partir i els va donar als seus deixebles perquè els posessin davant; i els van posar davant del poble.
7 I tenien uns quants peixos petits, i ell va beneir i va manar que els posessin també davant d'ells.
8 Així que van menjar i es van farcir, i van agafar set cistelles de la carn trencada que quedava.
9 I els que havien menjat eren uns quatre mil, i els va fer marxar.
10 I tot seguit va pujar a un vaixell amb els seus deixebles i va arribar a les parts de Dalmanuta.
11 I els fariseus van sortir i van començar a preguntar amb ell, buscant-li un senyal del cel per temptar-lo.
12 I va sospirar profundament en el seu esperit, i va dir: Per què aquesta generació busca un senyal? En veritat us dic: No es donarà cap senyal a aquesta generació.
13 I els va deixar i, tornant a entrar a la barca, va marxar a l'altra banda.
14 Els deixebles s'havien oblidat de prendre pa, i no tenien més d'un pa a la barca amb ells.
15 I els va manar, dient: Compte, tingueu cura del llevat dels fariseus i del llevat d'Herodes.
16 I van raonar entre ells, dient: És perquè no tenim pa.
17 I Jesús, en saber-ho, els digué: Per què parleu perquè no teniu pa? Encara no us adoneu, ni enteneu? Ja teniu el cor endurit?
18 Tenint ulls, no ho veus? i tenint orelles, no escolteu? i no te'n recordes?
19 Quan vaig trencar els cinc pans entre cinc mil, quants cistelles plenes de fragments heu agafat? Li digueren: Dotze.
20 I quan els set entre quatre mil, quants cistelles plenes de fragments vau agafar? I ells van dir: Set.
21 I els digué: Com és que no enteneu?
22 I va arribar a Betsaida; i li van portar un cec i li van demanar que el toqués.
23 I va agafar el cec de la mà i el va portar fora de la ciutat; i quan li va haver escopit als ulls, i li va posar les mans damunt, li va preguntar si havia vist alguna cosa.
24 I va alçar la vista i va dir: Veig homes caminant com arbres.
25 Després d'això, es va tornar a posar les mans als ulls i el va fer mirar amunt; i va ser restaurat i va veure clarament tots els homes.
26 I el va enviar a casa seva, dient: No entris a la ciutat, ni ho diguis a ningú de la ciutat.
27 I Jesús va sortir amb els seus deixebles a les ciutats de Cesarea de Filip, i pel camí va preguntar als seus deixebles, dient-los: Qui diuen els homes que sóc jo?
28 I ells van respondre: Joan Baptista; però alguns diuen: Elies; i altres, Un dels profetes.
29 I els digué: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo? I Pere respongué i li digué: Tu ets el Crist.
30 I els va manar que no ho diguessin a ningú.
31 I va començar a ensenyar-los que el Fill de l'home havia de patir moltes coses, ser rebutjat pels ancians, els

principals sacerdots i els escribas, ser assassinat i, al cap de tres dies, ressuscitar.
32 I va dir aquesta dita obertament. I Pere el va agafar i va començar a increpar-lo.
33 Però quan es va girar i va mirar els seus deixebles, va increpar Pere, dient-li: --Fes-te darrere meu, Satanàs, perquè no t'agrada el que és de Déu, sinó el que és dels homes.
34 I quan va cridar el poble amb els seus deixebles també, els va dir: Qui vulgui venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i em segueixi.
35 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; però qui perdi la seva vida per amor meu i de l'evangeli, aquest la salvarà.
36 Perquè, de què li servirà a un home si guanya el món sencer i perd la seva pròpia ànima?
37 O què donarà un home a canvi de la seva ànima?
38 Per tant, qui s'avergonyeixi de mi i de les meves paraules en aquesta generació adúltera i pecadora; d'ell també s'avergonyirà el Fill de l'home, quan vindrà en la glòria del seu Pare amb els sants àngels.

CAPÍTOL 9

1 I els digué: En veritat us dic que hi ha alguns dels que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no hagin vist venir el Regne de Déu amb poder.
2 I al cap de sis dies, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, i els va portar a part a una muntanya alta, i es va transfigurar davant d'ells.
3 I la seva roba es va tornar brillant, molt blanca com la neu; perquè cap fuller de la terra els pugui blanquejar.
4 I se'ls va aparèixer Elies amb Moisès, i parlaven amb Jesús.
5 I Pere respongué i digué a Jesús: Mestre, és bo que estiguem aquí; i fem tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un per a Elies.
6 Perquè no sabia què dir; perquè tenien molta por.
7 I hi havia un núvol que els cobria, i una veu va sortir del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat; escolteu-lo.
8 I de sobte, quan van mirar al seu voltant, no van veure més ningú, excepte Jesús només amb ells mateixos.
9 I quan baixaven de la muntanya, els va manar que no diguessin a ningú el que havien vist, fins que el Fill de l'home ressuscitava d'entre els morts.
10 I van mantenir aquesta dita entre ells, preguntant-se els uns als altres què hauria de significar la ressuscitació d'entre els morts.
11 I li van preguntar, dient: Per què diuen els escribas que primer ha de venir Elies?
12 I ell respongué i els digué: Elies és el primer i ho restaura tot; i com està escrit del Fill de l'home, que ha de patir moltes coses i ser rebutjat.
13 Però jo us dic que Elies ha vingut, i li han fet tot el que han indicat, tal com està escrit d'ell.
14 I quan va arribar als seus deixebles, va veure una gran multitud al seu voltant, i els escribas que interrogaven amb ells.
15 I de seguida tota la gent, quan el va veure, es va quedar molt meravellat, i corrent cap a ell el va saludar.
16 I va preguntar als escribas: Què els pregunteu?
17 I un de la multitud va respondre i va dir: Mestre, t'he portat el meu fill, que té un esperit mut;
18 I allà on se l'agafa, l'esquinça; i fa escuma, cruixen les dents i s'enfonsa; i vaig dir als teus deixebles que el expulsessin; i no podien.
19 Ell li respon i diu: Oh generació infidel, fins a quan seré amb vosaltres? quant temps et patiré? porta'l a mi.
20 I el van portar a ell; i quan el va veure, de seguida l'esperit el va arruïnar; i va caure a terra i es va rebolcar fent escuma.
21 I va preguntar al seu pare: Quant de temps fa que això li va venir? I ell va dir: D'un nen.
22 I moltes vegades l'ha llençat al foc i a les aigües per destruir-lo; però si pots fer alguna cosa, tingues compassió de nosaltres i ajuda'ns.
23 Jesús li digué: Si pots creure, tot és possible al qui creu.
24 I tot seguit el pare del nen va cridar i va dir amb llàgrimes: Senyor, crec; ajuda la meva incredulitat.
25 Quan Jesús va veure que la gent s'ajuntava, va increpar l'esperit impur, dient-li: Esperit mut i sord, t'ho ordeno, surt d'ell i no entris més en ell.
26 Llavors l'esperit va cridar, el va esquinçar i va sortir d'ell; i era com un mort; de tal manera que molts deien: Ha mort.
27 Però Jesús el va agafar de la mà i el va aixecar; i es va aixecar.
28 I quan va entrar a casa, els seus deixebles li van preguntar en particular: Per què no l'hem pogut expulsar?
29 I els va dir: Aquest tipus no pot sortir amb res, sinó amb la pregària i el dejuni.
30 I van marxar d'allí i van passar per Galilea; i no volia que ningú ho sabés.
31 Perquè ensenyava als seus deixebles, i els deia: El Fill de l'home és lliurat en mans dels homes, i el mataran; i després de ser assassinat, ressuscitarà el tercer dia.
32 Però ells no entenien aquella paraula, i tenien por de preguntar-li.
33 I va arribar a Cafarnaüm i, essent a casa, els va preguntar: Què és el que discutíeu entre vosaltres pel camí?
34 Però van callar, perquè pel camí s'havien discutit entre ells qui havia de ser el més gran.
35 I es va asseure, va cridar els dotze i els va dir: Si algú vol ser el primer, serà el darrer de tots i el servidor de tots.
36 I va agafar un nen i el va posar enmig d'ells; i quan el va agafar en braços, els va dir:
37 Qui rep un d'aquests fills en el meu nom, em rep a mi;
38 I Joan li va respondre dient: Mestre, hem vist un que expulsava dimonis en el teu nom, i no ens segueix; i li vam prohibir, perquè no ens segueix.
39 Però Jesús va dir: No li ho prohibeu, perquè no hi ha ningú que faci un miracle en el meu nom, que pugui dir malament de mi a la lleugera.
40 Perquè el qui no està en contra nostre és de la nostra part.
41 Perquè qui us doni una copa d'aigua per beure en el meu nom, perquè sou de Crist, us ho dic en veritat que no perdrà la seva recompensa.
42 I a qui ofengui un d'aquests petits que creuen en mi, és millor que li pengin una pedra de molí al coll i el llencen al mar.

43 I si la teva mà t'ha ofès, talla-la: és millor que entris manco a la vida, que tenir dues mans per anar a l'infern, al foc que mai s'apagarà.
44 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
45 I si el teu peu t'ha ofès, talla-lo: és millor per a tu entrar dempeus a la vida, que tenir dos peus per ser llançat a l'infern, al foc que mai s'apagarà.
46 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
47 I si el teu ull t'ha ofès, treu-lo: és millor per a tu entrar al Regne de Déu amb un sol ull, que amb dos ulls ser llançat al foc de l'infern.
48 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
49 Perquè tothom serà salat amb foc, i tot sacrifici serà salat amb sal.
50 La sal és bona; però si la sal ha perdut la seva sal, amb què la condimenteu? Tingueu sal en vosaltres mateixos i tingueu pau els uns amb els altres.

CAPÍTOL 10

1 I es va aixecar d'allà i va arribar a les costes de Judea a l'altre costat del Jordà; i el poble va tornar a ell; i, com era costum, els va tornar a ensenyar.
2 I els fariseus es van acostar a ell i li van preguntar: És lícit que un home repudi la seva dona? temptant-lo.
3 Ell respongué i els digué: Què us ha manat Moisès?
4 I van dir: Moisès va permetre escriure una carta de divorci i deixar-la fora.
5 I Jesús respongué i els digué: Per la duresa del vostre cor us ha escrit aquest precepte.
6 Però des del principi de la creació Déu els va fer home i dona.
7 Per això l'home deixarà el seu pare i la seva mare i s'unirà a la seva dona;
8 I tots dos seran una sola carn; per tant, ja no són dos, sinó una sola carn.
9 Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi.
10 I a la casa els seus deixebles li van tornar a preguntar sobre el mateix tema.
11 I els digué: Qui rep la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra ella.
12 I si una dona rep el seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.
13 I li van portar nens petits perquè els toqués; i els seus deixebles van increpar els que els portaven.
14 Però Jesús, quan ho va veure, es va disgustar molt i els va dir: Deixeu que els nens vinguin a mi, i no els ho prohibeu, perquè d'aquests és el Regne de Déu.
15 En veritat us dic que qui no rebrà el Regne de Déu com un nen petit, no hi entrarà.
16 I els va agafar en braços, els va posar les mans i els va beneir.
17 I quan va sortir al camí, va venir un que va córrer, es va agenollar davant d'ell i li va preguntar: "Bo Mestre, què faré per heretar la vida eterna?
18 I Jesús li va dir: Per què em dius bo? no hi ha cap bo sinó un, és a dir, Déu.
19 Coneixes els manaments: No cometis adulteri, no matis, no robes, no donis testimoniatge fals, no defraudis, honra el teu pare i la teva mare.
20 I ell respongué i li digué: Mestre, tot això ho he observat des de la meva joventut.
21 Llavors Jesús, mirant-lo, el va estimar i li va dir: Una cosa et falta: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, agafa la creu i segueix-me.
22 I es va entristir d'aquella paraula, i se'n va anar trist, perquè tenia grans béns.
23 I Jesús, mirant al voltant, digué als seus deixebles: Com difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu!
24 I els deixebles es van quedar meravellats de les seves paraules. Però Jesús respongué de nou i els digué: Fills, que difícil és que els qui confien en les riqueses entren al Regne de Déu!
25 És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que un ric entrar al Regne de Déu.
26 I es van quedar meravellats, i es deien entre ells: Qui, doncs, es pot salvar?
27 I Jesús, mirant-los, digué: Per als homes és impossible, però no per Déu, perquè amb Déu tot és possible.
28 Llavors Pere va començar a dir-li: Heus aquí, ho hem deixat tot i t'hem seguit.
29 I Jesús respongué i digué: En veritat us dic que no hi ha ningú que hagi deixat casa, o germans, o germanes, o pare, o mare, o dona, o fills, o terres, per amor meu i de l'evangeli. ,
30 Però rebrà cent vegades en aquest temps, cases, germans, germanes, mares, fills i terres, amb persecucions; i en el món vinent la vida eterna.
31 Però molts dels primers seran els últims; i l'últim primer.
32 I estaven en el camí que pujaven a Jerusalem; i Jesús va anar davant d'ells; i van quedar meravellats; i mentre seguien, tenien por. I va agafar de nou els dotze i va començar a dir-los què li havia de passar:
33 dient: Heus aquí, pugem a Jerusalem; i el Fill de l'home serà lliurat als principals sacerdots i als escribes; i el condemnaran a mort i el lliuraran als gentils:
34 I es burlaran d'ell, l'assotaran, l'escupiran i el mataran; i el tercer dia ressuscitarà.
35 I Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, s'acosten a ell i li diuen: Mestre, volem que facis per nosaltres el que volem.
36 I els va dir: Què voleu que us faci?
37 Li digueren: Dona'ns que ens asseurem, l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra, en la teva glòria.
38 Però Jesús els digué: No sabeu què demaneu; podeu beure de la copa que jo bevo? i ser batejat amb el baptisme amb què sóc batejat?
39 I li van dir: Podem. I Jesús els digué: --Beureu de la copa que jo bec; i amb el baptisme amb què jo sóc batejat sereu batejats:
40 Però asseure'm a la meva dreta i a la meva esquerra no em toca donar; però se li donarà a aquells per a qui estigui preparat.
41 I quan els deu ho van sentir, van començar a estar molt disgustats amb Jaume i Joan.
42 Però Jesús els va cridar a ell i els digué: Sabeu que els que són considerats com a governants sobre els gentils els exerceixen el senyor; i els seus grans exerceixen autoritat sobre ells.
43 Però no serà així entre vosaltres; sinó qui vulgui ser gran entre vosaltres, serà el vostre ministre:
44 I qui de vosaltres vulgui ser el primer, serà servent de tots.

45 Perquè ni tan sols el Fill de l'home va venir per ser servit, sinó per servir i per donar la seva vida en rescat per molts.
46 I van arribar a Jericó, i quan ell sortia de Jericó amb els seus deixebles i un gran nombre de gent, el cec Bartimeu, fill de Timeu, estava assegut a la vora del camí mendicant.
47 I quan va sentir que era Jesús de Natzaret, es va posar a cridar i va dir: Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi.
48 I molts el van manar que callés, però ell cridava amb més força: Fill de David, tingues pietat de mi.
49 I Jesús es va aturar i va manar que el cridés. I criden el cec, dient-li: Consol, aixeca't; ell et crida.
50 I ell, llençant la roba, es va aixecar i es va acostar a Jesús.
51 I Jesús respongué i li digué: Què vols que et faci? El cec li va dir: Senyor, perquè recobreixi la vista.
52 I Jesús li digué: Vés-te'n; la teva fe t'ha guarit. I de seguida va recuperar la vista i va seguir Jesús pel camí.

CAPÍTOL 11

1 I quan es van apropar a Jerusalem, a Betfagé i Betània, a la muntanya de les Oliveres, va enviar dos dels seus deixebles:
2 I els digué: Aneu al poble que hi ha davant vostre; i tan bon punt hi entreu, trobareu un poltre lligat, on mai s'ha assegut ningú; deixa'l anar i porta'l.
3 I si algú us diu: Per què feu això? digueu que el Senyor en necessita; i de seguida l'enviarà aquí.
4 I van anar, i van trobar el poltre lligat a la porta de fora, en un lloc on es trobaven dues vies; i el perden.
5 I alguns dels que estaven allà els van dir: Què feu, deixant anar el poltre?
6 I els van dir tal com Jesús els havia manat, i els van deixar anar.
7 I van portar el poltre a Jesús i li van tirar els vestits; i es va asseure sobre ell.
8 I molts estengueren les seves vestidures pel camí; i altres tallaven branques dels arbres i les pallaven pel camí.
9 I els qui anaven davant i els que seguien, cridaven, dient: Hosanna! Beneït el que ve en el nom del Senyor:
10 Beneït sigui el regne del nostre pare David, que ve en el nom del Senyor: Hosanna al més alt.
11 I Jesús va entrar a Jerusalem i al temple; i quan va mirar tot al voltant, i ja va arribar la tarda, va sortir amb els dotze cap a Betània.
12 I l'endemà, quan van arribar de Betania, va tenir gana:
13 I en veure de lluny una figuera que tenia fulles, va venir, si hi pogués trobar alguna cosa; i quan hi va arribar, no hi va trobar més que fulles; perquè el temps de les figues encara no era.
14 I Jesús respongué i li digué: Ningú no mengi fruit de tu per sempre més. I els seus deixebles ho van sentir.
15 I van arribar a Jerusalem; i Jesús va entrar al temple, i va començar a expulsar els qui venien i compraven al temple, i va enderrocar les taules dels canviers i els seients dels que venien coloms;
16 I no permetria que ningú portés cap vaixell pel temple.
17 I ensenyava, dient-los: No està escrit: La meva casa serà anomenada de totes les nacions casa de pregària? però vosaltres l'heu convertit en un cau de lladres.
18 I els escribes i els principals sacerdots ho van sentir i van buscar com el podrien destruir, perquè el temien, perquè tot el poble estava meravellat de la seva doctrina.
19 I quan es va fer la tarda, va sortir de la ciutat.
20 I al matí, mentre passaven, van veure la figuera assecada des de les arrels.
21 I Pere, recordant-se, li digué: Mestre, vet aquí que la figuera que vas maleir s'ha assecat.
22 I Jesús, responent, els digué: Teniu fe en Déu.
23 Perquè en veritat us dic, que qualsevol que digui a aquesta muntanya: Desplaceu-vos i deixeu-vos llençar al mar; i no dubtarà en el seu cor, sinó que creurà que les coses que diu passaran; tindrà tot el que digui.
24 Per això us dic: Tot allò que desitgeu, quan pregueu, creieu que les rebeu i les tindreu.
25 I quan estigueu pregant, perdoneu si teniu alguna cosa contra algú, perquè també el vostre Pare que és del cel us perdoni les vostres faltes.
26 Però si no perdoneu, el vostre Pare que és al cel tampoc perdonarà les vostres faltes.
27 I tornen a Jerusalem; i mentre ell caminava pel temple, s'hi van acostar els grans sacerdots, els escribas i els ancians,
28 I digues-li: Amb quina autoritat fas aquestes coses? i qui et va donar aquesta autoritat per fer aquestes coses?
29 I Jesús respongué i els digué: Jo també us faré una pregunta, responeu-me, i us diré amb quina autoritat faig aquestes coses.
30 El baptisme de Joan, era del cel o dels homes? contesta'm.
31 I van raonar entre ells, dient: Si diem: Del cel; dirà: Per què doncs no l'heu cregut?
32 Però si diem: Dels homes; temien el poble, perquè tothom considerava que Joan era realment un profeta.
33 I ells van respondre i van dir a Jesús: No ho podem dir.
I Jesús responent els digué: Jo tampoc us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

CAPÍTOL 12

1 I va començar a parlar-los amb paràboles. Un home va plantar una vinya, la va posar una bardissa, va cavar un lloc per al greix del vi, i va construir una torre, la va llogar als pagesos i se'n va anar a un país llunyà.
2 I a l'època va enviar un criat als pagesos perquè rebés dels labradors el fruit de la vinya.
3 I el van agafar, el van colpejar i el van enviar buit.
4 I de nou els va enviar un altre servent; i li van llançar pedres, el van ferir al cap i el van fer marxar amb una mà vergonya.
5 I de nou en va enviar un altre; i el van matar, i molts altres; pegant-ne alguns i matant-ne alguns.
6 Tenint, doncs, encara un fill, el seu estimat, l'envià també l'últim a ells, dient-los: Reveraran el meu fill.
7 Però aquells pagesos es deien entre ells: Aquest és l'hereu; vine, matem-lo, i l'herència serà nostra.
8 I el van agafar, el van matar i el van expulsar de la vinya.
9 Què farà, doncs, el senyor de la vinya? vindrà i destruirà els pagesos, i donarà la vinya als altres.
10 I no heu llegit aquesta Escriptura? La pedra que van rebutjar els constructors s'ha convertit en el cap de la cantonada:

11 Això va ser obra del Senyor, i és meravellós als nostres ulls?
12 I van intentar agafar-lo, però van tenir por del poble, perquè sabien que havia dit la paràbola contra ells, i el van deixar i se'n van anar.
13 I van enviar-li alguns dels fariseus i dels heroidians perquè l'agafinssin les seves paraules.
14 I quan van arribar, li digueren: Mestre, sabem que ets veritable i no t'importa ningú, perquè no tens en compte la persona dels homes, sinó que ensenyes el camí de Déu amb veritat: és lícit donar homenatge al Cèsar, o no?
15 Donem, o no donarem? Però ell, coneixent la seva hipocresia, els va dir: Per què em tempteu? porta'm un cèntim, que el vegi.
16 I el van portar. I els digué: De qui és aquesta imatge i inscripció? I ells li digueren: Del Cèsar.
17 I Jesús, responent, els digué: Renteu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. I es van meravellar d'ell.
18 Llavors s'acosten a ell els saduceus, que diuen que no hi ha resurrecció; i li van preguntar dient:
19 Mestre, Moisès ens va escriure: Si el germà d'un home mor, i deixa la seva dona darrere d'ell i no deixa fills, que el seu germà prengui la seva dona i doni descendència al seu germà.
20 Ara hi havia set germans, i el primer va prendre una dona, i morint no va deixar descendència.
21 I el segon la va agafar i va morir, i no va deixar cap descendència; i el tercer també.
22 I els set la van tenir, i no van deixar descendència; l'últim de tots també va morir la dona.
23 Per tant, a la resurrecció, quan ressuscitaran, de qui serà la dona d'ells? perquè els set la tenien per dona.
24 I Jesús responent els digué: No us equivoqueu, perquè no coneixeu les Escriptures, ni el poder de Déu?
25 Perquè quan ressuscitaran d'entre els morts, ni es casen ni es donen en matrimoni; però són com els àngels que són al cel.
26 I pel que fa als morts, que ressuscitaran: no heu llegit al llibre de Moisès com Déu li va parlar a la mata dient: Jo sóc el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? ?
27 Ell no és el Déu dels morts, sinó el Déu dels vius; per tant, us equivoqueu molt.
28 Llavors un dels escribes va venir, i després de sentir-los discutir i adonar-se que els havia respost bé, li va preguntar: Quin és el primer manament de tots?
29 I Jesús li respongué: El primer de tots els manaments és: Escolta, Israel! El Senyor, el nostre Déu, és un sol Senyor:
30 I estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teva ànima, amb tota la teva ment i amb totes les teves forces: aquest és el primer manament.
31 I el segon és semblant, és a dir, estimaràs el teu proïsme com a tu mateix. No hi ha cap altre manament més gran que aquests.
32 I l'escriba li va dir: Bé, Mestre, has dit la veritat, perquè hi ha un sol Déu; i no hi ha cap altre que ell:
33 I estimar-lo amb tot el cor, amb tot l'enteniment, amb tota l'ànima i amb tota la força, i estimar el proïsme com a si mateix, és més que tots els holocaustos i sacrificis.
34 I quan Jesús va veure que responia amb prudència, li va dir: No estàs lluny del Regne de Déu. I després d'això ningú no es va atrevir a fer-li cap pregunta.
35 I Jesús respongué i digué mentre ensenyava al temple: Com diuen els escribas que Crist és el Fill de David?
36 Perquè el mateix David va dir per l'Esperit Sant: El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins que faci dels teus enemics els teus peus.
37 Per això David mateix l'anomena Senyor; i, doncs, d'on és el seu fill? I la gent comuna el va escoltar encantada.
38 I els digué en la seva doctrina: Compte amb els escribas, als quals els agrada anar amb vestits llargs i els agrada les salutacions a les places.
39 I els principals seients de les sinagogues i les sales superiors a les festes:
40 Que devoren les cases de les vídues i, per pretensió, fan llargues oracions: aquestes rebran una condemna més gran.
41 I Jesús es va asseure davant del tresor, i va veure com la gent hi posava diners; i molts rics en feien molt.
42 I va venir una vídua pobra, i va tirar dos àcars, que fan un dèntim.
43 I va cridar els seus deixebles i els digué: En veritat us dic que aquesta pobra vídua ha posat més que tots els qui han posat al tresor.
44 Per tot el que van fer de la seva abundància; però ella, de la seva necessitat, va posar tot el que tenia, fins i tot tota la seva vida.

CAPÍTOL 13

1 I quan sortia del temple, un dels seus deixebles li digué: Mestre, mira quina classe de pedres i quins edificis hi ha aquí!
2 I Jesús responent li digué: Veus aquests grans edificis? no quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 I mentre estava assegut a la muntanya de les Oliveres davant del temple, Pere, Jaume i Joan i Andreu li van preguntar en particular:
4 Digues-nos, quan seran aquestes coses? i quin serà el senyal quan totes aquestes coses s'acompleixin?
5 I Jesús, responent-los, començà a dir: Vigileu que ningú us enganyi.
6 Perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i enganyarà molts.
7 I quan escolteu de guerres i rumors de guerres, no us turbeu, perquè cal que hi hagi coses així; però el final encara no serà.
8 Perquè nació s'aixecarà contra nació, i regne contra regne; i hi haurà terratrèmols en diversos llocs, i hi haurà fam i afliccions: aquests són els principis dels dolors.
9 Però tingueu cura de vosaltres mateixos, perquè us lliuraran als consells; i sereu colpejats a les sinagogues, i sereu portats davant governants i reis per amor meu, com a testimoni contra ells.
10 I l'evangeli ha de ser publicat primer entre totes les nacions.
11 Però quan us condueixin i us lliuraran, no us preocupeu per endavant el que parlareu, ni premediteu; l'Esperit Sant.
12 Ara el germà lliurarà el germà fins a la mort, i el pare el fill; i els fills s'aixecaran contra els seus pares i els provocaran la mort.
13 I sereu odiats de tots per amor del meu nom; però el qui persevera fins a la fi, aquest serà salvat.
14 Però quan veieu l'abominació de la desolació, de la qual ha parlat el profeta Daniel, aturada on no cal, (que el

llegeixi entengui), llavors els qui estiguin a Judea fugin a les muntanyes:
15 I que el qui estigui al terrat no baixi a la casa, ni hi entri, per treure res de casa seva:
16 I que el qui estigui al camp no torni enrere per agafar la seva vestimenta.
17 Però ai de les gestants i de les que alleten en aquells dies!
18 I pregueu que la vostra fugida no sigui a l'hivern.
19 Perquè en aquells dies hi haurà una aflicció com no hi va haver des del principi de la creació que Déu va crear fins a aquest temps, ni hi haurà.
20 I llevat que el Senyor hagués escurçat aquells dies, cap carn no es salvaria; però per amor dels elegits, a qui ha escollit, ha escurçat els dies.
21 I llavors, si algú us diu: Heus aquí el Crist; o, vet aquí, hi és; no el creguis:
22 Perquè s'aixecaran falsos crists i falsos profetes, i faran senyals i prodigis per seduir, si fos possible, fins i tot els elegits.
23 Però tingueu cura: he aquí, us he predit totes les coses.
24 Però en aquells dies, després d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum,
25 I cauran les estrelles del cel, i els poders que hi ha al cel seran sacsejats.
26 I aleshores veuran el Fill de l'home venir als núvols amb gran poder i glòria.
27 I llavors enviarà els seus àngels i reunirà els seus elegits dels quatre vents, des de l'extrem de la terra fins a l'extrem del cel.
28 Ara apreneu una paràbola de la figuera; Quan la seva branca encara és tendra i dona fulles, sabeu que l'estiu és a prop:
29 Així doncs, de la mateixa manera, quan veieu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que és a prop, fins i tot a les portes.
30 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que no es facin totes aquestes coses.
31 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
32 Però d'aquell dia i d'aquella hora ningú ho sap, ni els àngels que són al cel, ni el Fill, sinó el Pare.
33 Estigueu atents, vetlleu i pregueu, perquè no sabeu quan és el moment.
34 Perquè el Fill de l'home és com un home que fa un camí llunyà, que va abandonar la seva casa i va donar autoritat als seus servents i a cadascú la seva feina, i va manar al porter que vigilés.
35 Vigileu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa, al vespre, o a mitjanit, o al cant del gall, o al matí:
36 No sigui que venint de sobte et trobi dormint.
37 I el que us dic, ho dic a tots: Vigileu.

CAPÍTOL 14

1 Al cap de dos dies va ser la festa de la Pasqua i dels àzims; i els grans sacerdots i els escribas buscaven com agafar-lo per enginy i fer-lo morir.
2 Però ells digueren: No el dia de la festa, no fos cas que hi hagi un rebombori del poble.
3 I estant a Betania, a casa de Simó el lepros, mentre ell estava assegut a dinar, arribà una dona que tenia una caixa d'alabastre d'ungüent de nard molt preuada; i ella va frenar la caixa i la va abocar al seu cap.
4 I hi havia alguns que estaven indignats dins de si mateixos i deien: Per què s'ha fet aquest malbaratament d'ungüent?
5 Perquè s'hauria venut per més de tres-cents denics i s'hauria donat als pobres. I van murmurar contra ella.
6 I Jesús va dir: Deixeu-la; per què la molestes? ha fet una bona feina amb mi.
7 Perquè els pobres els teniu sempre amb vosaltres, i quan vulgueu els podeu fer bé, però a mi no sempre em teniu.
8 Ha fet el que ha pogut: ha vingut de primera per ungir el meu cos per a la sepultura.
9 En veritat us dic que allà on sigui predicat aquest evangeli per tot el món, també es parlarà d'això que ella ha fet com a record d'ella.
10 I Judes Iscariote, un dels dotze, va anar als principals sacerdots per lliurar-los.
11 I quan ho van sentir, es van alegrar i van prometre que li donarien diners. I va buscar com podia trair-lo convenientment.
12 I el primer dia dels àzims, quan van sacrificar la Pasqua, els seus deixebles li van dir: On vols que anem i preparem perquè mengis la Pasqua?
13 I va enviar dos dels seus deixebles i els digué: " Aneu a la ciutat i us trobarà un home que porta una gerra d'aigua; seguiu-lo".
14 I allà on hi entri, digueu al senyor de la casa: El Mestre diu: On és la cambra de convidats, on menjaré la Pasqua amb els meus deixebles?
15 I us mostrarà una gran cambra alta moblada i preparada: allà prepareu-nos.
16 I els seus deixebles van sortir i van entrar a la ciutat i van trobar com ell els havia dit; i van preparar la Pasqua.
17 I al vespre ve amb els dotze.
18 I mentre s'asseien i menjaven, Jesús va dir: En veritat us dic: Un de vosaltres que menja amb mi em trairà.
19 I van començar a estar tristos i a dir-li un per un: Sóc jo? i un altre va dir: Sóc jo?
20 I ell respongué i els digué: És un dels dotze que mulla amb mi al plat.
21 El Fill de l'home se'n va, com està escrit d'ell; però ai d'aquell home per qui el Fill de l'home és traït! bé seria per a aquell home si no hagués nascut mai.
22 I mentre menjaven, Jesús va agafar pa, va beneir, el va partir i els va donar, i va dir: Preneu, mengeu: aquest és el meu cos.
23 I va agafar la copa, i després d'haver donat gràcies, els va donar, i tots en van beure.
24 I els digué: Aquesta és la meva sang del nou pacte, que és vessada per molts.
25 En veritat us dic que no beuré més del fruit de la vinya, fins aquell dia que el beuré nou al Regne de Déu.
26 I quan van haver cantat un himne, van sortir a la muntanya de les Oliveres.
27 I Jesús els digué: Tots us ofendreu per culpa meva aquesta nit, perquè està escrit: colpejaré el pastor i les ovelles seran escampades.
28 Però després d'haver ressuscitat, aniré davant vostre a Galilea.
29 Però Pere li va dir: Tot i que tots s'escandiran, jo no ho faré.

30 I Jesús li digué: En veritat et dic que avui, fins i tot en
aquesta nit, abans que canti dues vegades el gall, em
negaràs tres vegades.
31 Però ell va dir amb més vehemència: Si morís amb tu,
no et negaré de cap manera. Igualment també ho van dir
tots.
32 I van arribar a un lloc que es deia Getsemaní, i digué als
seus deixebles: Seieu aquí mentre jo pregaré.
33 I va agafar amb ell Pere, Jaume i Joan, i va començar a
quedar molt sorprès i a angoixar-se molt;
34 I els digué: La meva ànima està molt trista fins a la mort:
quedeu-vos aquí i vetlleu.
35 I va avançar una mica, va caure a terra i va pregar
perquè, si era possible, l'hora passava d'ell.
36 I va dir: Abba, Pare, tot et és possible; lleva'm aquesta
copa: però no el que jo vull, sinó el que tu vulguis.
37 I va venir, els va trobar dormint, i va dir a Pere: Simó,
dorms? no vas poder mirar una hora?
38 Vigileu i pregueu, perquè no entriu en temptació.
L'esperit està realment preparat, però la carn és feble.
39 I de nou se'n va anar, va pregar i va dir les mateixes
paraules.
40 I quan va tornar, els va trobar de nou adormits (perquè
tenien els ulls pesats), ni sabien què respondre-li.
41 I va venir per tercera vegada i els digué: Dormiu ara i
descanseu; n'hi ha prou, ha arribat l'hora; vet aquí, el Fill de
l'home és lliurat a les mans dels pecadors.
42 Aixeca't, anem; vet aquí, el qui em traeix és a prop.
43 I de seguida, mentre encara parlava, va venir Judes, un
dels dotze, i amb ell una gran multitud amb espases i
bàsquets, dels principals sacerdots, dels escribas i dels
ancians.
44 I el qui el va trair els havia donat un senyal, dient: A qui
besaré, aquest és ell; preneu-lo i conduïu-lo fora de perill.
45 I tan bon punt va arribar, s'acosta de seguida a ell i li diu:
Mestre, mestre; i el va besar.
46 I li van imposar les mans i el van agafar.
47 I un dels que estaven allà va treure una espasa, va
colpejar un servent del gran sacerdot i li va tallar l'orella.
48 I Jesús respongué i els digué: Heu sortit, com contra un
lladre, amb espases i bàsquets per agafar-me?
49 Cada dia estava amb vosaltres al temple ensenyant, i no
em vau prendre; però cal que es compleixin les Escriptures.
50 I tots el van abandonar i van fugir.
51 I el seguia un jove que tenia un llenç al voltant del seu
cos nu; i els joves el van agafar:
52 I va deixar el llenç i va fugir d'ells nu.
53 I van portar Jesús al gran sacerdot, i amb ell es van
reunir tots els grans sacerdots, els ancians i els escribas.
54 I Pere el va seguir de lluny, fins al palau del gran
sacerdot; i es va asseure amb els criats i es va escalfar al
foc.
55 I els grans sacerdots i tot el concili buscaven testimoni
contra Jesús per fer-lo morir; i no n'he trobat cap.
56 Perquè molts van donar un fals testimoni contra ell,
però el seu testimoni no va coincidir.
57 I alguns es van aixecar i van donar un fals testimoni
contra ell, dient:
58 Li vam sentir dir: Destruiré aquest temple fet per mans,
i d'aquí a tres dies n'edificaré un altre fet sense mans.
59 Però el seu testimoni tampoc va coincidir.
60 I el gran sacerdot es va aixecar al mig i va preguntar a
Jesús, dient: No respons res? Què és el que aquests
testimonis contra tu?
61 Però ell va callar i no va respondre res. De nou el gran
sacerdot li va preguntar i li va dir: Ets tu el Crist, el Fill del
Beneït?
62 I Jesús va dir: Jo sóc; i veureu el Fill de l'home assegut a
la dreta del poder, i venint als núvols del cel.
63 Llavors el gran sacerdot es va esquinçar la roba i va dir:
Què necessitem més testimonis?
64 Heu sentit la blasfèmia: què en penseu? I tots el van
condemnar a ser culpable de mort.
65 I alguns van començar a escopir-lo, a tapar-li la cara, a
donar-li cops i a dir-li: Profetitza; i els servents el van
colpejar amb les palmes de les mans.
66 I com Pere era a baix, al palau, va venir una de les
serventes del gran sacerdot:
67 I quan va veure Pere escalfar-se, el va mirar i va dir: I tu
també estaves amb Jesús de Natzaret.
68 Però ell va negar, dient: No sé, ni entenc el que dius. I
va sortir al porxo; i el gall canta.
69 I una donzella el va tornar a veure i va començar a dir
als qui eren al seu costat: Aquest és un d'ells.
70 I ho va negar de nou. I poc després, els qui eren presents
van tornar a dir a Pere: Segur que ets un d'ells, perquè ets
galileu, i el teu discurs hi concorda.
71 Però va començar a maleir i a jurar, dient: No conec
aquest home de qui parleu.
72 I la segona vegada el gall va cantar. I Pere va recordar la
paraula que Jesús li va dir: Abans que el gall canti dues
vegades, em negaràs tres vegades. I quan hi va pensar, va
plorar.

CAPÍTOL 15

1 I de seguida, al matí, els grans sacerdots van fer una
consulta amb els ancians i els escribes i amb tot el consell,
i van lligar Jesús, el van portar i el van lliurar a Pilat.
2 I Pilat li va preguntar: «Ets tu el rei dels jueus? I ell
responent li digué: Tu ho dius.
3 I els grans sacerdots el van acusar de moltes coses, però
ell no va respondre res.
4 Pilat tornà a preguntar-li: --No respons res? mira quantes
coses testifiquen contra tu.
5 Però Jesús encara no va respondre res; de manera que
Pilat es va meravellar.
6 En aquella festa, els va alliberar un presoner, a qui
desitjaven.
7 I hi havia un que es deia Barrabàs, que estava lligat amb
els que s'havien revoltat amb ell, que havien comès
assassinat en la revolta.
8 I la multitud, que cridava, va començar a demanar-li que
fes com els havia fet mai.
9 Però Pilat els respongué dient: Voleu que us alliberi el rei
dels jueus?
10 Perquè sabia que els grans sacerdots l'havien lliurat per
enveja.
11 Però els grans sacerdots van impulsar el poble perquè
els alliberés Barrabàs.
12 Pilat respongué i els tornà a dir: Què voleu, doncs, que
faci amb aquell a qui anomeneu el rei dels jueus?
13 I van tornar a cridar: Crucifiqueu-lo.

14 Llavors Pilat els digué: Per què, quin mal ha fet? I
cridaven amb més intensitat: Crucifiqueu-lo.
15 Llavors Pilat, disposat a satisfer la gent, els va alliberar
Barrabàs i, després d'haver-lo assotat, va lliurar Jesús
perquè el crucifiquessin.
16 I els soldats el van conduir a la sala, anomenada Pretori;
i convoquen a tota la banda.
17 I el van vestir de porpra, van revestir una corona
d'espines i li van posar al cap.
18 I va començar a saludar-lo: Salve, rei dels jueus!
19 I el van colpejar al cap amb una canya, i li van escopir i,
inclinant els genolls, el van adorar.
20 I quan es van burlar d'ell, li van treure la porpra, li van
posar les seves pròpies robes i el van fer sortir per
crucificar-lo.
21 I obliguen a portar la seva creu un tal Simó de Cirene,
que venia del camp, pare d'Alexandre i Ruf, que passava.
22 I el van portar al lloc del Gòlgota, que és, que
s'interpreta, el lloc d'una calavera.
23 I li van donar a beure vi barrejat amb mirra, però no el
va rebre.
24 I quan l'hagueren crucificat, es repartiren els seus vestits,
tirant-los a sort sobre el que havia de prendre cadascú.
25 I era l'hora tercera, i el van crucificar.
26 I la inscripció de la seva acusació estava escrita: EL REI
DELS JEUS.
27 I amb ell crucifiquen dos lladres; l'un a la seva mà dreta,
i l'altre a la seva esquerra.
28 I es va complir l'Escriptura que diu: I va ser comptat
amb els transgressors.
29 I els que passaven el van insultar, movent el cap i dient:
Ah, tu que destrueixes el temple i el construeixes en tres
dies!
30 Salva't a tu mateix i baixa de la creu.
31 De la mateixa manera, els grans sacerdots, burlant-se,
deien entre ells amb els escribas: "Va salvar altres; ell
mateix no pot salvar-se.
32 Que baixi ara de la creu Crist, rei d'Israel, perquè ho
veiem i creguem. I els que van ser crucificats amb ell el
van insultar.
33 I quan va arribar l'hora sisena, es va fer foscor per tota
la terra fins a l'hora novena.
34 I a l'hora novena, Jesús va cridar amb una gran veu,
dient: Eloi, Eloi, lama sabactani? que és, interpretat, Déu
meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
35 I alguns dels assistents, en sentir-ho, digueren: Heus
aquí, crida Elies.
36 I un va córrer i va omplir una esponja plena de vinagre,
la va posar sobre una canya, i li va donar a beure, dient:
Deixa-ho; a veure si Elies vindrà a fer-lo caure.
37 I Jesús va cridar amb una gran veu i va donar l'esperit.
38 I el vel del temple es va trencar en dos de dalt a baix.
39 I quan el centurió, que s'estava davant d'ell, va veure
que cridava així i va deixar l'esperit, va dir: Veritablement,
aquest home era el Fill de Déu.
40 També hi havia dones que miraven de lluny: entre les
quals hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el
menor i de Josep, i Salomé;
41 (El qual també, quan era a Galilea, el va seguir i el va
servir;) i moltes altres dones que van pujar amb ell a
Jerusalem.
42 I ara, quan va arribar la tarda, perquè era la preparació,
és a dir, el dia abans del dissabte,
43 Josep d'Arimatea, un conseller honorable, que també
esperava el Regne de Déu, va venir i va anar amb valentia
a Pilat, i va desitjar el cos de Jesús.
44 Pilat es va meravellar si ja havia mort; i cridant-lo el
centurió, li va preguntar si havia estat mort fa temps.
45 I quan ho va saber del centurió, va donar el cos a Josep.
46 I va comprar llençols, el va baixar, el va embolicar amb
el llenç i el va posar en un sepulcre tallat a la roca, i va fer
rodar una pedra fins a la porta del sepulcre.
47 I Maria Magdalena i Maria, la mare de Josep, van veure
on el posaven.

CAPÍTOL 16

1 I quan va passar el dissabte, Maria Magdalena, Maria,
mare de Jaume, i Salomé, havien comprat aromes per venir
a ungir-lo.
2 I molt de bon matí, el primer dia de la setmana, van
arribar al sepulcre a la sortida del sol.
3 I es deien entre ells: Qui ens farà rodar la pedra de la
porta del sepulcre?
4 I quan van mirar, van veure que la pedra estava rodada,
perquè era molt gran.
5 I entrant al sepulcre, van veure un jove assegut a la dreta,
vestit amb un vestit blanc llarg; i es van espantar.
6 I els digué: No us espanteu: cerqueu Jesús de Natzaret,
que va ser crucificat; ha ressuscitat; no és aquí: vet aquí el
lloc on el van posar.
7 Però aneu, digueu als seus deixebles i a Pere que va
davant vosaltres a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir.
8 I van sortir ràpidament i van fugir del sepulcre; perquè
tremolaven i estaven meravellats; ni van dir res a ningú;
perquè tenien por.
9 Quan Jesús va ressuscitar d'hora el primer dia de la
setmana, es va aparèixer primer a Maria Magdalena, de la
qual havia expulsat set dimonis.
10 I ella va anar i ho va dir als qui havien estat amb ell,
mentre ells ploraven i ploraven.
11 I ells, quan van sentir que ell era viu i l'havien vist, no
van creure.
12 Després d'això, es va aparèixer d'una altra manera a dos
d'ells, mentre caminaven i se'n van anar al camp.
13 I van anar i ho van explicar a la resta, i ells no els van
creure.
14 Després es va aparèixer als onze mentre estaven
asseguts a dinar, i els va retreure amb la seva incredulitat i
duresa de cor, perquè no van creure als qui l'havien vist
després de ressuscitar.
15 I els digué: Aneu per tot el món i prediqueu l'evangeli a
tota criatura.
16 Qui cregui i sigui batejat serà salvat; però el qui no creu
serà condemnat.
17 I aquests senyals seguiran els qui creguin; En el meu
nom expulsaran els dimonis; parlaran en llengües noves;
18 Prendran serps; i si beuen alguna cosa mortal, no els
farà mal; imposaran les mans als malalts i es guariran.
19 Aleshores, després que el Senyor els hagués parlat, fou
rebut al cel i es va asseure a la dreta de Déu.

20 I van sortir i van predicar per tot arreu, el Senyor treballant amb ells i confirmant la paraula amb els senyals que els seguien. Amén.

Luke

CAPÍTOL 1

1 Com que molts s'han pres la mà d'exposar per ordre una declaració d'aquelles coses que amb tota seguretat es creuen entre nosaltres,
2 Així com ens els van lliurar, que des del principi van ser testimonis oculars i ministres de la Paraula;
3 També m'ha semblat bé, havent tingut una perfecta comprensió de totes les coses des del primer moment, escriure't per ordre, excel·lent Teòfil,
4 perquè coneguis la certesa d'aquelles coses en què has estat instruït.
5 Hi havia en temps d'Herodes, rei de Judea, un sacerdot anomenat Zacaries, de la descendència d'Abia; i la seva dona era de les filles d'Aaron, i es deia Elisabet.
6 I tots dos eren justos davant de Déu, seguint tots els manaments i ordenances del Senyor irreprensibles.
7 I no van tenir fills, perquè Elisabet era estèril, i tots dos ja tenien una bona edat.
8 I succeí que mentre exercia el càrrec de sacerdot davant Déu segons l'ordre del seu camí,
9 D'acord amb el costum del sacerdot, el seu sort era cremar encens quan entrava al temple del Senyor.
10 I tota la multitud del poble pregava fora en el moment de l'encens.
11 I se li va aparèixer un àngel del Senyor dempeus al costat dret de l'altar de l'encens.
12 I Zacaries, quan el va veure, es va esgarrifar i el va caure la por.
13 Però l'àngel li digué: No tinguis por, Zacaries, perquè la teva pregària ha estat escoltada; i la teva dona Elisabet et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan.
14 I tindreu alegria i alegria; i molts s'alegraran del seu naixement.
15 Perquè serà gran als ulls del Senyor, i no beurà ni vi ni alcohol; i serà ple de l'Esperit Sant des del ventre de la seva mare.
16 I molts dels fills d'Israel tornarà al Senyor, el seu Déu.
17 I anirà al seu davant amb l'esperit i el poder d'Elies, per convertir el cor dels pares cap als fills, i els desobedients a la saviesa dels justos; per preparar un poble preparat per al Senyor.
18 I Zacaries va dir a l'àngel: Per què sabré això? perquè sóc un vell, i la meva dona ben feta en anys.
19 I l'àngel responent li digué: Sóc Gabriel, que estic davant de Déu; i he estat enviat per parlar-te i per anunciar-te aquesta bona nova.
20 I, vet aquí, quedaràs mut i no podràs parlar, fins al dia que es facin aquestes coses, perquè no creus les meves paraules, que es compliran en el seu temps.
21 I el poble esperava Zacaries i es va meravellar que s'estigués tant de temps al temple.
22 I quan va sortir, no els va poder parlar; i van adonar-se que havia tingut una visió al temple, perquè els va fer gestos i es va quedar sense paraules.
23 I succeí que, tan bon punt van acabar els dies del seu ministeri, se'n va anar a casa seva.
24 I després d'aquells dies, la seva dona Elisabet va concebre, i es va amagar cinc mesos, dient:
25 Així m'ha fet el Senyor els dies en què em va mirar, per eliminar el meu oprobio entre els homes.
26 I al sisè mes, l'àngel Gabriel va ser enviat de Déu a una ciutat de Galilea, anomenada Natzaret,
27 A una verge desposada amb un home que es deia Josep, de la casa de David; i la verge es deia Maria.
28 I l'àngel es va acostar a ella i li va dir: "Salve, tu que ets molt afavorida, el Senyor és amb tu; beneïda ets entre les dones".
29 I quan el va veure, es va turbar per la seva paraula, i va pensar quina manera de salutar havia de ser aquesta.
30 I l'àngel li digué: No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant de Déu.
31 I, vet aquí, concebràs dins el teu ventre, i donaràs a llum un fill, i li posaràs el nom de JESÚS.
32 Serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David.
33 I regnarà sobre la casa de Jacob per sempre; i el seu regne no tindrà fi.
34 Llavors Maria va dir a l'àngel: Com serà això, ja que no conec home?
35 I l'àngel respongué i li digué: L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra;
36 I, vet aquí, la teva cosina Elisabet, també ha concebut un fill en la seva vellesa; i aquest és el sisè mes amb ella, que s'anomenava estèril.
37 Perquè res no serà impossible per a Déu.
38 I Maria va dir: Heus aquí la serventa del Senyor; sigui per mi segons la teva paraula. I l'àngel se'n va anar.
39 I Maria es va aixecar en aquells dies i va anar de pressa a la muntanya, a una ciutat de Judà;
40 I va entrar a casa de Zacaries i va saludar Elisabet.
41 I succeí que, quan Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen va saltar dins el seu ventre; i Elisabeth es va omplir de l'Esperit Sant:
42 I ella va parlar amb veu alta i va dir: Beneïda ets entre les dones, i beneït és el fruit del teu ventre.
43 I d'on em ve això que la mare del meu Senyor vingui a mi?
44 Perquè, vet aquí, tan bon punt la veu de la teva salutació va sonar a les meves orelles, el nen va saltar dins el meu ventre d'alegria.
45 I benaurada és la que va creure, perquè es compliran les coses que el Senyor li van dir.
46 I Maria va dir: La meva ànima magnifica el Senyor,
47 I el meu esperit s'ha alegret en Déu, el meu salvador.
48 Perquè ha tingut en compte l'estat baix de la seva serventa;
49 Perquè el poderós m'ha fet grans coses; i sant és el seu nom.
50 I la seva misericòrdia és sobre els qui el temen de generació en generació.
51 Ha mostrat força amb el seu braç; ha escampat els orgullosos en la imaginació dels seus cors.
52 Ha abatut els poderosos dels seus seients i ha enaltit els de baix grau.
53 Ha omplert de coses bones els famolencs; i els rics els ha enviat buits.
54 Ell ha ajudat el seu servent Israel, en record de la seva misericòrdia;
55 Com va parlar als nostres pares, a Abraham i a la seva descendència per sempre.

56 I Maria es va quedar amb ella uns tres mesos i va tornar a casa seva.
57 Ara va arribar el temps complet d'Elisabeth perquè havia de parir; i va donar a llum un fill.
58 I els seus veïns i els seus cosins van sentir com el Senyor havia fet una gran misericòrdia amb ella; i es van alegrar amb ella.
59 I succeí que el vuitè dia van venir a circumcidar el nen; i li van anomenar Zacaries, amb el nom del seu pare.
60 I la seva mare va respondre i va dir: No és així; però s'anomenarà Joan.
61 I li digueren: No hi ha cap dels teus parents que es digui amb aquest nom.
62 I van fer senyals al seu pare de com volia que el digués.
63 I va demanar una taula i va escriure, dient: Es diu Joan. I tots es van meravellar.
64 I immediatament se li va obrir la boca i se li va deslligar la llengua, i va parlar i va lloar Déu.
65 I la por es va apoderar de tots els que habitaven al seu voltant; i totes aquestes paraules es van recórrer per tota la muntanya de Judea.
66 I tots els qui els escoltaven les guardaven al cor, dient: Quina mena de nen serà aquest! I la mà del Senyor estava amb ell.
67 I el seu pare Zacaries es va omplir de l'Esperit Sant i va profetitzar, dient:
68 Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel; perquè ha visitat i redimit el seu poble,
69 I ens ha aixecat una banya de salvació a la casa del seu servent David;
70 Tal com va parlar per boca dels seus sants profetes, que han estat des dels inicis del món:
71 Que serem salvats dels nostres enemics i de la mà de tots els qui ens odien;
72 Per complir la misericòrdia promesa als nostres pares, i recordar la seva santa aliança;
73 El jurament que va fer al nostre pare Abraham,
74 Que ens concediria que, al ser lliurats de la mà dels nostres enemics, el poguéssim servir sense por,
75 En santedat i justícia davant d'ell, tots els dies de la nostra vida.
76 I tu, nen, seràs anomenat el profeta de l'Altíssim, perquè aniràs davant del Senyor per preparar els seus camins;
77 Per donar coneixement de la salvació al seu poble mitjançant la remissió dels seus pecats,
78 Per la tendra misericòrdia del nostre Déu; per la qual ens ha visitat l'alba des de dalt,
79 Per il·luminar els qui seuen a les tenebres i a l'ombra de la mort, per guiar els nostres peus pel camí de la pau.
80 I el nen va créixer i es va enfortir en esperit, i va estar als deserts fins al dia de la seva mostra a Israel.

CAPÍTOL 2

1 I succeí en aquells dies que va sortir un decret de Cèsar August, que tot el món fos gravat.
2 (I aquest impost es va fer per primera vegada quan Cireni era governador de Síria.)
3 I tots anaven a ser gravats, cadascú a la seva ciutat.
4 I Josep també va pujar de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David, anomenada Betlem; (perquè era de la casa i llinatge de David:)
5 Estar imposat amb Maria, la seva esposa, sent gran encinta.
6 I així va ser que, mentre eren allà, es van complir els dies que havia de parir.
7 I va donar a llum el seu fill primogènit, el va embolicar amb panys i el va posar en un pessebre; perquè no hi havia lloc per a ells a la fonda.
8 I hi havia al mateix país uns pastors que habitaven al camp, vigilant el seu ramat durant la nit.
9 Llavors, l'àngel del Senyor va venir sobre ells, i la glòria del Senyor els va lluir al seu voltant, i van tenir molta por.
10 I l'àngel els digué: No tingueu por, perquè us porto una bona nova d'una gran alegria, que serà per a tots els pobles.
11 Perquè avui us ha nascut a la ciutat de David un Salvador, que és Crist, el Senyor.
12 I això us serà un senyal; Trobareu el nen embolicat amb pantolls, estirat en un pessebre.
13 I de sobte hi havia amb l'àngel una multitud de l'exèrcit celestial que lloava Déu i deia:
14 Glòria a Déu al més alt, i pau a la terra, bona voluntat envers els homes.
15 I succeí que quan els àngels s'havien marxat d'ells al cel, els pastors es digueren els uns als altres: Anem ara fins a Betlem i mirem això que ha passat, que el Senyor ha donat a conèixer. nosaltres.
16 I van arribar de pressa i van trobar Maria, Josep i el nen ajagut en un pessebre.
17 I quan ho van veure, van donar a conèixer la paraula que se'ls va dir sobre aquest nen.
18 I tots els que ho sentien es van meravellar de les coses que els deien els pastors.
19 Però Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor.
20 I els pastors van tornar, glorificant i lloant Déu per totes les coses que havien sentit i vist, tal com els havia dit.
21 I quan s'havien complert vuit dies per a la circumcisió del nen, se li va anomenar JESÚS, que va ser anomenat així de l'àngel abans que fos concebut en el ventre matern.
22 I quan es van complir els dies de la seva purificació segons la llei de Moisès, el van portar a Jerusalem per presentar-lo al Senyor;
23 (tal com està escrit a la llei del Senyor: Tot home que obre l'úter serà anomenat sant al Senyor;)
24 I per oferir un sacrifici segons el que es diu a la llei del Senyor: Una parella de tórtores o dos coloms joves.
25 I vet aquí que hi havia un home a Jerusalem que es deia Simeó; i el mateix home era just i devot, esperant el consol d'Israel; i l'Esperit Sant era sobre ell.
26 I l'Esperit Sant li va revelar que no veuria la mort abans d'haver vist el Crist del Senyor.
27 I va entrar per l'Esperit al temple; i quan els pares van portar el nen Jesús, per fer-lo segons el costum de la llei,
28 Llavors el va agafar en braços, va beneir Déu i va dir:
29 Senyor, ara permet que el teu servent marxi en pau, segons la teva paraula:
30 Perquè els meus ulls han vist la teva salvació,
31 Que has preparat davant de tots els pobles;
32 Una llum per il·luminar els gentils, i la glòria del teu poble d'Israel.
33 I Josep i la seva mare es van meravellar de les coses que es deien d'ell.

34 I Simeó els va beneir i va dir a Maria, la seva mare: "Mira, aquest nen està preparat per a la caiguda i el ressuscitament de molts a Israel; i per un senyal contra el qual es parlarà;
35 (Sí, una espasa també travessarà la teva pròpia ànima), perquè es manifestin els pensaments de molts cors.
36 I hi havia una Anna, una profetessa, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser; era de gran edat i havia viscut amb un marit set anys des de la seva virginitat;
37 I era una vídua d'uns vuitanta-quatre anys, que no es va apartar del temple, sinó que servia Déu amb dejunis i oracions nit i dia.
38 I ella va arribar en aquell instant també va donar gràcies al Senyor i va parlar d'ell a tots els que esperaven la redempció a Jerusalem.
39 I quan van haver fet tot segons la llei del Senyor, van tornar a Galilea, a la seva ciutat, Natzaret.
40 I el nen creixia i s'enfortia en esperit, ple de saviesa, i la gràcia de Déu era sobre ell.
41 Els seus pares anaven cada any a Jerusalem a la festa de la Pasqua.
42 I quan tenia dotze anys, van pujar a Jerusalem segons el costum de la festa.
43 I quan van haver complert els dies, quan van tornar, el nen Jesús es va quedar a Jerusalem; i Josep i la seva mare no ho sabien.
44 Però ells, creient que era a la companyia, van fer un dia de camí; i el van buscar entre els seus parents i coneguts.
45 I quan no el van trobar, van tornar a Jerusalem a buscar-lo.
46 I succeí que al cap de tres dies el van trobar al temple assegut enmig dels metges, escoltant-los i fent-los preguntes.
47 I tots els qui l'escoltaven estaven sorpresos de la seva comprensió i de les seves respostes.
48 I quan el van veure, es van quedar meravellats; i la seva mare li va dir: Fill, per què ens has fet així? vet aquí, el teu pare i jo t'hem cercat tristos.
49 I els va dir: Com és que em vau buscar? No sabíeu que he de dedicar-me als negocis del meu Pare?
50 I no van entendre la paraula que els va dir.
51 I va baixar amb ells i va arribar a Natzaret i els va sotmetre; però la seva mare guardava totes aquestes paraules en el seu cor.
52 I Jesús va augmentar en saviesa i estatura i en favor davant Déu i els homes.

CAPÍTOL 3

1 L'any quinze del regnat de Tiberi Cèsar, Ponç Pilat era governador de Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, i el seu germà Felip tetrarca d'Iturea i de la regió de Traconitis, i Lisànies, tetrarca d'Abilene,
2 Anàs i Caifàs eren els grans sacerdots, la paraula de Déu va venir a Joan, fill de Zacaries, al desert.
3 I va venir per tot el país al voltant del Jordà, predicant el baptisme de penediment per a la remissió dels pecats;
4 Tal com està escrit al llibre de les paraules del profeta Isaies, que diu: La veu d'un que clama al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.
5 Totes les valls s'ompliran, i totes les muntanyes i els turons seran abaixats; i els torts seran rectes, i els camins aspres seran suaus;
6 I tota carn veurà la salvació de Déu.
7 Llavors va dir a la multitud que anava a ser batejada per ell: Oh generació d'escurçons, qui us ha advertit que fugiu de la ira que vindrà?
8 Feu, doncs, fruits dignes de penediment, i no comenceu a dir en vosaltres mateixos: Tenim Abraham com a pare, perquè us dic que Déu pot, d'aquestes pedres, fer créixer fills a Abraham.
9 I ara també la destral està col·locada a l'arrel dels arbres; per tant, tot arbre que no dóna bons fruits és tallat i llançat al foc.
10 I la gent li va preguntar, dient: Què farem, doncs?
11 Ell respongué i els digué: Qui tingui dos abrics, que en doni al qui no en tingui; i qui tingui carn, que faci el mateix.
12 Llavors també van venir uns publicadors a batejar-se i li van dir: Mestre, què farem?
13 I els va dir: No exigiu més del que us ha estat designat.
14 I els soldats també li van preguntar, dient: I què farem? I els digué: No violeu ningú, ni acuseu cap falsament; i contents amb el teu sou.
15 I com la gent estava esperant, i tots els homes meditaven en els seus cors sobre Joan, si ell era el Crist o no;
16 Joan va respondre, dient a tots: Jo us batejo amb aigua; però ve un més poderós que jo, al qual no sóc digne de deslligar el cornet de les sabates: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.
17 El seu ventall té a la mà, i netejarà completament el seu terra, i recollirà el blat al seu graner; però la palla la cremarà amb un foc inextinguible.
18 I moltes altres coses en la seva exhortació va predicar al poble.
19 Però Herodes, el tetrarca, va ser reprovat per ell per Herodies, la dona del seu germà Felip, i per tots els mals que havia fet Herodes,
20 Afegia això sobretot, que va tancar Joan a la presó.
21 Quan tot el poble va ser batejat, va succeir que també Jesús, sent batejat i pregant, el cel es va obrir,
22 I l'Esperit Sant va baixar sobre ell en forma corporal com un colom, i va venir una veu del cel que deia: Tu ets el meu Fill estimat; en tu estic ben complagut.
23 I Jesús mateix va començar a tenir uns trenta anys, sent (com es suposava) fill de Josep, que era fill d'Hèli,
24 que era fill de Mattat, que era fill de Leví, que era fill de Melqui, que era fill de Janna, que era fill de Josep,
25 que era fill de Matàtias, que era fill d'Amos, que era fill de Naum, que era fill d'Esli, que era fill de Nagge,
26 Que era fill de Maat, que era fill de Matàties, que era fill de Semei, que era fill de Josep, que era fill de Judà,
27 Que era fill de Joana, que era fill de Resa, que era fill de Zorobabel, que era fill de Salathiel, que era fill de Neri,
28 Que era fill de Melqui, que era fill d'Addí, que era fill de Cosam, que era fill d'Elmodam, que era fill d'Er,
29 Que era fill de Josep, que era fill d'Eliezer, que era fill de Jorim, que era fill de Mattat, que era fill de Leví,
30 que era fill de Simeó, que era fill de Judà, que era fill de Josep, que era fill de Jonan, que era fill d'Eliaquim,
31 que era fill de Melea, que era fill de Menan, que era fill de Mattata, que era fill de Natan, que era fill de David,

32 que era fill de Jessè, que era fill d'Obed, que era fill de Booz, que era fill de Salmó, que era fill de Naasson,
33 que era fill d'Aminadab, que era fill d'Aram, que era fill d'Esrom, que era fill de Fares, que era fill de Judà,
34 que era fill de Jacob, que era fill d'Isaac, que era fill d'Abraham, que era fill de Thara, que era fill de Nacor,
35 Que era fill de Saruch, que era fill de Ragau, que era fill de Falec, que era fill d'Hèber, que era fill de Sala,
36 que era fill de Cainan, que era fill d'Arfaxad, que era fill de Sem, que era fill de Noè, que era fill de Lamec,
37 Que era fill de Matusalà, que era fill d'Enoc, que era fill de Jared, que era fill de Maleleel, que era fill de Cainan,
38 Que era fill d'Enòs, que era fill de Set, que era fill d'Adam, que era fill de Déu.

CAPÍTOL 4

1 I Jesús, ple de l'Esperit Sant, va tornar del Jordà i va ser conduït per l'Esperit al desert,
2 Estant quaranta dies temptats pel dimoni. I en aquells dies no va menjar res; i quan van acabar, va tenir fam.
3 I el dimoni li va dir: Si ets Fill de Déu, mana a aquesta pedra que es faci pa.
4 I Jesús li respongué dient: Està escrit: No només de pa viurà l'home, sinó de tota paraula de Déu.
5 I el dimoni, portant-lo a una muntanya alta, li va mostrar tots els regnes del món en un moment de temps.
6 I el dimoni li va dir: Et donaré tot aquest poder i la glòria d'ells, perquè això m'ha lliurat; i a qui vull li dono.
7 Per tant, si m'adores, tot serà teu.
8 I Jesús respongué i li digué: " Vés-te darrere meu, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i només a ell serviràs".
9 I el va portar a Jerusalem, el va posar sobre un pinacle del temple i li va dir: Si ets Fill de Déu, llança't avall d'aquí.
10 Perquè està escrit: Ell encarregarà als seus àngels que et guardin:
11 I a les seves mans et portaran, no sigui que en cap moment et toquis el peu contra una pedra.
12 I Jesús responent li digué: Està dit: No temptaràs el Senyor, el teu Déu.
13 I quan el dimoni va acabar amb tota la temptació, es va apartar d'ell per un temps.
14 I Jesús va tornar amb el poder de l'Esperit a Galilea, i es va fer la seva fama per tota la regió dels voltants.
15 I ensenyava a les seves sinagogues, sent glorificat per tots.
16 I va arribar a Natzaret, on s'havia criat; i, segons el seu costum, va entrar el dissabte a la sinagoga i es va aixecar per llegir.
17 I se li va lliurar el llibre del profeta Isaies. I quan va obrir el llibre, va trobar el lloc on estava escrit:
18 L'Esperit del Senyor és sobre mi, perquè m'ha ungit per anunciar l'evangeli als pobres; m'ha enviat a guarir els que tenen el cor trencat, a predicar la salvació als captius i la recuperació de la vista als cecs, a posar en llibertat els ferits,
19 Per predicar l'any agradable del Senyor.
20 I va tancar el llibre, el va tornar a donar al ministre i es va asseure. I els ulls de tots els que estaven a la sinagoga estaven fixats en ell.
21 I va començar a dir-los: Avui s'ha complert aquesta Escriptura a les vostres orelles.
22 I tots li van donar testimoni i es van meravellar de les paraules de gràcia que sortien de la seva boca. I ells van dir: No és aquest el fill de Josep?
23 I els digué: Segurament em direu aquest proverbi: Metge, cura't a tu mateix; tot el que hem sentit fer a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu país.
24 I va dir: En veritat us dic que cap profeta és acceptat al seu país.
25 Però us dic de veritat que hi havia moltes vídues a Israel en temps d'Elies, quan el cel va ser tancat tres anys i sis mesos, quan hi havia una gran fam per tot el país;
26 Però a cap d'ells va ser enviat Elies, sinó a Sarepta, una ciutat de Sidó, a una dona que era vídua.
27 I molts leprosos hi havia a Israel en temps del profeta Eliseu; i cap d'ells va ser purificat, excepte Naaman el sirià.
28 I tots a la sinagoga, quan van sentir aquestes coses, es van omplir d'ira,
29 I es va aixecar, el van expulsar de la ciutat i el van conduir fins al cim del turó sobre el qual estava construïda la seva ciutat, perquè el fessin caure de cap.
30 Però ell, passant pel mig d'ells, se'n va anar,
31 I va baixar a Cafarnaüm, una ciutat de Galilea, i els va ensenyar els dies de dissabte.
32 I van quedar meravellats de la seva doctrina, perquè la seva paraula era amb poder.
33 I a la sinagoga hi havia un home que tenia un esperit d'un dimoni impur, i cridava amb veu forta:
34 dient: Deixeu-nos; Què tenim a veure amb tu, Jesús de Natzaret? has vingut a destruir-nos? et sé qui ets; el Sant de Déu.
35 I Jesús el va increpar, dient: --Calla i surt d'ell. I quan el dimoni l'hagué llençat al mig, en va sortir i no li va fer mal.
36 I tots van quedar meravellats i van parlar entre ells, dient: Quina paraula és aquesta! perquè amb autoritat i poder mana als esperits impurs, i ells surten.
37 I la seva fama es va estendre per tots els llocs del país al voltant.
38 I es va aixecar de la sinagoga i va entrar a casa de Simó. I la mare de la dona de Simó va tenir molta febre; i li van suplicar per ella.
39 I es va posar al seu costat i va increpar la febre; i la va deixar; i de seguida es va aixecar i els va servir.
40 Quan el sol es va posar, tots els que tenien malalts amb diverses malalties els van portar a ell; i va imposar les mans a cadascun d'ells i els va curar.
41 I de molts també van sortir dimonis que cridaven i deien: Tu ets Crist, Fill de Déu. I ell els increpava, els va permetre que no parlessin, perquè sabien que ell era el Crist.
42 I quan es va fer de dia, se'n va anar i va anar a un lloc desert; i la gent el va cercar, es va acostar a ell i el va detenir perquè no s'allunyés d'ells.
43 I els va dir: He de predicar el Regne de Déu també a altres ciutats, perquè per això sóc enviat.
44 I va predicar a les sinagogues de Galilea.

CAPÍTOL 5

1 I succeí que, mentre la gent s'apressava sobre ell per escoltar la paraula de Déu, es va quedar a peu del llac de Genesaret,
2 I va veure dues naus parades al costat del llac; però els pescadors havien sortit d'elles i rentaven les xarxes.

3 I va entrar en una de les naus, que era de Simó, i li va pregar que s'allunyés una mica de terra. I es va asseure i va ensenyar a la gent a sortir del vaixell.
4 Quan va acabar de parlar, va dir a Simó: Llança't a l'abisme i tira les xarxes per tirar.
5 I Simó, responent, li digué: Mestre, hem treballat tota la nit i no hem pres res; tanmateix, a la teva paraula, llençaré la xarxa.
6 I quan van fer això, van tancar una gran multitud de peixos i es va trencar la xarxa.
7 I van fer senyals als seus companys, que eren a l'altre vaixell, perquè vinguessin a ajudar-los. I vingueren i ompliren les dues naus, de manera que començaren a enfonsar-se.
8 Quan Simó Pere ho va veure, va caure als genolls de Jesús i li va dir: Aparteu-vos de mi; perquè sóc un home pecador, Senyor.
9 Perquè ell i tots els que anaven amb ell es van sorprendre de l'esborrany dels peixos que havien agafat:
10 I també Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. I Jesús digué a Simó: No tinguis por; d'ara endavant agafaràs homes.
11 I quan van portar les seves naus a terra, ho van abandonar tot i el van seguir.
12 I succeí que quan ell era a una certa ciutat, va veure un home ple de lepra; el qual, veient Jesús, es va caure de cap a sobre i li va suplicar, dient: Senyor, si vols, em pots netejar.
13 I va allargar la mà i el va tocar, dient: --Ho vull; sigues net. I de seguida la lepra se'n va apartar.
14 I li va manar que no ho digués a ningú, sinó que vés i mostra't al sacerdot i ofereix per la teva purificació, tal com Moisès va ordenar, com a testimoniatge.
15 Però més i més la fama d'ell es va estendre; i grans multituds es van reunir per escoltar i per ser guarits per ell de les seves malalties.
16 I es va retirar al desert i va pregar.
17 I succeí que un dia, mentre ensenyava, hi havia fariseus i doctors de la Llei asseguts, que venien de totes les ciutats de Galilea, Judea i Jerusalem, i el poder del Senyor. estava present per curar-los.
18 I, vet aquí, uns homes van portar en un llit un home que estava paratitzat, i van buscar mitjans per fer-lo entrar i posar-lo davant seu.
19 I com que no sabien com el podien fer entrar a causa de la multitud, van pujar al terrat i el van fer baixar per les rajoles amb el seu llit al mig, davant de Jesús.
20 I quan va veure la seva fe, li va dir: Home, els teus pecats et són perdonats.
21 I els escribas i els fariseus van començar a raonar, dient: Qui és aquest que parla blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats, sinó només Déu?
22 Però quan Jesús va adonar-se dels seus pensaments, responent els va dir: Què penseu en el vostre cor?
23 Si és més fàcil dir: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't i camina?
24 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (va dir al paralític): Jo et dic: Aixeca't, agafa el teu llit i entra a casa teva.
25 I de seguida es va aixecar davant d'ells, va agafar allò on estava estirat i se'n va anar a casa seva, glorificant Déu.
26 I tots es van quedar meravellats i van glorificar Déu i es van omplir de por, dient: Avui hem vist coses estranyes.
27 Després d'això, va sortir i va veure un publicà, que es deia Leví, assegut a la duana, i li va dir: Segueix-me.
28 I ho va deixar tot, es va aixecar i el va seguir.
29 I Leví li va fer una gran festa a casa seva; i hi havia una gran colla de publicants i d'altres que s'asseien amb ells.
30 Però els seus escribes i fariseus van murmurar contra els seus deixebles, dient: Per què mengeu i beveu amb els publicans i els pecadors?
31 I Jesús responent els digué: Els que estan sans no necessiten metge; però els que estan malalts.
32 No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors al penediment.
33 I li van dir: Per què els deixebles de Joan dejunen sovint i fan oracions, i també els deixebles dels fariseus? però el teu menja i beu?
34 I els va dir: ¿Podeu fer dejunar els fills de la cambra dels nuvis, mentre el nuvi és amb ells?
35 Però vindran dies en què el nuvi els serà llevat, i llavors dejunaran en aquells dies.
36 I també els va parlar una paràbola; Ningú posa un tros d'un vestit nou sobre un vell; si no és així, tant el nou fa una renda, i la peça que es va treure del nou no concorda amb el vell.
37 I ningú no posa vi nou en ampolles velles; en cas contrari, el vi nou rebentarà les ampolles i s'abocarà, i les ampolles es perdran.
38 Però cal posar vi nou en ampolles noves; i tots dos es conserven.
39 Ningú, després d'haver begut vi vell, no desitja de nou, perquè diu: El vell és millor.

CAPÍTOL 6

1 I succeí que el segon dissabte després del primer, va passar pels camps de blat; i els seus deixebles arrencaven les espigues i les menjaven, fregant-les a les mans.
2 I alguns dels fariseus els digueren: Per què feu allò que no és lícit fer en dissabte?
3 I Jesús, responent-los, digué: No heu llegit tant com això, el que va fer David, quan ell mateix va tenir gana i els qui estaven amb ell?
4 Com va entrar a la casa de Déu, va prendre i va menjar els pans de la proposta, i també els va donar als qui anaven amb ell; que no és lícit menjar sinó només per als sacerdots?
5 I els digué: Que el Fill de l'home és també el Senyor del dissabte.
6 I succeí també un altre dissabte, que entrà a la sinagoga i ensenyava; i hi havia un home que tenia la mà dreta seca.
7 I els escribas i els fariseus el miraven per saber si curaria el dissabte; perquè poguessin trobar una acusació contra ell.
8 Però ell coneixia els seus pensaments i va dir a l'home que tenia la mà seca: Aixeca't i posa't enmig. I es va aixecar i es va aixecar.
9 Llavors Jesús els digué: Us demanaré una cosa; És lícit els dies de dissabte fer el bé o fer el mal? per salvar la vida, o per destruir-la?
10 I mirant-los a tots al voltant, va dir a l'home: Estira la mà. I així ho va fer: i la seva mà va ser restaurada com l'altra.

11 I es van omplir de bogeria; i es van comunicar els uns
amb els altres el que podien fer a Jesús.
12 I succeí en aquells dies que va sortir a una muntanya a
pregar i va romandre tota la nit pregant a Déu.
13 Quan es va fer de dia, va cridar a ell els seus deixebles, i
d'ells en va triar dotze, als quals també va anomenar
apòstols;
14 Simó, a qui també anomenava Pere, i Andreu, el seu
germà, Jaume i Joan, Felip i Bartomeu,
15 Mateu i Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, i Simó anomenat
Zelotes,
16 I Judes, germà de Jaume, i Judes Iscariote, que també
era el traïdor.
17 I va baixar amb ells i es va quedar a la plana, i la
companyia dels seus deixebles i una gran multitud de gent
de tota Judea i Jerusalem, i de la costa de Tir i Sidó, que va
venir a escoltar-lo. i per ser guarits de les seves malalties;
18 I els que estaven afligits pels esperits impurs, i van ser
curats.
19 I tota la gent buscava tocar-lo, perquè d'ell sortia virtut i
els guaria a tots.
20 I va alçar els ulls cap als seus deixebles i va dir: Beneïts
sigueu els pobres, perquè el vostre és el Regne de Déu.
21 Feliços els que ara teniu fam, perquè estareu saciats.
Feliços els que ara ploreu, perquè riureu.
22 Feliços sou quan els homes us odiin i us separen de la
seva companyia, us insultin i rebutgin el vostre nom com a
dolent, per amor del Fill de l'home.
23 Alegreu-vos aquell dia i saltejau d'alegria, perquè, vet
aquí, la vostra recompensa és gran al cel, perquè així ho
van fer els seus pares amb els profetes.
24 Però ai de vosaltres que sou rics! perquè heu rebut el
vostre consol.
25 Ai de vosaltres que sou plens! perquè tindreu fam. Ai de
vosaltres que rieu ara! perquè plorareu i plorareu.
26 Ai de vosaltres, quan tots parlin bé de vosaltres! perquè
així van fer els seus pares amb els falsos profetes.
27 Però jo us dic als qui escolteu: Estimeu els vostres
enemics, feu el bé als qui us odien,
28 Beneïu els qui us maleeixen i pregueu per aquells que
us maltracten.
29 I al qui et colpeja a una galta, ofereix també l'altra; i el
que et treu el mantell, no prohibeix que et porti també el
mantell.
30 Dóna a tothom que et demani; i del qui t'emporta els
teus béns no els tornis a demanar.
31 I com voleu que els homes us facin, feu també vosaltres
també amb ells.
32 Perquè si estimeu els qui us estimen, quina gràcies teniu?
perquè els pecadors també estimen els qui els estimen.
33 I si feu bé als qui us fan bé, quina gràcies en teniu?
perquè els pecadors també fan el mateix.
34 I si presteu a aquells de qui espereu rebre, quin
agraïment teniu? perquè els pecadors també presten als
pecadors, per rebre'n de nou.
35 Però estimeu els vostres enemics, feu el bé i presteu
sense esperar res més; i la vostra recompensa serà gran, i
sereu els fills de l'Altíssim, perquè és benigne amb els
ingrats i amb els dolents.
36 Sigueu, doncs, misericordiosos, com també ho és el
vostre Pare.
37 No jutgeu, i no sereu jutjats: no condemneu, i no sereu
condemnats: perdoneu i sereu perdonats:
38 Doneu, i us serà donat; bona mesura, pressionada i
sacsejada junts i tombant, els homes donaran al teu si.
Perquè amb la mateixa mesura amb què mesureu, us
tornarà a mesurar.
39 I els va dir una paràbola: Pot el cec guiar el cec? no
cauran tots dos a la rasa?
40 El deixeble no està per sobre del seu mestre, però tot el
que és perfecte serà com el seu mestre.
41 I per què mires la palla que hi ha a l'ull del teu germà,
però no t'adones de la biga que hi ha al teu propi ull?
42 O com pots dir al teu germà: Germà, deixa'm treure la
palla que hi ha al teu ull, quan tu mateix no veus la biga
que hi ha al teu ull? Hipòcrita, treu primer la biga del teu
propi ull, i després veuràs clarament per treure la palla que
hi ha a l'ull del teu germà.
43 Perquè un bon arbre no dóna fruits corruptes; ni un
arbre corrupte no dóna bons fruits.
44 Perquè cada arbre es coneix pel seu propi fruit. Perquè
d'espines els homes no recullen figues, ni d'esbarzers en
recullen raïm.
45 Un home bo del bon tresor del seu cor treu el que és bo;
i un home dolent del mal tresor del seu cor treu allò que és
dolent, perquè de l'abundància del cor parla la seva boca.
46 I per què em crideu: Senyor, Senyor, i no feu el que dic?
47 Qui ve a mi, escolta les meves paraules i les compleix,
us mostraré a qui és semblant:
48 És com un home que va construir una casa, va cavar
profundament i va posar els fonaments sobre una roca; i
quan va sorgir el diluvi, el rierol va colpejar amb força
sobre aquella casa i no la va poder sacsejar, perquè estava
fundada sobre una roca. .
49 Però el qui escolta i no fa, és com un home que, sense
fonaments, va construir una casa a la terra; contra la qual la
riera va bategar amb vehemència, i de seguida va caure; i la
ruïna d'aquella casa era gran.

CAPÍTOL 7

1 Quan va acabar totes les seves paraules davant
l'audiència del poble, va entrar a Cafarnaüm.
2 I el servent d'un centurió, que era estimat per ell, estava
malalt i disposat a morir.
3 I quan va sentir parlar de Jesús, li va enviar els ancians
dels jueus, pregant-li que vingués a guarir el seu servent.
4 I quan es van acostar a Jesús, li van suplicar
immediatament, dient-li que era digne per a qui fes això:
5 Perquè estima la nostra nació, i ens ha construït una
sinagoga.
6 Llavors Jesús va anar amb ells. I quan ja no era lluny de
casa, el centurió li va enviar amics, dient-li: Senyor, no et
preocupis, perquè no sóc digne que entris sota el meu
sostre.
7 Per tant, tampoc em vaig considerar digne d'anar a tu;
però digues en una paraula, i el meu servent serà guarit.
8 Perquè també sóc un home sotmès a autoritat, que tinc
soldats al meu ordre, i dic a un: Vés, i se'n va; i a un altre:
Vine, i ve; i al meu servent: Fes això, i ell ho fa.
9 Quan Jesús va sentir aquestes coses, es va meravellar
d'ell, es va girar i va dir a la gent que el seguia: Us dic que
no he trobat tanta fe, no, ni a Israel.

10 I els enviats, tornant a casa, van trobar el criat que havia estat malalt.
11 I succeí que l'endemà va anar a una ciutat anomenada Nain; i molts dels seus deixebles anaven amb ell i molta gent.
12 Quan es va acostar a la porta de la ciutat, va veure que un mort era endut, l'únic fill de la seva mare, i ella era vídua; i molta gent de la ciutat estava amb ella.
13 I quan el Senyor la va veure, es va compadir d'ella i li va dir: No ploris.
14 I ell va venir i va tocar l'arca, i els qui el portaven es van quedar quiets. I ell va dir: Jove, et dic: Aixeca't.
15 I el mort es va aixecar i va començar a parlar. I el va lliurar a la seva mare.
16 I es va apoderar de tots, i van glorificar Déu, dient: Que un gran profeta s'ha aixecat entre nosaltres; i que Déu ha visitat el seu poble.
17 I aquest rumor sobre ell es va estendre per tota Judea i per tota la regió del voltant.
18 I els deixebles de Joan li van mostrar totes aquestes coses.
19 Joan, cridant a ell, dos dels seus deixebles els va enviar a Jesús, dient-los: «¿Eres tu el que ha de venir? o en busquem un altre?
20 Quan els homes es van acostar a ell, li van dir: Joan Baptista ens ha enviat a tu per dir-te: Ets tu el que ha de venir? o en busquem un altre?
21 I en aquella mateixa hora va guarir molts de les seves malalties i plagues i dels esperits dolents; i a molts cecs els va donar la vista.
22 Llavors Jesús responent els digué: --Veniu i expliqueu a Joan el que heu vist i sentit; com els cecs veuen, els coixos caminen, els leprosos es purifiquen, els sords escolten, els morts ressuscitan, als pobres s'anuncia l'evangeli.
23 I benaventurat és aquell qui no s'ofensi en mi.
24 I quan els missatgers de Joan se'n van anar, va començar a parlar a la gent sobre Joan: Què vau anar a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent?
25 Però què heu sortit a veure? Un home vestit amb vestits suaus? Heus aquí, els que porten magníficament vestits i viuen amb delicadesa, són a les corts dels reis.
26 Però què heu sortit a veure? Un profeta? Sí, us ho dic, i molt més que un profeta.
27 Aquest és aquell de qui està escrit: Heus aquí, jo envio el meu missatger davant teu, el qual prepararà el teu camí davant teu.
28 Perquè us dic que entre els nascuts de dona no hi ha cap profeta més gran que Joan Baptista, però el més petit al Regne de Déu és més gran que ell.
29 I tota la gent que l'escoltava, i els publicans, van justificar Déu, sent batejats amb el baptisme de Joan.
30 Però els fariseus i els advocats van rebutjar el consell de Déu contra ells mateixos, sense ser batejats per ell.
31 I el Senyor va dir: Amb què, doncs, compararé els homes d'aquesta generació? i com són?
32 Són com nens asseguts a la plaça i cridant-se els uns als altres i dient: Us hem tocat la flauta i no heu ballat; us hem plorat i no heu plorat.
33 Perquè Joan el Baptista va venir ni menjant pa ni bevent vi; i dieu: Té un dimoni.
34 El Fill de l'home ha vingut menjant i bevent; i dieu: Heus aquí un home glotós i un bevedor de vi, amic dels publicans i dels pecadors!
35 Però la saviesa és justificada de tots els seus fills.
36 I un dels fariseus li va demanar que mengés amb ell. I va entrar a casa del fariseu i es va asseure a menjar.
37 I, vet aquí, una dona a la ciutat, que era pecadora, quan va saber que Jesús estava assegut a dinar a casa del fariseu, va portar una caixa d'alabastre amb ungüent.
38 I es va posar als seus peus darrere d'ell plorant, i va començar a rentar-li els peus amb llàgrimes, i els va eixugar amb els cabells del seu cap, i li va besar els peus i els va ungir amb l'ungüent.
39 Quan el fariseu que l'havia convidat ho va veure, va parlar dins seu dient: Aquest home, si fos profeta, sabria qui i quina és la dona que el toca, perquè és una pecadora.
40 I Jesús responent li digué: Simó, tinc alguna cosa a dir-te. I ell diu: Mestre, digues.
41 Hi havia un creditor que tenia dos deutors: l'un devia cinc-cents denics i l'altre cinquanta.
42 I quan no tenien res a pagar, els va perdonar francament a tots dos. Digues-me, doncs, quin d'ells l'estimarà més?
43 Simó respongué i digué: Suposo que aquell a qui més va perdonar. I ell li digué: Has jutjat bé.
44 I es va girar cap a la dona i va dir a Simó: Veus aquesta dona? Vaig entrar a casa teva, no em vas donar aigua per als meus peus, però ella m'ha rentat els peus amb llàgrimes i els ha eixugat amb els cabells del seu cap.
45 No em vas fer cap petó, però aquesta dona des del moment en què vaig entrar no ha parat de besar-me els peus.
46 No em vas ungir el cap amb oli, però aquesta dona m'ha ungit els peus amb perfum.
47 Per això et dic que els seus pecats, que són molts, són perdonats; perquè estimava molt; però a qui poc se li perdona, el mateix estima poc.
48 I ell li va dir: Els teus pecats són perdonats.
49 I els qui s'asseien a dinar amb ell van començar a dir dintre d'ells: Qui és aquest que també perdona els pecats?
50 I digué a la dona: La teva fe t'ha salvat; anar en pau.

CAPÍTOL 8

1 I succeí després que anà per totes les ciutats i pobles, predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu; i els dotze estaven amb ell.
2 I algunes dones, que havien estat guarides dels mals esperits i de les malalties, Maria anomenada Magdalena, de la qual van sortir set dimonis,
3 I Joana, la dona de Chuza, l'administrador d'Herodes, i Susanna, i molts altres, que el servien amb els seus béns.
4 I quan molta gent es va reunir i venia a ell de totes les ciutats, va parlar amb una paràbola:
5 Un sembrador va sortir a sembrar la seva llavor; i mentre sembrava, una part va caure pel costat del camí; i va ser trepitjat, i les aus del cel el van devorar.
6 I alguns van caure sobre una roca; i tan bon punt va néixer, es va marcir, perquè no tenia humitat.
7 I una part va caure entre les espines; i les espines van sorgir amb ell i el van sufocar.

8 I un altre va caure a terra bona, va sorgir i va donar fruit al centenar. I quan va haver dit aquestes coses, va cridar: Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
9 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Quina pot ser aquesta paràbola?
10 I ell va dir: A vosaltres és donat a conèixer els misteris del Regne de Déu; però als altres en paràboles; que veient no vegin, i escoltant no entenguin.
11 La paràbola és aquesta: La llavor és la paraula de Déu.
12 Els que estan al costat del camí són els que escolten; aleshores ve el dimoni i els treu la paraula del cor, perquè no creguin i es salven.
13 Els que estan a la roca són els que, quan escolten, reben la paraula amb alegria; i aquests no tenen arrel, que durant un temps creuen, i en temps de temptació cauen.
14 I el que va caure entre les espines són aquells que, quan ho han sentit, surten i s'ofeguen per les preocupacions, les riqueses i els plaers d'aquesta vida, i no porten cap fruit a la perfecció.
15 Però, en bona terra, són aquells que amb un cor honest i bon, havent escoltat la paraula, la guarden i donen fruit amb paciència.
16 Ningú, quan ha encès una espelma, no la cobreix amb un recipient ni la posa sota un llit; sinó que el posa sobre un candelabro, perquè els qui entren vegin la llum.
17 Perquè res és secret, que no es manifesti; ni res amagat, que no es conegui i s'extingeixi.
18 Vigileu, doncs, com escolteu, perquè a qui tingui, se li donarà; i qui no té, li serà pres fins i tot allò que sembla tenir.
19 Llavors es van acostar a ell la seva mare i els seus germans, i no van poder venir contra ell per la premsa.
20 I alguns li van dir: La teva mare i els teus germans estan fora, desitjant veure't.
21 I ell respongué i els digué: La meva mare i els meus germans són aquests que escolten la paraula de Déu i la compleixen.
22 Un dia, ell va pujar a una barca amb els seus deixebles i els va dir: -- Passem a l'altra banda del llac. I es van llançar.
23 Però mentre navegaven, es va adormir; i va caure una tempesta de vent sobre el llac; i es van omplir d'aigua i estaven en perill.
24 I es van acostar a ell i el van despertar dient: Mestre, mestre, morim. Llavors es va aixecar i va increpar el vent i la furia de l'aigua; i van cessar, i es va fer una calma.
25 I els va dir: On és la vostra fe? I ells, espantats, es preguntaven els uns als altres: Quina mena d'home és aquest! perquè ell mana fins i tot als vents i l'aigua, i ells l'obeeixen.
26 I van arribar al país dels gadarenus, enfront de Galilea.
27 I quan va sortir a terra, el va trobar fora de la ciutat un home, que tenia dimonis des de feia temps, i no guardava vestits, ni s'allotjava a cap casa, sinó als sepulcres.
28 Quan va veure Jesús, va cridar i es va arrossegar davant d'ell, i va dir en gran veu: Què tinc a veure amb tu, Jesús, Fill de Déu Altíssim? Et suplico, no em turmentis.
29 (Perquè havia manat que l'esperit impur que sortís de l'home. Moltes vegades l'havia agafat; i el van mantenir lligat amb cadenes i caixes, i va trencar les lligams i va ser expulsat pel dimoni al desert.)
30 I Jesús li va preguntar, dient: Com et dius? I digué: Legió, perquè molts dimonis li van entrar.
31 I li van suplicar que no els manés que sortissin al fons.
32 Allà hi havia un ramat de molts porcs pasturant a la muntanya, i li demanaven que els permetés entrar-hi. I els va patir.
33 Aleshores, els dimonis van sortir de l'home i van entrar als porcs; i el ramat va córrer violentament per un indret costerut cap al llac, i es va sufocar.
34 Quan els que els donaven de menjar van veure el que s'havia fet, van fugir i van anar a explicar-ho a la ciutat i al camp.
35 Llavors van sortir a veure què es feia; i es va acostar a Jesús, i va trobar l'home del qual havien sortit els dimonis, assegut als peus de Jesús, vestit i amb sa de judici; i van tenir por.
36 Els qui ho veien també els digueren com es curava el posseïdor dels dimonis.
37 Llavors tota la multitud del país dels gadarenus al voltant li va suplicar que se n'anés d'ells; perquè es van agafar amb gran por; i va pujar al vaixell i va tornar.
38 L'home del qual havien sortit els dimonis li va suplicar que estigués amb ell, però Jesús el va fer marxar dient:
39 Torna a casa teva i mostra les grans coses que Déu t'ha fet. I se'n va anar i va publicar per tota la ciutat les grans coses que Jesús li havia fet.
40 I succeí que, quan Jesús va tornar, la gent el va rebre de bon grat, perquè tots l'esperaven.
41 I vet aquí que va venir un home que es deia Jair, que era cap de la sinagoga; i es va arrossegar als peus de Jesús i li va suplicar que entrés a casa seva:
42 Perquè tenia una única filla, d'uns dotze anys d'edat, i ella estava moribunda. Però mentre anava, la gent l'amuntegava.
43 I una dona que tenia dotze anys de flux de sang, que havia gastat tota la seva vida amb metges, i no podia ser guarida de cap,
44 Va venir darrere d'ell i va tocar la vora del seu vestit; i immediatament el seu flux de sang es va apagar.
45 I Jesús va dir: Qui m'ha tocat? Quan tots van negar, Pere i els que eren amb ell van dir: Mestre, la gent t'amuntega i t'apreta, i dius: Qui m'ha tocat?
46 I Jesús va dir: Algú m'ha tocat, perquè veig que la virtut ha sortit de mi.
47 I quan la dona va veure que no s'amagava, va venir tremolant, i es va arrossegar davant d'ell, i li va explicar davant de tot el poble per quina raó l'havia tocat i com va ser curada immediatament.
48 I ell li digué: Filla, consol; la teva fe t'ha guarida; anar en pau.
49 Mentre encara parlava, va venir un de la casa del cap de la sinagoga i li va dir: La teva filla ha mort; no molesti el Mestre.
50 Però Jesús, quan ho va sentir, li va respondre dient: No tinguis por: creu només, i ella serà guarida.
51 I quan va entrar a casa, no va deixar entrar ningú, excepte Pere, Jaume i Joan, i el pare i la mare de la donzella.
52 I tots ploraven i la ploraven, però ell digué: No ploreu; ella no és morta, sinó que dorm.
53 I es van riure d'ell amb menyspreu, sabent que era morta.
54 I els va fer fora a tots, la va agafar de la mà i va cridar, dient: Donzella, aixeca't.

55 I el seu esperit va tornar, i ella es va aixecar de seguida; i ell va manar que li donara menjar.
56 I els seus pares es van quedar meravellats, però ell els va manar que no diguessin a ningú el que havia passat.

CAPÍTOL 9

1 Llavors va reunir els seus dotze deixebles i els va donar poder i autoritat sobre tots els dimonis i per guarir malalties.
2 I els va enviar a predicar el Regne de Déu i a guarir els malalts.
3 I els digué: No porteu res pel vostre viatge, ni bastons, ni carter, ni pa, ni diners; ni tenen dos abrics cadascun.
4 I a qualsevol casa a la qual entreu, hi romaneu, i d'allí marxeu.
5 I qui no us rebi, quan sortiu d'aquesta ciutat, sacsegeu la pols dels vostres peus com a testimoni contra ells.
6 I van marxar i van anar per les ciutats, predicant l'evangeli i curant per tot arreu.
7 Llavors Herodes el tetrarca va saber de tot el que havia fet per ell; i es va quedar perplex perquè d'alguns es deia que Joan havia ressuscitat d'entre els morts;
8 I d'alguns, que Elies havia aparegut; i d'altres, que un dels vells profetes va ressuscitar.
9 Herodes va dir: He decapitat Joan; però, qui és aquest, de qui sento aquestes coses? I va desitjar veure'l.
10 I els apòstols, quan van tornar, li van explicar tot el que havien fet. I els va agafar i se'n va anar a un costat en un lloc desert de la ciutat anomenada Betsaida.
11 I el poble, en saber-ho, el va seguir, i ell els va rebre i els va parlar del Regne de Déu i va guarir els que tenien necessitat de curació.
12 I quan el dia va començar a passar-se, van venir els dotze i li van dir: Envia la gent perquè vagi a les ciutats i camps dels voltants, s'allotgin i agafin menjar, perquè estem aquí en un lloc desert.
13 Però ell els digué: Doneu-los de menjar. I ells van dir: No tenim més que cinc pans i dos peixos; excepte que anem a comprar carn per a tota aquesta gent.
14 Perquè eren uns cinc mil homes. I digué als seus deixebles: Feu-los seure per cinquanta persones en grup.
15 I així ho van fer i els van fer seure a tots.
16 Llavors va agafar els cinc pans i els dos peixos, i mirant al cel, els va beneir, els va trencar i els va donar als deixebles perquè els posessin davant la gent.
17 I van menjar i es van farcir, i es van agafar dotze cistelles dels fragments que els quedaven.
18 I succeí que mentre ell estava sol pregant, els seus deixebles eren amb ell; i els va preguntar: Qui diu el poble que sóc jo?
19 Ells responent digueren: Joan Baptista; però alguns diuen: Elies; i altres diuen que un dels vells profetes ha ressuscitat.
20 Ell els va dir: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo? Pere responent digué: El Crist de Déu.
21 I els va ordenar estrictament i els va manar que no diguessin això a ningú;
22 dient: El Fill de l'home ha de patir moltes coses i ser rebutjat pels ancians, els principals sacerdots i els escribas, ser assassinat i ressuscitar el tercer dia.
23 I els digué a tots: Si algú vol venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu cada dia i em segueixi.
24 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; però qui perdi la seva vida per causa meva, aquest la salvarà.
25 Perquè, de què beneficia l'home, si guanya el món sencer, es perd o és rebutjat?
26 Perquè qui s'avergonyi de mi i de les meves paraules, el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell, quan vingui en la seva pròpia glòria, en la del seu Pare i dels sants àngels.
27 Però us dic de veritat que hi ha alguns que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no vegin el Regne de Déu.
28 I succeí que uns vuit dies després d'aquestes paraules, va agafar Pere, Joan i Jaume, i va pujar a una muntanya a pregar.
29 I mentre pregava, la forma del seu rostre es va alterar, i els seus vestits eren blancs i brillants.
30 I vet aquí que van parlar amb ell dos homes, que eren Moisès i Elies:
31 El qual va aparèixer en glòria i va parlar de la seva mort que havia de complir a Jerusalem.
32 Però Pere i els que anaven amb ell estaven pesats de son; i quan es van despertar, van veure la seva glòria i els dos homes que estaven amb ell.
33 I succeí que quan s'allunyaven d'ell, Pere digué a Jesús: Mestre, és bo que estiguem aquí; i fem tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un altre per a Elies, sense saber què deia.
34 Mentre ell parlava així, un núvol va venir i els va ombrejar; i van tenir por quan van entrar al núvol.
35 I va sorgir una veu del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo.
36 I quan la veu va passar, Jesús es va trobar sol. I el van mantenir a prop, i no van dir a ningú en aquells dies res de les coses que havien vist.
37 I succeí que l'endemà, quan baixaven del turó, se'l va trobar molta gent.
38 I, vet aquí, un home de la gent va cridar, dient: Mestre, et suplico, mira el meu fill, perquè és el meu únic fill.
39 I he aquí, un esperit l'agafa, i de sobte crida; i li esquinça que torna a fer escuma, i fer-lo amb prou feines s'allunya d'ell.
40 I vaig demanar als teus deixebles que el expulsessin; i no podien.
41 I Jesús responent digué: Oh generació infidel i perversa, fins a quan seré amb vosaltres i us patiré? Porta el teu fill aquí.
42 I quan encara s'acostava, el dimoni el va llençar a terra i el va fer caure. I Jesús va increpar l'esperit impur, va guarir el nen i el va tornar a lliurar al seu pare.
43 I tots estaven meravellats del poder poderós de Déu. Però mentre tots es meravellaven de tot el que feia Jesús, digué als seus deixebles:
44 Que us caiguin aquestes paraules a les orelles: perquè el Fill de l'home serà lliurat en mans dels homes.
45 Però no van entendre aquesta paraula, i se'ls va ocultar, perquè no la van adonar; i van temer de preguntar-li aquesta paraula.
46 Llavors va sorgir entre ells un raonament sobre quin d'ells hauria de ser el més gran.
47 I Jesús, en adonar-se del pensament del seu cor, va agafar un nen i el va posar al costat:

48 I els digué: Qui rep aquest nen en el meu nom, em rep a
mi;
49 Joan respongué i digué: Mestre, hem vist un que
expulsava dimonis en nom teu; i li vam prohibir, perquè no
ens segueix.
50 I Jesús li digué: No li ho prohibeu, perquè el qui no està
contra nosaltres és per nosaltres.
51 I succeí que, quan va arribar l'hora que l'havien de rebre
aixecat, es va posar fermament el rostre per anar a
Jerusalem,
52 I li va enviar missatgers davant seu; i van anar i van
entrar a un poble dels samaritans per preparar-lo.
53 I no el van rebre, perquè el seu rostre era com si anés a
Jerusalem.
54 I quan els seus deixebles Jaume i Joan van veure això,
van dir: Senyor, vols que manem que baixi foc del cel i els
consumeixi, tal com va fer Elies?
55 Però ell es va tornar i els va increpar i els va dir: No
sabeu de quina mena d'esperit sou.
56 Perquè el Fill de l'home no ha vingut per destruir la vida
dels homes, sinó per salvar-los. I van anar a un altre poble.
57 I succeí que, mentre anaven pel camí, un home li va dir:
Senyor, et seguiré allà on vagis.
58 I Jesús li digué: Les guineus tenen forats, i els ocells del
cel tenen nius; però el Fill de l'home no té on posar el cap.
59 I va dir a un altre: Segueix-me. Però ell va dir: Senyor,
deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.
60 Jesús li digué: Deixa que els morts enterrin els seus
morts; però tu vés i predica el Regne de Déu.
61 I un altre també va dir: Senyor, et seguiré; però deixeu-
me anar primer a acomiadar-me d'ells, que són a casa meva.
62 I Jesús li digué: Ningú, després d'haver posat la mà a
l'arada i mirant enrere, no és apte per al Regne de Déu.

CAPÍTOL 10

1 Després d'això, el Senyor també en va nomenar setanta
altres, i els va enviar de dos en dos davant seu a totes les
ciutats i llocs on ell mateix havia d'anar.
2 Per això els va dir: La verema és gran, però els
treballadors són pocs; pregueu, doncs, al Senyor de la sega,
que enviï treballadors a la seva sega.
3 Vés als teus camins: vet aquí que us envio com anyells
entre llops.
4 No porteu ni bossa, ni cartera, ni sabates, i no saludeu
ningú pel camí.
5 I a qualsevol casa que entreu, primer digueu: Pau a
aquesta casa.
6 I si hi ha el fill de la pau, la vostra pau descansarà sobre
ell; si no, tornarà a tornar cap a vosaltres.
7 I quedeu-vos a la mateixa casa, menjant i bevent les
coses que donen, perquè el treballador és digne del seu sou.
No vagis de casa en casa.
8 I a qualsevol ciutat que entreu i us rebin, mengeu les
coses que us posen davant:
9 I guareix els malalts que hi ha, i digues-los: El Regne de
Déu s'ha apropat a vosaltres.
10 Però a qualsevol ciutat que entreu, i no us rebin, sortiu
als carrers de la mateixa i digueu:
11 Fins i tot la pols de la vostra ciutat, que s'ha enganxat
sobre nosaltres, us eixuguem; malgrat que estigueu segurs
d'això, que el Regne de Déu s'ha acostat a vosaltres.
12 Però us dic que en aquell dia serà més tolerable a
Sodoma que a aquella ciutat.
13 Ai de tu, Corazin! ai de tu, Betsaida! perquè si a Tir i
Sidó s'haguessin fet les grans obres que s'han fet en
vosaltres, fa molt de temps que s'havien penedit, asseguts
amb roba de sac i cendra.
14 Però al judici serà més tolerable per a Tir i Sidó que per
a vosaltres.
15 I tu, Cafarnaüm, que has estat exaltat fins al cel, seràs
llançat a l'infern.
16 Qui us escolta m'escolta; i qui et menysprea a mi em
menysprea; i qui em menysprea menysprea el qui m'ha
enviat.
17 I els setanta van tornar amb alegria, dient: Senyor, fins i
tot els dimonis se'ns sotmeten pel teu nom.
18 I els va dir: Vaig veure Satanàs com un llamp caure del
cel.
19 Heus aquí, us dono poder per trepitjar serps i escorpins,
i sobre tot el poder de l'enemic, i res us farà mal.
20 No obstant això, no us alegreu que els esperits us estan
sotmesos; sinó més aviat alegreu-vos, perquè els vostres
noms estan escrits al cel.
21 En aquella hora Jesús es va alegrar en esperit i va dir: Et
dono gràcies, oh Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè
has amagat aquestes coses als savis i savis, i les has revelat
als nens: així mateix, Pare; perquè així semblava bé als
teus ulls.
22 Tot m'ha estat lliurat del meu Pare; i ningú sap qui és el
Fill sinó el Pare; i qui és el Pare, sinó el Fill, i aquell a qui
el Fill el revelarà.
23 I el va dirigir als seus deixebles, i va dir en particular:
Feliços els ulls que veuen les coses que vosaltres veieu!
24 Perquè us dic que molts profetes i reis han desitjat veure
les coses que veieu, i no les han vist; i escoltar les coses
que escolteu i no les heu sentit.
25 I, vet aquí, un advocat de la llei es va aixecar i el va
temptar, dient: Mestre, què faré per heretar la vida eterna?
26 Ell li digué: Què hi ha escrit a la llei? com llegeixes?
27 I ell va respondre: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb
tot el teu cor, amb tota la teva ànima, amb tota la teva força
i amb tota la teva ment; i el teu proïsme com tu mateix.
28 I ell li digué: --Has respost bé; fes això i viuràs.
29 Però ell, disposat a justificar-se, va dir a Jesús: I qui és
el meu proïsme?
30 I Jesús responent digué: Un home va baixar de
Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns lladres, que el
van despullar dels vestits, el van ferir i se'n van anar
deixant mig mort.
31 I per casualitat va baixar un sacerdot per aquest camí, i
quan el va veure, va passar per l'altra banda.
32 Així mateix, un levita, quan era al lloc, va venir, el va
mirar i va passar per l'altra banda.
33 Però un samarità que anava de viatge va arribar on era; i
quan el va veure, es va compadir d'ell.
34 I se'n va acostar i li va lligar les ferides, abocant-li oli i
vi, i el va posar sobre la seva pròpia bèstia, el va portar a
una fonda i va tenir cura d'ell.
35 L'endemà, quan se'n va anar, va treure dos denaris i els
va donar a l'amfitrió i li va dir: "Cuida'l; i tot el que gastis
més, quan torni, et pagaré.
36 Quin d'aquests tres creus que era el veí del que va caure
entre els lladres?

37 I ell va dir: El qui va tenir pietat d'ell. Llavors Jesús li
digué: Vés i fes el mateix.
38 I succeí que mentre anaven, ell va entrar en un poble, i
una dona que es deia Marta el va rebre a casa seva.
39 I ella tenia una germana anomenada Maria, que també
s'asseia als peus de Jesús i escoltava la seva paraula.
40 Però la Marta estava avorrida per servir molt, i es va
acostar a ell i li va dir: Senyor, no t'importa que la meva
germana m'hagi deixat servir sol? digues-li, doncs, que
m'ajudi.
41 I Jesús respongué i li digué: Marta, Marta, ets
preocupada i preocupada per moltes coses;
42 Però una cosa és necessària: i Maria ha escollit la bona
part, que no li serà treta.

CAPÍTOL 11

1 I succeí que mentre pregava en un lloc determinat, quan
va acabar, un dels seus deixebles li va dir: Senyor,
ensenya'ns a pregar, com també Joan va ensenyar als seus
deixebles.
2 I els digué: Quan pregueu, digueu: Pare nostre que sou
dels cels, sigui santificat el vostre nom. Vinga el teu regne.
Es faci la teva voluntat, com al cel, així a la terra.
3 Dóna'ns dia a dia el nostre pa de cada dia.
4 I perdoneu-nos els nostres pecats; perquè també
perdonem a tots els que ens deuen. I no ens deixis a la
temptació; però allibera'ns del mal.
5 I els digué: Qui de vosaltres tingueu un amic i anirà a
trobar-lo a mitjanit i li dirà: Amic, presta'm tres pans;
6 Perquè un amic meu en el seu viatge ha vingut a mi, i no
tinc res a posar-li davant?
7 I ell, des de dins, respondrà i dirà: No em molestis; ara la
porta està tancada i els meus fills són amb mi al llit; No
puc aixecar-te i donar-te.
8 Us dic que encara que no s'aixecarà i li donarà, perquè és
el seu amic, però per la seva importunitat s'aixecarà i li
donarà tant com li calgui.
9 I us dic: Demaneu, i us donarà; busqueu, i trobareu;
truqueu i se us obrirà.
10 Perquè tothom qui demana rep; i qui cerca troba; i al qui
truqui se li obrirà.
11 Si un fill demana pa a algun de vosaltres que sigui pare,
li donarà una pedra? o si demana un peix, li donarà una
serp per peix?
12 O si demana un ou, li oferirà un escorpí?
13 Si doncs vosaltres, que sou dolents, sabeu donar bons
dons als vostres fills, quant més el vostre Pare celestial
donarà l'Esperit Sant als qui li ho demanin?
14 I estava expulsant un dimoni, i era mut. I succeí que,
quan el dimoni havia sortit, el mut va parlar; i la gent es
preguntava.
15 Però alguns d'ells deien: Ell expulsa els dimonis per
mitjà de Beelzebub, el cap dels dimonis.
16 I d'altres, temptant-lo, buscaven d'ell un senyal del cel.
17 Però ell, coneixent els seus pensaments, els va dir: Tot
regne dividit contra si mateix és desolat; i cau una casa
dividida contra una casa.
18 Si Satanàs també està dividit contra ell mateix, com es
mantindrà el seu regne? perquè dieu que jo expulso
dimonis mitjançant Belzebú.
19 I si jo expulso els dimonis per Beelzebú, amb qui els
expulsen els vostres fills? per això seran els vostres jutges.
20 Però si jo expulso els dimonis amb el dit de Déu, sens
dubte el Regne de Déu ha vingut sobre vosaltres.
21 Quan un home fort armat guarda el seu palau, els seus
béns estan en pau:
22 Però quan un més fort que ell s'enfronta a ell i el venç, li
treu totes les seves armadures en què confiava i reparteix el
seu botí.
23 Qui no està amb mi és contra mi, i qui no reuneix amb
mi dispersa.
24 Quan l'esperit impur surt d'un home, camina per llocs
secs buscant repòs; i no trobant-ne cap, diu: Tornaré a casa
meva d'on he sortit.
25 I quan arriba, el troba escombrat i guarnit.
26 Llavors se'n va i li porta set esperits més dolents que ell;
i entren i habiten allí: i l'últim estat d'aquell home és pitjor
que el primer.
27 I succeí que, mentre ell deia aquestes coses, una dona de
la gent va alçar la veu i li va dir: Feliç el ventre que t'ha
parit i els pits que has matat.
28 Però ell va dir: Sí, més aviat, feliços els qui escolten la
paraula de Déu i la guarden.
29 I quan el poble es va reunir, va començar a dir: Aquesta
és una generació dolenta; cerquen un senyal; i no se li
donarà cap senyal, sinó el senyal del profeta Jonàs.
30 Perquè com Jonàs va ser un senyal per als ninivetes, així
ho serà el Fill de l'home per a aquesta generació.
31 La reina del sud s'aixecarà en el judici amb els homes
d'aquesta generació i els condemnarà, perquè va venir dels
extrems de la terra per escoltar la saviesa de Salomó; i vet
aquí que hi ha un més gran que Salomó.
32 Els homes de Nínive s'aixecaran en el judici amb
aquesta generació i la condemnaran, perquè es van penedir
a la predicació de Jonàs; i vet aquí un més gran que Jonas.
33 Ningú, quan ha encès una espelma, no la posa en un lloc
secret, ni sota un escull, sinó sobre un canelobre, perquè els
qui entren vegin la llum.
34 La llum del cos és l'ull; per tant, quan el teu ull és sol,
tot el teu cos també està ple de llum; però quan el teu ull és
dolent, també el teu cos està ple de foscor.
35 Ves, doncs, que la llum que hi ha en tu no sigui foscor.
36 Per tant, si tot el teu cos està ple de llum, sense cap part
fosca, tot serà ple de llum, com quan la brillantor d'una
espelma t'il·lumina.
37 I mentre parlava, un fariseu li va demanar que sonés
amb ell; i va entrar i es va asseure a menjar.
38 I quan el fariseu ho va veure, es va meravellar que no
s'hagués rentat abans de sopar.
39 I el Senyor li va dir: Ara, els fariseus, netegeu l'exterior
de la copa i del plat; però la teva part interior és plena de
rapos i maldats.
40 Insensats, el que va fer el que és fora no va fer també el
que és dins?
41 Més aviat feu almoina de les coses que teniu; i, vet aquí,
totes les coses són netes per a vosaltres.
42 Però ai de vosaltres, fariseus! perquè demeu la menta, la
ruda i tota mena d'herbes, i passeu per alt el judici i l'amor
de Déu: això hauríeu d'haver fet, i no deixar l'altre desfet.
43 Ai de vosaltres, fariseus! perquè us agraden els seients
superiors a les sinagogues, i les salutacions als mercats.

44 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè sou com sepulcres que no apareixen, i els homes que passen per sobre ells no les coneixen.
45 Llavors un dels advocats va respondre i li va dir: Mestre, dient això, també ens retreu.
46 I va dir: Ai també de vosaltres, advocats! perquè carregueu els homes amb càrregues que cal portar, i vosaltres mateixos no les toqueu amb un dels vostres dits.
47 Ai de vosaltres! perquè construïu els sepulcres dels profetes, i els vostres pares els van matar.
48 Veritablement, doneu testimoni que permeteu les accions dels vostres pares, perquè realment els van matar, i vosaltres construïu els seus sepulcres.
49 Per això també va dir la saviesa de Déu: Els enviaré profetes i apòstols, i alguns d'ells mataran i perseguiran:
50 Perquè la sang de tots els profetes, que va ser vessada des de la fundació del món, sigui exigida d'aquesta generació;
51 Des de la sang d'Abel fins a la sang de Zacaries, que va desaparèixer entre l'altar i el temple: en veritat us dic que serà exigit a aquesta generació.
52 Ai de vosaltres, advocats! perquè us heu tret la clau del coneixement: no heu entrat en vosaltres mateixos, i els que hi entraven els heu impedit.
53 I mentre els deia aquestes coses, els escribas i els fariseus van començar a instar-lo amb vehemència i a provocar-lo perquè parlés de moltes coses:
54 L'empançaven i buscaven treure-li alguna cosa de la boca perquè l'acusessin.

CAPÍTOL 12

1 Mentrestant, quan s'ajuntava una multitud innombrable de gent, de tal manera que es trepitjaven l'un a l'altre, va començar a dir als seus deixebles primer de tot: Aneu amb compte amb el llevat dels fariseus, que és la hipocresia.
2 Perquè no hi ha res cobert, que no es revelarà; ni amagat, això no se sabrà.
3 Per tant, tot allò que heu dit a les tenebres serà escoltat a la llum; i allò que heu dit a l'orella als armaris serà proclamat als terrats.
4 I us dic, amics meus: No tingueu por dels que maten el cos, i després d'això ja no tenen res més que puguin fer.
5 Però us advertiré a qui temeu: temeu aquell que, després d'haver matat, té el poder de llançar a l'infern; sí, us dic: Teniu-lo por.
6 No es venen cinc pardals per dos lliures, i cap d'ells no s'oblida davant Déu?
7 Però fins i tot els cabells del teu cap estan tots comptats. No tingueu por, doncs: sou més valuosos que molts pardals.
8 També us dic: Qui em confessa davant els homes, el Fill de l'home també ho confessarà davant els àngels de Déu:
9 Però el qui em nega davant els homes serà negat davant els àngels de Déu.
10 I a qui digui una paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonat; però al qui blasfema contra l'Esperit Sant, no li serà perdonat.
11 I quan us portin a les sinagogues, als magistrats i als poders, no us preocupeu com o què respondreu, o què digueu:
12 Perquè l'Esperit Sant us ensenyarà a la mateixa hora el que heu de dir.
13 I un de la gent li va dir: Mestre, parla al meu germà perquè reparteixi l'herència amb mi.
14 I ell li va dir: Home, qui em va fer jutge o divisor sobre tu?
15 I els digué: --Veu en compte i tingueu cura de la cobdícia, perquè la vida d'un home no consisteix en l'abundància de les coses que posseeix.
16 I els va dir una paràbola, dient: La terra d'un home ric va produir abundantment;
17 I va pensar en ell mateix, dient: Què faré, perquè no tinc lloc on donar els meus fruits?
18 I va dir: Això faré: destruiré els meus graners i n'edificaré més grans; i allà donaré tots els meus fruits i els meus béns.
19 I diré a la meva ànima: Ànima, tens molts béns guardats per molts anys; tranquil·la, menja, beu i alegra't.
20 Però Déu li va dir: Insensat, aquesta nit se't demanarà l'ànima; llavors, de qui seran les coses que has proveït?
21 Així ho és el qui acumula tresors per a si mateix i no és ric amb Déu.
22 I va dir als seus deixebles: Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, què menjareu; ni pel cos, el que us vestireu.
23 La vida és més que la carn, i el cos és més que el vestit.
24 Mireu els corbs, perquè ni sembren ni cullen; que no tenen magatzem ni graner; i Déu els alimenta: quant més sou millors que els ocells?
25 I qui de vosaltres, pensant-ho, pot afegir una colzada a la seva estatura?
26 Si, doncs, no podeu fer allò que és més petit, per què us penseu en la resta?
27 Considereu els lliris com creixen: no treballen, no filen; i tanmateix us dic que Salomó amb tota la seva glòria no estava vestit com un d'aquests.
28 Si, doncs, Déu vesteix així l'herba que avui és al camp i demà es tira al forn; quant més us vestirà, oh de poca fe?
29 I no busqueu què menjareu o què beureu, ni tingueu la ment dubtosa.
30 Perquè totes aquestes coses busquen les nacions del món, i el vostre Pare sap que en teniu necessitat.
31 Més aviat busqueu el Regne de Déu; i totes aquestes coses us seran afegides.
32 No tinguis por, petit ramat; perquè el vostre Pare ha volgut donar-vos el regne.
33 Veniu el que teniu i feu almoina; Proporcioneu-vos bosses que no envelleixin, un tresor al cel que no falla, on cap lladre s'acosta, ni l'arna corromp.
34 Perquè on és el teu tresor, allà també hi serà el teu cor.
35 Que els vostres lloms estiguin cenyits, i els vostres llums encesos;
36 I vosaltres mateixos, com els homes que esperen el seu senyor quan torni de les noces; perquè quan vingui i truci, li obrin immediatament.
37 Feliços aquells servents que el senyor, quan vingui, els trobarà vigilant: en veritat us dic que es cenyirà i els farà seure a menjar, i sortirà i els servirà.
38 I si vindrà a la segona vigilància o vindrà a la tercera vigilància i els troba així, feliços aquests servents.
39 I sàpigues això: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora vindria el lladre, hauria vetllat i no hauria deixat que la seva casa fos trencada.

40 Estigueu, doncs, preparats també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora que no us penseu.
41 Llavors Pere li va dir: Senyor, ens parles aquesta paràbola a nosaltres o fins i tot a tots?
42 I el Senyor va dir: Qui és, doncs, aquell administrador fidel i savi, a qui el seu senyor posarà cap a la seva casa per donar-los la seva porció de carn en el seu temps?
43 Feliç aquell servent a qui el seu senyor quan vingui trobarà fent això.
44 De veritat us dic que el farà governar sobre tot el que té.
45 Però si aquell servent diu en el seu cor: El meu senyor retarda la seva vinguda; i començarà a colpejar els criats i les donzelles, i a menjar i a beure i a embriagar-se;
46 El senyor d'aquell servent vindrà un dia que no el busqui, i a l'hora que no se n'adoni, el tallarà, i li assignarà la seva part amb els infidels.
47 I aquell servent, que coneixia la voluntat del seu senyor i no es va preparar, ni va fer segons la seva voluntat, serà colpejat amb molts cops.
48 Però el qui no ho sabia i va fer coses dignes de cops, serà colpejat amb pocs cops. Perquè a qui se li doni molt, se li demanarà molt; i a qui els homes li han encarregat molt, li demanaran més.
49 He vingut a enviar foc a la terra; i què faré, si ja està encès?
50 Però tinc un baptisme amb què em batejar; i com estic estret fins a aconseguir-ho!
51 Us penseu que he vingut a donar pau a la terra? et dic, no; sinó més aviat divisió:
52 Perquè a partir d'ara n'hi haurà cinc en una casa dividits, tres contra dos i dos contra tres.
53 El pare estarà dividit contra el fill, i el fill contra el pare; la mare contra la filla, i la filla contra la mare; la sogra contra la seva nora, i la nora contra la seva sogra.
54 I també va dir al poble: Quan veieu que un núvol s'aixeca de l'oest, de seguida dieu: ve un xàfec; i així és.
55 I quan veieu que bufa el vent del sud, dieu: Hi haurà calor; i arriba a passar.
56 Hipòcrites, podeu discernir la faç del cel i de la terra; però com és que no discerniu aquest temps?
57 Sí, i per què ni tan sols per vosaltres mateixos jutgeu el que és just?
58 Quan vagis amb el teu adversari al magistrat, tal com estàs en el camí, fes diligència perquè puguis ser alliberat d'ell; no sigui que et guardi al jutge, i el jutge et lliura a l'oficial, i l'oficial et llança a la presó.
59 Et dic que no marxaràs d'allà fins que no hagis pagat l'últim àcar.

CAPÍTOL 13

1 En aquella època hi havia alguns que li parlaven dels galileus, la sang dels quals Pilat havia barrejat amb els seus sacrificis.
2 I Jesús responent els digué: Us penseu que aquests galileus eren pecadors més que tots els galileus, perquè van patir aquestes coses?
3 Us dic que no, però si no us penedeu, tots també perirem.
4 O els divuit, sobre els quals la torre de Siloé va caure i els va matar, us penseu que eren pecadors més que tots els homes que habitaven a Jerusalem?
5 Jo us dic que no, però si no us penedeu, tots també perireu.
6 També va parlar aquesta paràbola; Un home tenia plantada una figuera a la seva vinya; i va venir i va buscar-hi fruit, i no n'hi va trobar.
7 Llavors va dir al llaurador de la seva vinya: Heus aquí, aquests tres anys vinc a buscar fruit en aquesta figuera, i no en trobo; talla-la; per què s'engreixa la terra?
8 I ell, responent, li va dir: Senyor, deixa-ho també aquest any, fins que l'excavaré i l'excavaré.
9 I si dóna fruit, bé; i si no, després el tallaràs.
10 I el dissabte estava ensenyant en una de les sinagogues.
11 I, vet aquí, hi havia una dona que feia divuit anys que tenia un esperit de malaltia, que estava inclinada, i no podia de cap manera aixecar-se.
12 I quan Jesús la va veure, la va cridar i li va dir: Dona, estàs alliberada de la teva malaltia.
13 I ell li va imposar les mans, i de seguida ella es va endreçar i va glorificar Déu.
14 I el cap de la sinagoga va respondre indignat, perquè Jesús havia guarit en dissabte, i va dir a la gent: Hi ha sis dies en què els homes han de treballar; dia de dissabte.
15 Llavors el Senyor li va respondre i li va dir: Hipòcrita, cadascú de vosaltres, en dissabte, no deixa anar el seu bou o el seu ase de la parada i el porta a beure?
16 I aquesta dona, que és filla d'Abraham, a qui Satanàs ha lligat, vet aquí, aquests divuit anys, no hauria de ser deslligada d'aquest lligam el dissabte?
17 I quan va dir aquestes coses, tots els seus adversaris es van avergonyir, i tot el poble es va alegrar de totes les coses glorioses que havia fet per ell.
18 Llavors va dir: A què s'assembla el Regne de Déu? i a què m'hi assemblaré?
19 És com un gra de mostassa que un home va agafar i va llançar al seu jardí; i va créixer i va encerar un gran arbre; i les aus del cel s'allotjaven a les seves branques.
20 I de nou va dir: Amb què compararé el Regne de Déu?
21 És com el llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va ser llevat.
22 I va anar per ciutats i pobles, ensenyant i marxant cap a Jerusalem.
23 Llavors algú li va dir: Senyor, són pocs els que es salven? I els va dir:
24 Esforçau-vos per entrar per la porta estreta: perquè us dic que molts buscaran entrar i no podran.
25 Quan l'amo de casa s'aixequi i hagi tancat la porta, i comenceu a quedar-vos fora i a trucar a la porta, dient: Senyor, Senyor, obre'ns; i ell et respondrà i et dirà: No sé d'on sou.
26 Llavors començareu a dir: Hem menjat i begut davant vostre, i heu ensenyat als nostres carrers.
27 Però ell dirà: Us dic que no sé d'on sou; allunyeu-vos de mi, tots els treballadors de la iniquitat.
28 Allà hi haurà plors i cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isaac, Jacob i tots els profetes, al regne de Déu, i vosaltres mateixos expulsats.
29 I vindran de l'est, i de l'oest, i del nord i del sud, i s'asseuran al regne de Déu.
30 I, vet aquí, hi ha últims que seran primers, i hi ha primers que seran últims.
31 Aquell dia vingueren alguns fariseus i li digueren: Surt i marxa d'aquí, perquè Herodes et matarà.

32 I els digué: " Aneu i digueu a aquella guineu: Heus aquí, faig fora els dimonis i faig cures avui i demà, i al tercer dia seré perfeccionat".
33 No obstant això, he de caminar avui, i demà i l'endemà, perquè no pot ser que un profeta mori fora de Jerusalem.
34 Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedreu els que t'han enviat; Quantes vegades hauria reunit els vostres fills, com una gallina reuneix la seva cria sota les seves ales, i vosaltres no ho volíeu!
35 Heus aquí, la vostra casa us ha deixat desolada; i en veritat us dic: no em veureu, fins que arribi el moment en què digueu: Beneït el que ve en nom del Senyor.

CAPÍTOL 14

1 I succeí que, mentre entrava a casa d'un dels principals fariseus per menjar pa el dissabte, el van vigilar.
2 I, vet aquí, davant d'ell hi havia un home que tenia l'hidropèsia.
3 I Jesús, responent, va parlar als professors de la llei i als fariseus, dient: És lícit guarir en dissabte?
4 I callaren. I el va agafar, el va curar i el va deixar anar;
5 I els va respondre dient: Qui de vosaltres tindrà caigut un ase o un bou a la fossa i no el traurà de seguida en dissabte?
6 I no van poder tornar a respondre-li a aquestes coses.
7 I va proposar una paràbola als convidats, quan va observar com escollien les habitacions principals; dient-los,
8 Quan algun home us convida a un casament, no us asseieu a l'habitació més alta; no sigui que un home més honorable que tu sigui convidat per ell;
9 I el qui t'ha demanat a tu i a ell vingui i et digui: Dona lloc a aquest home; i comences amb vergonya a prendre l'habitació més baixa.
10 Però quan et conviden, vés i seu a l'habitació més baixa; perquè quan vingui el qui t'ha manat, et digui: Amic, puja més amunt; llavors t'adoraràs davant dels qui seuen amb tu.
11 Perquè qui s'enaltirà serà humiliat; i el qui s'humilia serà exaltat.
12 Llavors també va dir al que el va dir: Quan facis un sopar o un sopar, no cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni els teus veïns rics; no sigui que ells també et tornin a demanar i et facin una recompensa.
13 Però quan facis una festa, crida als pobres, als manilles, als coixos i als cecs:
14 I seràs beneït; perquè no et poden pagar, perquè seràs recompensat a la resurrecció dels justos.
15 I quan un dels que anaven a dinar amb ell va sentir aquestes coses, li va dir: Feliç el qui menjarà pa al Regne de Déu.
16 Llavors li va dir: Un home va fer un gran sopar i va convidar a molts:
17 I va enviar el seu servent a l'hora del sopar a dir als convidats: Vine; perquè ara totes les coses estan a punt.
18 I tots d'un mateix consentiment van començar a excusar-se. El primer li va dir: He comprat un tros de terra, i he d'anar a veure'l; et prego que em disculpin.
19 I un altre va dir: He comprat cinc jous de bous i vaig a provar-los; us prego que em disculpeu.
20 I un altre va dir: M'he casat amb una dona i, per tant, no puc venir.
21 El servent va venir i va mostrar aquestes coses al seu senyor. Llavors l'amo de la casa, enfadat, va dir al seu servent: Surt de pressa als carrers i carrers de la ciutat, i fes venir aquí els pobres, els manilles, els bocs i els cecs.
22 I el servent va dir: Senyor, s'ha fet com has manat, però hi ha lloc.
23 I el senyor va dir al servent: Sortiu pels camins i les bardisses i obliga-los a entrar perquè la meva casa s'ompli.
24 Perquè us dic que cap d'aquells homes convidats no tastarà el meu sopar.
25 I una gran gent anava amb ell; i es va girar i els va dir:
26 Si algú ve a mi i no odia el seu pare, i la mare, i la dona, els fills, i els germans i les germanes, sí, i també la seva pròpia vida, no pot ser el meu deixeble.
27 I qui no porta la seva creu i ve després de mi, no pot ser el meu deixeble.
28 Perquè, qui de vosaltres, amb la intenció de construir una torre, no s'asseu primer i n'explica el cost, si en té prou per acabar-la?
29 No sigui que, després d'haver posat els fonaments i no pot acabar-lo, tots els qui la veuen es comencin a burlar-se d'ell,
30 dient: Aquest home va començar a construir i no va poder acabar.
31 O quin rei, que va a fer la guerra contra un altre rei, no s'asseu primer i consulta si pot trobar-se amb deu mil a aquell que ve contra ell amb vint mil?
32 O bé, mentre l'altre és encara molt lluny, envia un ambaixatge i demana condicions de pau.
33 De la mateixa manera, qui sigui d'entre vosaltres que no abandona tot el que té, no pot ser el meu deixeble.
34 La sal és bona; però si la sal ha perdut el seu gust, amb què es pot condimentar?
35 No és apte per a la terra, ni per al femer; però els homes l'expulsen. Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.

CAPÍTOL 15

1 Llavors es van acostar a ell tots els publicans i pecadors per escoltar-lo.
2 I els fariseus i els escribas murmuraven, dient: Aquest home rep els pecadors i menja amb ells.
3 I els va dir aquesta paràbola, dient:
4 Quin home de vosaltres, que té cent ovelles, si en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va després de la que s'ha perdut, fins que la troba?
5 I quan l'ha trobat, se la posa sobre les seves espatlles, alegre.
6 I quan va tornar a casa, va reunir els seus amics i els seus veïns, dient-los: Alegreu-vos amb mi; perquè he trobat la meva ovella que estava perduda.
7 Us dic que també hi haurà alegria al cel per un pecador que es penedeix, més que per noranta-nou justos, que no necessiten penediment.
8 O quina dona que té deu monedes de plata, si en perd una, no encén una espelma, escombra la casa i busca diligentment fins que la troba?
9 I quan l'ha trobat, convoca els seus amics i els seus veïns, dient: Alegreu-vos amb mi; perquè he trobat la peça que havia perdut.
10 Així mateix, us dic que hi ha alegria davant dels àngels de Déu per un sol pecador que es penedeix.

11 I digué: Un home tenia dos fills:
12 I el més petit d'ells va dir al seu pare: Pare, dóna'm la part dels béns que em correspon. I els va repartir la seva vida.
13 I pocs dies després, el fill petit es va reunir tots i va marxar cap a un país llunyà, i allí va gastar els seus béns amb una vida desenfrenada.
14 I quan ho va haver de gastar tot, va sorgir una gran fam a aquella terra; i va començar a tenir necessitat.
15 I va anar i es va unir a un ciutadà d'aquell país; i el va enviar als seus camps per alimentar porcs.
16 I hauria volgut omplir el seu ventre amb les closques que menjaven els porcs, i ningú no li va donar.
17 I quan es va tornar en si, va dir: Quants assalariats del meu pare tenen pa suficient i de sobra, i jo moro de fam!
18 M'aixecaré i aniré al meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i davant teu,
19 I ja no sóc digne de ser anomenat fill teu: fes-me com un dels teus mercenaris.
20 I es va aixecar i va anar al seu pare. Però quan encara era molt lluny, el seu pare el va veure, va tenir compassió, va córrer, es va caure al coll i el va besar.
21 I el fill li va dir: Pare, he pecat contra el cel i davant els teus ulls, i ja no sóc digne de ser anomenat fill teu.
22 Però el pare va dir als seus servents: --Treneu la millor túnica i poseu-li-la; i li va posar un anell a la mà i sabates als peus:
23 I porteu aquí el vedell gros i mateu-lo; i mengem i alegrem-nos:
24 Perquè aquest meu fill era mort i ha tornat a viure; es va perdre, i es troba. I van començar a estar alegres.
25 El seu fill gran era al camp, i quan va arribar i s'acostava a casa, va sentir música i danses.
26 I va cridar un dels criats i li va preguntar què volien dir aquestes coses.
27 I ell li digué: El teu germà ha vingut; i el teu pare ha matat el vedell gros, perquè l'ha rebut sa i estalvi.
28 I es va enfadar i no va voler entrar; per això el seu pare va sortir i li va suplicar.
29 I ell responent va dir al seu pare: Heus aquí, aquests molts anys que et serveixo, ni he transgredit en cap moment el teu manament; i tanmateix no em vas donar cap cabrit per a alegrar-me amb els meus amics.
30 Però tan bon punt ha vingut aquest teu fill, que t'ha devorat la vida amb prostitutes, has matat per ell el vedell gros.
31 I ell li digué: Fill, tu estàs sempre amb mi, i tot el que tinc és teu.
32 Era convenient que ens alegrissim i ens alegréssim, perquè aquest teu germà era mort i ha tornat a viure; i es va perdre, i es troba.

CAPÍTOL 16

1 I també va dir als seus deixebles: Hi havia un home ric que tenia un administrador; i el mateix se li va acusar d'haver malgastat els seus béns.
2 I el va cridar i li va dir: Com és que escolto això de tu? doneu compte de la vostra intenció; perquè ja no pots ser administrador.
3 Llavors el majordom va dir dins seu: Què faré? perquè el meu senyor em lleva l'administració: no puc cavar; suplicar em fa vergonya.
4 Estic decidit què he de fer, perquè, quan sigui fora de l'administració, em rebin a les seves cases.
5 Llavors va cridar a tots els deutors del seu senyor i va dir al primer: Quant deus al meu senyor?
6 I va dir: Cent mesures d'oli. I ell li digué: Pren la teva factura, asseu-te ràpidament i escriu cinquanta.
7 Llavors va dir a un altre: I quant deus? I ell digué: Cent mesures de blat. I ell li digué: Pren el teu compte i escriu vuitanta.
8 I el senyor va elogiar l'administrador injust, perquè havia actuat amb saviesa, perquè els fills d'aquest món són en la seva generació més savis que els fills de la llum.
9 I us dic: Feu-vos amics de la mammona de la injustícia; perquè, quan fracassiu, us rebin a les cases eternes.
10 Qui és fidel en el més petit, també és fidel en el molt; i el qui és injust en el més mínim, també és injust en el molt.
11 Per tant, si no heu estat fidels en la mammona injusta, qui us confiarà les veritables riqueses?
12 I si no heu estat fidels en allò que és d'un altre home, qui us donarà allò que és vostre?
13 Cap servent no pot servir a dos amos: o odirà l'un i estimarà l'altre; o bé s'aferrarà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir a Déu i a Mammon.
14 I també els fariseus, que eren avars, van sentir totes aquestes coses, i es van burlar d'ell.
15 I els va dir: Vosaltres sou els que us justifiqueu davant els homes; però Déu coneix els vostres cors, perquè allò que és molt estimat entre els homes és abominació als ulls de Déu.
16 La Llei i els profetes van existir fins a Joan; des d'aleshores, el Regne de Déu és predicat, i tothom s'hi pressiona.
17 I és més fàcil que el cel i la terra passin, que no pas un títol de la llei.
18 Qui rep la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri;
19 Hi havia un home ric, que anava vestit de porpra i de lli fi, i anava amb sumptuositat cada dia:
20 I hi havia un captaire que es deia Llàtzer, que estava posat a la seva porta, ple de nafres,
21 I desitjant alimentar-se amb les molles que queien de la taula del ric; a més, els gossos van venir i li van llepar les nafres.
22 I succeí que el captaire va morir, i va ser portat pels àngels al si d'Abraham: també va morir l'home ric i va ser enterrat;
23 I a l'infern va alçar els ulls, sent en els turments, i va veure Abraham de lluny i Llàtzer al seu si.
24 I va cridar i va dir: Pare Abraham, tingues pietat de mi i envia Llàtzer perquè mulli la punta del seu dit en aigua i em refredi la llengua; perquè estic turmentat en aquesta flama.
25 Però Abraham va dir: Fill, recorda que en la teva vida vas rebre les teves coses bones, i també Llàtzer coses dolentes; però ara ell ha estat consolat i tu ets turmentat.
26 I a més de tot això, entre nosaltres i vosaltres hi ha un gran abisme fixat, de manera que els qui volen passar d'aquí a vosaltres no poden; tampoc ens poden passar, això vindria d'allí.

27 Llavors va dir: Per tant, et prego, pare, que l'enviïs a casa del meu pare.
28 Perquè tinc cinc germans; perquè els doni testimoni, no sigui que ells també vinguin a aquest lloc de turment.
29 Abraham li digué: Tenen Moisès i els profetes; que els escoltin.
30 I va dir: No, pare Abraham; però si algú d'entre els morts va a ells, es penedirà.
31 I ell li digué: Si no escolten Moisès i els profetes, tampoc no es persuadiran, encara que algú ressuscita d'entre els morts.

CAPÍTOL 17

1 Llavors va dir als deixebles: És impossible que vinguin faltes, però ai d'aquell per qui vénen!
2 Li valdria més que li pengéssin una pedra de molí al coll i el llençar al mar, que no ofendre un d'aquests petits.
3 Tingueu cura de vosaltres mateixos: si el vostre germà us ha ofegat, reprendeu-lo; i si es penedeix, perdona'l.
4 I si t'infraces set vegades al dia, i set vegades al dia es torna a tu, dient: Em penedeixo; el perdonaràs.
5 I els apòstols van dir al Senyor: Augmenta la nostra fe.
6 I el Senyor va dir: Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa, podríeu dir a aquest sicamí: Deixa't arrencar de l'arrel i planta't al mar; i t'hauria d'obeir.
7 Però, qui de vosaltres, tenint un criat que llaura o alimenta el bestiar, li dirà poc a poc, quan vingui del camp: Ves i seu a menjar?
8 I no li dirà més aviat: Prepara't amb què sopar, cenyeix-te i serveix-me fins que hagi menjat i begut; i després menjaràs i beures?
9 Agraeix ell aquest servent perquè va fer les coses que li havien manat? Jo no.
10 Així també vosaltres, quan hàgiu fet totes les coses que us han manat, digueu: Som servents inútils; hem fet allò que ens havia de fer.
11 I succeí que, mentre anava a Jerusalem, va passar pel mig de Samaria i Galilea.
12 I quan va entrar en un poble, li van trobar deu homes que eren leprosos, que es van quedar lluny:
13 I van alçar la veu i van dir: Jesús, Mestre, tingueu pietat de nosaltres.
14 I quan els va veure, els va dir: Aneu a mostrar-vos als sacerdots. I succeí que, mentre anaven, es van purificar.
15 I un d'ells, en veure que s'havia curat, es va tornar enrere i va glorificar Déu a gran veu,
16 I es va arrossegar amb el rostre boca abajo als seus peus, donant-li gràcies; i era samarità.
17 I Jesús responent digué: No n'hi havia deu purificats? però on són els nou?
18 No hi ha qui tornés a donar glòria a Déu, sinó aquest foraster.
19 I ell li digué: Aixeca't, vés: la teva fe t'ha guarit.
20 I quan li van demanar als fariseus quan vindria el Regne de Déu, els va respondre: El Regne de Déu no ve amb observació.
21 Tampoc no diran: Heus aquí! o bé, allà! perquè, vet aquí, el Regne de Déu és dins vostre.
22 I digué als deixebles: --Vendran dies en què desitjareu veure un dels dies del Fill de l'home, i no el veureu.
23 I us diran: Mira aquí; o, mira allà: no els seguiu ni els seguiu.
24 Perquè com el llamp, que il·lumina d'una part sota el cel, brilla fins a l'altra part sota el cel; així serà el Fill de l'home en el seu dia.
25 Però abans ha de patir moltes coses i ser rebutjat per aquesta generació.
26 I com va ser en els dies de Noè, així serà també en els dies del Fill de l'home.
27 Van menjar, van beure, es van casar amb dones, es van casar fins al dia que Noè va entrar a l'arca, i va arribar el diluvi i els va destruir a tots.
28 Igualment com va ser en els dies de Lot; van menjar, van beure, van comprar, van vendre, van plantar, van construir;
29 Però el mateix dia que Lot va sortir de Sodoma, va ploure foc i sofre del cel i els va destruir a tots.
30 Així serà el dia que es manifesti el Fill de l'home.
31 Aquell dia, el que estigui al terrat i les seves coses a la casa, no baixi a endur-se-les; i el que estigui al camp, tampoc torni enrere.
32 Recordeu-vos de la dona de Lot.
33 Qui busqui salvar la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida, la conservarà.
34 Us dic que aquella nit hi haurà dos homes en un mateix llit; l'un serà pres, i l'altre serà deixat.
35 Dues dones trituraran juntes; l'un serà pres, i l'altre deixat.
36 Dos homes seran al camp; l'un serà pres, i l'altre deixat.
37 I ells van respondre i li van dir: On, Senyor? I els digué: Allà on sigui el cos, allà s'aplegaran les àguiles.

CAPÍTOL 18

1 I els va dir una paràbola amb aquesta finalitat, que els homes han de pregar sempre i no desmaiar-se;
2 dient: Hi havia en una ciutat un jutge que no tenia por de Déu, ni tenia en compte els homes.
3 I hi havia una vídua a aquella ciutat; i ella es va acostar a ell i li va dir: Venja'm del meu adversari.
4 I no ho va voler durant un temps, però després va dir dins de si mateix: Encara que no tinc por de Déu, ni tingui en compte l'home;
5 Però com que aquesta vídua em molesta, la venjaré, perquè no em cansi amb la seva contínua vinguda.
6 I el Senyor va dir: Escolteu el que diu el jutge injust.
7 I no venjarà Déu els seus propis elegits, que clamen a ell dia i nit, encara que els aguanti?
8 Us dic que els venjarà ràpidament. Tanmateix, quan vingui el Fill de l'home, trobarà fe a la terra?
9 I va dir aquesta paràbola a alguns que confiaven en ells mateixos que eren justos i menyspreaven els altres:
10 Dos homes van pujar al temple a pregar; l'un era fariseu, i l'altre publicava.
11 El fariseu es va posar dempeus i va pregar amb ell mateix: Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, estorsionadors, injustos, adúlters, ni tan sols com aquest publicà.
12 Dejuno dues vegades a la setmana, dono el delme de tot el que tinc.

13 I el publicà, dempeus lluny, no va voler aixecar ni més
ni menys els ulls al cel, sinó que es va colpejar el pit, dient:
Déu, tingui pietat de mi pecador.
14 Us dic que aquest home va baixar a casa seva justificat
més que l'altre; i el qui s'humilia serà exaltat.
15 I també li van portar nens perquè els toqués, però els
seus deixebles, quan ho van veure, els van increpar.
16 Però Jesús els va cridar i els va dir: Deixeu que els nens
vinguin a mi, i no els ho prohibeu, perquè d'aquests és el
Regne de Déu.
17 En veritat us dic que qui no rep el Regne de Déu com un
nen, de cap manera hi entrarà.
18 I un cap li va preguntar, dient: Mestre bo, què faré per
heretar la vida eterna?
19 I Jesús li va dir: Per què em dius bo? cap és bo, excepte
un, és a dir, Déu.
20 Coneixes els manaments: no cometis adulteri, no matis,
no robes, no donis testimoniatge fals, honra el teu pare i la
teva mare.
21 I va dir: Tot això ho he guardat des de la meva joventut.
22 Quan Jesús va sentir aquestes coses, li va dir: Una cosa
et falta: ven tot el que tens i reparteix-ho entre els pobres i
tindreu un tresor al cel; i vine, segueix-me.
23 I quan va sentir això, va estar molt trist, perquè era molt
ric.
24 I quan Jesús va veure que estava molt trist, va dir: Com
difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu!
25 Perquè és més fàcil que un camell passi per l'ull d'una
agulla que un ric entrar al Regne de Déu.
26 I els qui ho van sentir van dir: Qui es pot salvar?
27 I va dir: El que és impossible als homes és possible a
Déu.
28 Llavors Pere va dir: Heus aquí, ho hem deixat tot i et
hem seguit.
29 I els digué: En veritat us dic que no hi ha ningú que hagi
deixat casa, ni pares, ni germans, ni dona, ni fills, per amor
de Déu,
30 Qui no rebrà moltes més en aquest temps present, i en el
món vinent la vida eterna.
31 Llavors va agafar els dotze i els va dir: " Mireu, pugem
a Jerusalem, i tot allò que està escrit pels profetes sobre el
Fill de l'home s'acompleix".
32 Perquè serà lliurat als gentils, i serà burlat, implorat i
escopit a sobre:
33 I l'assotaran i el mataran, i el tercer dia ressuscitarà.
34 I no entenien res d'aquestes coses, i aquesta paraula els
era oculta, i no sabien les coses que deien.
35 I succeí que quan s'acostava a Jericó, un cec es va
asseure al costat del camí demanant:
36 I en sentir la gent passar, va preguntar què volia dir.
37 I li van dir que Jesús de Natzaret passava.
38 I va cridar, dient: Jesús, Fill de David, tingues pietat de
mi.
39 I els qui anaven al davant el van increpar perquè callés,
però ell cridava molt més: Fill de David, tingues pietat de
mi.
40 I Jesús es va posar dempeus i va manar que el portassin
a ell; i quan es va acostar, li va preguntar:
41 dient: Què vols que et faci? I ell digué: Senyor, perquè
recobreixi la vista.
42 I Jesús li digué: Recupera la vista: la teva fe t'ha salvat.
43 I de seguida va recuperar la vista i el va seguir,
glorificant Déu; i tot el poble, quan ho va veure, va lloar
Déu.

CAPÍTOL 19

1 I Jesús va entrar i va passar per Jericó.
2 I, vet aquí, hi havia un home que es deia Zaqueu, que era
el cap dels publicans, i era ric.
3 I buscava veure Jesús qui era; i no podia per la premsa,
perquè era de poca estatura.
4 I va córrer davant, i es va enfilar a un sicomor per veure'l,
perquè havia de passar per aquell camí.
5 Quan Jesús va arribar al lloc, va alçar la vista, el va veure
i li va dir: Zaqueu, afanya't i baixa; perquè avui he de
quedar-me a casa teva.
6 I es va precipitar, va baixar i el va rebre amb alegria.
7 I quan ho van veure, tots van murmurar, dient: Que havia
anat a ser hoste amb un home que és un pecador.
8 I Zaqueu es va aixecar i va dir al Senyor: Heus aquí,
Senyor, la meitat dels meus béns dono als pobres; i si he
pres alguna cosa a algú per falsa acusació, li restitueixo
quatre vegades.
9 I Jesús li digué: Avui ha arribat la salvació a aquesta casa,
perquè també és fill d'Abraham.
10 Perquè el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò
que s'havia perdut.
11 I quan van sentir aquestes coses, va afegir i va dir una
paràbola, perquè era a prop de Jerusalem, i perquè
pensaven que el Regne de Déu s'havia d'aparèixer
immediatament.
12 Ell digué, doncs: Un senyor noble se'n va anar a un país
llunyà per rebre un regne i tornar-hi.
13 I va cridar els seus deu servents i els va lliurar deu
lliures i els va dir: Ocupeu-vos fins que jo vingui.
14 Però els seus ciutadans el van odiar i van enviar un
missatge darrere seu, dient: No volem que aquest home
regni sobre nosaltres.
15 I succeí que, quan va tornar, després d'haver rebut el
regne, va manar que es cridessin a ell aquests servents, a
qui havia donat els diners, per saber quant havia guanyat
cadascú amb el comerç.
16 Llavors va venir el primer i va dir: Senyor, la teva lliura
ha guanyat deu lliures.
17 I ell li digué: Bé, bon servent: com que has estat fidel en
molt poc, tens autoritat sobre deu ciutats.
18 I el segon va venir i va dir: Senyor, la teva lliura ha
guanyat cinc lliures.
19 I ell també li va dir: Sigues també tu sobre cinc ciutats.
20 I un altre va venir i va dir: Senyor, vet aquí la teva lliura,
que he guardat en un tovalló.
21 Perquè et tenia por, perquè ets un home auster: prens
allò que no vas deixar i sega allò que no vas sembrar.
22 I ell li digué: Per la teva pròpia boca et jutjaré, servent
dolent. Sabies que era un home auster, que agafava allò que
no vaig posar i collia allò que no vaig sembrar:
23 Per què, doncs, no vas lliurar els meus diners al banc,
perquè quan vingués jo hagués exigit els meus amb usura?
24 I digué als qui eren presents: Preneu-li la lliura i doneu-
la al qui en tingui deu lliures.
25 (I ells li van dir: Senyor, té deu lliures.)

26 Perquè us dic que a tot el que té li serà donat; i del que no té, fins i tot el que té li serà tret.
27 Però els meus enemics, que no volien que jo regnés sobre ells, porten aquí i mata'ls davant meu.
28 I després d'haver dit això, va anar abans, pujant a Jerusalem.
29 I succeí que quan va arribar a Betfagé i Betània, a la muntanya anomenada de les Oliveres, va enviar dos dels seus deixebles:
30 dient: Aneu al poble que hi ha davant vostre; en el qual, en entrar, trobareu un poltre lligat, on encara no s'ha assegut mai ningú: deixeu-lo anar i porteu-lo aquí.
31 I si algú us pregunta: Per què el deixeu anar? així li diràs: Perquè el Senyor en necessita.
32 I els enviats se'n van anar i van trobar tal com ell els havia dit.
33 I mentre deixaven anar el poltre, els seus amos els van dir: Per què deixeu anar el poltre?
34 I ells van dir: El Senyor el necessita.
35 I el van portar a Jesús, i van tirar les seves vestidures sobre el poltre, i hi van posar Jesús a sobre.
36 I mentre anava, van estendre la roba pel camí.
37 I quan s'acostava, fins i tot ara a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels deixebles va començar a alegrar-se i lloar Déu a gran veu per totes les grans obres que havien vist;
38 dient: Beneït sigui el Rei que ve en nom del Senyor: pau al cel i glòria al més alt.
39 I alguns fariseus d'entre la multitud li digueren: Mestre, increpa els teus deixebles.
40 I ell respongué i els digué: Us dic que, si aquests callaven, les pedres de seguida cridarien.
41 I quan es va acostar, va contemplar la ciutat i va plorar per ella:
42 dient: Si haguessis conegut, fins i tot tu, almenys en aquests dies, les coses que pertanyen a la teva pau! però ara estan amagats als teus ulls.
43 Perquè vindran damunt teu dies en què els teus enemics t'envoltaran una trinxera, t'envoltaran i et guardaran per totes bandes,
44 I et posarà a terra, i els teus fills dins teu; i no deixaran en tu pedra sobre pedra; perquè no coneixies el temps de la teva visitació.
45 I va entrar al temple i va començar a expulsar els qui hi venien i els qui compraven;
46 dient-los: Està escrit: La meva casa és la casa de la pregària, però vosaltres l'heu convertit en una cova de lladres.
47 I ensenyava cada dia al temple. Però els grans sacerdots i els escribas i el cap del poble buscaven destruir-lo,
48 I no trobaven què podien fer, perquè tota la gent estava molt atenta per escoltar-lo.

CAPÍTOL 20

1 I succeí que un d'aquells dies, mentre ensenyava a la gent al temple i predicava l'evangeli, els grans sacerdots i els escribas es van acostar a ell amb els ancians,
2 I li va parlar, dient: Digues-nos, amb quina autoritat fas aquestes coses? o qui és el que et va donar aquesta autoritat?
3 I ell respongué i els digué: Jo també us demanaré una cosa; i contesta'm:
4 El baptisme de Joan, era del cel o dels homes?
5 I van raonar entre ells mateixos, dient: Si diem: Del cel; dirà: Per què doncs no el vau creure?
6 Però si diem: Dels homes; tot el poble ens apedrearà, perquè estan convençuts que Joan era un profeta.
7 I ells van respondre que no sabien d'on era.
8 I Jesús els digué: No us dic tampoc amb quina autoritat faig aquestes coses.
9 Llavors va començar a parlar al poble aquesta paràbola; Un home va plantar una vinya, la va deixar als pagesos i se'n va anar a un país llunyà durant molt de temps.
10 I a l'època va enviar un criat als pagesos perquè li donessin del fruit de la vinya; però els pagesos el van colpejar i el van enviar buit.
11 I va tornar a enviar un altre servent, i també el van colpejar i el van suplicar amb vergonya i el van enviar buit.
12 I de nou en va enviar un tercer, i també el van ferir i el van expulsar.
13 Llavors el senyor de la vinya va dir: Què faré? Enviaré el meu fill estimat: potser el reverenciaran quan el vegin.
14 Però quan els llauradors el van veure, van discutir entre ells, dient: Aquest és l'hereu; veniu, matem-lo, perquè l'herència sigui nostra.
15 Llavors el van expulsar de la vinya i el van matar. Què els farà, doncs, el senyor de la vinya?
16 Ell vindrà i destruirà aquests pagesos, i donarà la vinya als altres. I quan ho van sentir, van dir: Déu n'hi do!
17 I els va mirar i va dir: Què és, doncs, això que està escrit: La pedra que van rebutjar els constructors, s'ha convertit en el cap de l'angle?
18 Qui caigui sobre aquesta pedra serà trencat; però sobre qui caigui, el triturarà en pols.
19 I els grans sacerdots i els escribas, en aquella mateixa hora, procuraven imposar-li les mans; i tenien por del poble, perquè s'adonaren que havia dit aquesta paràbola contra ells.
20 I el van vigilar i van enviar espies, que es fessin homes justos, per tal d'apoderar-se de les seves paraules, per tal de lliurar-lo al poder i l'autoritat del governador.
21 I li van preguntar, dient: Mestre, sabem que dius i ensenyes correctament, i que no acceptes la persona de ningú, sinó que ensenyes el camí de Déu de veritat.
22 Ens és lícit donar tribut al Cèsar, o no?
23 Però ell va adonar-se de la seva astúcia i els va dir: Per què em tempteu?
24 Mostra'm un cèntim. De qui té la imatge i la inscripció? Ells van respondre i van dir: del Cèsar.
25 I els digué: Doneu, doncs, al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.
26 I no van poder agafar les seves paraules davant el poble, i es van meravellar de la seva resposta i van callar.
27 Llavors es van acostar a ell alguns dels saduceus, que neguen que hi hagi resurrecció; i li van preguntar:
28 dient: Mestre, Moisès ens va escriure: Si el germà d'un home mor, tenint esposa, i mor sense fills, que el seu germà prengui la seva dona i en doni descendència al seu germà.
29 Per tant, hi havia set germans, i el primer es va prendre esposa i va morir sense fills.
30 I el segon la va prendre per muller, i va morir sense fills.
31 I el tercer la va agafar; i de la mateixa manera els set també; i no van deixar fills i van morir.
32 Finalment, la dona també va morir.

33 Per tant, a la resurrecció, de qui és la dona d'ells? perquè set la van tenir per dona.
34 I Jesús responent els digué: Els fills d'aquest món es casen i són donats en matrimoni.
35 Però els que seran considerats dignes d'aconseguir aquest món i la resurrecció d'entre els morts, no es casen ni es donen en matrimoni:
36 Tampoc podran morir més, perquè són iguals als àngels; i són fills de Déu, sent fills de la resurrecció.
37 Ara que els morts han ressuscitat, fins i tot Moisès ho va mostrar a l'arbust, quan anomena el Senyor Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob.
38 Perquè no és un Déu dels morts, sinó dels vius, perquè tots viuen per a ell.
39 Llavors alguns dels escribes van respondre: Mestre, ho has dit bé.
40 I després d'això no es van gosar fer-li cap pregunta.
41 I els va dir: Com diuen que Crist és fill de David?
42 I David mateix diu al llibre dels Salms: El Senyor va dir al meu Senyor: Seieu a la meva dreta.
43 Fins que faci dels teus enemics els teus peus.
44 Per tant, David l'anomena Senyor, com és, doncs, el seu fill?
45 Aleshores, davant de tot el poble, va dir als seus deixebles:
46 Compte amb els escribas, que volen caminar amb robes llargues, i estimen les salutacions als mercats, i els seients més alts a les sinagogues i les sales principals a les festes;
47 Que devoren les cases de les vídues, i per un espectacle fan llargues oracions: aquestes rebran una condemna més gran.

CAPÍTOL 21

1 I va alçar la vista i va veure els rics que llançaven els seus regals al tresor.
2 I va veure també una vídua pobra que hi posava dos àcars.
3 I ell va dir: De veritat us dic que aquesta pobra vídua ha fet més que tots.
4 Perquè tots aquests han rebut de la seva abundància a les ofrenes de Déu, però ella de la seva misèria ha posat tot el que tenia.
5 I mentre alguns parlaven del temple, com estava adornat amb pedres precioses i regals, va dir:
6 Quant a aquestes coses que veieu, vindran dies en què no quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
7 I li van preguntar, dient: Mestre, però quan seran aquestes coses? i quin senyal hi haurà quan succeeixin aquestes coses?
8 I ell digué: --Vinegeu que no us enganyin, perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i el temps s'acosta: no aneu, doncs, darrere d'ells.
9 Però quan sentiu parlar de guerres i commocions, no us espanteu, perquè aquestes coses primer han de passar; però el final no és de tant en tant.
10 Aleshores els va dir: s'aixecarà nació contra nació, i regne contra regne.
11 I hi haurà grans terratrèmols en diversos llocs, i fams i pestilències; i hi haurà espectacles terribles i grans senyals des del cel.
12 Però abans de tot això, us imposaran les mans i us perseguiran, lliurant-vos a les sinagogues i a les presons, i seran portats davant reis i governants per amor del meu nom.
13 I us tornarà com a testimoni.
14 Fixeu-ho, doncs, en el vostre cor, no meditar abans del que respondreu:
15 Perquè et donaré una boca i una saviesa que tots els teus adversaris no podran resistir ni resistir.
16 I sereu traïts tant per pares, com per germans, i per parents i amics; i alguns de vosaltres faran morir.
17 I sereu odiats per tots els homes per amor del meu nom.
18 Però no perdrà cap cabell del teu cap.
19 Amb la vostra paciència posseïu les vostres ànimes.
20 I quan veieu Jerusalem envoltada d'exèrcits, sabeu que la seva desolació és a prop.
21 Llavors els qui estiguin a Judea que fugin a les muntanyes; i que se'n vagin els qui estan al mig; i no hi entrin els qui són als països.
22 Perquè aquests són els dies de venjança, perquè es compleixin totes les coses escrites.
23 Però ai de les gestants i de les alletants en aquells dies! perquè hi haurà una gran angoixa a la terra i ira contra aquest poble.
24 I cauran a fil de l'espasa, i seran portats captius a totes les nacions; i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que s'acabin els temps dels gentils.
25 I hi haurà senyals al sol, a la lluna i a les estrelles; i sobre la terra l'angoixa de les nacions, amb perplexitat; el mar i les onades rugeixen;
26 El cor dels homes els falla per por i per vetllar per les coses que vindran a la terra, perquè els poders del cel seran sacsejats.
27 I llavors veuran el Fill de l'home que ve en un núvol amb poder i gran glòria.
28 I quan aquestes coses comencin a passar, aleshores mireu i aixequeu el cap; perquè la teva redempció s'acosta.
29 I els va dir una paràbola; Mireu la figuera i tots els arbres;
30 Quan ara surten, veieu i sabeu de vosaltres mateixos que l'estiu és a prop.
31 Així també vosaltres, quan veieu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el Regne de Déu és a prop.
32 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que tot s'hagi complert.
33 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
34 I tingueu cura de vosaltres mateixos, perquè en cap moment els vostres cors es sobrecarreguin d'excés, d'embriaguesa i de preocupacions d'aquesta vida, i que aquest dia us vingui sense saber-ho.
35 Perquè vindrà com un parany sobre tots els qui habiten a la faç de tota la terra.
36 Vetlleu, doncs, i pregueu sempre, perquè pugueu ser considerats dignes d'escapar de totes aquestes coses que passaran i de presentar-vos davant el Fill de l'home.
37 I durant el dia ensenyava al temple; i de nit va sortir i es va quedar a la muntanya que es diu la muntanya de les oliveres.
38 I tot el poble va venir a ell de bon matí al temple per escoltar-lo.

CAPÍTOL 22

1 Ara s'acostava la festa dels àzims, que s'anomena Pasqua.
2 I els grans sacerdots i els escribas buscaven com matar-lo;
perquè tenien por del poble.
3 Llavors Satanàs va entrar a Judes, anomenat Iscariote,
que era del nombre dels dotze.
4 I se'n va anar i va parlar amb els principals sacerdots i els
capitans sobre com el podia lliurar.
5 I es van alegrar i van fer pacte de donar-li diners.
6 I va prometre, i va buscar l'oportunitat de lliurar-lo a ells
en absència de la multitud.
7 Llavors va arribar el dia dels àzims, quan s'havia de
sacrificar la Pasqua.
8 I va enviar Pere i Joan, dient-los: Aneu i prepareu-nos la
Pasqua perquè puguem menjar.
9 I li van dir: On vols que preparem?
10 I els va dir: " Mireu, quan entreu a la ciutat, us trobarà
un home que duu una gerra d'aigua; segueix-lo a la casa on
entra.
11 I digueu al pagès de la casa: El Mestre et diu: On és la
cambra de convidats on menjaré la Pasqua amb els meus
deixebles?
12 I us mostrarà una gran cambra alta moblada: allà
prepareu-vos.
13 I se'n van anar i van trobar com ell els havia dit, i van
preparar la Pasqua.
14 I quan va arribar l'hora, es va asseure, i els dotze
apòstols amb ell.
15 I els digué: Amb desig he desitjat menjar aquesta
Pasqua amb vosaltres abans de patir.
16 Perquè us dic que no en menjaré més fins que no es
compleixi en el Regne de Déu.
17 I va agafar la copa, va donar gràcies i va dir: Agafeu
això i repartiu-lo entre vosaltres:
18 Perquè us dic que no beuré del fruit de la vinya fins que
vingui el Regne de Déu.
19 I va agafar pa, va donar gràcies, el va partir i els va
donar, dient: Aquest és el meu cos que és donat per
vosaltres; feu-ho en memòria de mi.
20 Així mateix també la copa després de sopar, dient:
Aquesta copa és el nou pacte de la meva sang, que és
vessada per vosaltres.
21 Però, vet aquí, la mà del qui em traeix és amb mi a taula.
22 I realment el Fill de l'home se'n va, com estava decidit;
però ai d'aquell home per qui és traït!
23 I van començar a preguntar-se entre ells qui d'ells havia
de fer això.
24 I també hi va haver una baralla entre ells, quin d'ells
hauria de ser considerat el més gran.
25 I els digué: Els reis de les nacions els dominan; i els que
exerceixen autoritat sobre ells s'anomenen benefactors.
26 Però vosaltres no sereu així; però el més gran entre
vosaltres, que sigui com el més jove; i el que és cap, com el
que serveix.
27 Perquè què és més gran, el qui seu a dinar o el qui
serveix? no és el qui seu a la carn? però jo sóc entre
vosaltres com el qui serveix.
28 Vosaltres sou els que heu continuat amb mi en les
meves temptacions.
29 I us designo un regne, tal com el meu Pare m'ha
designat;
30 perquè mengeu i begueu a la meva taula al meu regne, i
us assegueu en trons per jutjar les dotze tribus d'Israel.
31 I el Senyor va dir: Simó, Simó, vet aquí, Satanàs ha
volgut tenir-te per garbellar-te com el blat.
32 Però jo he pregat per tu perquè no falli la teva fe; i quan
et tornis, enforteix els teus germans.
33 I li digué: Senyor, estic disposat a anar amb tu, tant a la
presó com a la mort.
34 I digué: Pere, et dic, el gall no cantarà avui, abans que
neguis tres vegades que em coneixes.
35 I els va dir: Quan us vaig enviar sense bossa, bossa i
sabates, us va faltar alguna cosa? I ells van dir: Res.
36 Llavors els va dir: Però ara, el qui tingui una bossa, que
l'agafi, i també la seva bossa; i el que no tingui espasa, que
vengui la seva roba i en compri una.
37 Perquè us dic que això que està escrit encara s'ha de
complir en mi, i ell va ser comptat entre els transgressors,
perquè les coses que em concerneixen tenen un final.
38 I van dir: Senyor, aquí hi ha dues espases. I ell els digué:
Ja n'hi ha prou.
39 I va sortir i se'n va anar, com era habitual, a la muntanya
de les Oliveres; i els seus deixebles també el van seguir.
40 I quan era al lloc, els digué: Pregueu per no caure en
temptació.
41 I es va apartar d'ells com una pedra, es va agenollar i va
pregar:
42 dient: Pare, si vols, allunya de mi aquesta copa; però no
es faci la meva voluntat, sinó la teva.
43 I se li va aparèixer un àngel del cel que l'enfortia.
44 I en agonia, va pregar amb més fervor, i la seva suor era
com grans gotes de sang que caien a terra.
45 I quan es va aixecar de la pregària i va arribar als seus
deixebles, els va trobar adormits de dolor,
46 I els va dir: Per què dormiu? aixequeu-vos i pregueu,
perquè no entriu en temptació.
47 I mentre encara parlava, vet aquí una multitud, i el que
s'anomenava Judes, un dels dotze, anava davant d'ells i es
va acostar a Jesús per besar-lo.
48 Però Jesús li digué: Judes, traïs el Fill de l'home amb un
petó?
49 Quan els qui eren al seu voltant van veure què havia de
passar, li van dir: Senyor, colpejarem amb l'espasa?
50 I un d'ells va colpejar el servent del gran sacerdot i li va
tallar l'orella dreta.
51 I Jesús va respondre i va dir: Permeteu-vos-ho. I li va
tocar l'orella i el va curar.
52 Llavors Jesús digué als grans sacerdots, als capitans del
temple i als ancians que anaven a ell: -- Heu sortit, com
contra un lladre, amb espases i bàsquets?
53 Quan jo era cada dia amb vosaltres al temple, no heu
allargat les mans contra mi, però aquesta és la vostra hora i
el poder de les tenebres.
54 Llavors el van agafar, el van conduir i el van portar a la
casa del gran sacerdot. I Pere el va seguir de lluny.
55 I quan van encendre un foc al mig de la sala i es van
asseure junts, Pere es va asseure enmig d'ells.
56 Però una donzella el va veure assegut al costat del foc,
el va mirar amb atenció i va dir: Aquest home també era
amb ell.
57 I el va negar, dient: Dona, no el conec.
58 I al cap de poc un altre el va veure i va dir: Tu també ets
d'ells. I Pere va dir: Home, no ho sóc.

59 I aproximadament una hora després un altre va afirmar amb confiança, dient: De veritat, aquest també estava amb ell, perquè és galileu.
60 I Pere va dir: Home, no sé què dius. I de seguida, mentre encara parlava, el gall va tocar.
61 I el Senyor es va girar i va mirar Pere. I Pere es va recordar de la paraula del Senyor, com ell li havia dit: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades.
62 I Pere va sortir i va plorar amargament.
63 I els homes que aguantaven Jesús es burlaven d'ell i el van colpejar.
64 I quan li van embenar els ulls, li van donar un cop a la cara i li van preguntar: Profetitza, qui és el que t'ha colpejat?
65 I moltes altres coses blasfemament van parlar contra ell.
66 I tan bon punt es va fer de dia, els ancians del poble, els principals sacerdots i els escribas es van reunir i el van portar al seu concili, dient:
67 Ets tu el Crist? digueu-nos. I els digué: Si us ho dic, no creureu;
68 I si jo també us pregunto, no em respondreu ni em deixareu anar.
69 D'ara endavant el Fill de l'home s'asseurà a la dreta del poder de Déu.
70 Llavors tots digueren: «¿Ets tu el Fill de Déu? I els digué: Vosaltres dieu que sóc.
71 I ells van dir: Què necessitem més testimoniatge? perquè nosaltres mateixos hem sentit parlar de la seva pròpia boca.

CAPÍTOL 23

1 I tota la multitud es va aixecar i el va conduir a Pilat.
2 I van començar a acusar-lo, dient: Hem trobat aquest home pervertint la nació i prohibint pagar tributs al Cèsar, dient que ell mateix és Crist Rei.
3 Pilat li va preguntar: --Tu ets el rei dels jueus? I ell li respongué i digué: Tu ho dius.
4 Llavors Pilat va dir als grans sacerdots i al poble: No trobo cap culpa en aquest home.
5 I ells eren més ferotges, i deien: Ell anima el poble, ensenyant per tot el jueu, començant des de Galilea fins a aquest lloc.
6 Quan Pilat va saber parlar de Galilea, va preguntar si aquell home era Galileu.
7 I tan bon punt va saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes, el va enviar a Herodes, que també era a Jerusalem en aquell temps.
8 I Herodes, quan va veure Jesús, es va alegrar moltíssim, perquè feia molt de temps que volia veure'l, perquè havia sentit moltes coses d'ell; i esperava haver vist algun miracle fet per ell.
9 Llavors li va preguntar amb moltes paraules; però no li va respondre res.
10 I els grans sacerdots i els escribas es van posar dempeus i el van acusar amb vehemència.
11 I Herodes amb els seus homes de guerra el van deixar en res, es van burlar d'ell, el van vestir amb una túnica magnífica i el van enviar de nou a Pilat.
12 I aquell dia Pilat i Herodes es van fer amics, perquè abans es van enemistar entre ells.
13 I Pilat, quan va reunir els grans sacerdots, els governants i el poble,
14 Els va dir: M'heu portat aquest home com a un que perverteix el poble; i he aquí, jo, després d'haver-lo examinat davant vostre, no he trobat cap culpa en aquest home pel que fa a les coses de les quals l'acuseu:
15 No, ni Herodes, perquè jo t'he enviat a ell; i, vet aquí, no se li fa res digne de mort.
16 Per tant, el castigaré i el deixaré anar.
17 (Perquè necessàriament els ha de deixar un a la festa).
18 I d'un cop van cridar, dient: "Aparta't d'aquest home i allibera'ns Barrabàs.
19 (Qui per una certa sedició feta a la ciutat i per assassinat va ser llançat a la presó.)
20 Pilat, doncs, disposat a deixar anar Jesús, els va tornar a parlar.
21 Però ells cridaven, dient: Crucifica-lo, crucifica-lo.
22 I els digué per tercera vegada: Per què, quin mal ha fet? No he trobat en ell cap causa de mort; per tant, el castigaré i el deixaré marxar.
23 I van ser instantàniament amb veus forts, demanant que fos crucificat. I les veus d'ells i dels principals sacerdots van imposar-se.
24 I Pilat va condemnar que fos com havien demanat.
25 I els va deixar anar a la presó aquell que havien desitjat per sedició i assassinat; però ell va lliurar Jesús a la seva voluntat.
26 I mentre se l'enduien, van agafar un tal Simó, de Cirene, que sortia del camp, i li van posar la creu perquè la portés després de Jesús.
27 I el seguia un gran grup de gent i de dones, que també es lamentava i es lamentava d'ell.
28 Però Jesús, girant-se cap a elles, digué: Filles de Jerusalem, no ploreu per mi, sinó per vosaltres mateixos i pels vostres fills.
29 Perquè, vet aquí, vénen dies en què diran: Feliços els estèrils, i els ventres que no van donar a llum, i els papes que no van alletar.
30 Llavors començaran a dir a les muntanyes: Caieu sobre nosaltres; i als turons, cobreix-nos.
31 Perquè si fan aquestes coses en un arbre verd, què es farà en sec?
32 I també hi havia altres dos malfactors que portaven amb ell perquè fossin morts.
33 I quan van arribar al lloc que s'anomena Calvari, allà el van crucificar a ell i als malfactors, un a la dreta i l'altre a l'esquerra.
34 Llavors Jesús digué: Pare, perdona'ls; perquè no saben què fan. I li van repartir els vestits i van tirar a sort.
35 I el poble es va quedar mirant. I els governants també amb ells es van burlar d'ell, dient: "Els va salvar a altres; que es salvi a si mateix, si és el Crist, l'escollit de Déu.
36 I els soldats també es burlaven d'ell, anant a ell i oferint-li vinagre,
37 I dient: Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix.
38 També hi havia escrit sobre ell una inscripció en lletres gregues, llatines i hebrees: AQUEST ÉS EL REI DELS JEUS.
39 I un dels malfactors penjats el va insultar, dient: Si ets el Crist, salva't a tu mateix i a nosaltres.
40 Però l'altre, responent, el va increpar, dient: No temes Déu, ja que estàs en la mateixa condemna?

41 I nosaltres amb justícia; perquè rebem la deguda recompensa de les nostres accions, però aquest no ha fet res malament.
42 I digué a Jesús: Senyor, recorda't de mi quan vinguis al teu regne.
43 I Jesús li digué: En veritat et dic que avui estaràs amb mi al paradís.
44 I era aproximadament l'hora sisena, i hi va haver una foscor sobre tota la terra fins a l'hora novena.
45 I el sol es va enfosquir i el vel del temple es va trencar al mig.
46 I quan Jesús va cridar amb una gran veu, va dir: Pare , a les teves mans encomano el meu esperit;
47 Quan el centurió va veure el que s'havia fet, va glorificar Déu, dient: Certament, aquest era un home just.
48 I tot el poble que es va reunir per veure allò que s'havia fet, es va colpejar el pit i va tornar.
49 I tots els seus coneguts, i les dones que el seguien des de Galilea, es quedaren de lluny, contemplant aquestes coses.
50 I vet aquí que hi havia un home que es deia Josep, conseller; i era un home bo i just:
51 (Aquest no havia consentit el consell i l'acte d'ells); era d'Arimatea, ciutat dels jueus, que també esperava el Regne de Déu.
52 Aquest home va anar a Pilat i va suplicar el cos de Jesús.
53 I el va baixar, el va embolicar amb llençols i el va posar en un sepulcre tallat a la pedra, on mai abans havia posat ningú.
54 I aquell dia era la preparació, i s'acostava el dissabte.
55 I les dones, que venien amb ell des de Galilea, el van seguir i van veure el sepulcre i com era dipositat el seu cos.
56 I van tornar i van preparar aromes i ungüents; i va descansar el dissabte segons el manament.

CAPÍTOL 24

1 El primer dia de la setmana, molt de bon matí, van arribar al sepulcre i van portar les aromes que havien preparat, i alguns altres amb ells.
2 I van trobar la pedra enrotllada del sepulcre.
3 I van entrar i no van trobar el cos del Senyor Jesús.
4 I succeí que, mentre estaven molt perplexos, vet aquí, dos homes es presentaven al seu costat amb vestits brillants:
5 I quan tenien por i s'inclinaven el rostre a terra, els digueren: Per què cerqueu el viu entre els morts?
6 Ell no és aquí, sinó que ha ressuscitat; recordeu com us va parlar quan encara era a Galilea:
7 dient: El Fill de l'home ha de ser lliurat a les mans dels pecadors, ser crucificat i ressuscitar el tercer dia.
8 I es van recordar les seves paraules:
9 I va tornar del sepulcre i va explicar totes aquestes coses als onze i a la resta.
10 Eren Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume, i altres dones que anaven amb elles, les que van explicar aquestes coses als apòstols.
11 I les seves paraules els semblaven històries ocioses, i no les van creure.
12 Llavors Pere es va aixecar i va córrer cap al sepulcre; i es va ajupir, va veure els llençols posats sols, i se'n va anar, meravellat en ell mateix del que havia passat.
13 I, vet aquí, dos d'ells van anar aquell mateix dia a un poble anomenat Emmaús, que era de Jerusalem a uns seixanta estadis.
14 I van parlar junts de totes aquestes coses que havien passat.
15 I succeí que mentre conversaven i discutien, Jesús mateix es va acostar i va anar amb ells.
16 Però els seus ulls estaven fixats perquè no el coneguessin.
17 I ell els va dir: Quina mena de comunicacions són aquestes que teniu els uns amb els altres, mentre camineu i esteu tristos?
18 I un d'ells, que es deia Cleopas, li respongué: --Tu només ets un estranger a Jerusalem i no has conegut el que hi ha passat en aquests dies?
19 I els va dir: Quines coses? I li digueren: Sobre Jesús de Natzaret, que era un profeta poderós en fets i paraules davant de Déu i de tot el poble.
20 I com els grans sacerdots i els nostres governants el van lliurar perquè fos condemnat a mort i l'han crucificat.
21 Però confiàvem que havia estat ell qui havia de redimir Israel; i a més de tot això, avui és el tercer dia des que es van fer aquestes coses.
22 Sí, i també algunes dones de la nostra companyia ens van sorprendre, que eren d'hora al sepulcre;
23 I quan no van trobar el seu cos, van venir dient que també havien vist una visió d'àngels, que deien que era viu.
24 I alguns dels que estaven amb nosaltres van anar al sepulcre i van trobar-ho tal com havien dit les dones, però no el van veure.
25 Llavors els digué: Insensats i lents de cor per creure tot el que han dit els profetes:
26 ¿No hauria d'haver sofert el Crist aquestes coses i entrar en la seva glòria?
27 I començant per Moisès i tots els profetes, els va exposar en totes les Escriptures les coses que el concernien.
28 I es van acostar al poble, on anaven, i va fer com si volgués anar més enllà.
29 Però el van contenir, dient: Queda't amb nosaltres, perquè és cap al vespre i el dia s'ha acabat. I va entrar a quedar-se amb ells.
30 I succeí que mentre s'asseia a dinar amb ells, va agafar pa, el va beneir, el va trencar i els va donar.
31 I se'ls va obrir els ulls i el van conèixer; i va desaparèixer de la seva vista.
32 I es deien l'un a l'altre: No ens cremava el cor dins nostre mentre parlava amb nosaltres pel camí i ens obriria les Escriptures?
33 I es van llevar a la mateixa hora i van tornar a Jerusalem, i van trobar els onze reunits i els que estaven amb ells.
34 dient: El Senyor ha ressuscitat, i s'ha aparegut a Simó.
35 I van explicar què es feien durant el camí, i com se'l coneixia d'ells al partir el pa.
36 I mentre parlaven així, Jesús mateix es va posar enmig d'ells i els va dir: La pau sigui amb vosaltres.
37 Però estaven aterrits i espantats, i creien que havien vist un esperit.
38 I els va dir: Per què esteu angoixats? i per què sorgeixen els pensaments als vostres cors?
39 Mireu les meves mans i els meus peus, que sóc jo mateix: toca'm i mira; perquè un esperit no té carn ni ossos, com veieu que jo tinc.

40 I quan va haver de dir això, els va mostrar les mans i els peus.
41 I mentre encara no creien per l'alegria i s'estaven meravellats, ell els digué: Teniu menjar aquí?
42 I li van donar un tros de peix a la planxa i un breu de mel.
43 I el va agafar i va menjar davant d'ells.
44 I els va dir: Aquestes són les paraules que us vaig dir, quan encara era amb vosaltres, que s'havien de complir totes les coses que estaven escrites a la llei de Moisès, als profetes i als salms. pel que fa a mi.
45 Llavors els va obrir l'enteniment, perquè entenguessin les Escriptures,
46 I els digué: Així està escrit, i així calia que Crist sofreixi i ressuscitarà d'entre els morts el tercer dia:
47 I que el penediment i la remissió dels pecats fos predicat en el seu nom a totes les nacions, començant per Jerusalem.
48 I vosaltres sou testimonis d'aquestes coses.
49 I, vet aquí, us envio la promesa del meu Pare; però quedeu-vos a la ciutat de Jerusalem fins que sigueu revestits del poder des de dalt.
50 I els va portar fins a Betania, i va alçar les mans i els va beneir.
51 I succeí que mentre els beneïa, es va separar d'ells i es va elevar al cel.
52 I el van adorar i van tornar a Jerusalem amb gran alegria:
53 I estaven contínuament al temple, lloant i beneint Déu. Amén.

Joan

CAPÍTOL 1

1 Al principi era la Paraula, i la Paraula era amb Déu, i la Paraula era Déu.
2 El mateix va ser al principi amb Déu.
3 Totes les coses van ser fetes per ell; i sense ell no es va fer res del que es va fer.
4 En ell hi havia la vida; i la vida era la llum dels homes.
5 I la llum brilla en les tenebres; i la foscor no ho va comprendre.
6 Hi havia un home enviat de Déu, que es deia Joan.
7 Aquest mateix va venir com a testimoni, per donar testimoni de la Llum, perquè tots els homes creguessin per mitjà d'ell.
8 Ell no era aquesta Llum, sinó que va ser enviat a donar testimoni d'aquesta Llum.
9 Aquesta era la veritable Llum, que il·lumina tot home que ve al món.
10 Ell era al món, i el món va ser fet per ell, i el món no el va conèixer.
11 Va venir als seus, i els seus no el van rebre.
12 Però a tots els qui el van rebre, els va donar el poder de convertir-se en fills de Déu, fins i tot als qui creuen en el seu nom:
13 Que no han nascut de sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó de Déu.
14 I el Verb es va fer carn i va habitar entre nosaltres (i vam contemplar la seva glòria, la glòria com l'unigènit del Pare), ple de gràcia i de veritat.
15 Joan va donar testimoni d'ell, i va cridar, dient: Aquest era aquell de qui vaig parlar: el que ve després de mi és preferit a mi, perquè era abans que jo.
16 I de la seva plenitud hem rebut tots, i gràcia per gràcia.
17 Perquè la llei va ser donada per Moisès, però la gràcia i la veritat van venir per Jesucrist.
18 Ningú no ha vist Déu en cap moment; el Fill unigènit, que està en el si del Pare, l'ha anunciat.
19 I aquest és el testimoni de Joan, quan els jueus van enviar sacerdots i levites des de Jerusalem per preguntar-li: Qui ets tu?
20 I va confessar, i no va negar; però confessat, jo no sóc el Crist.
21 I li van preguntar: Què, doncs? Ets Elies? I ell diu: No ho sóc. Ets tu aquell profeta? I ell va respondre: No.
22 Llavors li van dir: Qui ets? perquè donem resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix?
23 Ell va dir: Sóc la veu d'un que crida al desert: Endreceu el camí del Senyor, com va dir el profeta Isaies.
24 I els enviats eren dels fariseus.
25 I ells li van preguntar i li van dir: Per què bateges, si no ets el Crist, ni Elies, ni aquest profeta?
26 Joan els va respondre dient: Jo batejo amb aigua; però hi ha un entre vosaltres que no coneixeu;
27 És el que ve després de mi és preferit abans que jo, a qui no sóc digne de deslligar-li el lligam de la sabata.
28 Aquestes coses es van fer a Betàbara, més enllà del Jordà, on Joan batejava.
29 L'endemà Joan va veure que Jesús venia a ell i digué: Heus aquí l'Anyell de Déu, que lleva el pecat del món.
30 Aquest és aquell de qui vaig dir: "Després de mi ve un home que m'ha pres, perquè era abans que jo".
31 I jo no el coneixia; però perquè es manifestés a Israel, he vingut a batejar amb aigua.
32 I Joan va donar testimoni, dient: Vaig veure l'Esperit baixar del cel com un colom, i es va quedar sobre ell.
33 I jo no el coneixia; però el qui m'ha enviat a batejar amb aigua, em va dir: Sobre qui veuràs baixar l'Esperit i quedar-se sobre ell, aquest és el que bateja amb l'Esperit Sant.
34 I vaig veure i vaig donar testimoni que aquest és el Fill de Déu.
35 L'endemà, Joan es va aixecar de nou i dos dels seus deixebles;
36 I mirant Jesús mentre caminava, diu: Heus aquí l'Anyell de Déu!
37 I els dos deixebles el van sentir parlar i van seguir Jesús.
38 Llavors Jesús es va girar, va veure que seguien i els va dir: Què busqueu? Ells li digueren: Rabí (que vol dir: Mestre), on vius?
39 Ell els digué: Veniu i ho veureu. Van venir i van veure on vivia i es van quedar amb ell aquell dia, perquè eren aproximadament l'hora desena.
40 Un dels dos que van sentir parlar Joan i el van seguir, era Andreu, germà de Simó Pere.
41 Primer va trobar el seu germà Simó, i li digué: Hem trobat el Messies, que és, segons la interpretació, el Crist.
42 I el va portar a Jesús. I quan Jesús el va veure, va dir: " Tu ets Simó, fill de Jona; t'anomenaran Cefas, que per interpretació és una pedra".
43 L'endemà, Jesús volia sortir a Galilea, va trobar Felip i li digué: Segueix-me.
44 Felip era de Betsaida, ciutat d'Andreu i Pere.
45 Felip va trobar Natanael i li digué: Hem trobat aquell de qui Moisès va escriure a la Llei i els profetes, Jesús de Natzaret, fill de Josep.
46 I Natanael li va dir: ¿Pot sortir alguna cosa bona de Natzaret? Felip li digué: Vine i ho veuràs.
47 Jesús va veure que Natanael s'acostava a ell i va dir d'ell: Heus aquí un israelita, en el qual no hi ha engany!
48 Natanael li digué: D'on em coneixes? Jesús respongué i li digué: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure.
49 Natanael respongué i li digué: Rabí, tu ets el Fill de Déu; tu ets el rei d'Israel.
50 Jesús respongué i li digué: Perquè t'he dit que t'he vist sota la figuera, creus? veuràs coses més grans que aquestes.
51 I ell li digué: En veritat, en veritat us dic: d'ara endavant veureu el cel obert i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

CAPÍTOL 2

1 I al tercer dia hi va haver un casament a Canà de Galilea; i la mare de Jesús hi era:
2 I tant Jesús com els seus deixebles van ser cridats al casament.
3 I quan volien vi, la mare de Jesús li digué: No tenen vi.
4 Jesús li digué: Dona, què tinc a veure amb tu? la meva hora encara no ha arribat.
5 La seva mare diu als servents: Fes-ho tot el que et digui.
6 I hi havia sis pots d'aigua de pedra, segons la manera de la purificació dels jueus, que contenien dos o tres firkins cadascun.

7 Jesús els digué: Ompliu d'aigua els pots d'aigua. I els van omplir de gom a gom.
8 I els digué: Traieu ara i porteu-los al governador de la festa. I ho van portar.
9 Quan el cap de la festa va tastar l'aigua que es feia vi i no sabia d'on era (però els criats que treien l'aigua ho sabien), el governador de la festa va cridar el nuvi:
10 I li digué: Tothom al principi posa bon vi; i quan els homes han begut bé, llavors el que és pitjor: però tu has guardat el bon vi fins ara.
11 Aquest començament de miracles va fer Jesús a Canà de Galilea i va manifestar la seva glòria; i els seus deixebles van creure en ell.
12 Després d'això, va baixar a Cafarnaüm, ell, la seva mare, els seus germans i els seus deixebles; i no hi van romandre molts dies.
13 I la Pasqua dels jueus era a prop, i Jesús va pujar a Jerusalem,
14 I va trobar al temple els que venien bous, ovelles i coloms, i els canviadors asseguts:
15 I després d'haver fet un flagell de petites cordes, els va expulsar a tots del temple, i les ovelles i els bous; i va abocar els diners dels canviadors i va enderrocar les taules;
16 I va dir als que venien coloms: Treu aquestes coses d'aquí; no feu de la casa del meu Pare una casa de mercaderies.
17 I els seus deixebles es van recordar que estava escrit: El zel de la teva casa m'ha menjat.
18 Llavors els jueus van respondre i li van dir: Quin senyal ens mostres, ja que fas aquestes coses?
19 Jesús respongué i els digué: Destruïu aquest temple, i d'aquí a tres dies l'aixecaré.
20 Llavors els jueus van dir: Aquest temple va estar en construcció de quaranta-sis anys, i l'aixecaràs en tres dies?
21 Però ell parlava del temple del seu cos.
22 Per tant, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles es van recordar que els havia dit això; i van creure l'Escriptura i la paraula que Jesús havia dit.
23 Quan ell era a Jerusalem a la Pasqua, el dia de la festa, molts van creure en el seu nom, en veure els miracles que feia.
24 Però Jesús no es va comprometre amb ells, perquè coneixia tots els homes,
25 I no necessitava que ningú testimoniés de l'home, perquè sabia què hi havia en l'home.

CAPÍTOL 3

1 Hi havia un home dels fariseus que es deia Nicodem, un cap dels jueus:
2 Aquest mateix es va acostar a Jesús de nit i li va dir: Rabí, sabem que ets un mestre vingut de Déu, perquè ningú no pot fer aquests miracles que fas, si no és Déu amb ell.
3 Jesús respongué i li digué: En veritat, en veritat, et dic que si un home no neix de nou, no pot veure el Regne de Déu.
4 Nicodem li digué: Com pot néixer un home quan és vell? pot entrar per segona vegada al ventre de la seva mare i néixer?
5 Jesús va respondre: En veritat, en veritat et dic que si un home no neix d'aigua i de l'Esperit, no pot entrar al Regne de Déu.
6 Allò que neix de la carn és carn; i allò que neix de l'Esperit és esperit.
7 No et sorprengui que t'hagi dit: Heu de néixer de nou.
8 El vent bufa allà on vol, i tu n'escoltes el so, però no saps d'on ve ni cap a on va: així és tot el que ha nascut de l'Esperit.
9 Nicodem va respondre i li va dir: Com poden ser aquestes coses?
10 Jesús respongué i li digué: Ets amo d'Israel i no saps aquestes coses?
11 En veritat, en veritat, et dic: Parlem el que sabem, i testimoniem el que hem vist; i no rebeu el nostre testimoni.
12 Si us he dit coses terrenals, i no creieu, com creureu, si us parlo de coses celestials?
13 I ningú no ha pujat al cel, sinó el que ha baixat del cel, el Fill de l'home que és al cel.
14 I com Moisès va aixecar la serp al desert, així ha de ser aixecat el Fill de l'home:
15 perquè qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
16 Perquè Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill unigènit, perquè qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
17 Perquè Déu no va enviar el seu Fill al món per condemnar el món; sinó perquè el món per ell es salvi.
18 El qui creu en ell no és condemnat, però el qui no creu ja està condemnat, perquè no ha cregut en el nom del Fill unigènit de Déu.
19 I aquesta és la condemna, que la llum ha vingut al món, i els homes estimaven les tenebres més que la llum, perquè les seves obres eren dolentes.
20 Perquè tot aquell que fa el mal odia la llum, ni ve a la llum, perquè no siguin reprovades les seves obres.
21 Però el qui fa la veritat ve a la llum, perquè les seves obres es manifestin, que són fetes en Déu.
22 Després d'això, Jesús i els seus deixebles van venir a la terra de Judea; i allí es va quedar amb ells i va batejar.
23 I Joan també batejava a Enon, prop de Salim, perquè allí hi havia molta aigua; i van venir i es van batejar.
24 Perquè Joan encara no havia estat empresonat.
25 Llavors va sorgir una qüestió entre alguns dels deixebles de Joan i els jueus sobre la purificació.
26 I es van acostar a Joan i li van dir: Rabí, aquell que era amb tu més enllà del Jordà, de qui vas donar testimoni, vet aquí que bateja i tots els homes vénen a ell.
27 Joan va respondre i va dir: Un home no pot rebre res si no li ha donat del cel.
28 Vosaltres mateixos em doneu testimoni que he dit: No sóc el Crist, sinó que he estat enviat davant d'ell.
29 El qui té la núvia és el nuvi; però l'amic del nuvi, que s'aixeca i l'escolta, s'alegra molt per la veu del nuvi: aquesta, doncs, la meva alegria s'ha complert.
30 Ell ha d'augmentar, però jo he de disminuir.
31 El qui ve de dalt és per sobre de tots; el que és de la terra és terrenal i parla de la terra: el que ve del cel és per sobre de tots.
32 I el que ha vist i sentit, ho testimonia; i ningú no rep el seu testimoni.
33 Qui ha rebut el seu testimoni ha posat al seu segell que Déu és veritable.
34 Perquè aquell a qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, perquè Déu no li dóna l'Esperit amb mesura.

35 El Pare estima el Fill i ho ha lliurat totes les coses a les seves mans.
36 Qui creu en el Fill té vida eterna; i qui no creu en el Fill no veurà la vida; però la ira de Déu roman sobre ell.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, quan el Senyor va saber com els fariseus havien sentit que Jesús feia i batejava més deixebles que Joan,
2 (Tot i que Jesús mateix no va batejar, sinó els seus deixebles,)
3 Deixà Judea i tornà a marxar a Galilea.
4 I ha de passar per Samaria.
5 Llavors va arribar a una ciutat de Samaria, que es diu Sicar, prop de la parcel·la que Jacob va donar al seu fill Josep.
6 Ara hi havia el pou de Jacob. Per tant, Jesús, cansat del camí, es va asseure així al pou; i eren aproximadament l'hora sisena.
7 Va venir una dona de Samaria a treure aigua; Jesús li digué: Dóna'm de beure.
8 (Perquè els seus deixebles se'n van anar a la ciutat a comprar carn.)
9 Llavors la dona de Samaria li va dir: Com és que tu, que ets jueu, em demanes beure a mi, que sóc una dona de Samaria? perquè els jueus no tenen cap tracte amb els samaritans.
10 Jesús respongué i li digué: Si coneguessis el do de Déu i qui és qui et diu: Dona'm de beure; tu li hauries demanat, i t'hauria donat aigua viva.
11 La dona li digué: Senyor, no tens res per treure, i el pou és profund; d'on treus, doncs, aquesta aigua viva?
12 Ets tu més gran que el nostre pare Jacob, que ens va donar el pou i n'ha begut ell, els seus fills i el seu bestiar?
13 Jesús respongué i li digué: Qui begui d'aquesta aigua tornarà a tenir set.
14 Però qui begui de l'aigua que jo li donaré mai no tindrà set; però l'aigua que li donaré serà en ell un pou d'aigua que brollarà a la vida eterna.
15 La dona li diu: Senyor, dóna'm aquesta aigua perquè no tingui set, ni vingui aquí a treure'n.
16 Jesús li digué: Vés, truca el teu marit i vine aquí.
17 La dona va respondre i va dir: No tinc marit. Jesús li digué: Bé has dit: No tinc marit.
18 Perquè has tingut cinc marits; i el que ara tens no és el teu marit: en això has dit veritat.
19 La dona li digué: Senyor, veig que ets un profeta.
20 Els nostres pares van adorar en aquesta muntanya; i dieu que a Jerusalem és el lloc on els homes han d'adorar.
21 Jesús li digué: Dona, creieu-me, arriba l'hora que ni en aquesta muntanya, ni encara a Jerusalem, adorareu el Pare.
22 Vosaltres adoreu, no sabeu què; nosaltres sabem el que adorem, perquè la salvació és dels jueus.
23 Però ve l'hora, i ara és, que els veritables adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat, perquè el Pare busca tals que l'adorin.
24 Déu és un Esperit, i els qui l'adoren han d'adorar-lo en esperit i en veritat.
25 La dona li digué: Sé que ve el Messies, que s'anomena Crist; quan vingui, ens dirà totes les coses.
26 Jesús li digué: Ell sóc jo que et parlo.
27 I sobre això van venir els seus deixebles i es van meravellar que parlés amb la dona; però ningú va dir: Què busques? o: Per què parles amb ella?
28 Aleshores la dona va deixar la seva olla i va anar a la ciutat i va dir als homes:
29 Vine, mira un home que m'ha dit tot el que he fet mai: no és aquest el Crist?
30 Llavors van sortir de la ciutat i van arribar a ell.
31 Mentrestant, els seus deixebles el pregaven dient: Mestre, menja.
32 Però ell els va dir: Tinc carn per menjar que no coneixeu.
33 Per això els deixebles es deien els uns als altres: ¿Algú li ha portat per menjar?
34 Jesús els digué: El meu menjar és fer la voluntat del qui m'ha enviat i acabar la seva obra.
35 No dieu: Encara queden quatre mesos, i després vindrà la collita? Heus aquí, us dic: Alceu els ulls i mireu els camps; perquè ja són blanques per collir.
36 I el qui sega rep un sou i recull fruit per a la vida eterna, perquè tant el qui sembra com el qui sega s'alegren junts.
37 I aquí és vertadera aquesta dita: Un sembra i un altre sega.
38 Jo us he enviat a segar allò que no heu treballat; altres homes han treballat, i vosaltres heu entrat en els seus treballs.
39 I molts dels samaritans d'aquella ciutat van creure en ell per la paraula de la dona, que va donar testimoni: M'ha explicat tot el que he fet.
40 Llavors, quan els samaritans van arribar a ell, li van suplicar que es quedés amb ells; i es va quedar allà dos dies.
41 I molts més van creure per la seva pròpia paraula;
42 I va dir a la dona: Ara creiem, no per la vostra paraula, perquè nosaltres mateixos l'hem escoltat i sabem que aquest és realment el Crist, el Salvador del món.
43 Al cap de dos dies va marxar d'allà i se'n va anar a Galilea.
44 Perquè Jesús mateix va donar testimoni que un profeta no té honor al seu país.
45 Llavors, quan va arribar a Galilea, els galileus el van rebre, havent vist tot el que feia a Jerusalem durant la festa, perquè també ells anaven a la festa.
46 Així que Jesús va tornar a Canà de Galilea, on va fer vi l'aigua. I hi havia un noble, el fill del qual estava malalt a Cafarnaüm.
47 Quan va saber que Jesús havia sortit de Judea a Galilea, va anar a ell i li va demanar que baixés i guarís el seu fill, perquè estava a punt de morir.
48 Llavors Jesús li digué: Si no veieu senyals i prodigis, no creureu.
49 El senyor noble li diu: Senyor, baixa abans que el meu fill mor.
50 Jesús li digué: Vés-te'n; el teu fill viu. I l'home va creure la paraula que Jesús li havia dit, i se'n va anar.
51 I mentre baixava, els seus servents se li van trobar i li van dir: El teu fill viu.
52 Aleshores els va preguntar l'hora en què va començar a corregir-se. I li digueren: Ahir a l'hora setena el va deixar la febre.
53 El pare, doncs, va saber que era a la mateixa hora en què Jesús li va dir: El teu fill viu; i ell mateix va creure i tota la seva casa.

54 Aquest és de nou el segon miracle que va fer Jesús quan va sortir de Judea a Galilea.

CAPÍTOL 5

1 Després d'això hi va haver una festa dels jueus; i Jesús va pujar a Jerusalem.
2 Ara a Jerusalem, al costat del mercat de les ovelles, hi ha un estany, que en hebreu s'anomena Betesda, que té cinc porxos.
3 En aquests hi havia una gran multitud de gent impotent, cecs, aturats, marcits, esperant el moviment de l'aigua.
4 Perquè un àngel baixava a una època determinada a l'estany i torbava l'aigua: qui, aleshores, el primer que hi entrava després de l'agitació de l'aigua, era guarit de qualsevol malaltia que tingués.
5 Allà hi havia un home que tenia una malaltia de trenta-vuit anys.
6 Quan Jesús el va veure mentir i va saber que feia molt de temps que estava en aquell cas, li digué: Vols ser guarit?
7 L'home impotent li respongué: Senyor, no tinc ningú, quan l'aigua s'agita, que em posi a la piscina; però mentre vinc, un altre baixa davant meu.
8 Jesús li digué: Aixeca't, agafa el teu llit i camina.
9 I de seguida l'home va ser guarit, va agafar el seu llit i va caminar, i aquell mateix dia era dissabte.
10 Els jueus, doncs, digueren al que havia estat guarit: És dissabte; no ets permès portar el teu llit.
11 Ell els respongué: El qui em va guarir, em va dir: Agafa el teu llit i camina.
12 Llavors li van preguntar: Quin és l'home que et va dir: Agafa el teu llit i camina?
13 I el que va ser guarit no sabia qui era, perquè Jesús s'havia traslladat a ell mateix quan hi havia una multitud en aquell lloc.
14 Després Jesús el va trobar al temple i li va dir: " Mira, estàs guarit; no pequis més, perquè no et vingui una cosa pitjor".
15 L'home se'n va anar i va dir als jueus que era Jesús qui l'havia guarit.
16 Per això, els jueus van perseguir Jesús i van intentar matar-lo, perquè havia fet aquestes coses en dissabte.
17 Però Jesús els respongué: El meu Pare treballa fins ara, i jo treballo.
18 Per tant, els jueus cercaven més de matar-lo, perquè no només havia incomplert el dissabte, sinó que també deia que Déu era el seu Pare, fent-se igual a Déu.
19 Llavors Jesús respongué i els digué: En veritat, en veritat us dic que el Fill no pot fer res per si mateix, sinó allò que veu fer el Pare;
20 Perquè el Pare estima el Fill i li mostra totes les coses que ell mateix fa; i ell li mostrarà obres més grans que aquestes, perquè us sorpreneu.
21 Perquè com el Pare ressuscita els morts i els dóna vida; així mateix el Fill dóna vida a qui vol.
22 Perquè el Pare no jutja ningú, sinó que ha encarregat tot el judici al Fill:
23 Que tots els homes honren el Fill, com honren el Pare. Qui no honra el Fill no honra el Pare que l'ha enviat.
24 En veritat, en veritat us dic: Qui escolta la meva paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no arribarà a condemnar; però ha passat de la mort a la vida.
25 En veritat, en veritat us dic: ve l'hora, i ara és, que els morts escoltaran la veu del Fill de Déu, i els qui ho escoltin viuran.
26 Perquè com el Pare té vida en si mateix; així ha donat al Fill que tingui vida en si mateix;
27 I també li ha donat autoritat per fer judici, perquè és Fill de l'home.
28 No et sorprenguis d'això: perquè ve l'hora en què tots els que són als sepulcres escoltaran la seva veu,
29 I sortirà; els qui han fet el bé, fins a la resurrecció de vida; i els qui han fet el mal, fins a la resurrecció de la condemna.
30 No puc fer res per mi mateix; tal com escolto, jutjo; i el meu judici és just; perquè no busco la meva pròpia voluntat, sinó la voluntat del Pare que m'ha enviat.
31 Si porto testimoni de mi mateix, el meu testimoni no és cert.
32 N'hi ha un altre que dóna testimoni de mi; i sé que el testimoni que ell dona de mi és veritable.
33 Vau enviar a Joan, i ell va donar testimoni de la veritat.
34 Però jo no rebo testimoni d'home, sinó que dic aquestes coses perquè pugueu ser salvats.
35 Ell era una llum ardent i resplendent, i vosaltres estaveu disposats a alegrar-vos durant un temps de la seva llum.
36 Però jo tinc un testimoni més gran que el de Joan: perquè les obres que el Pare m'ha donat per acabar, les mateixes obres que jo faig, donen testimoni de mi que el Pare m'ha enviat.
37 I el mateix Pare, que m'ha enviat, ha donat testimoni de mi. No heu sentit la seva veu en cap moment, ni heu vist la seva forma.
38 I no teniu la seva paraula que roman en vosaltres: no creieu a qui ell ha enviat.
39 Busca les Escriptures; perquè en ells penseu que teniu vida eterna, i ells són els que donen testimoni de mi.
40 I no vindreu a mi, perquè tingueu vida.
41 No rebo honor dels homes.
42 Però jo us sé que no teniu l'amor de Déu en vosaltres.
43 Jo he vingut en nom del meu Pare, i no em rebeu; si un altre ve en nom propi, el rebreu.
44 Com podeu creure vosaltres, que rebeu l'honor els uns dels altres, i no cerqueu l'honor que ve només de Déu?
45 No us penseu que us acusaré davant el Pare: n'hi ha un que us acusa, Moisès, en qui confieu.
46 Perquè si haguéssiu cregut Moisès, m'haurieu cregut, perquè ell va escriure de mi.
47 Però si no creieu els seus escrits, com creureu les meves paraules?

CAPÍTOL 6

1 Després d'això, Jesús va travessar el mar de Galilea, que és el mar de Tiberíades.
2 I una gran multitud el seguia, perquè veien els seus miracles que feia amb els malalts.
3 I Jesús va pujar a una muntanya, i allí es va asseure amb els seus deixebles.
4 I la Pasqua, festa dels jueus, era a prop.
5 Quan Jesús, doncs, va alçar els ulls i va veure que una gran gent venia a ell, va dir a Felip: D'on comprarem pa perquè mengin aquests?

6 I això va dir per provar-lo, perquè ell mateix sabia què faria.
7 Felip li respongué: Dos-cents denats de pa no els n'hi ha prou, perquè cadascú en prengui una mica.
8 Un dels seus deixebles, Andreu, germà de Simó Pere, li digué:
9 Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixets, però què són entre tants?
10 I Jesús va dir: Feu seure els homes. Ara hi havia molta herba al lloc. Així que els homes es van asseure, uns cinc mil.
11 I Jesús va agafar els pans; i després d'haver donat gràcies, va repartir entre els deixebles, i els deixebles als qui estaven asseguts; i així mateix dels peixos tant com ho farien.
12 Quan es van omplir, va dir als seus deixebles: Recolliu els fragments que queden, perquè no es perdi res.
13 Per tant, els van reunir i van omplir dotze cistelles amb els fragments dels cinc pans d'ordi, que van quedar per sobre dels qui havien menjat.
14 Llavors aquells homes, quan van veure el miracle que va fer Jesús, van dir: Aquest és veritat el profeta que havia de venir al món.
15 Quan Jesús, doncs, va adonar-se que venien a agafar-lo per la força per fer-lo rei, va tornar ell mateix a una muntanya.
16 I quan ja va arribar la tarda, els seus deixebles van baixar al mar,
17 I va entrar en un vaixell i va travessar el mar cap a Cafarnaüm. I ja era fosc, i Jesús no havia vingut a ells.
18 I el mar es va aixecar a causa d'un gran vent que bufava.
19 Llavors, quan van haver de remar uns vint-i-cinc o trenta estades, van veure Jesús caminant sobre el mar i apropant-se al vaixell, i van tenir por.
20 Però ell els digué: Sóc jo; no tinguis por.
21 Llavors el van rebre de bon grat a la barca, i de seguida la nau va arribar a terra on anaven.
22 L'endemà, quan la gent que estava a l'altra banda del mar va veure que no hi havia cap altra barca allà, excepte aquella on havien entrat els seus deixebles, i que Jesús no hi va anar amb els seus deixebles, sinó que el seu els deixebles se'n van anar sols;
23 (No obstant això, unes altres barques de Tiberíades van arribar a prop del lloc on menjaven pa, després que el Senyor havia donat gràcies:)
24 Per tant, quan la gent va veure que Jesús ni els seus deixebles no hi era, també van agafar un vaixell i van anar a Cafarnaüm a buscar Jesús.
25 I quan el van trobar a l'altra banda del mar, li van dir: Rabí, quan has vingut aquí?
26 Jesús els respongué i digué: En veritat, en veritat us dic: Em cerqueu, no perquè hagueu vist els miracles, sinó perquè heu menjat dels pans i heu estat saciats.
27 No treballeu per la carn que es perd, sinó per la menjar que perdura fins a la vida eterna, que us donarà el Fill de l'home, perquè Déu el Pare l'ha segellat.
28 Llavors li van dir: Què farem per fer les obres de Déu?
29 Jesús respongué i els digué: Aquesta és l'obra de Déu: que cregueu en aquell que ell ha enviat.
30 Ells li digueren, doncs, quin senyal fas, doncs, perquè veiem i et creguem? què treballes?
31 Els nostres pares van menjar mannà al desert; com està escrit: Els va donar a menjar pa del cel.
32 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: Moisès no us va donar aquest pa del cel; però el meu Pare us dóna el veritable pa del cel.
33 Perquè el pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida al món.
34 Llavors li van dir: Senyor, dóna-nos sempre aquest pa.
35 I Jesús els digué: Jo sóc el pa de vida; el qui ve a mi no passarà mai fam; i qui creu en mi mai tindrà set.
36 Però jo us vaig dir que vosaltres també m'heu vist i no creieu.
37 Tot el que el Pare em dóna vindrà a mi; i el que ve a mi, no ho expulsaré de cap manera.
38 Perquè he baixat del cel no per fer la meva pròpia voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.
39 I aquesta és la voluntat del Pare que m'ha enviat: que de tot el que m'ha donat no perdi res, sinó que el ressuscita l'últim dia.
40 I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tothom qui veu el Fill i creu en ell, tingui vida eterna; i jo el ressuscitaré en l'últim dia.
41 Llavors els jueus van murmurar contra ell, perquè deia: Jo sóc el pa que ha baixat del cel.
42 I van dir: No és aquest Jesús, el fill de Josep, del pare i de la mare del qual coneixem? Com és, doncs, que diu: He baixat del cel?
43 Jesús, doncs, respongué i els digué: No murmureu entre vosaltres.
44 Ningú no pot venir a mi, si no l'atrau el Pare que m'ha enviat, i jo el ressuscitaré a l'últim dia.
45 Està escrit als profetes: I tots seran ensenyats per Déu. Per tant, tot home que ha sentit i ha après del Pare, ve a mi.
46 No és que ningú hagi vist el Pare, sinó el que és de Déu, sinó que ha vist el Pare.
47 En veritat, en veritat us dic: Qui creu en mi té vida eterna.
48 Jo sóc el pa de vida.
49 Els vostres pares van menjar mannà al desert i han mort.
50 Aquest és el pa que baixa del cel, perquè un home en mengi i no mori.
51 Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel: si algú menja d'aquest pa, viurà per sempre; i el pa que jo donaré és la meva carn, que donaré per la vida del món.
52 Els jueus, doncs, es barallaven entre ells, dient: Com pot aquest home donar-nos la seva carn per menjar?
53 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no tindreu vida en vosaltres.
54 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna; i el ressuscitaré l'últim dia.
55 Perquè la meva carn és realment carn, i la meva sang és realment beguda.
56 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, habita en mi, i jo en ell.
57 Com el Pare viu m'ha enviat, i jo visc pel Pare, així també el qui em menja, viurà de mi.
58 Aquest és el pa que va baixar del cel: no com els vostres pares van menjar el mannà i han mort: el qui menja d'aquest pa viurà per sempre.
59 Va dir aquestes coses a la sinagoga, mentre ensenyava a Cafarnaüm.

60 Per tant, molts dels seus deixebles, quan ho van sentir, van dir: És una paraula dura; qui ho pot escoltar?
61 Quan Jesús va saber en si mateix que els seus deixebles ho murmuraven, els va dir: Això us ofen?
62 I si veieu el Fill de l'home pujar on era abans?
63 És l'esperit que vivifica; la carn no serveix de res: les paraules que us dic, són esperit i són vida.
64 Però hi ha alguns de vosaltres que no creuen. Perquè Jesús sabia des del principi qui eren els que no creien i qui l'havia de trair.
65 I ell va dir: Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ha estat donat del meu Pare.
66 Des d'aleshores, molts dels seus deixebles van tornar enrere i ja no van caminar més amb ell.
67 Llavors Jesús digué als dotze: --Veu també anar-vos-en?
68 Llavors Simó Pere li respongué: Senyor, a qui anirem? tu tens les paraules de vida eterna.
69 I creiem i estem segurs que tu ets aquell Crist, el Fill del Déu viu.
70 Jesús els respongué: No us he escollit jo, dotze, i un de vosaltres és un dimoni?
71 Va parlar de Judes Iscariote, fill de Simó, perquè era ell qui l'havia de trair, que era un dels dotze.

CAPÍTOL 7

1 Després d'això, Jesús va caminar per Galilea, perquè no volia caminar amb els jueus, perquè els jueus volien matar-lo.
2 La festa dels tabernacles dels jueus era a prop.
3 Els seus germans li digueren: «Vés d'aquí i vés a Judea, perquè també els teus deixebles vegin les obres que fas.
4 Perquè no hi ha ningú que faci res en secret, i ell mateix busca ser conegut públicament. Si fas aquestes coses, mostra't al món.
5 Perquè els seus germans tampoc no creien en ell.
6 Llavors Jesús els digué: El meu temps encara no ha arribat, però el vostre temps està sempre a punt.
7 El món no us pot odiar; però a mi m'odia, perquè en testifico, que les seves obres són dolentes.
8 Pugeu a aquesta festa: encara no pujo a aquesta festa; perquè el meu temps encara no ha arribat.
9 Quan els va dir aquestes paraules, es va quedar encara a Galilea.
10 Però quan els seus germans van pujar, ell també va pujar a la festa, no obertament, sinó com en secret.
11 Llavors els jueus el van cercar a la festa i li van dir: On és?
12 I hi va haver molta murmuració entre la gent sobre ell, perquè alguns deien: És un home bo; altres van dir: No; però ell enganya el poble.
13 Però ningú va parlar d'ell obertament per por dels jueus.
14 Enmig de la festa, Jesús va pujar al temple i ensenyava.
15 I els jueus es van meravellar, dient: Com sap aquest home les lletres, sense haver après mai?
16 Jesús els respongué i digué: La meva doctrina no és meva, sinó del qui m'ha enviat.
17 Si algú vol fer la seva voluntat, sabrà de la doctrina, si és de Déu o si parlo de mi mateix.
18 Qui parla per si mateix busca la seva pròpia glòria;
19 ¿No us va donar Moisès la Llei i, tanmateix, cap de vosaltres la guarda? Per què vas a matar-me?
20 La gent va respondre i va dir: "Tu tens un dimoni; qui vol matar-te?
21 Jesús respongué i els digué: He fet una obra, i tots esteu meravellats.
22 Per tant, Moisès us va donar la circumcisió; (no perquè sigui de Moisès, sinó dels pares;) i el dissabte circumcidau un home.
23 Si un home rep la circumcisió en dissabte, perquè la llei de Moisès no sigui transgressada; Esteu enfadats amb mi, perquè he fet un home sencer el dissabte?
24 No jutgeu segons l'aparença, sinó jutgeu amb justícia.
25 Llavors alguns de Jerusalem van dir: No és aquest el que volen matar?
26 Però vet aquí que parla amb valentia, i no li diuen res. Saben realment els governants que aquest és el mateix Crist?
27 Però sabem d'on és aquest home, però quan Crist vindrà, ningú sap d'on és.
28 Llavors Jesús va cridar al temple mentre ensenyava, dient: Tots dos em coneixeu i sabeu d'on sóc;
29 Però jo el conec, perquè jo sóc d'ell, i ell m'ha enviat.
30 Llavors van intentar agafar-lo, però ningú no li va imposar les mans, perquè encara no havia arribat la seva hora.
31 I molts del poble van creure en ell i van dir: Quan vingui Crist, farà més miracles que els que aquest home ha fet?
32 Els fariseus van sentir que el poble murmurava aquestes coses sobre ell; i els fariseus i els grans sacerdots enviaren oficials perquè el prenguessin.
33 Llavors Jesús els digué: Encara estic amb vosaltres per una estona, i aleshores me'n vaig a qui m'ha enviat.
34 Em cercareu i no em trobareu; i on sóc, no podreu venir-hi.
35 Llavors els jueus es van dir entre ells: On anirà perquè no el trobarem? Anirà a trobar els dispersos entre els gentils i ensenyarà als gentils?
36 Quina és la manera de dir això que va dir: Em buscareu i no em trobareu; i on sóc, no hi podeu venir?
37 L'últim dia, aquell gran dia de la festa, Jesús es va aixecar i va cridar, dient: Si algú té set, que vingui a mi i begui.
38 Qui creu en mi, com diu l'Escriptura, del seu ventre brollaran rius d'aigua viva.
39 (Però això va dir de l'Esperit que haurien de rebre els qui creuen en ell, perquè l'Esperit Sant encara no havia estat donat, perquè Jesús encara no havia estat glorificat.)
40 Per tant, molts de la gent, quan van sentir aquesta paraula, van dir: En veritat, aquest és el profeta.
41 Altres deien: Aquest és el Crist. Però alguns deien: "Crist vindrà de Galilea?
42 No diu l'Escriptura: Que Crist ve de la descendència de David i de la ciutat de Betlem, on era David?
43 Així doncs, a causa d'ell hi va haver una divisió entre el poble.
44 I alguns d'ells l'haurien pres; però ningú no li va imposar les mans.
45 Llavors van venir els oficials als grans sacerdots i als fariseus; i els digueren: Per què no l'heu portat?
46 Els oficials van respondre: Mai ningú va parlar com aquest.

47 Llavors els fariseus els respongueren: --Esteu també enganyats?
48 Algú dels governants o dels fariseus ha cregut en ell?
49 Però aquest poble que no coneix la llei és maleït.
50 Nicodem els digué: (el que va venir a Jesús de nit, que era un d'ells)
51 La nostra llei jutja algú abans que l'escolti i sàpiga què fa?
52 Ells respongueren i li digueren: Tu també ets de Galilea? Busca i mira, perquè de Galilea no sorgeix cap profeta.
53 I cadascú se'n va anar a casa seva.

CAPÍTOL 8

1 Jesús va anar a la muntanya de les Oliveres.
2 I de bon matí va tornar al temple, i tot el poble va venir a ell; i es va asseure i els va ensenyar.
3 I els escribas i els fariseus li van portar una dona presa en adulteri; i quan la van posar al mig,
4 Ells li diuen: Mestre, aquesta dona va ser presa en adulteri, en el mateix acte.
5 Ara Moisès ens va ordenar a la Llei que els apedreguessin, però tu què dius?
6 Això deien, temptant-lo, perquè l'haguessin d'acusar. Però Jesús es va ajupir i amb el dit va escriure a terra, com si no els escoltés.
7 Llavors, quan continuaven preguntant-li, ell es va aixecar i els digué: El qui entre vosaltres no pecat, que primer li tiri una pedra.
8 I de nou es va ajupir i va escriure a terra.
9 I els qui ho van sentir, convençuts per la seva pròpia consciència, van sortir un a un, començant pels més grans, fins als últims; i Jesús es va quedar sol, i la dona estava enmig.
10 Quan Jesús es va aixecar i no va veure més que la dona, li va dir: Dona, on són els teus acusadors? no t'ha condemnat ningú?
11 Ella va dir: Ningú, Senyor. I Jesús li digué: Jo tampoc et condemno; vés i no pequis més.
12 Aleshores Jesús els va tornar a parlar, dient: Jo sóc la llum del món; el qui em segueix no caminarà en les tenebres, sinó que tindrà la llum de la vida.
13 Els fariseus, doncs, li digueren: --Tu testimonis de tu mateix; el teu registre no és cert.
14 Jesús respongué i els digué: Encara que doni testimoni de mi mateix, el meu testimoni és cert, perquè sé d'on he vingut i cap a on vaig; però no podeu dir d'on vinc ni cap a on vaig.
15 Vosaltres jutgeu segons la carn; No jutjo cap home.
16 Però si jutjo, el meu judici és veritable, perquè no estic sol, sinó jo i el Pare que m'ha enviat.
17 També està escrit a la teva llei que el testimoni de dos homes és veritable.
18 Jo sóc un testimoni de mi mateix, i el Pare que m'ha enviat en dóna testimoni.
19 Llavors li van dir: On és el teu Pare? Jesús va respondre: " No em coneixeu ni a mi ni al meu Pare; si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare".
20 Aquestes paraules va dir Jesús al tresor, mentre ensenyava al temple; i ningú no li va imposar les mans; perquè encara no havia arribat la seva hora.
21 Llavors Jesús els va tornar a dir: Vaig pel meu camí, i em buscareu i morireu en els vostres pecats; on jo vaig, no podeu venir.
22 Llavors els jueus digueren: Es matarà? perquè diu: On jo vaig, vosaltres no podeu venir.
23 I els digué: --Vosaltres sou de baix; Jo sóc de dalt: vosaltres sou d'aquest món; No sóc d'aquest món.
24 Per tant, us vaig dir que morireu en els vostres pecats, perquè si no creieu que jo sóc, morireu en els vostres pecats.
25 Llavors li van dir: Qui ets? I Jesús els digué: El mateix que us vaig dir des del principi.
26 Tinc moltes coses a dir i a jutjar de vosaltres; però el qui m'ha enviat és veritable; i dic al món les coses que he sentit d'ell.
27 No entenien que els parlava del Pare.
28 Llavors Jesús els digué: Quan hàgiu aixecat el Fill de l'home, aleshores sabreu que jo sóc ell i que no faig res per mi mateix; però tal com el meu Pare m'ha ensenyat, dic aquestes coses.
29 I el qui m'ha enviat és amb mi; el Pare no m'ha deixat sol; perquè sempre faig allò que li plau.
30 Mentre deia aquestes paraules, molts van creure en ell.
31 Llavors Jesús digué als jueus que creien en ell: Si continueu en la meva paraula, sou veritablement deixebles meus;
32 I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures.
33 Ells li respongueren: Som la descendència d'Abraham, i mai vam ser esclaus de ningú; com dius: Seràs lliure?
34 Jesús els respongué: En veritat, en veritat us dic: Qui comet pecat és servent del pecat.
35 I el servent no es queda a la casa per sempre, sinó que el Fill roman sempre.
36 Per tant, si el Fill us fa lliures, sereu realment lliures.
37 Sé que sou descendència d'Abraham; però vosaltres busqueu matar-me, perquè la meva paraula no té cabuda en vosaltres.
38 Jo parlo el que he vist amb el meu Pare, i vosaltres feu el que heu vist amb el vostre pare.
39 Ells van respondre i li van dir: Abraham és el nostre pare. Jesús els digué: Si fossis fills d'Abraham, faríeu les obres d'Abraham.
40 Però ara busqueu matar-me, un home que us ha dit la veritat que he sentit de Déu: això no va fer Abraham.
41 Vosaltres feu les obres del vostre pare. Llavors li van dir: No hem nascut de fornicació; tenim un sol Pare, fins i tot Déu.
42 Jesús els digué: Si Déu fos el vostre Pare, m'estimaries, perquè de Déu he sortit i he vingut; ni jo vaig venir per mi mateix, sinó que ell m'ha enviat.
43 Per què no enteneu el meu discurs? fins i tot perquè no podeu escoltar la meva paraula.
44 Vosaltres sou del vostre pare, el dimoni, i complireu els desitjos del vostre pare. Va ser un assassí des del principi, i no va romandre en la veritat, perquè no hi ha veritat en ell. Quan diu una mentida, parla de la seva pròpia, perquè és un mentider i el pare d'aquesta.
45 I perquè us dic la veritat, no em creieu.
46 Qui de vosaltres em convenç del pecat? I si dic la veritat, per què no em creus?
47 El qui és de Déu escolta les paraules de Déu; per tant, no les escolteu, perquè no sou de Déu.

48 Llavors els jueus van respondre i li van dir: No diem bé que ets samarità i tens un dimoni?
49 Jesús respongué: No tinc dimoni; però jo honro el meu Pare, i vosaltres em deshonreu.
50 I no busco la meva pròpia glòria: n'hi ha qui busca i jutja.
51 En veritat, en veritat us dic: Si algú guarda la meva paraula, no veurà mai la mort.
52 Llavors els jueus li van dir: Ara sabem que tens un dimoni. Abraham ha mort, i els profetes; i tu dius: Si algú guarda la meva paraula, mai no tastarà la mort.
53 Ets tu més gran que el nostre pare Abraham, que ha mort? i els profetes han mort: a qui et fas?
54 Jesús va respondre: Si m'honro a mi mateix, el meu honor no és res: és el meu Pare qui m'honora; del qual dieu que és el vostre Déu:
55 Però no l'heu conegut; però jo el conec; i si digués que no el conec, seré un mentider com vosaltres; però el conec i guardo la seva paraula.
56 El teu pare Abraham es va alegrar de veure el meu dia, i ho va veure i es va alegrar.
57 Llavors els jueus li van dir: Encara no tens cinquanta anys, i has vist Abraham?
58 Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: Abans que Abraham fos, jo sóc.
59 Llavors van agafar pedres per llançar-li contra ell, però Jesús es va amagar i va sortir del temple, passant pel mig d'ells, i així va passar.

CAPÍTOL 9

1 I quan Jesús passava, va veure un home cec des del seu naixement.
2 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Mestre, qui va pecar, aquest o els seus pares, perquè hagués nascut cec?
3 Jesús va respondre: Ni aquest ha pecat, ni els seus pares, sinó perquè les obres de Déu es manifestin en ell.
4 He de fer les obres del qui m'ha enviat, mentre és de dia: arriba la nit, quan ningú no pot treballar.
5 Mentre estic al món, sóc la llum del món.
6 Després d'haver dit això, va escopir a terra, va fer fang amb la saliva, i va ungir amb fang els ulls del cec,
7 I li digué: Vés a rentar-te a la piscina de Siloé (que és per interpretació, Enviat). Ell doncs va marxar, es va rentar i va venir veient.
8 Els veïns, doncs, i els que abans l'havien vist que era cec, deien: ¿No és aquest el que s'asseia a suplicar?
9 Uns deien: Aquest és ell; altres deien: És com ell; però ell deia: Ell sóc jo.
10 Per això li van dir: Com se t'han obert els ulls?
11 Ell respongué i digué: Un home que es diu Jesús va fer fang, em va ungir els ulls i em va dir: Vés a la piscina de Siloé i renta't;
12 Llavors li van dir: On és? Va dir, no ho sé.
13 Van portar als fariseus el que abans era cec.
14 I era un dia de dissabte quan Jesús va fer el fang i li va obrir els ulls.
15 Llavors els fariseus també li van preguntar de nou com havia rebut la vista. Ell els va dir: Em va posar fang als ulls, em vaig rentar i em veig.
16 Per això alguns fariseus deien: Aquest home no és de Déu, perquè no guarda el dissabte. Altres deien: Com pot un home que és un pecador fer aquests miracles? I hi havia una divisió entre ells.
17 Torn a dir al cec: Què dius d'ell que t'ha obert els ulls? Ell va dir: És un profeta.
18 Però els jueus no van creure en ell, que havia estat cec i va rebre la vista, fins que van cridar els pares d'aquell que havia rebut la vista.
19 I els van preguntar, dient: És aquest el vostre fill, que dieu que va néixer cec? com veu ara?
20 Els seus pares els respongueren i digueren: Sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec.
21 Però per quins mitjans veu ara, no ho sabem; o qui li ha obert els ulls, no ho sabem: és major d'edat; pregunta-li: ell parlarà per si mateix.
22 Aquestes paraules van dir els seus pares, perquè tenien por dels jueus, perquè els jueus ja havien acordat que si algú confessava que era el Crist, fos expulsat de la sinagoga.
23 Per això els seus pares van dir: És major d'edat; pregunta-li.
24 Llavors van tornar a cridar l'home que era cec i li van dir: Lloa Déu: sabem que aquest home és un pecador.
25 Ell respongué i digué: Si és un pecador o no, no ho sé; una cosa sé, que mentre era cec, ara ho veig.
26 Llavors li van tornar a dir: Què t'ha fet? com va obrir els teus ulls?
27 Ell els respongué: Ja us ho he dit, i no heu sentit: per què ho tornareu a sentir? Sereu també els seus deixebles?
28 Llavors el van insultar i li van dir: "Tu ets el seu deixeble; però nosaltres som deixebles de Moisès.
29 Sabem que Déu va parlar a Moisès; pel que fa a aquest, no sabem d'on és.
30 L'home respongué i els digué: Per què és una cosa meravellosa, que no sabeu d'on és, però m'ha obert els ulls.
31 Ara sabem que Déu no escolta els pecadors; però si algú és adorador de Déu i fa la seva voluntat, l'escolta.
32 Des dels inicis del món no es va sentir que ningú obrí els ulls a un cec de naixement.
33 Si aquest home no fos de Déu, no podria fer res.
34 Ells respongueren i li digueren: Tu vas néixer en pecats, i ens ensenyes? I el van expulsar.
35 Jesús va sentir que l'havien expulsat; i quan el va trobar, li va dir: Creus en el Fill de Déu?
36 Ell respongué i digué: Qui és, Senyor, perquè cregui en ell?
37 I Jesús li digué: L'has vist, i és ell qui parla amb tu.
38 I digué: Senyor, crec. I el va adorar.
39 I Jesús va dir: Per al judici he vingut a aquest món, perquè els qui no veuen vegin; i perquè els qui veuen es facin cecs.
40 I alguns dels fariseus que anaven amb ell van sentir aquestes paraules i li van dir: També som cecs?
41 Jesús els digué: Si sou cecs, no tindrieu pecat; però ara dieu: Ja veiem; per tant, el teu pecat roman.

CAPÍTOL 10

1 En veritat, en veritat us dic: Qui no entra per la porta al ramat, sinó que puja per un altre camí, aquest és un lladre i un lladre.
2 Però el qui entra per la porta és el pastor de les ovelles.

3 A ell li obre el porter; i les ovelles escolten la seva veu; i ell anomena les seves ovelles pel seu nom i les treu.
4 I quan treu les seves pròpies ovelles, va davant d'elles, i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu.
5 I no seguiran un estranger, sinó que fugiran d'ell, perquè no coneixen la veu dels estrangers.
6 Jesús els va dir aquesta paràbola, però no entenien quines coses eren les que els deia.
7 Llavors Jesús els va tornar a dir: En veritat, en veritat us dic que jo sóc la porta de les ovelles.
8 Tots els que han vingut abans de mi són lladres i lladres, però les ovelles no els van escoltar.
9 Jo sóc la porta: si algú entra per mi, se salvarà, entrarà i sortirà, i trobarà pastura.
10 El lladre no ve, sinó per robar, matar i destruir: jo he vingut perquè tinguin vida i la tinguin més abundantment.
11 Jo sóc el bon pastor: el bon pastor dóna la vida per les ovelles.
12 Però el que és mercenari, i no el pastor, del qual no són pròpies les ovelles, veu venir el llop, deixa les ovelles i fuig; i el llop les agafa i dispersa les ovelles.
13 El mercenari fuig, perquè és mercenari, i no es preocupa de les ovelles.
14 Jo sóc el bon pastor, conec les meves ovelles i sóc conegut de les meves.
15 Com el Pare em coneix, així també jo conec el Pare; i dono la meva vida per les ovelles.
16 I tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat; també les he de portar, i escoltaran la meva veu; i hi haurà un sol ramat i un sol pastor.
17 Per tant, el meu Pare m'estima, perquè dono la meva vida per recuperar-la.
18 Ningú no me la pren, sinó que jo mateix la poso. Tinc poder per deixar-ho, i tinc poder per tornar-lo a prendre. Aquest manament he rebut del meu Pare.
19 Per tant, hi va haver una altra divisió entre els jueus per aquestes paraules.
20 I molts d'ells deien: Té un dimoni i és boig; per què l'escoltes?
21 Altres deien: Aquestes no són paraules d'un qui té un dimoni. Pot un diable obrir els ulls dels cecs?
22 I era a Jerusalem la festa de la dedicació, i era hivern.
23 I Jesús caminava al temple, al porxo de Salomó.
24 Llavors els jueus es van acostar al seu voltant i li van dir: Fins quan ens faràs dubtar? Si tu ets el Crist, digues-nos-ho clarament.
25 Jesús els respongué: Us ho he dit, i no heu cregut: les obres que faig en nom del meu Pare donen testimoni de mi.
26 Però vosaltres no creieu, perquè no sou de les meves ovelles, com us he dit.
27 Les meves ovelles escolten la meva veu, les conec, i em segueixen:
28 I els dono la vida eterna; i mai periran, ni ningú els arrencarà de la meva mà.
29 El meu Pare, que els va donar, és més gran que tots; i ningú no els pot arrencar de la mà del meu Pare.
30 Jo i el meu Pare som un.
31 Llavors els jueus van tornar a agafar pedres per apedrellar-lo.
32 Jesús els respongué: « Us he mostrat moltes bones obres del meu Pare; per quina d'aquestes obres em lapideu?
33 Els jueus li respongueren, dient: No et apedrem per una bona obra; sinó per blasfèmia; i perquè tu, essent home, et fas Déu.
34 Jesús els respongué: No està escrit a la vostra Llei: Jo vaig dir: Sou déus?
35 Si els va anomenar déus als quals va venir la paraula de Déu, i l'Escriptura no es pot trencar;
36 D'aquell a qui el Pare ha santificat i enviat al món digueu: Vos blasfemes; perquè vaig dir: Sóc el Fill de Déu?
37 Si no faig les obres del meu Pare, no em cregueu.
38 Però si ho faig, encara que no em cregueu, creieu les obres, perquè conegueu i cregueu que el Pare està en mi i jo en ell.
39 Per això van tornar a intentar agafar-lo, però ell els va escapar de la mà,
40 I se'n va tornar més enllà del Jordà al lloc on Joan va batejar primer; i allí es va quedar.
41 I molts anaven a ell i deien: Joan no va fer cap miracle, però tot el que Joan va dir d'aquest home era veritat.
42 I molts van creure en ell allí.

CAPÍTOL 11

1 Un home que es deia Llàtzer estava malalt, de Betània, la ciutat de Maria i la seva germana Marta.
2 (Va ser aquella Maria la que va ungir el Senyor amb perfum i li va eixugar els peus amb els cabells, el germà de la qual Llàtzer estava malalt.)
3 Per això les seves germanes li van enviar a dir: Senyor, vet aquí que el que estimes està malalt.
4 Quan Jesús va sentir això, va dir: Aquesta malaltia no és per a la mort, sinó per a la glòria de Déu, perquè el Fill de Déu sigui glorificat per ella.
5 Jesús estimava Marta, la seva germana i Llàtzer.
6 Quan va saber, doncs, que estava malalt, es va quedar dos dies encara al mateix lloc on era.
7 Després d'això, diu als seus deixebles: Tornem a Judea.
8 Els seus deixebles li diuen: Mestre, els jueus darrerament han volgut apedregar-te; i hi vas de nou?
9 Jesús va respondre: No hi ha dotze hores al dia? Si algú camina de dia, no ensopega, perquè veu la llum d'aquest món.
10 Però si un home camina de nit, ensopega, perquè no hi ha llum en ell.
11 Va dir aquestes coses, i després els digué: El nostre amic Llàtzer dorm; però jo me'n vaig per despertar-lo del son.
12 Llavors els seus deixebles van dir: Senyor, si dorm, li farà bé.
13 Però Jesús parlava de la seva mort, però ells pensaven que havia parlat de descansar en el son.
14 Llavors Jesús els digué clarament: Llàtzer ha mort.
15 I m'alegro pel vostre amor de no ser-hi, perquè cregueu; tanmateix anem a ell.
16 Llavors Tomàs, que es diu Dídim, va dir als seus companys: --Anem també nosaltres, perquè morim amb ell.
17 Llavors, quan Jesús va venir, es va trobar que ja quatre dies havia estat a la tomba.
18 Betania era a prop de Jerusalem, a uns quinze estadis de distància:
19 I molts dels jueus van venir a Marta i Maria per consolar-les pel que fa al seu germà.

20 Llavors Marta, quan va sentir que Jesús venia, va anar a trobar-lo, però Maria es va quedar asseguda a casa.
21 Aleshores Marta va dir a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort.
22 Però sé que fins i tot ara, tot allò que demanis a Déu, Déu te'l donarà.
23 Jesús li digué: El teu germà ressuscitarà.
24 Marta li digué: Sé que ressuscitarà en la resurrecció de l'últim dia.
25 Jesús li digué: Jo sóc la resurrecció i la vida; el qui creu en mi, encara que fos mort, viurà.
26 I qui viu i creu en mi, no morirà mai. T'ho creus?
27 Ella li digué: Sí, Senyor: crec que tu ets el Crist, el Fill de Déu, que ha de venir al món.
28 I després d'haver-ho dit, se'n va anar i va cridar d'amagat a Maria, la seva germana, dient-li: El Mestre ha vingut i et crida.
29 Tan bon punt va sentir això, es va aixecar ràpidament i es va acostar a ell.
30 Jesús encara no havia arribat a la ciutat, sinó que era al lloc on Marta el va trobar.
31 Llavors els jueus que estaven amb ella a casa i la consolaven, quan van veure que Maria s'aixecava de pressa i sortia, la van seguir dient: "Se'n va al sepulcre a plorar-hi".
32 Llavors, quan Maria va arribar on era Jesús, i el va veure, es va arrossegar als seus peus i li va dir: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort.
33 Quan Jesús, doncs, la va veure plorant, i també els jueus que anaven amb ella plorant, va gemegar d'esperit i es va turbar.
34 I va dir: On l'heu posat? Ells li digueren: Senyor, vine i veuràs.
35 Jesús va plorar.
36 Llavors els jueus van dir: "Mira com l'estimava!
37 I alguns d'ells van dir: No podria aquest home, que va obrir els ulls als cecs, fer que ni aquest home morís?
38 Per tant, Jesús torna a gemec en ell mateix i arriba al sepulcre. Era una cova, i hi havia una pedra.
39 Jesús digué: Traieu-vos la pedra. Marta, la germana del mort, li diu: Senyor, ja fa pudor, perquè fa quatre dies que és mort.
40 Jesús li digué: No t'he dit que, si creus, veuries la glòria de Déu?
41 Llavors van treure la pedra del lloc on hi havia posat el mort. I Jesús va alçar els ulls i va dir: Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat.
42 I sabia que sempre m'escoltes, però a causa de la gent que està al costat ho vaig dir, perquè creguin que tu m'has enviat.
43 I quan va haver de dir això, va cridar amb una veu forta: Llàtzer, surt!
44 I el mort va sortir, lligat de peus i mans amb una tomba, i el seu rostre estava lligat amb un tovalló. Jesús els digué: Deixeu-lo anar i deixeu-lo anar.
45 Llavors molts dels jueus que anaven a Maria i havien vist les coses que feia Jesús, cregueren en ell.
46 Però alguns d'ells van anar als fariseus i els van explicar què havia fet Jesús.
47 Llavors els grans sacerdots i els fariseus van reunir un concili, i van dir: Què fem? perquè aquest home fa molts miracles.
48 Si el deixem així, tots creuran en ell, i vindran els romans i ens prendran el lloc i la nació.
49 I un d'ells, anomenat Caifàs, que era el gran sacerdot aquell mateix any, els digué: No sabeu res de res,
50 Ni considereu que és convenient per a nosaltres que un sol home mor per la gent i que no es perdi tota la nació.
51 I això no va dir per si mateix, sinó que, sent gran sacerdot aquell any, va profetitzar que Jesús moriria per aquella nació;
52 I no només per a aquella nació, sinó també per reunir en un sol els fills de Déu que estaven dispersos.
53 Llavors a partir d'aquell dia es van reunir per fer-lo morir.
54 Per tant, Jesús ja no va caminar més obertament entre els jueus; però d'allí se'n va anar a un país proper al desert, a una ciutat anomenada Efraïm, i allí va continuar amb els seus deixebles.
55 I la Pasqua dels jueus s'acostava, i molts van sortir del camp a Jerusalem abans de la Pasqua per purificar-se.
56 Llavors van buscar Jesús, i van parlar entre ells, mentre estaven al temple: Què us sembla que no vindrà a la festa?
57 I tant els grans sacerdots com els fariseus havien donat un manament que, si algú sabia on era, ho fes saber perquè el prenguessin.

CAPÍTOL 12

1 Llavors, sis dies abans de la Pasqua, Jesús va arribar a Betania, on hi havia Llàtzer, el que havia mort, a qui va ressuscitar d'entre els morts.
2 Allà li van fer un sopar; i Marta va servir; però Llàtzer era un dels que seien a taula amb ell.
3 Llavors Maria va agafar una lliura d'ungüent de nard, molt costós, va ungir els peus de Jesús i li va eixugar els peus amb els seus cabells; i la casa es va omplir de l'olor de l'ungüent.
4 Llavors diu un dels seus deixebles, Judes Iscariote, fill de Simó, que l'havia de trair:
5 Per què aquest ungüent no es va vendre per tres-cents denics i no es va donar als pobres?
6 Això va dir, no pas que es preocupés dels pobres; sinó perquè era un lladre, i tenia la bossa i portava el que hi posaven.
7 Llavors Jesús digué: Deixeu-la en pau; ella ho ha guardat fins al dia de la meva sepultura.
8 Perquè els pobres sempre teniu amb vosaltres; però a mi no sempre teniu.
9 Per tant, molta gent dels jueus sabia que ell era allà; i no només van venir per amor de Jesús, sinó també per veure Llàtzer, a qui havia ressuscitat d'entre els morts.
10 Però els grans sacerdots van consultar per fer matar també Llàtzer;
11 Perquè a causa d'ell molts dels jueus se'n van anar i van creure en Jesús.
12 L'endemà, molta gent que anava a la festa, quan van sentir que Jesús anava a Jerusalem,
13 Va agafar branques de palmeres, va sortir al seu encontre i va cridar: Hosanna: Beneït sigui el rei d'Israel que ve en nom del Senyor.
14 I Jesús, quan va trobar un ase jove, s'hi va asseure; tal com està escrit,

15 No tinguis por, filla de Sió: vet aquí, el teu rei ve assegut sobre el poltre d'un ase.
16 Al principi els seus deixebles no van entendre aquestes coses, però quan Jesús va ser glorificat, es van recordar que aquestes coses estaven escrites d'ell i que li havien fet aquestes coses.
17 Per tant, la gent que estava amb ell quan va cridar Llàtzer de la seva tomba i el va ressuscitar d'entre els morts, va donar testimoni.
18 Per això el poble també el va trobar, perquè va saber que havia fet aquest miracle.
19 Els fariseus, doncs, es deien entre ells: Enteneu com no guanyeu res? vet aquí, el món se'n va darrere d'ell.
20 I entre ells hi havia alguns grecs que pujaven a adorar a la festa:
21 Ell, doncs, va venir a Felip, que era de Betsaida de Galilea, i el va demanar, dient: Senyor, volem veure Jesús.
22 Felip ve i ho diu a Andreu; i Andreu i Felip ho tornen a dir a Jesús.
23 I Jesús els respongué dient: Ha arribat l'hora que el Fill de l'home sigui glorificat.
24 En veritat, en veritat us dic: si un blat de blat no cau a terra i mor, roman sol; però si mor, dóna molt de fruit.
25 Qui estima la seva vida, la perdrà; i qui odia la seva vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna.
26 Si algú em serveix, que em segueixi; i allà on sóc jo hi haurà també el meu servent: si algú em serveix, el meu Pare l'honorarà.
27 Ara la meva ànima està turbada; i què diré? Pare, salva'm d'aquesta hora, però per això he vingut a aquesta hora.
28 Pare, glorifica el teu nom. Llavors va arribar una veu del cel que deia: Jo l'he glorificat i ho tornaré a glorificar.
29 La gent, doncs, que estava present i ho sentia, deia que tronava; altres deien: Un àngel li va parlar.
30 Jesús respongué i digué: Aquesta veu no ha vingut per mi, sinó per vosaltres.
31 Ara és el judici d'aquest món: ara el príncep d'aquest món serà expulsat.
32 I jo, si m'alçaré de la terra, atrauré a tots els homes cap a mi.
33 Això va dir, indicant de quina mort havia de morir.
34 El poble li respongué: Hem sentit de la Llei que Crist roman per sempre; i tu, com dius: El Fill de l'home ha de ser elevat? qui és aquest Fill de l'home?
35 Llavors Jesús els digué: « Encara un poc de temps és la llum amb vosaltres. Camineu mentre tingueu la llum, perquè no us vingui la foscor, perquè el qui camina a les tenebres no sap on va.
36 Mentre tingueu llum, creieu en la llum, perquè sigueu fills de la llum. Això va dir Jesús, i se'n va anar i es va amagar d'ells.
37 Però encara que havia fet tants miracles davant d'ells, no van creure en ell:
38 Perquè es complís la paraula del profeta Isaies que va dir: Senyor, qui ha cregut el nostre informe? i a qui s'ha revelat el braç del Senyor?
39 Per tant, no podien creure, perquè Isaies tornà a dir:
40 Els ha encegat els ulls i els ha endurit el cor; que no vegin amb els ulls, ni entenguin amb el cor, i es converteixin, i jo els guari.
41 Això va dir Isaies, quan va veure la seva glòria i va parlar d'ell.
42 No obstant això, entre els principals governants també molts van creure en ell; però a causa dels fariseus no el van confessar, perquè no fossin expulsats de la sinagoga.
43 Perquè estimaven més la lloança dels homes que la lloança de Déu.
44 Jesús va cridar i va dir: Qui creu en mi, no creu en mi, sinó en el qui m'ha enviat.
45 I qui em veu, veu el qui m'ha enviat.
46 Jo he vingut llum al món, perquè qui creu en mi no es quedi en les tenebres.
47 I si algú escolta les meves paraules i no creu, jo no el jutjo, perquè no he vingut a jutjar el món, sinó a salvar-lo.
48 El qui em rebutja i no rep les meves paraules, té qui el jutja: la paraula que he dit, el jutjarà el darrer dia.
49 Perquè no he parlat de mi mateix; però el Pare que m'ha enviat, em va donar un manament, què havia de dir i què havia de parlar.
50 I sé que el seu manament és vida eterna; doncs, tot allò que dic, tal com el Pare em va dir, així ho dic.

CAPÍTOL 13

1 Abans de la festa de la Pasqua, quan Jesús va saber que havia arribat l'hora que havia de marxar d'aquest món cap al Pare, després d'haver estimat els seus que eren al món, els va estimar fins a la fi.
2 Un cop acabat el sopar, el dimoni s'havia posat en el cor de Judes Iscariote, fill de Simó, de trair-lo;
3 Jesús, sabent que el Pare ho havia lliurat tot a les seves mans, i que venia de Déu i se'n va anar a Déu;
4 Es va aixecar del sopar i es va deixar els vestits; i va agafar una tovallola i es va cenyir.
5 Després d'això, va abocar aigua en un recipient i va començar a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola amb què estava cenyit.
6 Llavors va anar a Simó Pere, i Pere li digué: Senyor, em rentes els peus?
7 Jesús respongué i li digué: El que faig ara no ho saps; però d'ara endavant ho sabràs.
8 Pere li digué: No em rentaràs mai els peus. Jesús li respongué: Si no et rento, no tens part amb mi.
9 Simó Pere li digué: Senyor, no només els meus peus, sinó també les meves mans i el meu cap.
10 Jesús li digué: El qui s'ha rentat no necessita sinó rentar-se els peus, sinó que està net de tot; i vosaltres sou nets, però no tots.
11 Perquè sabia qui l'havia de trair; per això va dir: No tots sou nets.
12 Després de rentar-los els peus, agafar-se la roba i tornar-se a asseure, els digué: Sabeu què us he fet?
13 Vosaltres em dieu Mestre i Senyor, i dieu bé; perquè així sóc.
14 Si, doncs, jo, el vostre Senyor i Mestre, us he rentat els peus; vosaltres també us heu de rentar els peus els uns als altres.
15 Perquè us he donat un exemple perquè feu com jo us he fet.
16 En veritat, en veritat us dic: El servent no és més gran que el seu senyor; ni l'enviat més gran que el qui l'ha enviat.
17 Si sabeu aquestes coses, feliços sou si les feu.

18 No parlo de tots vosaltres: sé a qui he escollit, però perquè es compleixi l'Escriptura: Qui menja pa amb mi ha alçat el taló contra mi.
19 Ara us ho dic abans que arribi, perquè, quan succeeixi, cregueu que jo sóc.
20 En veritat, en veritat us dic: Qui rep a qui jo envio, em rep a mi; i qui em rep, rep el qui m'ha enviat.
21 Quan Jesús va dir això, es va turbar d'esperit i va donar testimoni i va dir: En veritat, en veritat us dic que un de vosaltres em trairà.
22 Llavors els deixebles es van mirar els uns als altres, dubtant de qui parlava.
23 Ara, recolzat al pit de Jesús, un dels seus deixebles, a qui Jesús estimava.
24 Per tant, Simó Pere li va fer senyals perquè li preguntés de qui havia de ser ell.
25 Aleshores, estirat sobre el pit de Jesús, li digué: Senyor, qui és?
26 Jesús respongué: És aquell a qui donaré un sopar quan l'hagi mollat. I quan va haver de mullar el sopa, el va donar a Judes Iscariote, fill de Simó.
27 I després del sopar, Satanàs va entrar en ell. Llavors Jesús li digué: Això que fas, fes-ho de pressa.
28 Ara ningú a la taula no sabia amb quina intenció li deia això.
29 Perquè alguns d'ells pensaven, com Judes tenia la bossa, que Jesús li havia dit: Compra allò que necessitem per a la festa; o, que ha de donar alguna cosa als pobres.
30 Aleshores, després d'haver rebut el sopar, va sortir de seguida, i era de nit.
31 Per tant, quan va sortir, Jesús va dir: Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell.
32 Si Déu és glorificat en ell, Déu també el glorificarà en ell mateix, i de seguida el glorificarà.
33 Petits fills, encara estic amb vosaltres per una estona. Em cercareu, i com vaig dir als jueus: On vaig, no podeu venir; doncs ara et dic.
34 Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres; com jo us he estimat, que també us estimeu els uns als altres.
35 En això tots coneixeran que sou deixebles meus, si us estimeu els uns als altres.
36 Simó Pere li digué: Senyor, on vas? Jesús li respongué: On jo vaig, ara no em pots seguir; però després em seguiràs.
37 Pere li va dir: Senyor, per què no et puc seguir ara? donaré la meva vida per tu.
38 Jesús li respongué: Vols donar la teva vida per amor meu? En veritat, en veritat, et dic: El gall no cantarà fins que no m'hagis negat tres vegades.

CAPÍTOL 14

1 Que el vostre cor no es turbi: creieu en Déu, creieu també en mi.
2 A la casa del meu Pare hi ha moltes cases; si no fos així, us ho hauria dit. Vaig a preparar-te un lloc.
3 I si vaig i us preparo un lloc, tornaré i us rebré amb mi; perquè allà on sóc jo, també hi sigueu vosaltres.
4 I ja sabeu on vaig, i el camí.
5 Tomàs li digué: Senyor, no sabem on vas; i com podem saber el camí?
6 Jesús li digué: Jo sóc el camí, la veritat i la vida; ningú no ve al Pare sinó per mi.
7 Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare; i des d'ara el coneixeu i l'heu vist.
8 Felip li digué: Senyor, mostra'ns el Pare i ens n'hi ha prou.
9 Jesús li digué: Fa tant de temps que estic amb tu, i encara no em coneixes, Felip? qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare; i com dius doncs: Mostra'ns el Pare?
10 No creus que jo estic en el Pare i el Pare en mi? les paraules que us dic no les dic per mi mateix, sinó que el Pare que habita en mi, fa les obres.
11 Creieu-me que estic en el Pare, i el Pare en mi; o creieu-me per les mateixes obres.
12 En veritat, en veritat us dic: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig; i farà obres més grans que aquestes; perquè vaig al meu Pare.
13 I tot allò que demaneu en nom meu, ho faré, perquè el Pare sigui glorificat en el Fill.
14 Si demaneu alguna cosa en el meu nom, ho faré.
15 Si m'estimes, guarda els meus manaments.
16 I pregaré el Pare, i us donarà un altre Consolador, perquè romangui amb vosaltres per sempre;
17 Fins i tot l'Esperit de veritat; a qui el món no pot rebre, perquè no el veu ni el coneix; però vosaltres el coneixeu; perquè ell habita amb vosaltres i estarà en vosaltres.
18 No et deixaré sense consol: vindré a tu.
19 Encara un poc de temps, i el món no em veurà més; però vosaltres em veieu: perquè jo visc, vosaltres també viureu.
20 Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres.
21 Qui té els meus manaments i els guarda, és qui m'estima; i el qui m'estima serà estimat del meu Pare, i jo l'estimaré i em manifestaré a ell.
22 Judes li digué, no l'Iscariot: Senyor, com és que et manifestes a nosaltres i no al món?
23 Jesús respongué i li digué: Si algú m'estima, guardarà les meves paraules; i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem la nostra residència amb ell.
24 Qui no m'estima no guarda les meves paraules, i la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat.
25 Aquestes coses us he dit, encara que estic present amb vosaltres.
26 Però el Consolador, que és l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en el meu nom, us ensenyarà totes les coses i us recordarà tot allò que us he dit.
27 Us deixo la pau, la meva pau us la dono; jo no us la dono com la dona el món. Que el teu cor no es turbi, ni que tingui por.
28 Heu sentit com us vaig dir: Me n'en vaig i torno a vosaltres. Si m'estimés, t'alegraries, perquè he dit: Vaig al Pare, perquè el meu Pare és més gran que jo.
29 I ara us ho he dit abans que succeeixi, perquè quan succeeixi, cregueu.
30 D'ara endavant no parlaré gaire amb vosaltres, perquè ve el príncep d'aquest món i no té res en mi.
31 Però perquè el món sàpiga que estimo el Pare; i com el Pare em va manar, així ho faig. Aixeca't, anem d'aquí.

CAPÍTOL 15

1 Jo sóc la vinya veritable, i el meu Pare és el pagès.
2 Tota branca que hi ha en mi que no dóna fruit, l'elimina; i
tota branca que dóna fruit, la neteja, perquè doni més fruit.
3 Ara esteu nets per la paraula que us he dit.
4 Resteu en mi, i jo en vosaltres. Com el sarment no pot
donar fruit per si mateix, si no roman a la vinya; no podeu
més, si no romaneu en mi.
5 Jo sóc la vinya, vosaltres sou els sarments: el qui roman
en mi i jo en ell, aquest dóna molt de fruit, perquè sense mi
no podeu fer res.
6 Si algú no roman en mi, és llançat com una branca i
s'asseca; i els homes els reuneixen i els llencen al foc, i són
cremats.
7 Si romaneu en mi i les meves paraules romanen en
vosaltres, demanareu el que vulgueu, i us serà fet.
8 En això és glorificat el meu Pare, que porteu molt fruit;
així sereu els meus deixebles.
9 Com el Pare m'ha estimat, així també jo us he estimat:
continueu en el meu amor.
10 Si guardeu els meus manaments, romandreu en el meu
amor; així com jo he guardat els manaments del meu Pare i
roman en el seu amor.
11 Us he dit aquestes coses perquè la meva alegria
romangui en vosaltres i la vostra alegria sigui plena.
12 Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als
altres, com jo us he estimat.
13 Ningú té un amor més gran que aquest, que un home
doni la seva vida pels seus amics.
14 Vosaltres sou els meus amics, si feu el que us ordeno.
15 Des d'ara no us dic servidors; perquè el servent no sap
què fa el seu senyor; però jo us he dit amics; perquè us ho
he donat a conèixer tot el que he sentit del meu Pare.
16 No m'heu escollit a mi, sinó que jo us he escollit a
vosaltres i us he ordenat perquè aneu i porteu fruit i el
vostre fruit es mantingui, perquè tot el que demaneu al Pare
en el meu nom, ell us ho doni. .
17 Això us ordeno: que us estimeu els uns als altres.
18 Si el món us odia, sabeu que m'ha odiat a mi abans que
a vosaltres.
19 Si fossis del món, el món estimaria els seus; però com
que no sou del món, sinó que jo us he escollit del món, per
això el món us odia.
20 Recordeu la paraula que us vaig dir: El servent no és
més gran que el seu senyor. Si m'han perseguit, també us
perseguiran a vosaltres; si han guardat la meva paraula,
també guardaran la teva.
21 Però totes aquestes coses us faran pel meu nom, perquè
no coneixen el qui m'ha enviat.
22 Si no els hagués vingut i no els hagués parlat, no
haurien tingut pecat, però ara no tenen cap capa pel seu
pecat.
23 Qui m'odia, també odia el meu Pare.
24 Si no hagués fet entre ells les obres que cap altre home
va fer, no haurien tingut pecat; però ara m'han vist i m'han
odiat tant a mi com al meu Pare.
25 Però això succeeix perquè es compleixi la paraula
escrita a la seva llei: M'han odiat sense cap causa.
26 Però quan vingui el Consolador, que jo us enviaré del
Pare, l'Esperit de veritat, que prové del Pare, donarà
testimoni de mi:
27 I vosaltres també donareu testimoni, perquè heu estat
amb mi des del principi.

CAPÍTOL 16

1 Us he parlat aquestes coses perquè no us ofendiu.
2 Us faran fora de les sinagogues: sí, arriba el moment que
qui us mati creurà que fa servei a Déu.
3 I aquestes coses us faran, perquè no han conegut el Pare
ni a mi.
4 Però us he dit aquestes coses perquè, quan arribi el
moment, us recordeu que us les he parlat. I aquestes coses
no us vaig dir al principi, perquè estava amb vosaltres.
5 Però ara vaig cap al qui m'ha enviat; i cap de vosaltres
em pregunta: On vas?
6 Però perquè us he dit aquestes coses, la tristesa us ha
omplert el cor.
7 No obstant això, us dic la veritat; Us convé que me'n vagi;
perquè si no me'n vaig, el Consolador no vindrà a vosaltres;
però si me'n vaig, us l'enviaré.
8 I quan vingui, reprovarà el món del pecat, de la justícia i
del judici:
9 Del pecat, perquè no creuen en mi;
10 De justícia, perquè vaig al meu Pare i ja no em veieu;
11 De judici, perquè el príncep d'aquest món és jutjat.
12 Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara no les
podeu suportar.
13 Però quan vingui ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà a
tota la veritat, perquè no parlarà per ell mateix; però tot el
que escolti, ho dirà, i us ensenyarà el que vindrà.
14 Ell em glorificarà, perquè rebrà del meu i us ho
ensenyarà.
15 Tot el que té el Pare és meu; per això vaig dir que
prendrà del meu i us ho ensenyarà.
16 Un poc, i no em veureu; i de nou, un poc, i em veureu,
perquè vaig al Pare.
17 Llavors alguns dels seus deixebles es van dir entre ells:
Què és això que ens diu: Un poc i no em veureu; i de nou,
un poc i em veureu; i: Perquè vaig al Pare?
18 Ells van dir, doncs: Què és això que diu: Una mica de
temps? no podem dir el que diu.
19 Ara Jesús sabia que volien preguntar-li, i els digué:
Pregunteu entre vosaltres el que he dit: Un poc i no em
veureu; i de nou, un poc, i em veureu. ?
20 En veritat, en veritat us dic que plorareu i lamentareu,
però el món s'alegrarà; i estareu tristos, però el vostre dolor
es convertirà en alegria.
21 Una dona quan està en part té pena, perquè ha arribat la
seva hora; però tan bon punt ha parit del nen, ja no es
recorda de l'angoixa, per l'alegria que ha nascut un home al
món.
22 I ara tens tristesa, però et tornaré a veure, i el teu cor
s'alegrarà, i ningú no t'emportarà la teva alegria.
23 I aquell dia no em demanareu res. En veritat, en veritat
us dic: tot allò que demaneu al Pare en nom meu, ell us ho
donarà.
24 Fins ara no heu demanat res en el meu nom: demaneu i
rebreu, perquè la vostra alegria sigui plena.
25 Aquestes coses us he dit amb proverbis, però arriba el
moment que ja no us parlaré amb proverbis, sinó que us
faré veure clarament el Pare.

26 Aquell dia demanareu en el meu nom, i no us dic que
pregaré el Pare per vosaltres:
27 Perquè el Pare mateix us estima, perquè m'heu estimat i
heu cregut que he sortit de Déu.
28 He sortit del Pare i he vingut al món; de nou, deixo el
món i vaig al Pare.
29 Els seus deixebles li digueren: --Mira, ara parles
clarament i no dius cap proverbi.
30 Ara estem segurs que ho saps totes i que no necessites
que ningú et pregunti: per això creiem que has sortit de
Déu.
31 Jesús els respongué: Ara creieu?
32 Heus aquí, ve l'hora, sí, ara ha arribat, que sereu
dispersats, cadascú al seu, i em deixareu sol, però no estic
sol, perquè el Pare és amb mi.
33 Us he dit aquestes coses perquè tingueu pau en mi. Al
món tindreu tribulació; però estigueu ben animats; He
vençut el món.

CAPÍTOL 17

1 Jesús va dir aquestes paraules, va alçar els ulls al cel i va
dir: Pare, l'hora ha arribat; glorifica el teu Fill, perquè
també el teu Fill et glorifiqui a tu:
2 Com tu li has donat poder sobre tota carn, perquè doni
vida eterna a tots els que li has donat.
3 I això és la vida eterna: que et coneguin a tu, l'únic Déu
veritable, i a Jesucrist, que tu has enviat.
4 T'he glorificat a la terra: he acabat l'obra que em vas
donar.
5 I ara, oh Pare, glorifica'm amb tu mateix amb la glòria
que jo tenia amb tu abans que el món fos.
6 He manifestat el teu nom als homes que em vas donar del
món: eren teus, i tu els vas donar a mi; i han complert la
teva paraula.
7 Ara saben que tot el que m'has donat és teu.
8 Perquè els he donat les paraules que em vas donar; i els
han rebut, i han sabut que he sortit de tu, i han cregut que
tu m'has enviat.
9 Prego per ells: no prego pel món, sinó pels que m'has
donat; perquè són teus.
10 I tot el meu és teu, i el teu és meu; i jo sóc glorificat en
ells.
11 I ara ja no sóc al món, però aquests són al món, i vinc a
tu. Pare Sant, guarda pel teu nom aquells que m'has donat,
perquè siguin un, com nosaltres.
12 Mentre era amb ells al món, els vaig guardar en el teu
nom; els que em vas donar els he guardat, i cap d'ells s'ha
perdut, sinó el fill de la perdició; perquè es compleixi
l'escriptura.
13 I ara vinc a tu; i aquestes coses les dic al món, perquè
tinguin la meva alegria complerta en ells mateixos.
14 Els he donat la teva paraula; i el món els ha odiat,
perquè no són del món, com jo no sóc del món.
15 No demano que els traieu del món, sinó que els
preserveu del mal.
16 Ells no són del món, com jo no sóc del món.
17 Santifica'ls amb la teva veritat: la teva paraula és veritat.
18 Com tu m'has enviat al món, així també jo els he enviat
a ells.
19 I per amor d'ells em santifico a mi mateix, perquè també
ells siguin santificats per la veritat.
20 Ni prego només per aquests, sinó també per aquells que
creuran en mi per la seva paraula;
21 perquè tots siguin un; com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu,
perquè també ells siguin un en nosaltres, perquè el món
cregui que tu m'has enviat.
22 I els he donat la glòria que em vas donar; perquè siguin
un, com nosaltres som un:
23 Jo en ells, i tu en mi, perquè siguin perfectes en un; i
perquè el món sàpiga que tu m'has enviat i que els has
estimat com tu m'has estimat a mi.
24 Pare, vull que també aquells que m'has donat siguin
amb mi allà on sóc; perquè vegin la meva glòria, que m'has
donat, perquè m'estimaves abans de la fundació del món.
25 Oh Pare just, el món no t'ha conegut, però jo t'he
conegut, i aquests han conegut que tu m'has enviat.
26 I els he anunciat el teu nom i ho faré, perquè l'amor amb
què m'has estimat estigui en ells, i jo en ells.

CAPÍTOL 18

1 Quan Jesús va haver de dir aquestes paraules, va sortir
amb els seus deixebles pel riu Cedron, on hi havia un jardí,
on va entrar ell i els seus deixebles.
2 I Judes, que el va trair, coneixia el lloc, perquè Jesús hi
anava sovint amb els seus deixebles.
3 Aleshores Judes, després d'haver rebut una banda
d'homes i oficials dels principals sacerdots i dels fariseus,
hi arriba amb llanternes, torxes i armes.
4 Per tant, Jesús, coneixent tot el que li havia de passar,
se'n va anar i els va dir: A qui cerqueu?
5 Ells li respongueren: Jesús de Natzaret. Jesús els digué:
Jo sóc ell. I Judes, que el va trair, es va presentar amb ells.
6 Tan bon punt els va dir: Sóc jo, van marxar enrere i van
caure a terra.
7 Llavors els va tornar a preguntar: A qui busqueu? I ells
van dir: Jesús de Natzaret.
8 Jesús va respondre: Us he dit que jo sóc ell; per tant, si
em cerqueu, deixeu anar aquests:
9 Perquè es complís la paraula que va dir: No n'he perdut
cap dels que em vas donar.
10 Llavors Simó Pere, que tenia una espasa, la va estirar,
va colpejar el servent del gran sacerdot i li va tallar l'orella
dreta. El criat es deia Malc.
11 Llavors Jesús digué a Pere: “ Fisca la teva espasa a la
beina; no la beuré la copa que m'ha donat el meu Pare?
12 Llavors la banda, el capità i els oficials dels jueus van
agafar Jesús i el van lligar,
13 I el va portar primer a Annas; perquè era sogre de
Caifàs, que era el gran sacerdot aquell mateix any.
14 Ara bé, Caifàs era el que va donar consell als jueus que
era convenient que un sol home morís pel poble.
15 I Simó Pere va seguir Jesús, i també un altre deixeble:
aquell deixeble era conegut del gran sacerdot, i va entrar
amb Jesús al palau del gran sacerdot.
16 Però Pere es va quedar fora a la porta. Llavors va sortir
l'altre deixeble, que era conegut del gran sacerdot, va parlar
amb la guardiana de la porta i va fer entrar Pere.
17 Aleshores la donzella que guardava la porta digué a
Pere: No ets també tu un dels deixebles d'aquest home? Ell
diu, no ho sóc.

18 I els servents i els oficials es van quedar allà, que havien fet un foc de brases; perquè feia fred; i es van escalfar; i Pere es va posar amb ells i es va escalfar.
19 Llavors el gran sacerdot va preguntar a Jesús pels seus deixebles i sobre la seva doctrina.
20 Jesús li respongué: He parlat obertament al món; Sempre he ensenyat a la sinagoga i al temple, on sempre acudeixen els jueus; i en secret no he dit res.
21 Per què em preguntes? Pregunteu als qui m'escolten què els he dit: vet aquí, ells saben el que he dit.
22 I quan va haver de dir això, un dels oficials que hi havia al costat va colpejar Jesús amb la palma de la seva mà, dient: "Així respons al gran sacerdot?
23 Jesús li respongué: Si he parlat malament, dóna testimoni del mal; però si està bé, per què em pegues?
24 Annas l'havia enviat lligat al gran sacerdot Caifàs.
25 I Simó Pere es va posar dret i es va escalfar. Ells li van dir, doncs: No ets tu també un dels seus deixebles? Ell ho va negar i va dir: No ho sóc.
26 Un dels servents del gran sacerdot, que era parent d'ell a qui Pere li va tallar l'orella, digué: No t'he vist jo al jardí amb ell?
27 Llavors Pere va negar una altra vegada; i de seguida el gall va tocar.
28 Llavors van portar Jesús de Caifàs a la sala del judici; i era d'hora; i ells mateixos no van entrar a la sala de judici, perquè no fossin contaminats; sinó perquè mengessin la Pasqua.
29 Llavors Pilat va sortir cap a ells i els va dir: Quina acusació porteu contra aquest home?
30 Ells van respondre i li van dir: Si no fos un malfactor, no t'hauríem lliurat.
31 Llavors Pilat els digué: Agafeu-lo i jutgeu-lo segons la vostra llei. Els jueus, doncs, li digueren: No ens és lícit fer morir ningú.
32 perquè es complís la paraula de Jesús que va dir, indicant de quina mort havia de morir.
33 Llavors Pilat va tornar a entrar al tribunal, va cridar Jesús i li va dir: «¿Ets tu el rei dels jueus?
34 Jesús li respongué: --Tu dius això de tu mateix, o t'ho han dit altres de mi?
35 Pilat va respondre: Sóc jueu? La teva pròpia nació i els grans sacerdots t'han lliurat a mi: què has fet?
36 Jesús respongué: El meu regne no és d'aquest món; si el meu regne fos d'aquest món, els meus servents lluitarien perquè no fos lliurat als jueus; però ara el meu regne no és d'aquí.
37 Pilat, doncs, li digué: «Així, ets un rei? Jesús respongué: Tu dius que sóc un rei. Per això vaig néixer, i per això vaig venir al món, per donar testimoni de la veritat. Tothom que és de la veritat escolta la meva veu.
38 Pilat li digué: Què és la veritat? I després d'haver dit això, tornà a sortir cap als jueus i els digué: No trobo en ell cap culpa.
39 Però teniu el costum que us alliberi un a la Pasqua: voleu, doncs, que us alliberi el rei dels jueus?
40 Llavors tots van tornar a cridar, dient: No aquest home, sinó Barrabàs. Ara Barrabàs era un lladre.

CAPÍTOL 19

1 Llavors Pilat va agafar Jesús i el va flagel·lar.
2 I els soldats van planxar una corona d'espines i se la van posar al cap, i li van posar una túnica de porpra.
3 I va dir: Salve, rei dels jueus! i el van colpejar amb les mans.
4 Pilat, doncs, tornà a sortir i els digué: "Mireu, us el presento, perquè sapigueu que no li trobo cap culpa.
5 Llavors va sortir Jesús amb la corona d'espines i la túnica de porpra. I Pilat els digué: Heus aquí l'home!
6 Quan els grans sacerdots i els oficials el van veure, van cridar, dient: Crucifiqueu-lo, crucifigueu-lo. Pilat els digué: Preneu-lo i crucificeu-lo, perquè no li trobo cap culpa.
7 Els jueus li van respondre: Tenim una llei, i per la nostra llei ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu.
8 Quan Pilat va sentir aquesta paraula, va tenir més por;
9 I va tornar a entrar al tribunal i va dir a Jesús: D'on ets? Però Jesús no li va respondre.
10 Llavors Pilat li digué: No em parles? No saps que tinc poder per crucificar-te i que tinc poder per alliberar-te?
11 Jesús va respondre: No podríeu tenir cap poder contra mi, si no us fos donat des de dalt; per tant, el que m'ha lliurat a vosaltres té el pecat més gran.
12 I des d'aleshores Pilat va intentar alliberar-lo, però els jueus van cridar, dient: Si deixes anar aquest home, no ets amic del Cèsar; qui es fa rei, parla contra Cèsar.
13 Per tant, quan Pilat va sentir aquesta paraula, va fer sortir Jesús i es va asseure al tribunal en un lloc que s'anomena el paviment, però en hebreu Gabbata.
14 I era la preparació de la Pasqua, cap a l'hora sisena, i digué als jueus: "Heus aquí el vostre rei!
15 Però ells cridaven: Fora-lo, fora-lo, crucifica-lo. Pilat els digué: Crucificaré el vostre rei? Els grans sacerdots van respondre: No tenim més rei que Cèsar.
16 Llavors, doncs, el va lliurar a ells perquè fos crucificat. I van agafar Jesús i el van endur.
17 I portant la seva creu va sortir a un lloc anomenat lloc de la calavera, que en hebreu es diu Gòlgota:
18 On el van crucificar, i amb ell dos més, a banda i banda, i Jesús al mig.
19 I Pilat va escriure un títol i el va posar a la creu. I l'escriptura era: JESÚS DE NAZARET EL REI DELS JEUS.
20 Llavors, molts dels jueus llegeixen aquest títol, perquè el lloc on Jesús va ser crucificat era a prop de la ciutat, i estava escrit en hebreu, grec i llatí.
21 Llavors els grans sacerdots dels jueus van dir a Pilat: No escriguis: El rei dels jueus; però que va dir: Jo sóc el rei dels jueus.
22 Pilat respongué: El que he escrit ho he escrit.
23 Llavors els soldats, quan van haver de crucificar Jesús, van agafar els seus vestits i en van fer quatre parts, una part per a cada soldat; i també el seu abric: ara l'abric era sense costura, teixit des de dalt per tot arreu.
24 Per tant, es van dir entre ells: No el trenquem, sinó que en tirem a sort, de qui serà, perquè es complís l'Escriptura que diu: Van repartir entre ells els meus vestits, i van tirar a sort la meva roba. Aquestes coses, doncs, van fer els soldats.

25 Al costat de la creu de Jesús es trobaven la seva mare i
la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofás, i
Maria Magdalena.
26 Quan Jesús, doncs, va veure la seva mare i el deixeble
que ell estimava que estava a prop, va dir a la seva mare:
Dona, vet aquí el teu fill!
27 Llavors diu al deixeble: Heus aquí la teva mare! I des
d'aquella hora aquell deixeble la va portar a casa seva.
28 Després d'això, Jesús, sabent que ja s'havien fet totes les
coses, perquè es complís l'Escriptura, diu: Tinc set.
29 Ara hi havia un recipient ple de vinagre, i van omplir de
vinagre una esponja, la van posar sobre hisop i se la van
posar a la boca.
30 Quan Jesús, doncs, va rebre el vinagre, va dir: Tot és
acabat;
31 Els jueus, doncs, com que era la preparació perquè els
cossos no es quedessin a la creu el dia de dissabte (perquè
aquell dissabte era un gran dia), van demanar a Pilat que
els trenquessin les cames i que fossin endut.
32 Llavors van venir els soldats i van trencar les cames al
primer i a l'altre que havia estat crucificat amb ell.
33 Però quan es van acostar a Jesús i van veure que ja era
mort, no li van trencar les cames:
34 Però un dels soldats amb una llança li va travessar el
costat i de seguida va sortir sang i aigua.
35 I qui ho va veure va donar testimoni, i el seu testimoni
és veritable; i sap que diu veritat, perquè creieu.
36 Perquè aquestes coses es van fer perquè es complís
l'Escriptura: No se li trencarà cap os.
37 I una altra escriptura diu: Miraran aquell a qui van
traspassar.
38 Després d'això, Josep d'Arimatea, que era deixeble de
Jesús, però d'amagat per por dels jueus, va suplicar a Pilat
que s'emportés el cos de Jesús; i Pilat li va donar permís.
Va venir, doncs, i va prendre el cos de Jesús.
39 I també va venir Nicodem, que al principi va venir a
Jesús de nit i va portar una barreja de mirra i àloe, d'unes
cent lliures de pes.
40 Llavors van agafar el cos de Jesús i el van embolicar en
llençols amb les aromes, com és la manera d'enterrar els
jueus.
41 Al lloc on va ser crucificat hi havia un jardí; i al jardí un
sepulcre nou, on encara no hi havia posat mai home.
42 Per tant, hi van posar Jesús a causa del dia de preparació
dels jueus; perquè el sepulcre era a prop.

CAPÍTOL 20

1 El primer dia de la setmana, Maria Magdalena arriba de
bon matí al sepulcre, quan encara era fosc, i veu que la
pedra era treta del sepulcre.
2 Llavors va córrer i va anar a Simó Pere i a l'altre deixeble,
a qui Jesús estimava, i els digué: S'han endut el Senyor del
sepulcre, i no sabem on l'han posat.
3 Pere, doncs, va sortir i l'altre deixeble i van anar al
sepulcre.
4 Llavors van córrer tots dos junts; i l'altre deixeble va
superar Pere i va arribar primer al sepulcre.
5 I es va ajupir i, mirant dins, va veure els llençols ajaguts;
però no va entrar.
6 Llavors va venir Simó Pere seguint-lo, va entrar al
sepulcre, i va veure els llençols ajaguts,
7 I el tovalló que tenia al voltant del cap, no estirat amb la
roba de lli, sinó embolicat en un lloc a part.
8 Llavors va entrar també l'altre deixeble, que va arribar
primer al sepulcre, i va veure i va creure.
9 Perquè encara no sabien l'Escriptura, que havia de
ressuscitar d'entre els morts.
10 Llavors els deixebles se'n van tornar a casa seva.
11 Però Maria es va quedar fora davant del sepulcre plorant;
i mentre plorava, es va ajupir i va mirar el sepulcre.
12 I va veure dos àngels vestits de blanc asseguts, l'un al
cap i l'altre als peus, on havia estat el cos de Jesús.
13 I li digueren: Dona, per què plores? Ella els digué:
Perquè s'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat.
14 I quan va dir això, es va girar enrere i va veure Jesús
dret, i no sabia que era Jesús.
15 Jesús li digué: Dona, per què plores? a qui busques?
Ella, pensant que era el jardiner, li diu: Senyor, si l'heu
portat d'aquí, digueu-me on l'heu posat, i jo me l'emportaré.
16 Jesús li digué: Maria. Ella es va girar i li va dir: Rabboni;
és a dir, Mestre.
17 Jesús li digué: No em toquis; perquè encara no he pujat
al meu Pare; però aneu als meus germans i digueu-los: Pujo
al meu Pare i al vostre Pare; i al meu Déu i al vostre Déu.
18 Maria Magdalena va venir i va dir als deixebles que
havia vist el Senyor i que ell li havia dit aquestes coses.
19 Aleshores, el mateix dia al vespre, que era el primer dia
de la setmana, quan les portes on estaven reunits els
deixebles estaven tancades per por dels jueus, Jesús va
venir, es va posar al mig i els va dir: La pau sigui amb
vosaltres.
20 I quan ho va dir, els va mostrar les mans i el costat.
Aleshores els deixebles es van alegrar quan van veure el
Senyor.
21 Llavors Jesús els va tornar a dir: La pau sigui amb
vosaltres; com el meu Pare m'ha enviat, així també jo us
envio a vosaltres.
22 I quan va haver dit això, va respirar sobre ells i els va
dir: Rebeu l'Esperit Sant.
23 A qui perdoneu els pecats, se'ls perdonarà; i els pecats
dels quals reteneu, seran retinguts.
24 Però Tomàs, un dels dotze, anomenat Dídim, no estava
amb ells quan Jesús va venir.
25 Llavors els altres deixebles li van dir: Hem vist el
Senyor. Però ell els digué: Si no veig a les seves mans
l'empremta dels claus, si no posi el dit a l'empremta dels
claus i no li fiqui la mà al costat, no ho creuré.
26 I després de vuit dies, els seus deixebles eren de nou
dins, i Tomàs amb ells; aleshores Jesús va venir, les portes
tancades, es va quedar al mig i va dir: La pau sigui amb
vosaltres.
27 Llavors diu a Tomàs: Porta aquí el teu dit i mira les
meves mans; i porta aquí la teva mà i fica-la al meu costat;
i no sigues infidel, sinó creient.
28 Tomàs respongué i li digué: Senyor meu i Déu meu.
29 Jesús li digué: Tomàs, com que m'has vist, has cregut;
feliços els qui no han vist i han cregut.
30 I realment Jesús va fer molts altres senyals davant dels
seus deixebles, que no estan escrits en aquest llibre:
31 Però aquests estan escrits perquè cregueu que Jesús és el
Crist, el Fill de Déu; i perquè creient que tingueu vida pel
seu nom.

CAPÍTOL 21

1 Després d'això, Jesús es va tornar a mostrar als deixebles al mar de Tiberíades; i així es va mostrar ell mateix.
2 Estaven junts Simó Pere, Tomàs, anomenat Dídim, i Natanael de Canà de Galilea, i els fills de Zebedeu i dos deixebles seus més.
3 Simó Pere els digué: Vaig a pescar. Li digueren: Nosaltres també anem amb tu. Van sortir i van entrar immediatament en un vaixell; i aquella nit no van agafar res.
4 Però quan ja va arribar el matí, Jesús es va quedar a la riba, però els deixebles no sabien que era Jesús.
5 Llavors Jesús els digué: Nens, teniu alguna cosa de menjar? Li van respondre: No.
6 I els digué: Llenceu la xarxa al costat dret del vaixell i trobareu. Per tant, van llançar, i ara no eren capaços de dibuixar-lo per la multitud de peixos.
7 Per tant, aquell deixeble a qui Jesús estimava digué a Pere: És el Senyor. Quan Simó Pere va sentir que era el Senyor, es va cenyir el seu abric de pescador (perquè estava nu) i es va llançar al mar.
8 I els altres deixebles van venir en un vaixell; (perquè no estaven lluny de terra, sinó com dues-centes colzades), arrossegant la xarxa amb els peixos.
9 Llavors, tan bon punt van arribar a terra, hi van veure un foc de brases, i hi posaven peixos i pa.
10 Jesús els digué: Porteu el peix que heu pescat ara.
11 Simó Pere va pujar i va estirar la xarxa a terra plena de cent cinquanta-tres peixos grans; i per tots eren tants, però la xarxa no es va trencar.
12 Jesús els digué: Veniu a sopar. I cap dels deixebles no es va atrevir a preguntar-li: Qui ets? sabent que era el Senyor.
13 Llavors ve Jesús, pren pa i els dóna, i també peix.
14 Ara és la tercera vegada que Jesús es mostra als seus deixebles, després d'haver ressuscitat d'entre els morts.
15 Quan van haver sopat, Jesús digué a Simó Pere: Simó, fill de Jonàs, m'estimes més que aquests? Ell li digué: Sí, Senyor; tu saps que t'estimo. Ell li digué: Dona menjar els meus anyells.
16 Ell li digué una altra vegada: Simó, fill de Jonàs, m'estimes? Ell li digué: Sí, Senyor; tu saps que t'estimo. Ell li digué: Pastura les meves ovelles.
17 Ell li digué per tercera vegada: Simó, fill de Jonàs, m'estimes? Pere es va afligir perquè li va dir per tercera vegada: M'estimes? I ell li digué: Senyor, tu ho saps totes; tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles.
18 En veritat, en veritat, et dic: Quan eres jove, et cenyàs i anaves on volies; però quan siguis vell, allargaràs les teves mans, i un altre et cenyirà i et portarà on volguessis. no voldria.
19 Això va dir, indicant amb quina mort havia de glorificar Déu. I quan hagué dit això, li digué: Segueix-me.
20 Llavors Pere, girant-se, va veure seguint el deixeble que Jesús estimava; el qual també es va recolzar al seu pit durant el sopar i va dir: Senyor, quin és el que et traeix?
21 En veure'l Pere, digué a Jesús: Senyor, i què farà aquest home?
22 Jesús li digué: Si vull que es quedi fins que jo vingui, què et passa? segueix-me.
23 Llavors es va difondre entre els germans aquesta paraula que aquell deixeble no morria; però Jesús no li va dir: No morirà; però, si vull que es quedi fins que jo vingui, què et passa?
24 Aquest és el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses i que les va escriure, i sabem que el seu testimoni és veritable.
25 I també hi ha moltes altres coses que va fer Jesús, les quals, si s'haguessin escrit cadascú, suposo que ni el món mateix podria contenir els llibres que s'han d'escriure. Amén.

Fets dels Apòstols

CAPÍTOL 1

1 He fet el primer tractat, oh Teòfil, de tot el que Jesús va començar a fer i ensenyar,
2 Fins al dia en què va ser elevat, després que per l'Esperit Sant va donar manaments als apòstols que havia escollit:
3 A qui també es va mostrar viu després de la seva passió amb moltes proves infal·libles, essent vist d'ells quaranta dies, i parlant de les coses relatives al Regne de Déu:
4 I, reunits amb ells, els va manar que no marxessin de Jerusalem, sinó que esperessin la promesa del Pare, que, diu, heu sentit parlar de mi.
5 Perquè Joan realment batejava amb aigua; però d'aquí pocs dies sereu batejats amb l'Esperit Sant.
6 Quan es van reunir, li van preguntar, dient: Senyor, tornaràs en aquest moment el regne a Israel?
7 I els digué: No us correspon a vosaltres saber els temps ni les estacions que el Pare ha posat en el seu propi poder.
8 Però rebreu poder, després que l'Esperit Sant vingui sobre vosaltres, i sereu testimonis de mi tant a Jerusalem, com a tota Judea, i a Samaria i fins a l'extrem de la terra.
9 I quan va haver dit aquestes coses, mentre miraven, va ser aixecat; i un núvol el va rebre fora de la seva vista.
10 I mentre miraven fixament al cel mentre ell pujava, vet aquí, dos homes es van posar al costat amb vestits blancs;
11 El qual també va dir: Homes de Galilea, per què us quedeu mirant al cel? aquest mateix Jesús, que és pres d'entre vosaltres al cel, vindrà de la mateixa manera que l'heu vist anar al cel.
12 Llavors van tornar a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és de Jerusalem un camí de dissabte.
13 I quan van entrar, van pujar a una cambra alta, on habitaven Pere, Jaume i Joan, Andreu, Felip i Tomàs, Bartomeu i Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, i Simó Zelotes. i Judes, germà de Jaume.
14 Tots ells van continuar d'acord en la pregària i la súplica, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els seus germans.
15 En aquells dies, Pere es va aixecar enmig dels deixebles i va dir: (el nombre de noms junts era d'uns cent vint).
16 Germans, cal que s'hagués complert aquesta Escriptura, que l'Esperit Sant per boca de David va parlar abans sobre Judes, que era el guia dels que van prendre Jesús.
17 Perquè estava comptat amb nosaltres i havia obtingut part d'aquest ministeri.
18 Aquest home va comprar un camp amb la recompensa de la iniquitat; i caient de cap, va esclatar enmig, i totes les seves entranyes van brollar.
19 I tots els habitants de Jerusalem ho sabien; de manera que aquest camp s'anomena en la seva llengua pròpia, Aceldama, és a dir, El camp de la sang.
20 Perquè està escrit al llibre dels Salms: Que la seva habitació sigui desolada, i que ningú hi habiti; i el seu bisbat que un altre prengui.
21 Per això, d'aquests homes que han acompanyat amb nosaltres tot el temps que el Senyor Jesús va entrar i sortir entre nosaltres,
22 A partir del baptisme de Joan, fins al mateix dia que ell va ser pres d'entre nosaltres, cal que algú sigui ordenat perquè sigui testimoni amb nosaltres de la seva resurrecció.
23 I en van designar dos, Josep, anomenat Barsabàs, que es deia Just, i Matías.
24 I van pregar i van dir: Tu, Senyor, que coneixes el cor de tots els homes, mostra si d'aquests dos has escollit,
25 perquè participi d'aquest ministeri i apostolat, del qual va caure Judes per transgressió, per anar al seu lloc.
26 I van repartir les seves sorts; i la sort va recaure sobre Matías; i fou comptat amb els onze apòstols.

CAPÍTOL 2

1 I quan va arribar el dia de Pentecosta, tots es trobaven d'una manera en un sol lloc.
2 I de sobte es va produir un soroll del cel com d'un vent fort, i va omplir tota la casa on estaven asseguts.
3 I se'ls va aparèixer unes llengües trencades com de foc, i es va asseure sobre cadascun d'ells.
4 I tots es van omplir de l'Esperit Sant i van començar a parlar en altres llengües, tal com l'Esperit els va donar a parlar.
5 I a Jerusalem habitaven jueus, homes devots, de totes les nacions de sota el cel.
6 Quan es va fer soroll, la gent es va reunir i es va confondre perquè cadascú els sentia parlar en la seva llengua.
7 I tots van quedar meravellats i meravellats, i es deien l'un a l'altre: «Mireu, no són galileus tots aquests que parlen?
8 I com escoltem cadascú en la nostra llengua, en què hem nascut?
9 Parts, Medes i Elamites, i els habitants de Mesopotàmia, Judea, Capadòcia, Pont i Àsia,
10 Frígia i Pàmfília, a Egipte i a les parts de Líbia al voltant de Cirene, i estrangers de Roma, jueus i prosèlits,
11 Cretes i àrabs, els sentim parlar en la nostra llengua les meravelles de Déu.
12 I tots estaven meravellats i dubtaven, i es deien els uns als altres: Què vol dir això?
13 Altres es burlaven deien: Aquests homes estan plens de vi nou.
14 Però Pere, aixecant-se amb els onze, va alçar la veu i els va dir: Homes de Judea i tots els qui habiteu Jerusalem, sigueu-ho conegut i escolteu les meves paraules:
15 Perquè aquests no estan borratxos, com penseu, ja que no és més que la tercera hora del dia.
16 Però això és el que va dir el profeta Joel;
17 I passarà en els darrers dies, diu Déu, abocaré del meu Esperit sobre tota carn; i els vostres fills i les vostres filles profetitzaran, i els vostres joves tindran visions, i els vostres vells somiaran somnis. :
18 I sobre els meus servents i sobre les meves serventes abocaré en aquells dies el meu Esperit; i profetitzaran:
19 I faré meravelles a dalt del cel, i senyals a la terra avall; sang, i foc i vapor de fum:
20 El sol es convertirà en foscor i la lluna en sang, abans que vingui aquell gran i notable dia del Senyor:
21 I succeirà que qui invoqui el nom del Senyor serà salvat.
22 Homes d'Israel, escolteu aquestes paraules; Jesús de Natzaret, un home aprovat per Déu entre vosaltres per miracles, prodigis i signes, que Déu va fer per ell enmig de vosaltres, com vosaltres mateixos sabeu:

23 L'heu pres, al ser lliurat pel consell determinat i la preconeixement de Déu, i amb mans dolentes l'heu crucificat i matat:
24 A qui Déu ha ressuscitat, desprès d'haver deixat anar els dolors de la mort, perquè no era possible que se'n retengués.
25 Perquè David parla d'ell: Sempre veia el Senyor davant meu, perquè és a la meva dreta, perquè no em mogui.
26 Per això el meu cor es va alegrar i la meva llengua es va alegrar; a més, la meva carn descansarà en esperança:
27 Perquè no deixaràs la meva ànima a l'infern, ni permetràs que el teu Sant vegi corrupció.
28 M'has fet conèixer els camins de la vida; em faràs ple d'alegria amb el teu rostre.
29 Germans, deixeu-me que us parli lliurement del patriarca David, que ha mort i ha estat enterrat, i el seu sepulcre és amb nosaltres fins avui.
30 Per tant, essent profeta, i sabent que Déu li havia jurat amb un jurament que del fruit dels seus lloms, segons la carn, ressuscitaria Crist perquè s'assegués al seu tron;
31 Ell, en veure això abans, va parlar de la resurrecció de Crist, que la seva ànima no va ser deixada a l'infern, ni la seva carn va veure corrupció.
32 Déu ha ressuscitat aquest Jesús, del qual tots som testimonis.
33 Per tant, exaltat per la dreta de Déu, i havent rebut del Pare la promesa de l'Esperit Sant, ha vessat això que ara veieu i escolteu.
34 Perquè David no ha pujat al cel, sinó que ell mateix diu: El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta.
35 Fins que faci dels teus enemics els teus peus.
36 Per tant, que tota la casa d'Israel sàpiga amb certesa que Déu ha fet Senyor i Crist aquell Jesús a qui heu crucificat.
37 Quan van sentir això, es van punxar al cor i van dir a Pere i a la resta dels apòstols: Homes, germans, què farem?
38 Llavors Pere els va dir: Pendeu-vos i que cadascú de vosaltres sigui batejat en el nom de Jesucrist per a la remissió dels pecats, i rebreu el do de l'Esperit Sant.
39 Perquè la promesa és per a vosaltres, i per als vostres fills i per a tots els que són llunyans, tant com el Senyor, el nostre Déu, cridarà.
40 I amb moltes altres paraules testificava i exhortava, dient: Salveu-vos d'aquesta generació perversa.
41 Llavors els que van rebre la seva paraula de bon grat foren batejats, i aquell mateix dia se'ls hi van afegir unes tres mil ànimes.
42 I van continuar fermament en la doctrina dels apòstols i en la comunió, i en el part del pa i en les oracions.
43 I la por es va apoderar de tota ànima, i els apòstols van fer moltes meravelles i senyals.
44 I tots els qui creien estaven junts i tenien totes les coses en comú;
45 I va vendre les seves possessions i béns, i els va repartir entre tots els homes, segons cadascú necessitava.
46 I ells, perdurant cada dia d'un acord al temple, i partint el pa de casa en casa, menjaven la seva carn amb alegria i senzillesa de cor.
47 Lloant Déu i gaudint de tot el poble. I el Senyor afegia cada dia a l'església els que s'han de salvar.

CAPÍTOL 3

1 Pere i Joan van pujar junts al temple a l'hora de la pregària, que era l'hora novena.
2 I va ser portat un home coix des del ventre de la seva mare, que cada dia posaven a la porta del temple que s'anomena Bella, per demanar almoina als qui entraven al temple;
3 Ell, veient Pere i Joan a punt d'entrar al temple, va demanar una almoina.
4 I Pere, fixant-se en ell amb Joan, va dir: Mira'ns.
5 I els va fer cas, esperant rebre alguna cosa d'ells.
6 Llavors Pere va dir: No tinc plata ni or; però el que tinc et dono: en el nom de Jesucrist de Natzaret aixeca't i camina.
7 I el va agafar per la mà dreta i el va aixecar; i immediatament els seus peus i els ossos dels turmells van rebre força.
8 I es va aixecar d'un salt i va caminar, i va entrar amb ells al temple, caminant i saltant i lloant Déu.
9 I tot el poble el va veure caminar i lloar Déu:
10 I van saber que era ell qui s'asseia a demanar almoina a la Porta Bella del temple; i es van omplir de meravella i de meravella pel que li havia passat.
11 I mentre el coix que va ser guarit aguantava Pere i Joan, tot el poble va córrer cap a ells al porxo anomenat de Salomó, meravellat.
12 I quan Pere ho va veure, va respondre al poble: Homes d'Israel, per què us meravelleu d'això? o per què ens mireu tan atentament, com si per la nostra pròpia força o santedat haguéssim fet caminar aquest home?
13 El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, el Déu dels nostres pares, ha glorificat el seu Fill Jesús; a qui vau lliurar, i el vau negar davant de Pilat, quan ell estava decidit a deixar-lo anar.
14 Però vosaltres vau negar el Sant i el Just, i vau demanar que us concedissin un assassí;
15 I va matar el príncep de la vida, a qui Déu ha ressuscitat d'entre els morts; del qual som testimonis.
16 I el seu nom a través de la fe en el seu nom ha fet fort aquest home, a qui veieu i coneixeu: sí, la fe que hi ha en ell li ha donat aquesta perfecta salut davant de tots vosaltres.
17 I ara, germans, sé que ho heu fet per ignorància, com també ho van fer els vostres governants.
18 Però allò que Déu havia anunciat abans per boca de tots els seus profetes, que el Crist havia de patir, així ho ha complert.
19 Pendeu-vos, doncs, i convertiu-vos, perquè els vostres pecats siguin esborrats, quan vinguin els temps de refrigeri de la presència del Senyor;
20 I enviarà Jesucrist, que abans us va ser predicat:
21 A qui el cel ha de rebre fins als temps de restitució de totes les coses, que Déu ha parlat per boca de tots els seus sants profetes des dels inicis del món.
22 Perquè Moisès va dir realment als pares: El Senyor, el vostre Déu, us plantejarà un profeta d'entre els vostres germans, com jo; el escoltareu en tot el que us dirà.
23 I succeirà que tota ànima que no escolti aquell profeta serà exterminada d'entre el poble.
24 Sí, i tots els profetes des de Samuel i els següents, tots els que han parlat, també han predit aquests dies.

25 Vosaltres sou els fills dels profetes i de l'aliança que Déu va fer amb els nostres pares, dient a Abraham: I en la vostra descendència seran beneïdes totes les tribus de la terra.
26 A vosaltres primer Déu, després d'haver ressuscitat el seu Fill Jesús, l'ha enviat perquè us beneeixi, allunyant-vos a cadascú de les seves iniquitats.

CAPÍTOL 4

1 I mentre parlaven al poble, els sacerdots, el cap del temple i els saduceus els van acostar,
2 Contristats perquè ensenyaven al poble i predicaven per mitjà de Jesús la resurrecció d'entre els morts.
3 I els van imposar les mans i els van retenir fins a l'endemà, perquè ja era el vespre.
4 Però molts dels qui van sentir la paraula van creure; i el nombre dels homes era d'uns cinc mil.
5 I succeí que l'endemà, els seus governants, ancians i escribes,
6 I Annas, el gran sacerdot, i Caifàs, i Joan i Alexandre, i tots els que eren de la família del gran sacerdot, es van reunir a Jerusalem.
7 I quan els van posar al mig, van preguntar: Amb quin poder, o amb quin nom, heu fet això?
8 Aleshores Pere, ple de l'Esperit Sant, els digué: Vosaltres, governants del poble i ancians d'Israel,
9 Si avui som examinats de la bona acció feta a l'home impotent, per quins mitjans ha estat guarit;
10 Sigueu coneguts a tots vosaltres, i a tot el poble d'Israel, que amb el nom de Jesucrist de Natzaret, a qui vau crucificar, a qui Déu va ressuscitar d'entre els morts, aquest home es presenta aquí, sencer, davant vostre.
11 Aquesta és la pedra que heu rebutjat de vosaltres els constructors, que s'ha convertit en el cap de la cantonada.
12 Tampoc hi ha salvació en cap altre, perquè no hi ha cap altre nom sota el cel donat als homes, pel qual hem de ser salvats.
13 Quan van veure la gosadia de Pere i Joan, i van adonar-se que eren homes incults i ignorants, es van meravellar; i ells van saber que havien estat amb Jesús.
14 I veient l'home que havia estat guarit dempeus amb ells, no podien dir res en contra.
15 Però quan els havien manat de sortir del concili, van parlar entre ells:
16 dient: Què farem amb aquests homes? perquè realment un miracle notable ha estat fet per ells és evident a tots els que habiten a Jerusalem; i no ho podem negar.
17 Però perquè no s'estengui més entre el poble, amenacem-los amb rigor, que d'ara endavant no parlin a ningú en aquest nom.
18 I els van cridar i els van manar que no parlessin gens ni ensenyessin en el nom de Jesús.
19 Però Pere i Joan van respondre i els van dir: Si és correcte davant de Déu escoltar-vos més que Déu, jutgeu vosaltres.
20 Perquè no podem deixar de dir les coses que hem vist i sentit.
21 Llavors, quan els van haver amenaçat més, els van deixar anar, sense trobar res com els poguessin castigar, a causa del poble, perquè tots els homes glorificaven Déu pel que havia fet.
22 Perquè l'home tenia més de quaranta anys, a qui es va mostrar aquest miracle de curació.
23 I els van deixar anar, i van anar a la seva pròpia companyia i van informar de tot el que els grans sacerdots i els ancians els havien dit.
24 I quan ho van sentir, van alçar la veu a Déu d'una banda i van dir: Senyor, tu ets Déu, que has fet el cel, la terra, el mar i tot el que hi ha en ells.
25 Qui, per boca del teu servent David, ha dit: Per què s'enfadaven els pagans i el poble pensava coses vanes?
26 Els reis de la terra es van aixecar, i els governants es van reunir contra el Senyor i contra el seu Crist.
27 Perquè, en veritat, contra el teu sant fill Jesús, a qui has ungit, es van reunir tant Herodes com Ponç Pilat, amb els gentils i el poble d'Israel,
28 Perquè fer allò que la teva mà i el teu consell han decidit abans de fer-ho.
29 I ara, Senyor, mireu les seves amenaces; i concedeix als teus servents que amb tota valentia diguin la teva paraula:
30 Estenent la mà per guarir; i perquè es facin senyals i prodigis en el nom del teu sant fill Jesús.
31 I quan van haver pregat, el lloc on estaven reunits es va sacsejar; i tots van ser plens de l'Esperit Sant, i van dir la paraula de Déu amb valentia.
32 I la multitud dels que creien eren d'un sol cor i d'una ànima: ni cap d'ells deia que el que tenia de les coses que posseïa era seu; però tenien totes les coses en comú.
33 I amb gran poder van donar testimoniatge als apòstols de la resurrecció del Senyor Jesús, i una gran gràcia era sobre tots ells.
34 Tampoc n'hi va faltar ningú, perquè tots els propietaris de terres o cases els venien i portaven els preus de les coses venudes,
35 I els va posar als peus dels apòstols, i es va repartir a cadascú segons la necessitat.
36 I Josep, que pels apòstols es va anomenar Bernabé, (que s'interpreta, el fill de la consolació), un levita i del país de Xipre,
37 Tenint terra, la va vendre, va portar els diners i la va posar als peus dels apòstols.

CAPÍTOL 5

1 Però un home anomenat Anànies, amb Safira, la seva dona, va vendre una propietat,
2 I va retenir una part del preu, i la seva dona també en coneixia, i va portar una part i la va posar als peus dels apòstols.
3 Però Pere va dir: Anànies, per què Satanàs t'ha omplert el cor per mentir a l'Esperit Sant i per retenir una part del preu de la terra?
4 Mentre va romandre, no era el teu? i després de la seva venda, no estava en el teu propi poder? per què has concebut això en el teu cor? no has mentit als homes, sinó a Déu.
5 I Anànies, en sentir aquestes paraules, va caure a terra i va desaparèixer;
6 I els joves es van aixecar, el van ferir, el van portar fora i el van enterrar.
7 I passaven unes tres hores després, quan la seva dona, sense saber què havia fet, va entrar.

8 I Pere li respongué: Digues-me si has venut la terra per tant? I ella va dir: Sí, per tant.
9 Llavors Pere li va dir: Com és que us heu posat d'acord per temptar l'Esperit del Senyor? vet aquí, els peus dels que han enterrat el teu marit són a la porta i et portaran fora.
10 Llavors ella va caure immediatament als seus peus i va cedir l'espectre; i els joves van entrar, la van trobar morta i, portant-la fora, la van enterrar al costat del seu marit.
11 I una gran por es va apoderar de tota l'església i de tots els qui van sentir aquestes coses.
12 I de les mans dels apòstols es van fer molts signes i prodigis entre el poble; (i tots estaven d'acord al porxo de Salomó.
13 I de la resta, ningú no s'atrevia a unir-se a ells, però el poble els engrandeix.
14 I els creients eren més afegits al Senyor, multitud d'homes i dones.)
15 De tal manera que feien sortir els malalts als carrers i els posaven en llits i llits, perquè, com a mínim, l'ombra de Pere que passava per allà pogués eclipsar alguns d'ells.
16 També va venir una multitud de les ciutats dels voltants a Jerusalem, portant malalts i angoixats per esperits impurs, i tots van ser curats.
17 Llavors el gran sacerdot es va aixecar i tots els que eren amb ell (que és la secta dels saduceus) i es van omplir d'indignació:
18 I van posar les mans sobre els apòstols i els van posar a la presó comuna.
19 Però l'àngel del Senyor de nit va obrir les portes de la presó i les va fer sortir i va dir:
20 Vés, posa't i parla al temple al poble totes les paraules d'aquesta vida.
21 I quan ho van sentir, van entrar al temple de bon matí i van ensenyar. Però el gran sacerdot va venir i els qui eren amb ell, van reunir el concili i tot el senat dels fills d'Israel i van enviar a la presó perquè els portés.
22 Però quan els oficials van arribar i no els van trobar a la presó, van tornar i van dir:
23 dient: La presó ens va trobar tancada amb tota seguretat, i els guardians estaven fora davant les portes; però quan vam obrir, no vam trobar ningú a dins.
24 Quan el gran sacerdot, el capità del temple i els principals sacerdots van sentir aquestes coses, van dubtar d'ells de què seria això.
25 Llavors va venir un i els va informar, dient: Heus aquí, els homes que heu posat a la presó estan al temple i ensenyaven al poble.
26 Llavors el capità va anar amb els oficials i els va portar sense violència, perquè temien el poble que no fos apedregat.
27 I quan els van portar, els van presentar davant el concili; i el gran sacerdot els va preguntar:
28 dient: No us hem manat estrictament que no ensenyeu en aquest nom? i, vet aquí, heu omplert Jerusalem amb la vostra doctrina, i teniu la intenció de portar la sang d'aquest home sobre nosaltres.
29 Llavors Pere i els altres apòstols van respondre i van dir: Hem d'obeir Déu abans que els homes.
30 El Déu dels nostres pares va ressuscitar Jesús, a qui vau matar i el vau penjar a un arbre.
31 Déu l'ha exaltat amb la seva mà dreta perquè fos un príncep i un salvador, per donar el penediment a Israel i el perdó dels pecats.
32 I nosaltres som els seus testimonis d'aquestes coses; i també ho és l'Esperit Sant, que Déu ha donat als qui l'obeeixen.
33 Quan van sentir això, es van tallar el cor i van decidir matar-los.
34 Llavors es va aixecar allà un fariseu, de nom Gamaliel, un doctor de la Llei, que tenia fama entre tot el poble, i va ordenar que els apòstols fessin fora una mica;
35 I els va dir: Homes d'Israel, tingueu cura de què penseu fer respecte a aquests homes.
36 Perquè abans d'aquests dies es va alçar Teudas, gloriant-se de ser algú; al qual es van unir un nombre d'homes, uns quatre-cents: qui va ser assassinat; i tots, tots els qui l'obeïen, foren escampats i destruïts.
37 Després d'aquest home, Judes de Galilea es va aixecar en els dies de l'impost, i va atraure molta gent després d'ell; també va morir; i tots, fins i tot tots els que li obeïen, foren dispersats.
38 I ara us dic: Abstingueu-vos d'aquests homes i deixeu-los en pau, perquè si aquest consell o aquesta obra és d'home, no serà res.
39 Però si és de Déu, no el podeu enderrocar; perquè no us trobeu fins i tot per lluitar contra Déu.
40 I amb ell van estar d'acord, i quan van cridar els apòstols i els van colpejar, van manar que no parlessin en nom de Jesús, i els van deixar anar.
41 I van marxar de la presència del concili, contents d'haver estat considerats dignes de patir vergonya pel seu nom.
42 I cada dia al temple i a cada casa no deixaven d'ensenyar i predicar Jesucrist.

CAPÍTOL 6

1 I en aquells dies, quan el nombre dels deixebles es va multiplicar, es va aixecar una murmuració dels grecs contra els hebreus, perquè les seves vídues eren descuidades en el servei diari.
2 Llavors els dotze van cridar la multitud dels deixebles i van dir: No és raó que deixem la paraula de Déu i servim a les taules.
3 Per això, germans, busqueu entre vosaltres set homes d'honestedat, plens de l'Esperit Sant i de la saviesa, a qui puguem nomenar sobre aquest negoci.
4 Però nosaltres ens dedicarem contínuament a la pregària i al ministeri de la paraula.
5 I aquesta paraula va agradar a tota la multitud; i van escollir Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, i Felip, i Pròcor, i Nicanor, i Timó, i Pàrmenes i Nicolau, prosèlit d'Antioquia:
6 Els van posar davant dels apòstols, i quan van haver pregat, els van imposar les mans.
7 I la paraula de Déu va augmentar; i el nombre dels deixebles es va multiplicar molt a Jerusalem; i una gran companyia de sacerdots eren obedients a la fe.
8 I Esteve, ple de fe i de poder, va fer grans prodiges i miracles entre el poble.
9 Llavors es van aixecar alguns de la sinagoga, que s'anomena sinagoga dels Llibertins, i de Cireneus, i

d'Alexandrins, i dels de Cilícia i d'Àsia, discutint amb Esteve.
10 I no van poder resistir la saviesa i l'esperit amb què parlava.
11 Llavors van subbornar els homes, que deien: L'hem sentit pronunciar paraules blasfemes contra Moisès i contra Déu.
12 I van despertar el poble, els ancians i els escribas, i es van trobar sobre ell, el van agafar i el van portar al concili.
13 I va donar testimonis falsos que deien: Aquest home no deixa de pronunciar paraules blasfemes contra aquest lloc sant i la llei.
14 Perquè l'hem sentit dir que aquest Jesús de Natzaret destruirà aquest lloc i canviarà els costums que ens va lliurar Moisès.
15 I tots els que estaven asseguts al concili, mirant-lo fixament, van veure el seu rostre com el d'un àngel.

CAPÍTOL 7

1 Llavors el gran sacerdot va dir: Són aquestes coses així?
2 I va dir: Homes, germans i pares, escolteu; El Déu de la glòria es va aparèixer al nostre pare Abraham, quan era a Mesopotàmia, abans que habités a Charran,
3 I li va dir: Surt del teu país i de la teva parentela, i entra a la terra que et mostraré.
4 Llavors va sortir del país dels caldeus i es va habitar a Charran; i d'allà, quan el seu pare va morir, el va traslladar a aquesta terra, on ara viviu.
5 I no li va donar cap herència en ella, no, ni tan sols per posar-hi el peu, però va prometre que li la donaria com a possessió i a la seva descendència després d'ell, quan encara no tenia fills. .
6 I Déu va parlar d'aquesta manera: Que la seva descendència residís en una terra estranya; i que els fessin esclaus i els preguessin malament durant quatre-cents anys.
7 I jutjaré la nació a la qual estaran en servitud, va dir Déu; i després sortiran i em serviran en aquest lloc.
8 I li va donar l'aliança de la circumcisió; així Abraham va engendrar Isaac, i el va circumcidar el vuitè dia; i Isaac va engendrar Jacob; i Jacob va engendrar els dotze patriarques.
9 I els patriarques, moguts d'enveja, van vendre Josep a Egipte, però Déu estava amb ell.
10 I el va alliberar de totes les seves afliccions i li va donar gràcia i saviesa als ulls del faraó, rei d'Egipte; i el va posar governador d'Egipte i de tota la seva casa.
11 Llavors es va produir una carestia per tota la terra d'Egipte i Canaan, i una gran aflicció, i els nostres pares no van trobar subsistència.
12 Però quan Jacob va saber que hi havia blat a Egipte, va enviar primer els nostres pares.
13 I per segona vegada Josep es va donar a conèixer als seus germans; i la família de Josep va ser donada a conèixer al faraó.
14 Llavors va enviar Josep i va cridar a ell el seu pare Jacob i tota la seva família, seixanta-quinze ànimes.
15 Jacob va baixar a Egipte i va morir, ell i els nostres pares,
16 I van ser traslladats a Siquem i dipositats al sepulcre que Abraham va comprar per una suma de diners dels fills d'Emor, pare de Siquem.
17 Però quan s'acostava el temps de la promesa, que Déu havia jurat a Abraham, el poble va créixer i es va multiplicar a Egipte,
18 Fins que es va aixecar un altre rei que no coneixia Josep.
19 Aquests van actuar amb astucia amb els nostres parents, i van pregar malament els nostres pares, perquè expulsessin els seus fills petits, fins que no visquessin.
20 En aquest temps Moisès va néixer i era molt bonic i va nodrir-se a la casa del seu pare tres mesos:
21 I quan va ser expulsat, la filla del faraó el va agafar i el va alimentar per al seu propi fill.
22 I Moisès era docte en tota la saviesa dels egipcis, i era poderós en paraules i fets.
23 I quan ja tenia quaranta anys, li va venir al cor visitar els seus germans, els fills d'Israel.
24 I en veure que un d'ells patia mal, el va defensar, es venjà l'oprimit i va colpejar l'egipci.
25 Perquè pensava que els seus germans haurien entès com Déu els alliberaria amb la seva mà, però ells no ho van entendre.
26 I l'endemà se'ls va mostrar mentre es barallaven, i els hauria tornat a unir, dient: Senyors, sou germans; per què us feu mal els uns als altres?
27 Però el que feia mal al seu proïsme el va allunyar, dient: Qui t'ha fet governant i jutge sobre nosaltres?
28 Vols matar-me, com vas fer ahir a l'egipci?
29 Llavors Moisès va fugir amb aquesta paraula, i era foraster a la terra de Madian, on va engendrar dos fills.
30 I quan van passar quaranta anys, se li va aparèixer al desert de la muntanya de Sina un àngel del Senyor en una flama de foc en un arbust.
31 Quan Moisès ho va veure, es va quedar meravellat de la visió; i quan s'acostava per contemplar-lo, la veu del Senyor va arribar a ell:
32 dient: Jo sóc el Déu dels teus pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob. Llavors Moisès va tremolar i no es va atrevir a contemplar.
33 Llavors el Senyor li digué: Traieu-vos les sabates dels peus, perquè el lloc on esteu és terra santa.
34 He vist, he vist l'aflicció del meu poble que hi ha a Egipte, he sentit els seus gemecs i he baixat per salvar-lo. I ara vine, t'enviaré a Egipte.
35 Aquest Moisès a qui van rebutjar, dient: Qui et va posar com a governant i jutge? el mateix Déu va enviar per ser un governant i un alliberador per la mà de l'àngel que se li va aparèixer a la mata.
36 Els va fer sortir, després d'haver fet prodigis i senyals a la terra d'Egipte, al mar Roig i al desert quaranta anys.
37 Aquest és aquell Moisès, que va dir als fills d'Israel: El Senyor, el vostre Déu, us plantejarà un profeta d'entre els vostres germans, com jo; el escoltareu.
38 Aquest és ell, que estava a l'església al desert amb l'àngel que li va parlar a la muntanya de Sina, i amb els nostres pares, que va rebre els oracles vius per donar-nos-los:
39 A qui els nostres pares no van obeir, sinó que el van allunyar d'ells, i en el seu cor es van tornar a Egipte,
40 dient a Aaron: Fes-nos déus per anar davant nostre, perquè pel que fa a aquest Moisès, que ens va fer sortir de la terra d'Egipte, no sabem què li ha passat.
41 I van fer un vedell en aquells dies i van oferir sacrifici a l'ídol i es van alegrar de les obres de les seves pròpies mans.

42 Llavors Déu es va tornar i els va lliurar perquè adorassin l'exèrcit del cel; tal com està escrit al llibre dels profetes: Oh casa d'Israel, m'heu ofert bèsties sacrificades i sacrificis durant quaranta anys al desert?
43 Sí, vau agafar el tabernacle de Moloch i l'estrella del vostre déu Remfan, figures que vau fer per adorar-los, i us portaré més enllà de Babilònia.
44 Els nostres pares tenien el tabernacle del testimoni al desert, tal com ell havia ordenat, parlant a Moisès, que el fes segons la manera que havia vist.
45 El qual també els nostres pares que van venir després van portar amb Jesús a la possessió dels gentils, que Déu va expulsar davant dels nostres pares, fins als dies de David;
46 El qual va trobar gràcia davant Déu i va desitjar trobar un tabernacle per al Déu de Jacob.
47 Però Salomó li va construir una casa.
48 Però l'Altíssim no habita en temples fets amb mà; com diu el profeta,
49 El cel és el meu tron, i la terra el meu escabet: quina casa em construireu? diu el Senyor: o quin és el lloc del meu descans?
50 No ha fet la meva mà totes aquestes coses?
51 Vosaltres, de coll rígid i incircumcisos de cor i d'oïdes, us resistiu sempre a l'Esperit Sant; com van fer els vostres pares, també ho feu.
52 Quin dels profetes no han perseguit els vostres pares? i han matat els que abans anunciaven la vinguda del Just; dels quals sou ara els traïdors i assassins:
53 Que han rebut la llei per disposició dels àngels, i no l'han guardat.
54 Quan van sentir aquestes coses, es van tallar el cor, i el van cruixir de dents.
55 Però ell, ple de l'Esperit Sant, va alçar els ulls al cel i va veure la glòria de Déu, i Jesús dempeus a la dreta de Déu,
56 I va dir: Heus aquí, veig el cel obert i el Fill de l'home dret a la dreta de Déu.
57 Llavors van cridar amb una veu forta, van tapar les orelles i van córrer cap a ell d'una manera:
58 I el va expulsar de la ciutat i el van apedregar; i els testimonis van deixar els seus vestits als peus d'un jove que es deia Saül.
59 I van apedregar Esteve, invocant Déu i dient: Senyor Jesús, rep el meu esperit.
60 I es va agenollar i va cridar amb veu alta: Senyor, no els carregueu aquest pecat. I quan va dir això, es va adormir.

CAPÍTOL 8

1 I Saül estava d'acord amb la seva mort. I en aquell temps hi va haver una gran persecució contra l'església que hi havia a Jerusalem; i tots es van dispersar per les regions de Judea i Samaria, llevat dels apòstols.
2 I els homes devots van portar Esteve al seu enterrament i van fer grans lamentacions sobre ell.
3 Quant a Saül, va fer estralls a l'església, entrant a totes les cases, i arrossegant homes i dones els va posar a la presó.
4 Per tant, els dispersos anaven per tot arreu predicant la Paraula.
5 Aleshores Felip va baixar a la ciutat de Samaria i els va predicar Crist.
6 I el poble, d'unanimitat, va fer cas de les coses que deia Felip, escoltant i veient els miracles que feia.
7 Perquè els esperits impurs, cridant a gran veu, van sortir d'entre molts posseïts d'ells, i molts de paralítics i coixos van ser guarits.
8 I hi va haver una gran alegria en aquella ciutat.
9 Però hi havia un home, anomenat Simó, que abans a la mateixa ciutat feia màgia i feia embruixar la gent de Samaria, donant a conèixer que ell mateix era un gran:
10 A qui tots feien atenció, des del més petit al més gran, dient: Aquest home és el gran poder de Déu.
11 I el tenien en compte, perquè feia molt de temps que els havia embruixat amb bruixeries.
12 Però quan van creure que Felip predicava les coses sobre el Regne de Déu i el nom de Jesucrist, van ser batejats, homes i dones.
13 Llavors el mateix Simó també va creure; i quan va ser batejat, va estar amb Felip i va quedar meravellat, veient els miracles i els senyals que es feien.
14 Quan els apòstols que estaven a Jerusalem van sentir que Samaria havia rebut la paraula de Déu, els van enviar Pere i Joan:
15 Els quals, quan van baixar, van pregar per ells perquè rebin l'Esperit Sant:
16 (Perquè encara no havia caigut sobre cap d'ells; només ells van ser batejats en el nom del Senyor Jesús.)
17 Llavors els van imposar les mans i van rebre l'Esperit Sant.
18 I quan Simó va veure que l'Esperit Sant era donat per la imposició de les mans dels apòstols, els va oferir diners,
19 dient: Dóna'm també aquest poder, perquè a qui imposa les mans, rebi l'Esperit Sant.
20 Però Pere li digué: Els teus diners es perdin amb tu, perquè has pensat que el do de Déu es pot comprar amb diners.
21 No tens part ni sort en aquest assumpte, perquè el teu cor no és recte davant Déu.
22 Penedeix-te, doncs, d'aquesta teva maldat, i prega Déu, si potser et perdona el pensament del teu cor.
23 Perquè veig que ets en el fel de l'amargor i en el lligam de la iniquitat.
24 Llavors Simó va respondre i va dir: Pregueu el Senyor per mi, que no em vingui cap d'aquestes coses que heu dit.
25 I ells, després d'haver testimoniat i predicat la paraula del Senyor, van tornar a Jerusalem i van predicar l'evangeli a molts pobles dels samaritans.
26 I l'àngel del Senyor va parlar a Felip, dient: Aixeca't i vés cap al sud, pel camí que baixa de Jerusalem a Gaza, que és desert.
27 I es va aixecar i se'n va anar, i vet aquí un home d'Etiòpia, un eunuc de gran autoritat sota Candace, reina dels etíops, que tenia el càrrec de tot el seu tresor i havia vingut a Jerusalem per adorar.
28 Tornava, i assegut al seu carro va llegir el profeta Isaies.
29 Llavors l'Esperit va dir a Felip: Apropa't i uneix-te a aquest carro.
30 Aleshores Felip va córrer cap a ell i el va sentir llegir el profeta Isaies i li va dir: --Entens el que llegeixes?
31 I ell va dir: Com podré, si no em guia algun home? I va demanar a Felip que s'assegués amb ell.

32 El lloc de l'Escriptura que va llegir era aquest: El van portar com una ovella a la matança; i com un anyell mut davant el seu tollador, així no va obrir la boca:
33 En la seva humiliació, el seu judici va ser eliminat; i qui anunciarà la seva generació? perquè la seva vida és presa de la terra.
34 I l'eunuc va respondre a Felip i va dir: Et prego, de qui parla això el profeta? d'ell mateix o d'algun altre home?
35 Aleshores Felip va obrir la boca i va començar per la mateixa Escriptura i li va predicar Jesús.
36 I mentre seguien el seu camí, van arribar a una certa aigua; i l'eunuc va dir: Mira, aquí hi ha aigua; què m'impedeix ser batejat?
37 I Felip va dir: Si creus de tot cor, ho pots fer. I ell respongué i digué: Crec que Jesucrist és el Fill de Déu.
38 I va manar que el carro s'aturi; i tots dos van baixar a l'aigua, Felip i l'eunuc; i el va batejar.
39 I quan van sortir de l'aigua, l'Esperit del Senyor va agafar Felip, i l'eunuc no el va veure més; i va seguir el seu camí alegre.
40 Però Felip es va trobar a Azot i, passant, va predicar per totes les ciutats, fins que va arribar a Cesarea.

CAPÍTOL 9

1 I Saül, encara que respirava amenaces i matança contra els deixebles del Senyor, va anar al gran sacerdot:
2 I li va demanar cartes a Damasc a les sinagogues, perquè si trobava algú d'aquest camí, homes o dones, els portés lligats a Jerusalem.
3 I mentre anava de viatge, es va acostar a Damasc i, de sobte, va il·luminar al seu voltant una llum del cel:
4 I va caure a terra i va sentir una veu que li deia: Saül, Saule, per què em persegueixes?
5 I ell va dir: Qui ets, Senyor? I el Senyor va dir: Jo sóc Jesús, a qui tu persegueixes: et costa donar cops de peu contra els punys.
6 I ell, tremolant i meravellat, va dir: Senyor, què vols que faci? I el Senyor li va dir: Aixeca't i entra a la ciutat, i t'explicaran què has de fer.
7 I els homes que anaven amb ell es quedaren sense paraules, sentint una veu, però no veien ningú.
8 I Saül es va aixecar de la terra; i quan se li van obrir els ulls, no va veure ningú; però ells el van agafar de la mà i el van portar a Damasc.
9 I va estar tres dies sense veure, i no va menjar ni beure.
10 I hi havia a Damasc un deixeble que es deia Anànies; i el Senyor li va dir en una visió: Anànies. I digué: Heus aquí, Senyor.
11 I el Senyor li va dir: Aixeca't i vés al carrer que es diu Dret, i consulta a casa de Judes un que es diu Saül, de Tars, perquè vet aquí que prega:
12 I ha vist en una visió un home anomenat Anànies que entrava i li posava la mà per tal de recuperar la vista.
13 Llavors Anànies va respondre: Senyor, molts he sentit parlar d'aquest home quant de mal ha fet als teus sants a Jerusalem.
14 I aquí té autoritat dels principals sacerdots per lligar tots els qui invoquen el teu nom.
15 Però el Senyor li va dir: Ves-te'n, perquè és un vaixell escollit per a mi per portar el meu nom davant els gentils, els reis i els fills d'Israel.
16 Perquè li mostraré quantes coses ha de patir pel meu nom.
17 I Ananies se'n va anar i va entrar a la casa; i posant-li les mans sobre ell digué: Germà Saul, el Senyor, Jesús, que se t'ha aparegut pel camí on venies, m'ha enviat perquè recobreixis la vista i siguis ple de l'Esperit Sant.
18 I de seguida li va caure dels ulls com si fossin escates; i de seguida va rebre la vista, es va aixecar i va ser batejat.
19 I quan va rebre carn, es va enfortir. Aleshores, Saül va estar uns dies amb els deixebles que estaven a Damasc.
20 I de seguida va predicar Crist a les sinagogues, que és el Fill de Déu.
21 Però tots els que l'escoltaven estaven meravellats i deien: ¿No és aquest el que va destruir els qui invocaven aquest nom a Jerusalem, i va venir aquí per tal de portar-los lligats als grans sacerdots?
22 Però Saül va augmentar la força i va confondre els jueus que habitaven a Damasc, demostrant que aquest és el mateix Crist.
23 I després d'aquells molts dies, els jueus van decidir matar-lo:
24 Però Saül coneixia la seva espera. I vigilaven les portes dia i nit per matar-lo.
25 Llavors els deixebles el van agafar de nit i el van fer baixar per la paret en una cistella.
26 Quan Saül va arribar a Jerusalem, va intentar unir-se als deixebles, però tots li tenien por i no creien que fos deixeble.
27 Però Bernabé el va agafar, el va portar als apòstols i els va explicar com havia vist el Senyor pel camí, que li havia parlat i com havia predicat amb valentia a Damasc en nom de Jesús.
28 I estava amb ells entrant i sortint a Jerusalem.
29 I va parlar amb valentia en el nom del Senyor Jesús, i va discutir contra els grecs, però ells van intentar matar-lo.
30 La qual cosa, quan els germans ho van saber, el van fer baixar a Cesarea i el van enviar a Tars.
31 Aleshores les esglésies van descansar per tota Judea, Galilea i Samaria, i es van edificar; i caminant en el temor del Senyor i en el consol de l'Esperit Sant, es van multiplicar.
32 I succeí que, mentre Pere passava per tots els llocs, també va baixar als sants que habitaven a Lida.
33 I allí va trobar un home anomenat Enees, que havia guardat el seu llit vuit anys i estava malalt de paràlisi.
34 I Pere li digué: Enees, Jesucrist et guareix; aixeca't i fes el teu llit. I es va aixecar de seguida.
35 I tots els que habitaven a Lida i Saró el van veure i es van tornar al Senyor.
36 Hi havia a Jope una deixeble que es deia Tabita, que per interpretació s'anomena Dorcas; aquesta dona estava plena de bones obres i d'almoines que feia.
37 I succeí en aquells dies que ella estava malalta i va morir; quan es van rentar, la van posar a una cambra alta.
38 I com que Lida era a prop de Jope, i els deixebles havien sentit que Pere hi era, li enviaren dos homes per demanar-li que no es retardés a venir a ells.
39 Llavors Pere es va aixecar i va anar amb ells. Quan va arribar, el van portar a la cambra alta; i totes les vídues es van quedar al seu costat plorant i mostrant-li els abrics i els vestits que Dorcas feia mentre ella era amb ells.

40 Però Pere els va fer fora tots, es va agenollar i va pregar; i girant-lo cap al cos, va dir: Tabita, aixeca't. I va obrir els ulls, i quan va veure Pere, es va aixecar.
41 I li va donar la mà, la va aixecar, i quan va haver cridat els sants i les vídues, la va presentar viva.
42 I va ser conegut per tot Jope; i molts van creure en el Senyor.
43 I succeí que es va quedar molts dies a Jope amb un tal Simó adober.

CAPÍTOL 10

1 A Cesarea hi havia un home que es deia Corneli, un centurió de la banda que es deia la banda italiana,
2 Un home devot i que tenia por de Déu amb tota la seva casa, que donava moltes almoines al poble i pregava Déu sempre.
3 Va veure evidentment en una visió cap a l'hora novena del dia un àngel de Déu que venia a ell i li deia: Corneli.
4 I quan el va mirar, va tenir por i va dir: Què és, Senyor? I ell li digué: Les teves oracions i la teva almoina han pujat com a record davant de Déu.
5 I ara envia homes a Jope i crida a un tal Simó, que es diu Pere:
6 S'allotja amb un tal Simó adober, la casa del qual és a la vora del mar: ell et dirà què has de fer.
7 I quan l'àngel que parlava amb Corneli se'n va anar, va cridar dos dels seus servents, i un soldat devot dels qui l'esperaven contínuament;
8 I quan els va declarar totes aquestes coses, els va enviar a Jope.
9 L'endemà, mentre anaven de viatge i s'acostaven a la ciutat, Pere va pujar al terrat a pregar cap a l'hora sisena:
10 I va tenir molta gana i volia menjar; però mentre es preparaven, va caure en estat de tràngol,
11 I va veure el cel obrir-se i un vas que baixava cap a ell, com si fos un gran llençol teixit per les quatre cantonades i baixat a terra:
12 En què hi havia tota mena de bèsties de quatre peus de la terra, i feres salvatges, i reptils i ocells del cel.
13 I hi va haver una veu: Aixeca't, Pere; matar i menjar.
14 Però Pere va dir: No és així, Senyor; perquè no he menjat mai res que sigui comun o impur.
15 I la veu li va tornar a dir per segona vegada: El que Déu ha purificat, no ho digueu comú.
16 Això es va fer tres vegades, i el vaixell va ser rebut de nou al cel.
17 Mentre Pere dubtava en si mateix del que significaria aquesta visió que havia vist, vet aquí que els homes que havien estat enviats de Corneli havien consultat la casa de Simó i es van posar davant de la porta.
18 I va cridar i va preguntar si Simó, que es deia Pere, hi havia allotjat.
19 Mentre Pere pensava en la visió, l'Esperit li digué: Heus aquí, tres homes et cerquen.
20 Aixeca't, doncs, baixa, i vés amb ells, sense dubtar res, perquè jo els he enviat.
21 Llavors Pere va baixar a trobar els homes que li havien enviat de Corneli; i va dir: Heus aquí, jo sóc el que busqueu; quina és la causa per la qual heu vingut?
22 I van dir: Corneli el centurió, un home just, que tem Déu i de bona reputació entre tota la nació dels jueus, va ser advertit de Déu per part d'un àngel sant que t'enviés a casa seva i que t'escoltés. paraules de tu.
23 Llavors els va cridar i els va allotjar. L'endemà, Pere se'n va anar amb ells, i uns germans de Jope el van acompanyar.
24 I l'endemà van entrar a Cesarea. I Corneli els esperava, i havia convocat els seus parents i amics propers.
25 I quan Pere entrava, Corneli se li va trobar, es va arrossegar als seus peus i el va adorar.
26 Però Pere el va aixecar i li va dir: Aixeca't; Jo mateix també sóc un home.
27 I mentre parlava amb ell, va entrar i va trobar molts que s'havien reunit.
28 I els digué: Sabeu que és il·legal que un home jueu s'acompanyi o vingui a un d'una altra nació; però Déu m'ha indicat que no hauria d'anomenar cap home comú o impur.
29 Per això vaig venir a vosaltres sense contestar-me, tan bon punt vaig ser enviat a buscar: us demano, doncs, per quina intenció m'heu fet venir?
30 I Corneli va dir: Fa quatre dies que vaig estar dejunant fins a aquesta hora; i a l'hora novena vaig pregar a casa meva, i he aquí, un home es va presentar davant meu amb vestits brillants,
31 I va dir: Corneli, la teva pregària ha estat escoltada, i la teva almoina es recorda davant dels ulls de Déu.
32 Envieu, doncs, a Jope i crideu Simó, que es diu Pere; s'allotja a la casa d'un tal Simó adober a la vora del mar, el qual, quan vingui, et parlarà.
33 De seguida, doncs, vaig enviar a tu; i bé has fet que has vingut. Ara, doncs, som tots aquí presents davant Déu, per escoltar tot allò que Déu us ha manat.
34 Llavors Pere va obrir la boca i va dir: De veritat entenc que Déu no fa referència a les persones;
35 Però a totes les nacions qui el tem i fa la justícia, és acceptat amb ell.
36 La paraula que Déu va enviar als fills d'Israel, predicant la pau per Jesucrist: (ell és el Senyor de tots:)
37 Aquesta paraula, ho dic, ja la sabeu, que es va publicar per tota Judea i va començar des de Galilea, després del baptisme que va predicar Joan;
38 Com Déu va ungir Jesús de Natzaret amb l'Esperit Sant i amb poder; perquè Déu estava amb ell.
39 I som testimonis de totes les coses que va fer tant a la terra dels jueus com a Jerusalem; a qui van matar i van penjar a un arbre:
40 Déu el va ressuscitar el tercer dia i el va mostrar obertament;
41 No a tot el poble, sinó als testimonis escollits abans de Déu, fins i tot a nosaltres, que vam menjar i beure amb ell després que va ressuscitar d'entre els morts.
42 I ens va manar predicar al poble i testimoniar que és ell qui va ser ordenat per Déu per ser el jutge dels vius i els morts.
43 D'ell donen testimoni tots els profetes que, pel seu nom, qui creu en ell rebrà la remissió dels pecats.
44 Mentre Pere encara deia aquestes paraules, l'Esperit Sant va caure sobre tots els qui van escoltar la paraula.
45 I els que creien de la circumcisió estaven meravellats, tots els que anaven amb Pere, perquè també s'havia vessat el do de l'Esperit Sant sobre els gentils.
46 Perquè els van sentir parlar en llengües i glorificar Déu. Aleshores Pere va respondre:

47 Pot algú prohibir l'aigua perquè no siguin batejats aquests que han rebut l'Esperit Sant tan bé com nosaltres?
48 I va manar que fossin batejats en el nom del Senyor. Llavors li pregaren que s'hi detés uns dies.

CAPÍTOL 11

1 I els apòstols i els germans que estaven a Judea van sentir que els gentils també havien rebut la paraula de Déu.
2 I quan Pere va pujar a Jerusalem, els que eren de la circumcisió van disputar amb ell:
3 dient: Vas entrar amb homes incircumcisos i has menjat amb ells.
4 Però Pere va assajar el tema des del principi i els va exposar per ordre, dient:
5 Jo estava a la ciutat de Jopà pregant; i en estat de tràngol vaig veure una visió: un vaixell baixava, com si fos un gran llençol, baixat del cel per quatre cantons; i fins i tot em va arribar:
6 En això, quan vaig haver fixat els meus ulls, vaig pensar i vaig veure bèsties de quatre peus de la terra, i bèsties salvatges, i reptils i ocells del cel.
7 I vaig sentir una veu que em deia: Aixeca't, Pere; matar i menjar.
8 Però jo vaig dir: No és així, Senyor, perquè no m'ha entrat mai a la boca res de comú o impur.
9 Però la veu em va tornar a respondre des del cel: El que Déu ha purificat, no ho digueu comú.
10 I això es va fer tres vegades, i tots van ser aixecats de nou al cel.
11 I, vet aquí, de seguida que ja havien vingut tres homes a la casa on jo era, enviats a mi des de Cesarea.
12 I l'Esperit em va demanar que anés amb ells, sense dubtar res. A més, aquests sis germans em van acompanyar i vam entrar a casa d'aquell home:
13 I ens va ensenyar com havia vist un àngel a casa seva, que es va aixecar i li va dir: Envia homes a Jope i crida Simó, que es diu Pere;
14 Qui et dirà paraules per les quals tu i tota la teva casa sereu salvats.
15 I quan vaig començar a parlar, l'Esperit Sant va caure sobre ells, com sobre nosaltres al principi.
16 Llavors em vaig recordar de la paraula del Senyor, que deia: Joan va batejar amb aigua; però vosaltres sereu batejats amb l'Esperit Sant.
17 Per tant, doncs, Déu els va fer el mateix do que a nosaltres, que vam creure en el Senyor Jesucrist; què era jo, que podia resistir Déu?
18 Quan van sentir aquestes coses, van callar i van glorificar Déu, dient: Aleshores Déu també ha concedit el penediment als gentils per a la vida.
19 Els qui es van dispersar per la persecució que va sorgir al voltant d'Esteve van viatjar fins a Fenícia, Xipre i Antioquia, predicant la paraula a ningú sinó als jueus.
20 I alguns d'ells eren homes de Xipre i de Cirene, els quals, quan van arribar a Antioquia, van parlar als grecs predicant el Senyor Jesús.
21 I la mà del Senyor estava amb ells, i un gran nombre va creure i es va tornar al Senyor.
22 Llavors, la notícia d'aquestes coses va arribar a oïdes de l'església que era a Jerusalem, i van enviar Bernabé perquè anés fins a Antioquia.
23 El qual, quan va arribar, i va veure la gràcia de Déu, es va alegrar i els va exhortar a tots perquè s'unís al Senyor amb propòsit de cor.
24 Perquè era un home bo i ple de l'Esperit Sant i de fe; i molta gent es va afegir al Senyor.
25 Llavors Bernabé va marxar cap a Tars, per buscar Saül:
26 I quan el va trobar, el va portar a Antioquia. I succeí que un any sencer es reuniren amb l'església i ensenyaren molta gent. I els deixebles van ser anomenats cristians primer a Antioquia.
27 I en aquests dies van venir profetes de Jerusalem a Antioquia.
28 I es va aixecar un d'ells, anomenat Agabus, i va indicar per l'Esperit que hi hauria una gran manca per tot el món, cosa que va passar en temps de Cèsar Claudi.
29 Llavors els deixebles, cadascú segons la seva capacitat, van decidir enviar socors als germans que habitaven a Judea:
30 Això també van fer, i ho van enviar als ancians per mans de Bernabé i de Saül.

CAPÍTOL 12

1 En aquell temps, el rei Herodes va estendre les mans per molestar alguns de l'església.
2 I va matar a Jaume, germà de Joan, amb l'espasa.
3 I com que va veure que els jueus agradaven, va continuar agafant també Pere. (Llavors eren els dies dels àzims.)
4 I quan el va detenir, el va posar a la presó i el va lliurar a quatre quartons de soldats perquè el guardessin; amb la intenció després de Pasqua de portar-lo a la gent.
5 Pere, doncs, va ser tancat a la presó, però l'Església va pregar sense parar a Déu per ell.
6 I quan Herodes el volia fer sortir, aquella nit, Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes; i els guardians davant la porta guardaven la presó.
7 I vet aquí que l'àngel del Senyor va venir sobre ell i una llum va il·luminar a la presó; i va colpejar Pere al costat i el va aixecar dient: Aixeca't de pressa. I se li van caure les cadenes de les mans.
8 I l'àngel li va dir: Cenyu-vos i lligar-vos les sandàlies. I així ho va fer. I ell li digué: Llença el teu vestit al voltant i segueix-me.
9 I va sortir i el va seguir; i no sabia que era veritat allò que va fer l'àngel; però va pensar que tenia una visió.
10 Quan van passar el primer i el segon barri, van arribar a la porta de ferro que dóna a la ciutat; que els va obrir per si mateix; i van sortir i van passar per un carrer; i tot seguit l'àngel se'n va anar.
11 I quan Pere va tornar en si, va dir: Ara sé amb certesa que el Senyor ha enviat el seu àngel i m'ha alliberat de la mà d'Herodes i de tota l'esperança del poble dels jueus.
12 I quan va haver-hi pensat, va arribar a casa de Maria, la mare de Joan, que es deia Marc; on molts estaven reunits resant.
13 I quan Pere trucava a la porta de la porta, una donzella va venir a escoltar, que es deia Roda.
14 I quan va conèixer la veu de Pere, no va obrir la porta d'alegria, sinó que va córrer i va explicar com Pere es trobava davant la porta.
15 I li van dir: Estàs boja. Però ella constantment afirmava que així i tot. Llavors van dir: És el seu àngel.

16 Però Pere va continuar trucant; i quan van obrir la porta i el van veure, van quedar meravellats.
17 Però ell, fent-los senyals amb la mà perquè callessin, els va explicar com el Senyor l'havia fet sortir de la presó. I ell va dir: Vés a ensenyar aquestes coses a Jaume i als germans. I se'n va anar i va anar a un altre lloc.
18 Tan bon punt es va fer de dia, no hi va haver cap mena d'agitació entre els soldats, què va ser de Pere.
19 I quan Herodes l'havia cercat i no el va trobar, va examinar els guardians i va ordenar que fossin morts. I va baixar de Judea a Cesarea, i allí es va quedar.
20 Herodes es va disgustar molt dels de Tir i de Sidó; però ells es van acostar d'una manera a ell i, després d'haver fet amic a Blast el camarlenc del rei, van demanar la pau; perquè el seu país es nodria del país del rei.
21 I un dia fixat, Herodes, vestit amb vestits reials, es va asseure al seu tron i els va fer una oració.
22 I el poble va fer un crit, dient: És la veu d'un déu, i no d'un home.
23 I de seguida l'àngel del Senyor el va colpejar, perquè no donava la glòria a Déu;
24 Però la paraula de Déu va créixer i es va multiplicar.
25 I Bernabé i Saule van tornar de Jerusalem, quan havien complert el seu ministeri, i es van endur amb ells Joan, que es deia Marc.

CAPÍTOL 13

1 A l'església que hi havia a Antioquia hi havia profetes i mestres; com Bernabé, i Simeó que es deia Níger, i Luci de Cirene, i Manaën, que havia estat criat amb Herodes el tetrarca, i Saül.
2 Mentre ministraven al Senyor i dejunaven, l'Esperit Sant va dir: Aparteu-me Bernabé i Saül per a l'obra a la qual els he cridat.
3 I quan van haver dejunat i pregat, i els van imposar les mans, els van fer marxar.
4 Així que, enviats per l'Esperit Sant, se'n van anar a Selèucia; i des d'allí van navegar cap a Xipre.
5 Quan eren a Salamina, van predicar la paraula de Déu a les sinagogues dels jueus, i també tenien Joan com a ministre.
6 I quan havien passat per l'illa fins a Pafos, van trobar un bruixot, un fals profeta, un jueu, que es deia Barjesús:
7 Que estava amb el diputat del país, Sergi Pau, un home prudent; que va cridar Bernabé i Saule i va desitjar escoltar la paraula de Déu.
8 Però Elimas el bruixot (perquè així és el seu nom per interpretació) els va resistir, buscant allunyar el diputat de la fe.
9 Aleshores Saül, que també s'anomena Pau, ple de l'Esperit Sant, va posar els seus ulls sobre ell:
10 I va dir: Oh ple de tota astúcia i de tota maldat, fill del diable, enemic de tota justícia, no deixaràs de pervertir els camins rectes del Senyor?
11 I ara, vet aquí, la mà del Senyor és damunt teu, i seràs cec, sense veure el sol durant un temps. I de seguida va caure sobre ell una boira i una foscor; i va anar cercant-ne qui el portés de la mà.
12 Llavors el diputat, quan va veure el que s'havia fet, va creure, meravellat de la doctrina del Senyor.
13 Quan Pau i la seva colla es van deslligar de Pafos, van arribar a Perge, a Pàmfília, i Joan, partint d'ells, va tornar a Jerusalem.
14 Però quan van sortir de Perge, van arribar a Antioquia de Pisídia, van entrar a la sinagoga el dissabte i es van asseure.
15 I després de la lectura de la Llei i dels profetes, els caps de la sinagoga els van enviar a dir: Homes i germans, si teniu alguna paraula d'exhortació per al poble, parleu.
16 Llavors Pau es va aixecar i, fent un gest amb la mà, va dir: Homes d'Israel, i vosaltres que temeu Déu, escolteu.
17 El Déu d'aquest poble d'Israel va escollir els nostres pares i va exaltar el poble quan vivien com a estrangers a la terra d'Egipte, i amb un braç alt els va fer sortir d'ella.
18 I al voltant del temps de quaranta anys va patir els seus costums al desert.
19 I després d'haver destruït set nacions a la terra de Canaan, els va repartir la seva terra per sorteig.
20 Després d'això, els va donar jutges durant uns quatre-cents cinquanta anys, fins al profeta Samuel.
21 Després van demanar un rei, i Déu els va donar Saül, fill de Cis, un home de la tribu de Benjamí, durant quaranta anys.
22 I quan el va haver destituït, els va aixecar David perquè fos el seu rei; a qui també va donar testimoni i va dir: He trobat David, fill de Jessè, un home segons el meu cor, que complirà tota la meva voluntat.
23 De la descendència d'aquest home, Déu, segons la seva promesa, va aixecar un salvador a Israel, Jesús:
24 Quan Joan havia predicat per primera vegada abans de la seva vinguda el baptisme de penediment a tot el poble d'Israel.
25 I quan Joan acabava el seu camí, va dir: Qui us penseu que sóc jo? Jo no sóc ell. Però, vet aquí, després meu ve un, a qui no sóc digne de deslligar-li les sabates dels seus peus.
26 Homes i germans, fills de l'estirp d'Abraham, i tots aquells entre vosaltres que tem Déu, a vosaltres és enviada la paraula d'aquesta salvació.
27 Perquè els qui habiten a Jerusalem i els seus governants, perquè no el coneixien, ni les veus dels profetes que es llegeixen cada dissabte, els han complert en condemnar-lo.
28 I encara que no van trobar en ell cap causa de mort, van demanar a Pilat que el matés.
29 I quan van haver complert tot el que estava escrit d'ell, el van baixar de l'arbre i el van posar en un sepulcre.
30 Però Déu el va ressuscitar d'entre els morts:
31 I durant molts dies es va veure dels que pujaven amb ell de Galilea a Jerusalem, que són els seus testimonis davant el poble.
32 I us comuniquem una bona nova que la promesa que es va fer als pares,
33 Déu ens ha complert el mateix per a nosaltres els seus fills, ja que ha ressuscitat Jesús; com també està escrit en el salm segon: Tu ets el meu Fill, jo t'he engendrat avui.
34 I pel que fa al fet que el va ressuscitar d'entre els morts, ara per no tornar més a la corrupció, va dir d'aquesta manera: Et donaré les pietats certes de David.
35 Per això també diu en un altre salm: No permetràs que el teu Sant vegi corrupció.
36 Perquè David, després d'haver servit la seva pròpia generació per la voluntat de Déu, es va adormir, va ser posat als seus pares i va veure la corrupció:

37 Però aquell, a qui Déu va ressuscitar, no va veure corrupció.
38 Sigueu, doncs, coneguts, homes i germans, que per mitjà d'aquest home us és predicat el perdó dels pecats:
39 I per ell tots els qui creuen són justificats de totes les coses, de les quals no podríeu ser justificats per la llei de Moisès.
40 Compte, doncs, que no us vingui el que es parla en els profetes;
41 Heus aquí, menyspreadors, meravelleu-vos i pereu, perquè jo faig una obra en els vostres dies, una obra que no creureu de cap manera, encara que algú us la declari.
42 I quan els jueus van sortir de la sinagoga, els gentils van suplicar que aquestes paraules els fossin predicades el dissabte següent.
43 Quan la congregació es va dissoldre, molts dels jueus i dels prosèlits religiosos van seguir Pau i Bernabé, els quals, parlant-los, els van persuadir de continuar en la gràcia de Déu.
44 I el dissabte següent, gairebé tota la ciutat es va reunir per escoltar la paraula de Déu.
45 Però quan els jueus van veure la multitud, es van omplir d'enveja i van parlar contra les coses que deia Pau, contradient i blasfemant.
46 Llavors Pau i Bernabé es van atrevir i van dir: Calia que primer us haguéssiu dit la paraula de Déu; però com que la deixeu de vosaltres i us considereu indignes de la vida eterna, aquí ens tornem als gentils. .
47 Perquè així ens ha manat el Senyor, dient: T'he posat com a llum dels gentils, perquè siguis per a la salvació fins als confins de la terra.
48 I quan els gentils van sentir això, es van alegrar i van glorificar la paraula del Senyor; i tots els que estaven ordenats per a la vida eterna van creure.
49 I la paraula del Senyor es va publicar per tota la regió.
50 Però els jueus van despertar les dones devotes i honorables i els principals de la ciutat, van provocar persecució contra Pau i Bernabé, i els van expulsar de les seves costes.
51 Però van sacsejar la pols dels seus peus contra ells i van arribar a Iconi.
52 I els deixebles es van omplir d'alegria i de l'Esperit Sant.

CAPÍTOL 14

1 I succeí que a Iconi van entrar tots dos junts a la sinagoga dels jueus, i van parlar així, que una gran multitud de jueus i també de grecs van creure.
2 Però els jueus no creients van despertar els pagans i van fer malament els seus pensaments contra els germans.
3 Per tant, van romandre molt de temps parlant amb valentia en el Senyor, el qual va donar testimoni de la paraula de la seva gràcia i va permetre que es fessin senyals i prodigis amb les seves mans.
4 Però la multitud de la ciutat estava dividida: una part es va mantenir amb els jueus i una part amb els apòstols.
5 I quan hi va haver un assalt tant dels gentils com dels jueus amb els seus governants, per fer-los maltractament i apedregar-los,
6 Se'n van desconfiar i van fugir a Listra i Derbe, ciutats de Licaònia, i a la regió que hi ha al voltant.
7 I allà van predicar l'evangeli.
8 I un home assegut a Listra, impotent als seus peus, que era coixí des del ventre de la seva mare, que no havia caminat mai:
9 Aquest mateix va sentir parlar Pau, el qual, mirant-lo fixament, va adonar-se que tenia fe per ser guarit,
10 Va dir amb veu forta: Deixeu-vos dret sobre els vostres peus. I va saltar i va caminar.
11 I quan la gent va veure el que havia fet Pau, va alçar la veu i va dir en la parla de Licaònia: Els déus han baixat cap a nosaltres a semblança d'home.
12 I van anomenar Bernabé Júpiter; i Pau, Mercuri, perquè era el principal orador.
13 Llavors el sacerdot de Júpiter, que estava davant de la seva ciutat, va portar bous i garlandes a les portes, i hauria fet sacrificis amb el poble.
14 Quan els apòstols Bernabé i Pau ho van sentir, es van esquinçar els vestits i van córrer entre la gent, cridant:
15 I dient: Senyors, per què feu aquestes coses? També som homes de passions semblants a vosaltres, i us prediquem que us torneu d'aquestes vanitats al Déu vivent, que va fer el cel, la terra, el mar i tot el que hi ha.
16 Que antigament van permetre que totes les nacions caminssin pel seu propi camí.
17 No obstant això, no es va deixar sense testimoni, ja que va fer el bé, i ens va donar pluja del cel i estacions fecundes, omplint els nostres cors de menjar i alegria.
18 I amb aquestes paraules, amb prou feines van frenar el poble, perquè no els havien fet sacrificis.
19 I hi van arribar uns jueus d'Antioquia i d'Iconi, que van persuadir el poble i, després d'haver apedregat Pau, el van treure de la ciutat, creient que havia estat mort.
20 No obstant això, mentre els deixebles es trobaven al seu voltant, es va aixecar i va entrar a la ciutat; i l'endemà va marxar amb Bernabé a Derbe.
21 I quan havien predicat l'evangeli a aquella ciutat i havien ensenyat a molts, van tornar a Listra, a Iconi i a Antioquia,
22 Confirmant les ànimes dels deixebles i exhortant-los a perseverar en la fe, i que, després de moltes tribulacions, hem d'entrar al Regne de Déu.
23 I quan els havien ordenat ancians a cada església, i havien pregat amb dejuni, els van encomanar al Senyor, en qui creien.
24 I després d'haver passat per Pisídia, van arribar a Pàmfília.
25 I quan van haver predicat la paraula a Perge, van baixar a Attàlia:
26 I d'allí van navegar cap a Antioquia, des d'on havien estat recomanats a la gràcia de Déu per l'obra que havien fet.
27 I quan van arribar, i van reunir l'església, van assajar tot el que Déu havia fet amb ells, i com havia obert la porta de la fe als gentils.
28 I allí es van quedar molt temps amb els deixebles.

CAPÍTOL 15

1 I alguns homes que baixaven de Judea van ensenyar als germans i els deien: Si no us circumcidau a la manera de Moisès, no podreu ser salvats.
2 Per tant, quan Pau i Bernabé van tenir una discrepància i disputes no petites amb ells, van decidir que Pau i Bernabé,

i alguns altres d'ells, pugin a Jerusalem als apòstols i als ancians sobre aquesta qüestió.
3 I portats per l'església, van passar per Fenícia i Samaria, anunciant la conversió dels gentils, i van provocar una gran alegria a tots els germans.
4 I quan van arribar a Jerusalem, van ser rebuts per l'església, els apòstols i els ancians, i van declarar tot el que Déu havia fet amb ells.
5 Però alguns de la secta dels fariseus que creien es van aixecar i van dir: Calia circumcidar-los i manar-los que guardessin la llei de Moisès.
6 I els apòstols i els ancians es van reunir per estudiar aquesta qüestió.
7 I quan hi havia hagut molta discussió, Pere es va aixecar i els va dir: Homes, germans, ja sabeu que fa temps que Déu va escollir entre nosaltres perquè els gentils escoltessin per la meva boca la paraula de l'evangeli. i creure.
8 I Déu, que coneix els cors, els va donar testimoni, donant-los l'Esperit Sant, tal com ens va fer a nosaltres;
9 I no poseu cap diferència entre nosaltres i ells, purificant els seus cors per la fe.
10 Ara, doncs, per què tempteu Déu a posar al coll dels deixebles un jou que ni els nostres pares ni nosaltres vam poder suportar?
11 Però creiem que per la gràcia del Senyor Jesucrist serem salvats, com ells.
12 Llavors tota la gent va callar i va escoltar Bernabé i Pau, i els van explicar quins miracles i meravelles havia fet Déu entre els gentils amb ells.
13 I després d'haver callat, Jaume va respondre dient: Homes i germans, escolteu-me.
14 Simeó ha explicat com Déu al principi va visitar els gentils per treure'ls un poble pel seu nom.
15 I amb això coincideixen les paraules dels profetes; tal com està escrit,
16 Després d'això, tornaré i reconstruiré el tabernacle de David, que ha caigut; i reconstruiré les seves ruïnes, i ho aixecaré:
17 Perquè la resta dels homes cerquin el Senyor, i tots els gentils, sobre els quals rep el meu nom, diu el Senyor, que fa totes aquestes coses.
18 Conegudes de Déu són totes les seves obres des del principi del món.
19 Per això, la meva sentència és que no molestem els qui d'entre els gentils s'han convertit a Déu:
20 Però que els escrivim que s'abstinguin de la contaminació dels ídols, de la fornicació, de les coses estrangulades i de la sang.
21 Perquè Moisès d'antic té a totes les ciutats els qui el prediquen, que es llegeixen a les sinagogues cada dissabte.
22 Aleshores, els apòstols i els ancians, amb tota l'Església, van agradar enviar homes escollits de la seva pròpia companyia a Antioquia amb Pau i Bernabé; és a dir, Judes, anomenat Barsabàs, i Silas, homes principals entre els germans:
23 I van escriure cartes per ells d'aquesta manera; Els apòstols, els ancians i els germans envien una salutació als germans que són dels gentils d'Antioquia, de Síria i de Cilícia:
24 Pel que hem sentit, alguns que van sortir d'entre nosaltres us han molestat amb paraules, subvertint les vostres ànimes, dient: Us heu de circumcidar i complir la llei, a qui no els vam donar cap manament.
25 Ens va semblar bé, reunits d'unanimitat, enviar-vos homes escollits amb els nostres estimats Bernabé i Pau,
26 Homes que han posat la vida en perill pel nom de nostre Senyor Jesucrist.
27 Per tant, hem enviat Judes i Silas, que també us explicaran les mateixes coses per boca.
28 Perquè a l'Esperit Sant i a nosaltres ens va semblar bé no imposar-vos cap càrrega més gran que aquestes coses necessàries;
29 Que us absteniu dels aliments oferts als ídols, i de la sang, i de les coses estrangulades i de la fornicació; Que vagis bé.
30 Llavors, quan els van acomiadar, van arribar a Antioquia; i quan van haver reunit la gent, van lliurar l'epístola:
31 Els quals, després d'haver llegit, es van alegrar del consol.
32 I Judes i Silas, que també eren profetes, van exhortar els germans amb moltes paraules i els van confirmar.
33 I després d'haver-s'hi quedat un temps, els van deixar anar en pau dels germans als apòstols.
34 No obstant això, Silas va agradar quedar-s'hi encara.
35 També Pau i Bernabé es van quedar a Antioquia, ensenyant i predicant la paraula del Senyor, amb molts altres.
36 I uns dies després Pau va dir a Bernabé: Tornem a visitar els nostres germans a totes les ciutats on hem predicat la paraula del Senyor, i veurem com ho fan.
37 I Bernabé va decidir portar amb ells Joan, que es deia Marc.
38 Però a Pau no li va semblar bé endur-se'l amb ells, que va marxar d'ells de Pàmfília i no va anar amb ells a l'obra.
39 I la discussió va ser tan aguda entre ells, que es van separar l'un de l'altre; i així Bernabé va agafar Marc i va navegar cap a Xipre;
40 I Pau va escollir Silas i se'n va anar, recomanat pels germans a la gràcia de Déu.
41 I va passar per Síria i Cilícia, confirmant les esglésies.

CAPÍTOL 16

1 Llavors va arribar a Derbe i a Listra; i vet aquí que hi havia un deixeble, que es deia Timoteu, fill d'una dona, que era jueva i creia; però el seu pare era grec:
2 La qual cosa va ser ben informada pels germans que eren a Listra i Iconi.
3 Ell voldria que Pau sortís amb ell; i el va prendre i el va circumcidar a causa dels jueus que hi havia en aquells barris, perquè sabien tot que el seu pare era grec.
4 I mentre anaven per les ciutats, els van donar els decrets que havien de complir, que havien estat ordenats pels apòstols i els ancians que eren a Jerusalem.
5 Així les esglésies es consolidaven en la fe, i augmentaven en nombre cada dia.
6 Quan havien recorregut Frígia i la regió de Galàcia, i l'Esperit Sant els va prohibir predicar la paraula a Àsia,
7 Quan van arribar a Mísia, van intentar anar a Bitínia, però l'Esperit no els va permetre.
8 I passant per Mísia, van baixar a Troas.

9 I una visió va aparèixer a Pau de nit; Un home de Macedònia es va aixecar i li va pregar, dient: Passa a Macedònia i ajuda'ns.
10 I després que va veure la visió, de seguida vam intentar anar a Macedònia, aconseguint que el Senyor ens havia cridat perquè els predicéssim l'evangeli.
11 Per tant, sortint de Troas, arribàrem recte a Samotràcia, i l'endemà a Neàpolis;
12 I d'allí a Filips, que és la ciutat principal d'aquella part de Macedònia i una colònia; i vam estar a aquella ciutat uns dies.
13 I el dissabte vam sortir de la ciutat per la vora d'un riu, on s'acostumava a pregar; i ens vam asseure i vam parlar amb les dones que hi anaven.
14 I una dona, anomenada Lídia, venedora de porpra, de la ciutat de Tiàtira, que adorava Déu, ens va escoltar; el Senyor li va obrir el cor perquè s'ocupés de les coses que havien dit Pau.
15 I quan va ser batejada ella i la seva casa, ens va suplicar, dient: Si m'heu jutjat com a fidel al Senyor, entreu a casa meva i quedeu-hi. I ella ens va limitar.
16 I succeí que, mentre anàvem a la pregària, ens va trobar una donzella posseïda per un esperit d'endevinació, que va aportar molts guanys als seus amos amb l'endevina:
17 Aquests ens seguien Pau i nosaltres, i cridaven, dient: Aquests homes són els servents del Déu Altíssim, que ens mostren el camí de la salvació.
18 I això va fer molts dies. Però Pau, entristat, es va girar i va dir a l'esperit: En nom de Jesucrist, t'ordono que surtis d'ella. I va sortir a la mateixa hora.
19 I quan els seus amos van veure que l'esperança dels seus guanys havia desaparegut, van agafar Pau i Silas i els van atreure a la plaça dels governants.
20 I els va portar als magistrats, dient-los: Aquests homes, que són jueus, molesten molt la nostra ciutat.
21 I ensenya costums que no ens és lícit rebre ni observar, essent romans.
22 I la multitud es va aixecar contra ells; i els magistrats es van arrencar els vestits i van ordenar que els apallissin.
23 I després d'haver-los imposat moltes cops, els van llançar a la presó, ordenant al carcerer que els guardés amb seguretat:
24 El qual, després d'haver rebut tal ordre, els va ficar a la presó de dins i els va fixar els peus a la cepa.
25 I a mitjanit Pau i Silas van pregar i cantar lloances a Déu; i els presoners els van escoltar.
26 I de sobte es va produir un gran terratrèmol, de manera que els fonaments de la presó es van sacsejar; i de seguida es van obrir totes les portes i es van deslligar les lligams de tots.
27 I el guardià de la presó, despertant-se del son, i veient les portes de la presó obertes, va treure l'espasa i s'hauria matat, pensant que els presoners havien fugit.
28 Però Pau va cridar amb veu alta, dient: No et facis mal, perquè tots som aquí.
29 Llavors va cridar una llum i va entrar, tremolat, va caure davant Pau i Silas,
30 I els va fer sortir i els va dir: Senyors, què he de fer per ser salvat?
31 I ells digueren: Creieu en el Senyor Jesucrist, i sereu salvats tu i la teva casa.
32 I li van dir la paraula del Senyor i a tots els que eren a casa seva.
33 I els va agafar a la mateixa hora de la nit i els va rentar les batides; i de seguida fou batejat, ell i tots els seus.
34 I quan els va portar a casa seva, els va posar menjar davant i es va alegrar, creient en Déu amb tota la seva casa.
35 I quan es va fer de dia, els magistrats van enviar els sergents a dir: Deixeu anar aquells homes.
36 I el guardià de la presó va dir això a Pau: Els magistrats us han enviat a deixar anar; ara, doncs, vés i vés en pau.
37 Però Pau els digué: Ens han colpejat públicament sense condemnar-nos, essent romans, i ens han posat a la presó; i ara ens treuen en secret? no, de veritat; però que vinguin ells mateixos i ens portin fora.
38 I els sergents van dir aquestes paraules als magistrats, i van tenir por quan van sentir que eren romans.
39 I van venir i els van suplicar, els van fer sortir i els van demanar que marxessin de la ciutat.
40 I van sortir de la presó i van entrar a casa de Lídia; i quan van veure els germans, els van consolar i se n'han anat.

CAPÍTOL 17

1 Quan havien passat per Amfípolis i Apol·lònia, van arribar a Tessalònica, on hi havia una sinagoga dels jueus:
2 I Pau, segons les seves costums, va entrar a ells, i tres dies de dissabte va discutir amb ells a partir de les Escriptures:
3 Obrint i al·legant que Crist havia d'haver patit i ressuscitat d'entre els morts; i que aquest Jesús, a qui us predico, és Crist.
4 I alguns d'ells van creure i es van unir amb Pau i Silas; i dels grecs devots una gran multitud, i de les dones principals no poques.
5 Però els jueus que no creien, moguts per l'enveja, van agafar amb ells alguns lascives de la classe més vil, van reunir una colla, van provocar un rebombori a tota la ciutat i van assaltar la casa de Jàson i van intentar fer-los sortir. a la gent.
6 I quan no els van trobar, van atreure Jàson i alguns germans cap als governants de la ciutat, cridant: Aquests que han capgirat el món també han vingut aquí;
7 A qui Jàson ha rebut; i tots aquests fan contraris als decrets de Cèsar, dient que hi ha un altre rei, un Jesús.
8 I van torbar el poble i els governants de la ciutat quan van sentir aquestes coses.
9 I quan havien pres seguretat de Jàson i de l'altre, els van deixar anar.
10 I els germans de seguida van enviar Pau i Silas de nit a Berea, els quals, en arribar-hi, van entrar a la sinagoga dels jueus.
11 Aquests eren més nobles que els de Tessalònica, ja que rebien la paraula amb tota prontitud i escudrien les Escriptures cada dia per saber si aquelles coses eren així.
12 Per això molts d'ells van creure; també de dones honorables que eren gregues, i d'homes, no pocs.
13 Però quan els jueus de Tessalònica van saber que la paraula de Déu era predicada de Pau a Berea, també van arribar-hi i van despertar el poble.

14 Llavors, de seguida, els germans van enviar Pau perquè se n'anés cap al mar, però Silas i Timoteu s'hi van quedar encara.
15 I els que conduïen Pau el van portar a Atenes, i van rebre un manament a Silas i Timoteu que vinguessin a ell amb tota celeritat, se n'anaren.
16 Mentre Pau els esperava a Atenes, el seu esperit es va agitar en ell, quan va veure la ciutat totalment entregada a la idolatria.
17 Per tant, discutia a la sinagoga amb els jueus i amb els devots, i cada dia al mercat amb els que s'hi trobaven.
18 Aleshores, alguns filòsofs dels epicuris i dels estoics es van trobar amb ell. I alguns deien: Què dirà aquest balbuceador? d'altres, sembla que és un exponent de déus estranys, perquè els va predicar Jesús i la resurrecció.
19 I el van agafar i el van portar a l'Areòpag, dient: Podem saber quina és aquesta nova doctrina de la qual parles?
20 Perquè ens portes certes coses estranyes a les nostres orelles; per tant, volem saber què volen dir aquestes coses.
21 (Perquè tots els atenesos i els estrangers que hi eren, no passaven el seu temps en res més, sinó per explicar o escoltar alguna cosa nova.)
22 Llavors Pau es va quedar al mig del turó de Mart i va dir: Homes d'Atenes, veig que en tot sou massa supersticiosos.
23 Perquè mentre passava i veia les vostres devocions, vaig trobar un altar amb aquesta inscripció: AL DÉU DESCONEGUT. Per tant, a qui adoreu ignorantment, jo us ho declaro.
24 Déu que va fer el món i totes les coses que hi ha, ja que és el Senyor del cel i de la terra, no habita en temples fets per mà;
25 Tampoc és adorat amb les mans dels homes, com si necessitava de res, ja que dona a tots la vida, l'alè i totes les coses;
26 I ha fet d'una sang totes les nacions dels homes per habitar a tota la faç de la terra, i ha determinat els temps abans assenyalats i els límits de la seva habitació;
27 Per tal que cerquin el Senyor, si és que el trobessin i el trobessin, encara que no estigui lluny de cadascun de nosaltres:
28 Perquè en ell vivim, ens movem i som; com també han dit alguns dels vostres poetes: Perquè també som descendència seva.
29 Per tant, com que som descendència de Déu, no hem de pensar que la divinitat s'assembla a l'or, o la plata o la pedra, gravats per art i artificis humans.
30 I els temps d'aquesta ignorància Déu va fer l'ullet; però ara ordena a tots els homes arreu que es penedeixin:
31 Perquè ha fixat un dia en el qual jutjarà el món amb justícia per aquell home que ha ordenat; del qual ha donat seguretat a tots els homes, ja que l'ha ressuscitat d'entre els morts.
32 I quan van sentir parlar de la resurrecció dels morts, uns es van burlar, i d'altres van dir: "Tornarem a escoltar-te sobre aquest tema".
33 Llavors Pau va marxar d'entre ells.
34 No obstant això, alguns homes es van unir a ell i van creure; entre els quals hi havia Dionís l'areopagita, i una dona anomenada Damaris, i altres amb ells.

CAPÍTOL 18

1 Després d'això, Pau va marxar d'Atenes i va arribar a Corint;
2 I va trobar un jueu que es deia Àquila, nascut al Pont, recentment vingut d'Itàlia, amb la seva esposa Priscil·la; (perquè Claudi havia manat a tots els jueus que marxessin de Roma:) i anà a trobar-los.
3 I com que era del mateix ofici, es va quedar amb ells i va treballar, perquè per la seva ocupació eren fabricants de tendes.
4 I cada dissabte discutia a la sinagoga i persuadia els jueus i els grecs.
5 I quan Silas i Timoteu van arribar de Macedònia, Pau es va sentir forçat en l'esperit i va donar testimoni als jueus que Jesús era el Crist.
6 I quan es van oposar i van blasfemar, ell va sacsejar els seus vestits i els va dir: La vostra sang sigui sobre els vostres propis caps; Estic net: d'ara endavant aniré als gentils.
7 I va marxar d'allà i va entrar a la casa d'un home anomenat Just, que adorava Déu, la casa del qual s'unia fortament a la sinagoga.
8 I Crisp, el cap de la sinagoga, va creure en el Senyor amb tota la seva casa; i molts dels corintis que ho van sentir van creure i van ser batejats.
9 Llavors el Senyor va dir a Pau durant la nit en una visió: No tinguis por, sinó parla i no callis.
10 Perquè jo estic amb tu, i ningú no t'imposarà per fer-te mal, perquè tinc molta gent en aquesta ciutat.
11 I va estar allí un any i sis mesos, ensenyant la paraula de Déu entre ells.
12 I quan Galió era el diputat d'Acaia, els jueus es van aixecar d'unanimitat contra Pau i el van portar al tribunal.
13 dient: Aquest home persuadi els homes perquè adorin Déu en contra de la llei.
14 I quan Pau estava a punt d'obrir la boca, Galió va dir als jueus: Si es tractés d'una injustícia o d'una injustícia dolenta, oh jueus, m'agradaria que us suportés.
15 Però si es tracta de paraules i de noms i de la vostra llei, mireu-hi; perquè no seré jutge d'aquestes coses.
16 I els va expulsar del seient del judici.
17 Llavors tots els grecs van agafar Sòstenes, el cap de la sinagoga, i el van colpejar davant el tribunal. I a Galió no li importava cap d'aquestes coses.
18 Després d'això, Pau s'hi va quedar encara una bona estona, després es va acomiadar dels germans i va navegar d'allí cap a Síria, i amb ell Priscil·la i Àquila; havent-se esquillat el cap a Cencrea, perquè tenia un vot.
19 I va arribar a Efes i els va deixar allà; però ell mateix va entrar a la sinagoga i va discutir amb els jueus.
20 Quan li van demanar que s'estigués més temps amb ells, no va consentir;
21 Però els va acomiadar i va dir: He de celebrar aquesta festa que vindrà a Jerusalem, però tornaré a vosaltres, si Déu vol. I va marxar d'Efes.
22 I quan va desembarcar a Cesarea, va pujar i va saludar l'església, va baixar a Antioquia.
23 I després d'haver-hi passat una estona, se'n va anar i va recórrer per ordre tot el país de Galàcia i Frígia, enfortint tots els deixebles.

24 I un jueu anomenat Apol·lo, nascut a Alexandria, un home eloqüent i poderós en les Escriptures, va arribar a Efes.
25 Aquest home va ser instruït en el camí del Senyor; i sent fervent d'esperit, parlava i ensenyava diligentment les coses del Senyor, coneixent només el baptisme de Joan.
26 I va començar a parlar amb valentia a la sinagoga; quan Àquila i Priscil·la ho van sentir, el van portar a ells i li van exposar més perfectament el camí de Déu.
27 I quan va estar disposat a passar a Acaia, els germans van escriure, exhortant els deixebles a rebre'l, els quals, quan va arribar, va ajudar molt els qui havien cregut gràcies a la gràcia:
28 Perquè va convèncer poderosament els jueus, i això públicament, mostrant per les Escriptures que Jesús era el Crist.

CAPÍTOL 19

1 I succeí que, mentre Apol·lo era a Corint, Pau, després de passar per les costes altes, va arribar a Efes, i va trobar alguns deixebles,
2 Ell els digué: Heu rebut l'Esperit Sant des que heu cregut? I li digueren: Ni tan sols hem sentit si hi ha algun Esperit Sant.
3 I els va dir: En què, doncs, heu estat batejats? I ells digueren: Al baptisme de Joan.
4 Aleshores Pau va dir: En veritat Joan va batejar amb el baptisme de penediment, dient al poble que creguessin en el que vindria després d'ell, és a dir, en Jesucrist.
5 Quan van sentir això, van ser batejats en el nom del Senyor Jesús.
6 I quan Pau els va haver d'imposar les mans, l'Esperit Sant va caure sobre ells; i van parlar en llengües i profetitzar.
7 I tots els homes eren uns dotze.
8 I va entrar a la sinagoga i va parlar amb valentia durant tres mesos, discutint i persuadant les coses sobre el Regne de Déu.
9 Però quan diversos es van endurir i no van creure, sinó que van parlar malament d'aquell camí davant la multitud, es va apartar d'ells i va separar els deixebles, discutint cada dia a l'escola d'un tal Tiran.
10 I això va continuar durant dos anys; de manera que tots els qui habitaven a Àsia van escoltar la paraula del Senyor Jesús, tant jueus com grecs.
11 I Déu va fer miracles especials per mans de Pau:
12 De manera que del seu cos es portaven als malalts mocadors o davantals, i les malalties s'allunyaven d'ells, i els esperits dolents en sortien.
13 Llavors alguns dels jueus errants, exorcistes, es van encarregar d'invocar el nom del Senyor Jesús sobre els que tenien esperits dolents, dient: Us conjurem per Jesús, que Pau predica.
14 I set fills d'un tal Sceva, jueu i cap dels sacerdots, ho feien.
15 I l'esperit maligne va respondre i va dir: Conec Jesús, i conec Pau; però qui sou?
16 I l'home en qui hi havia l'esperit maligne va saltar sobre ells, els va vèncer i els va imposar, de manera que van fugir d'aquella casa nus i ferits.
17 I això ho sabien també tots els jueus i grecs que habitaven a Efes; i la por va caure sobre tots ells, i el nom del Senyor Jesús va ser magnificat.
18 I molts que creien van venir i es van confessar i van mostrar les seves obres.
19 També molts d'ells que utilitzaven arts curioses van reunir els seus llibres i els van cremar davant de tots els homes; i van comptar-ne el preu i en van trobar cinquanta mil peces de plata.
20 La paraula de Déu va créixer amb força i es va imposar.
21 Un cop acabades aquestes coses, Pau es va proposar amb l'esperit, quan havia passat per Macedònia i Acaia, d'anar a Jerusalem, dient: Després que hi hagi estat, també he de veure Roma.
22 Llavors va enviar a Macedònia dos dels qui el servien, Timoteu i Erast; però ell mateix es va quedar una temporada a Àsia.
23 I al mateix temps es va aixecar un gran enrenou per aquell camí.
24 Perquè un home anomenat Demetri, un argenter, que feia santuaris de plata per a Diana, va aportar un guany no petit als artesans;
25 Ell va convocar amb els obrers de la mateixa ocupació i els va dir: Senyors, ja sabeu que amb aquest ofici tenim la nostra riquesa.
26 A més, veieu i escolteu que aquest Pau, no sol a Efes, sinó gairebé per tota l'Àsia, ha persuadit i ha rebutjat molta gent, dient que no són déus els fets amb les mans.
27 De manera que no només aquest nostre ofici corre el perill de ser anul·lat; però també que el temple de la gran deessa Diana fos menyspreat, i la seva magnificència fos destruïda, a qui tota Àsia i el món venera.
28 I quan van sentir aquestes paraules, es van omplir d'ira i van cridar, dient: Gran és Diana dels Efesis.
29 I tota la ciutat es va omplir de confusió; i després d'haver agafat Gai i Aristarc, homes de Macedònia, companys de viatge de Pau, es van precipitar d'unanimitat al teatre.
30 I quan Pau va voler entrar a la gent, els deixebles no el van permetre.
31 I alguns dels principals d'Àsia, que eren amics seus, li van enviar a demanar-li que no s'aventuressin al teatre.
32 Uns, doncs, cridaven una cosa i els altres una altra, perquè l'assemblea estava confusa; i la majoria no sabien per què s'ajuntaven.
33 I van treure Alexandre d'entre la multitud, i els jueus el van presentar. I Alexandre va fer un gest amb la mà i volia defensar el poble.
34 Però quan es van adonar que era jueu, tots amb una sola veu durant dues hores van cridar: "Gran és Diana dels Efesis".
35 Llavors el secretari va apaivagar la gent, va dir: Homes d'Efes, quin home no sàpiga que la ciutat dels Efesis és un adorador de la gran deessa Diana i de la imatge que va caure de Júpiter. ?
36 Donat que aquestes coses no es poden oposar, hauríeu de callar i no fer res imprudent.
37 Perquè heu portat aquí aquests homes, que no són ni lladres d'esglésies, ni blasfems de la vostra deessa.
38 Per tant, si Demetri i els artesans que estan amb ell tenen un afer contra algú, la llei està oberta i hi ha diputats: que es tractin mútuament.

39 Però si pregunteu alguna cosa sobre altres qüestions, es decidirà en una assemblea legal.
40 Perquè estem en perill de ser qüestionats per l'enrenou d'avui, no hi ha cap causa per la qual puguem donar compte d'aquesta concurrència.
41 I després d'haver dit això, va acomiadar l'assemblea.

CAPÍTOL 20

1 I quan va cessar l'enrenou, Pau va cridar a ell els deixebles, els va abraçar i va marxar per anar a Macedònia.
2 I després d'haver recorregut aquells llocs i els va exhortar molt, va arribar a Grècia,
3 I hi va estar tres mesos. I quan els jueus el van fer l'embolic, mentre estava a punt d'embarcar cap a Síria, es va proposar tornar per Macedònia.
4 I allà el va acompanyar a Àsia Sopater de Berea; i dels tessalonics, Aristarc i Secundus; i Gai de Derbe, i Timoteu; i d'Àsia, Tíquic i Tròfim.
5 Aquests que anaven davant ens van quedar a Troas.
6 I vam marxar de Filips després dels dies dels àzims, i en cinc dies vam arribar a Troas; on vam estar set dies.
7 I el primer dia de la setmana, quan els deixebles es van reunir per partir el pa, Pau els va predicar, disposat a marxar l'endemà; i va continuar el seu discurs fins a mitjanit.
8 I hi havia molts llums a la cambra superior, on estaven reunits.
9 Un jove que es deia Eutic, assegut a una finestra, havia caigut en un somni profund; i mentre Pau estava predicant durant molt de temps, es va enfonsar amb el son i va caure del tercer altell i va ser aixecat mort.
10 Llavors Pau va baixar i va caure damunt d'ell i, abraçant-lo, va dir: No us molesteu; perquè la seva vida està en ell.
11 Quan, doncs, va tornar a pujar, va haver partit el pa, va menjar i va parlar una llarga estona, fins que es va fer el dia, així que va marxar.
12 I van portar el jove amb vida, i es van consolar no gaire.
13 I vam anar abans al vaixell i vam navegar cap a Assos, amb la intenció d'acollir-hi Pau, perquè així ho havia ordenat, pensant-se d'anar a peu.
14 I quan es va trobar amb nosaltres a Assos, el vam acollir i vam arribar a Mitilene.
15 I vam navegar d'allí, i l'endemà arribàrem davant de Quios; i l'endemà arribàrem a Samos i ens quedàrem a Trogil·li; i l'endemà vam arribar a Milet.
16 Perquè Pau s'havia decidit a navegar per Efes, perquè no volia passar el temps a Àsia; perquè s'apressava, si li era possible, a ser a Jerusalem el dia de Pentecosta.
17 I des de Milet va enviar a Efes, i va cridar els ancians de l'església.
18 I quan es van acostar a ell, els va dir: Ja sabeu, des del primer dia que vaig entrar a Àsia, com he estat amb vosaltres en totes les estacions,
19 Servint el Senyor amb tota humilitat d'ànim, i amb moltes llàgrimes i temptacions, que em van sorgir per l'embolic dels jueus:
20 I com no vaig guardar res del que us fos profitós, sinó que us he ensenyat i us he ensenyat públicament i de casa en casa,
21 Donant testimoni tant als jueus com als grecs, el penediment cap a Déu i la fe en el nostre Senyor Jesucrist.
22 I ara, vet aquí, vaig lligat amb l'esperit a Jerusalem, sense saber les coses que m'hi passaran:
23 Llevat que l'Esperit Sant testimonia a totes les ciutats, dient que els lligams i les afliccions m'aguanten.
24 Però res d'aquestes coses no em commou, ni considero estimada la meva vida per a mi mateix, perquè pugui acabar el meu camí amb alegria i el ministeri que he rebut del Senyor Jesús, per donar testimoni de l'evangeli de la gràcia de Déu. .
25 I ara, vet aquí, sé que tots vosaltres, entre els quals he anat predicant el Regne de Déu, no em veureu més la cara.
26 Per això us porto a consignar avui que sóc pur de la sang de tots els homes.
27 Perquè no m'he defugit d'anunciar-vos tot el consell de Déu.
28 Tingueu cura, doncs, de vosaltres mateixos i de tot el ramat del qual l'Esperit Sant us ha fet supervisors, per alimentar l'església de Déu, que ell ha comprat amb la seva pròpia sang.
29 Perquè sé que, després de la meva marxa, entraran entre vosaltres llops dolents, que no perdonaran el ramat.
30 També de vosaltres mateixos s'aixecaran homes que diguin coses perverses, per atraure deixebles després d'ells.
31 Per tant, vetlleu i recordeu que durant tres anys no vaig deixar d'advertir a tothom nit i dia amb llàgrimes.
32 I ara, germans, us encomano a Déu i a la paraula de la seva gràcia, que pot edificar-vos i donar-vos una herència entre tots els santificats.
33 No he cobejat la plata, ni l'or ni els vestits de ningú.
34 Sí, vosaltres mateixos sabeu que aquestes mans han servit a les meves necessitats i als qui estaven amb mi.
35 Us he mostrat totes les coses que, treballant així, heu de mantenir els febles i recordar les paraules del Senyor Jesús, com va dir: És més feliç donar que rebre.
36 I quan va haver de dir això, es va agenollar i va pregar amb tots ells.
37 I tots van plorar molt, i van caure al coll de Pau i el van besar,
38 Entristit sobretot per les paraules que va dir, perquè no veussin més el seu rostre. I el van acompanyar fins al vaixell.

CAPÍTOL 21

1 I succeí que, després d'haver-nos tret d'ells i d'haver-nos llançat, arribàrem amb un camí recte a Coos, i l'endemà a Rodes, i d'allí a Pàtara:
2 I en trobar un vaixell que navegava cap a Fenícia, vam pujar a bord i vam marxar.
3 Quan vam descobrir Xipre, la vam deixar a l'esquerra i vam navegar cap a Síria i vam desembarcar a Tir, perquè allí el vaixell havia de descarregar la seva càrrega.
4 I en trobar-nos deixebles, vam estar-hi set dies, i el qual va dir a Pau per l'Esperit que no pugés a Jerusalem.
5 I quan vam haver complert aquells dies, vam marxar i vam marxar; i tots ens van portar al nostre camí, amb dones i fills, fins que vam sortir de la ciutat; i ens vam agenollar a la riba i vam pregar.
6 I quan ens vam acomiadar els uns dels altres, vam agafar el vaixell; i van tornar a casa una altra vegada.

7 I quan vam haver acabat el nostre viatge des de Tir, vam arribar a Ptolemaida, vam saludar els germans i ens vam quedar un dia amb ells.
8 L'endemà, els que érem de la companyia de Pau vam marxar i vam arribar a Cesarea; i vam entrar a casa de l'evangelista Felip, que era un dels set; i es va quedar amb ell.
9 I el mateix home tenia quatre filles, verges, que profetitzaven.
10 I mentre hi vam estar molts dies, va baixar de Judea un profeta anomenat Agabus.
11 I quan va arribar a nosaltres, va agafar el cinturó de Pau, es va lligar les mans i els peus, i va dir: Així diu l'Esperit Sant: Així els jueus de Jerusalem lligaran l'home que té aquest cinturó i el lliuraran a les mans dels gentils.
12 I quan vam sentir aquestes coses, tant nosaltres com els d'aquell lloc, li vam suplicar que no pugés a Jerusalem.
13 Llavors Pau va respondre: Què vols dir plorar i trencar el meu cor? perquè estic disposat no només a ser lligat, sinó també a morir a Jerusalem pel nom del Senyor Jesús.
14 I quan no es va convèncer, vam parar i vam dir: Es faci la voluntat del Senyor.
15 Després d'aquells dies, vam agafar els nostres carruatges i vam pujar a Jerusalem.
16 També van anar amb nosaltres alguns dels deixebles de Cesarea, i van portar amb ells un Mnason de Xipre, un vell deixeble, amb qui ens havíem d'allotjar.
17 I quan vam arribar a Jerusalem, els germans ens van rebre amb molt de gust.
18 I l'endemà Pau va entrar amb nosaltres a en Jaume; i tots els ancians eren presents.
19 I després d'haver-los saludat, va declarar particularment les coses que Déu havia fet entre els gentils amb el seu ministeri.
20 I quan ho van sentir, van glorificar el Senyor i li van dir: Tu veus, germà, quants milers de jueus creuen; i tots són zelosos de la llei:
21 I se'ls informa de tu que ensenyes a tots els jueus que són entre els gentils a abandonar Moisès, dient que no han de circumcidar els seus fills, ni seguir els costums.
22 Què és, doncs? la multitud ha de reunir-se, perquè sentiran que has vingut.
23 Fes, doncs, això que et diem: tenim quatre homes que els fan un vot;
24 Preneu-los i purifiqueu-vos amb ells, i poseu-los càrrecs perquè s'afaitin el cap; i tots sàpiguen que les coses de les quals se'ls va informar sobre vosaltres no són res; però que tu també camines ordenadament i guardes la llei.
25 Pel que fa als gentils que creuen, hem escrit i hem arribat a la conclusió que no observen tal cosa, excepte només que es guarden de les coses oferts als ídols, i de la sang, i dels estrangulats i de la fornicació.
26 Llavors Pau va agafar els homes, i l'endemà, purificant-se amb ells, va entrar al temple per indicar el compliment dels dies de la purificació, fins que s'oferia una ofrena per a cadascun d'ells.
27 I quan els set dies gairebé van acabar, els jueus que eren d'Àsia, quan el van veure al temple, van despertar tot el poble i li van imposar les mans.
28 Cridant: Homes d'Israel, ajuda: Aquest és l'home que ensenya a tots els homes a tot arreu contra el poble, la llei i aquest lloc;
29 (Perquè ja havien vist abans amb ell a la ciutat Tròfim, un efesí, a qui pensaven que Pau havia portat al temple.)
30 I tota la ciutat es va emocionar, i la gent va córrer amunt; i van agafar Pau i el van treure del temple; i de seguida es van tancar les portes.
31 I mentre anaven a punt de matar-lo, va arribar la notícia al capità de la banda que tota Jerusalem estava agitada.
32 Ell, immediatament, va agafar soldats i centurions i va córrer cap a ells; i quan van veure el capità en cap i els soldats, van deixar de colpejar Pau.
33 Llavors el capità es va apropar, el va agafar i va manar que el lligués amb dues cadenes; i li va demanar qui era i què havia fet.
34 I uns cridaven una cosa, els altres una altra, entre la multitud: i quan no podia saber la certesa del tumult, va manar que el portés al castell.
35 I quan va arribar a les escales, va ser així que va ser portat dels soldats per la violència del poble.
36 Perquè la multitud del poble seguia després, cridant: "Feu-lo".
37 I quan Pau havia de ser conduït al castell, va dir al capità: --Puc parlar-te? Qui va dir: Saps parlar grec?
38 ¿No ets tu aquell egipci que abans d'aquests dies va fer un escàndol i va portar al desert quatre mil homes que eren assassins?
39 Però Pau va dir: Sóc un home que sóc jueu de Tars, una ciutat de Cilícia, un ciutadà d'una ciutat gens menyspreable;
40 I quan li va donar llicència, Pau es va aixecar a les escales i va fer un gest amb la mà a la gent. I quan es va fer un gran silenci, els va parlar en llengua hebrea, dient:

CAPÍTOL 22

1 Homes, germans i pares, escolteu la meva defensa que us presento ara.
2 (I quan van sentir que els parlava en llengua hebrea, van guardar més silenci, i ell diu:)
3 Realment sóc un home jueu, nascut a Tars, una ciutat de Cilícia, però criat en aquesta ciutat als peus de Gamaliel, i ensenyant segons la manera perfecta de la llei dels pares, i tenia zel per Déu, com sou tots avui.
4 I vaig perseguir aquest camí fins a la mort, lligant i lliurant a les presons homes i dones.
5 Com també en donen testimoni el gran sacerdot, i tots els ancians, dels quals també vaig rebre cartes als germans i vaig anar a Damasc per portar a Jerusalem els qui hi eren lligats perquè fossin castigats.
6 I succeí que, mentre anava de viatge, i m'acostava a Damasc cap al migdia, de sobte va lluir des del cel una gran llum al meu voltant.
7 I vaig caure a terra, i vaig sentir una veu que em deia: Saule, Saule, per què em persegueixes?
8 I vaig respondre: Qui ets, Senyor? I em va dir: Jo sóc Jesús de Natzaret, a qui tu persegueixes.
9 I els qui estaven amb mi van veure realment la llum i van tenir por; però no van sentir la veu del qui em parlava.
10 I vaig dir: Què faré, Senyor? I el Senyor em va dir: Aixeca't i vés a Damasc; i allí se t'informarà de totes les coses que t'han de fer.
11 I com que no podia veure per la glòria d'aquella llum, conduït per la mà dels qui eren amb mi, vaig arribar a Damasc.

12 I un tal Anànies, un home devot segons la Llei, que tenia bones notícies de tots els jueus que hi vivien,
13 Va venir a mi, es va aixecar i em va dir: Germà Saül, rep la vista. I a la mateixa hora el vaig mirar.
14 I ell va dir: El Déu dels nostres pares t'ha escollit perquè coneguis la seva voluntat, veus el Just i escoltes la veu de la seva boca.
15 Perquè tu seràs el seu testimoni davant tots els homes del que has vist i sentit.
16 I ara per què t'hi quedes? aixeca't, bateja't i renta els teus pecats, invocant el nom del Senyor.
17 I succeí que, quan vaig tornar a Jerusalem, mentre pregava al temple, estava en tràngol;
18 I el vaig veure que em deia: " Afanya't i surt ràpidament de Jerusalem, perquè no rebran el teu testimoniatge sobre mi".
19 I vaig dir: Senyor, ells saben que vaig empresonar i colpejar a totes les sinagogues els qui creien en tu:
20 I quan es va vessar la sang del teu màrtir Esteve, jo també estava present, consentint la seva mort, i guardava els vestits dels qui el van matar.
21 I em va dir: Ves-te'n, perquè t'enviaré molt lluny als gentils.
22 I van donar-li audiència a aquesta paraula, i després van alçar la veu i van dir: Allunya't de la terra a aquest tipus, perquè no convé que visqui.
23 I mentre cridaven, es van treure la roba i van llançar pols a l'aire,
24 El capità en cap manà que el fessin entrar al castell, i manà que fos examinat per flagellació; perquè sàpiga per què cridaven tant contra ell.
25 I mentre el lligaven amb corretges, Pau va dir al centurió que estava present: Ets lícit flagel·lar un home romà i sense condemnar?
26 Quan el centurió ho va sentir, va anar i ho va dir al capità en cap, dient: Compte amb el que fas, perquè aquest home és romà.
27 Llavors va venir el capità i li va dir: Digues-me, ets romà? Va dir: Sí.
28 I el capità va respondre: Amb una gran suma vaig obtenir aquesta llibertat. I Pau va dir: Però jo vaig néixer lliure.
29 Llavors es van allunyar de seguida d'aquell qui l'hauria d'examinar; i el capità també va tenir por, quan va saber que era romà i perquè l'havia lligat.
30 L'endemà, perquè hagués sabut la certesa per què era acusat pels jueus, el va deslligar de les seves cadenes i va manar que es presentessin els principals sacerdots i tot el seu consell, i va fer baixar Pau i el va posar davant d'ells.

CAPÍTOL 23

1 I Pau, mirant atentament el concili, digué: Homes, germans, he viscut amb tota bona consciència davant de Déu fins avui.
2 I el gran sacerdot Anànies va ordenar als qui eren al seu costat que el copessin a la boca.
3 Llavors Pau li va dir: Déu et copejarà, paret blanquejada, perquè estàs assegut per jutjar-me segons la llei i, en contra de la llei, m'ordenas que sigui copejat?
4 I els assistents van dir: Injuries el gran sacerdot de Déu?
5 Llavors Pau va dir: No sabia, germans, que ell fos el gran sacerdot, perquè està escrit: No parlaràs malament del cap del teu poble.
6 Però quan Pau es va adonar que una part eren saduceus i l'altra fariseu, va cridar en el concili: - Germans, sóc fariseu, fill d'un fariseu; de l'esperança i de la resurrecció dels morts em diuen en qüestió.
7 I després d'haver-ho dit, va sorgir una discordia entre els fariseus i els saduceus, i la gent es va dividir.
8 Perquè els saduceus diuen que no hi ha resurrecció, ni àngel, ni esperit; però els fariseus confessen les dues coses.
9 I es va aixecar un gran crit; i els escribas que eren de la part dels fariseus es van aixecar i es van barallar, dient: No trobem cap mal en aquest home; però si un esperit o un àngel li ha parlat, no lluitem contra ell. Déu.
10 I quan es va produir una gran dissensió, el capità en cap, tement que Pau no se'ls hagués destrossat, va ordenar als soldats que baixessin i que l'agafinssin per la força d'entre ells i el fessin entrar al castell.
11 I la nit següent, el Senyor es va presentar al seu costat i li va dir: Estigues d'ànim, Pau, perquè com has donat testimoni de mi a Jerusalem, també has de donar testimoni a Roma.
12 I quan es va fer de dia, alguns dels jueus es van unir i es van lligar sota una maledicció, dient que no menjarien ni beurien fins que no haguessin matat Pau.
13 I eren més de quaranta els que havien fet aquesta conspiració.
14 I es van acostar als principals sacerdots i als ancians, i els van dir: Ens hem lligat sota una gran maledicció que no menjarem res fins que hàgim matat Pau.
15 Ara, doncs, amb el consell, indiqueu al capità en cap que us el farà baixar demà, com si volguéssiu preguntar alguna cosa més perfectament sobre ell; i nosaltres, o sempre que s'apropi, estem disposats a matar-lo.
16 I quan el fill de la germana de Pau va saber de l'embolic d'ells, va anar, va entrar al castell i ho va dir a Pau.
17 Llavors Pau va cridar a un dels centurions i li va dir: Porta aquest jove al capità en cap, perquè té alguna cosa a dir-li.
18 Llavors el va agafar i el va portar al capità en cap i va dir: El pres Pau em va cridar a ell i em va pregar que et portés aquest jove, que té alguna cosa a dir-te.
19 Llavors el capità en cap el va agafar de la mà i se'n va anar amb ell a part i li va preguntar: Què és això que m'has de dir?
20 I digué: Els jueus s'han posat d'acord a demanar-te que demà facis baixar Pau al concili, com si l'interroguessin una mica més perfectament.
21 Però no els cedeixis, perquè d'ells s'amaguen més de quaranta homes que s'han compromès amb un jurament de no menjar ni beure fins que no l'hagin matat; i ara ja estan preparats. buscant una promesa de tu.
22 Llavors, el capità en cap va deixar marxar el jove i li va manar: No diguis a ningú que m'has ensenyat aquestes coses.
23 I ell li va cridar dos centurions i li va dir: Prepara dos-cents soldats per anar a Cesarea, seixanta-deu genets i dos-cents llanciers a l'hora tercera de la nit;
24 Proporcioneu-los bèsties perquè s'acostin Pau i el portin segur al governador Fèlix.
25 I va escriure una carta d'aquesta manera:

26 Claudi Lisies saluda a l'excel·lent governador Fèlix.
27 Aquest home va ser pres dels jueus, i hauria de ser assassinat per ells; llavors vaig venir amb un exèrcit i el vaig rescatar, entenent que era romà.
28 I quan volia saber la causa per la qual l'acusaven, el vaig presentar al seu consell:
29 A qui vaig veure que estava acusat de qüestions de la seva llei, però que no tenia cap càrrec digne de mort o de cadena.
30 I quan em van explicar com els jueus feien embuscades a l'home, vaig enviar-te de seguida i vaig donar manament als seus acusadors que diguessin davant teu el que tenien contra ell. Adéu.
31 Llavors els soldats, tal com els havia manat, van agafar Pau i el van portar de nit a Antípatris.
32 L'endemà van deixar els genets per anar amb ell i van tornar al castell:
33 Quan van arribar a Cesarea i van lliurar l'epístola al governador, també li van presentar Pau.
34 I quan el governador va haver llegit la carta, va preguntar de quina província era. I quan va entendre que era de Cilícia;
35 T'escoltaré, va dir, quan vinguin també els teus acusadors. I va manar que el guardés a la sala de judici d'Herodes.

CAPÍTOL 24

1 Al cap de cinc dies, el gran sacerdot Anànies va baixar amb els ancians i amb un orador anomenat Tèrtul, que va informar el governador contra Pau.
2 I quan el van cridar, Tèrtul va començar a acusar-lo, dient: "Atès que per tu gaudim d'una gran quietud, i que per la teva providència es fan actes molt dignes a aquesta nació.
3 Ho acceptem sempre, i en tot lloc, noble Fèlix, amb tot agraïment.
4 No obstant això, que no us sigui més tediós, us prego que ens escolteu algunes paraules de la vostra clemència.
5 Perquè hem trobat aquest home un home pestídic, un motor de sedició entre tots els jueus del món, i un cap de la secta dels natzarèos:
6 Qui també ha anat a profanar el temple, a qui hem pres i voldríem jutjar segons la nostra llei.
7 Però el capità en cap Lisies va venir sobre nosaltres i amb molta violència se'l va treure de les nostres mans.
8 Manant als seus acusadors que vinguin a tu; examinant qui tu mateix podràs conèixer totes aquestes coses de les quals l'acusem.
9 I els jueus també van assentir, dient que això era així.
10 Llavors Pau, després que el governador li va fer una senya perquè parlés, va respondre: Com que sé que fa molts anys que sou jutge d'aquesta nació, em responc amb més alegria:
11 Perquè entenguis que encara no fa més que dotze dies que vaig pujar a Jerusalem per adorar.
12 I no em van trobar al temple discutint amb ningú, ni aixecant el poble, ni a les sinagogues ni a la ciutat:
13 Tampoc poden provar les coses de les quals ara m'acusen.
14 Però això et confesso que, segons el camí que anomenen heretgia, jo adoro el Déu dels meus pares, creient tot el que està escrit a la llei i als profetes:
15 I tingueu l'esperança en Déu, que ells mateixos també permeten, que hi haurà una resurrecció dels morts, tant dels justos com dels injustos.
16 I en això m'exerceixo per tenir sempre una consciència lliure d'ofensa cap a Déu i cap als homes.
17 Després de molts anys vaig venir a portar almoina a la meva nació i ofrenes.
18 Llavors alguns jueus d'Àsia em van trobar purificat al temple, ni amb multitud ni tumult.
19 Qui hauria d'haver estat aquí abans que tu, i oposar-se, si tinguessin alguna cosa contra mi.
20 O bé que aquests mateixos diguin aquí, si han trobat en mi alguna cosa mal feta, mentre jo estava davant del concili,
21 Llevat d'aquesta única veu, que vaig cridar enmig d'ells: "Avui, pel que fa a la resurrecció dels morts, he estat posat en qüestió per vosaltres.
22 Quan Fèlix va escoltar aquestes coses, coneixent millor aquell camí, les va ajornar i va dir: Quan baixi el capità Lisies, sabré el final de la vostra qüestió.
23 I va manar a un centurió que guardés Pau i que li deixés llibertat, i que no prohibés a cap dels seus coneguts servir o venir a ell.
24 I al cap d'uns dies, quan Fèlix va venir amb la seva dona Drusil·la, que era jueva, va fer cridar Pau i el va escoltar sobre la fe en Crist.
25 I mentre raonava sobre la justícia, la temprança i el judici a venir, Fèlix es va tremolar i va respondre: «Vés-te'n per aquesta vegada; quan tingui una temporada convenient, et trucaré.
26 També esperava que Pau li haguessin donat diners per tal de deixar-lo anar;
27 Però al cap de dos anys, Porci Festus va entrar a l'habitació de Fèlix; i Fèlix, disposat a mostrar un plaer als jueus, va deixar Pau lligat.

CAPÍTOL 25

1 Quan Festus va arribar a la província, al cap de tres dies va pujar de Cesarea a Jerusalem.
2 Llavors el gran sacerdot i el cap dels jueus el van denunciar contra Pau i el van suplicar:
3 I va demanar favor contra ell, que l'enviés a buscar a Jerusalem, fent embuts en el camí per matar-lo.
4 Però Festus va respondre que Pau s'havia de guardar a Cesarea i que ell mateix hi aniria aviat.
5 Per tant, els qui puguin, va dir ell, baixin amb mi i acusin aquest home, si hi ha alguna maldat en ell.
6 I quan va estar entre ells més de deu dies, va baixar a Cesarea; i l'endemà, assegut al tribunal, va ordenar que el portassin Pau.
7 I quan va arribar, els jueus que baixaven de Jerusalem es van quedar al voltant i van presentar contra Pau moltes i greus queixes, que no van poder provar.
8 Mentre ell responia per ell mateix: Ni contra la llei dels jueus, ni contra el temple, ni encara contra Cèsar, no he ofès res.
9 Però Festus, disposat a fer un plaer als jueus, respongué a Pau i digué: --Vols pujar a Jerusalem i ser jutjat allà davant meu per aquestes coses?

10 Llavors Pau va dir: Estic davant del tribunal del Cèsar, on hauria de ser jutjat: no he fet cap mal als jueus, com tu saps molt bé.
11 Perquè si sóc un delinqüent o he comès alguna cosa digne de mort, no em nego a morir; però si no hi ha cap d'aquestes coses de les quals aquests m'acusen, ningú no m'hi lliurarà. Faig una crida al Cèsar.
12 Aleshores Festus, quan va haver de parlar amb el concili, va respondre: Has apel·lat al Cèsar? al Cèsar aniràs.
13 I al cap d'uns dies, el rei Agripa i Bernice van arribar a Cesarea per saludar a Festus.
14 I quan hi havien estat molts dies, Festus va declarar la causa de Pau al rei, dient: "Hi ha un home que Fèlix ha deixat presoner;
15 De qui, quan jo era a Jerusalem, els grans sacerdots i els ancians dels jueus m'han informat, desitjant tenir judici contra ell.
16 A qui vaig respondre: No és costum dels romans lliurar a ningú a la mort, abans que l'acusat tingui els acusadors cara a cara i tingui llicència per respondre per si mateix del crim comès contra ell.
17 Per tant, quan van arribar aquí, l'endemà, sense cap demora, em vaig asseure al seient del judici i vaig ordenar que fes sortir l'home.
18 Contra els quals, quan els acusadors es van aixecar, no van presentar cap acusació de coses com jo suposava:
19 Però tenien contra ell certes qüestions sobre la seva pròpia superstició i sobre un tal Jesús, que era mort, a qui Pau afirmava que era viu.
20 I com que dubtava d'aquesta mena de preguntes, li vaig preguntar si aniria a Jerusalem i allí seria jutjat d'aquestes qüestions.
21 Però quan Pau va demanar que fos reservat a August, vaig ordenar que el guardessin fins que el pogués enviar al Cèsar.
22 Aleshores Agripa va dir a Festus: Jo també voldria escoltar l'home. Demà, li va dir, l'escoltareu.
23 I l'endemà, quan Agripa i Bernice van arribar amb gran pompa, i van entrar al lloc de l'audiència, amb els principals capitans i els principals homes de la ciutat, per ordre de Festus va fer sortir Pau.
24 I Festus va dir: El rei Agripa, i tots els homes que són aquí amb nosaltres, veieu aquest home, sobre el qual tota la multitud dels jueus m'han tractat, tant a Jerusalem com també aquí, cridant que no ha de fer-ho. viure més temps.
25 Però quan vaig veure que no havia comès res digne de mort, i que ell mateix ha apel·lat a August, he decidit enviar-lo.
26 Dels quals no tinc res cert per escriure al meu senyor. Per això l'he portat davant vostre, i especialment davant vostre, oh rei Agripa, perquè, després d'haver-ho fet, tingués alguna cosa per escriure.
27 Perquè no em sembla raonable enviar un presoner, i no amb això significar els crims que s'han comès contra ell.

CAPÍTOL 26

1 Llavors Agripa va dir a Pau: Se't permet parlar per tu mateix. Aleshores Pau va estendre la mà i va respondre per ell mateix:
2 Em penso feliç, rei Agripa, perquè avui respondré per mi mateix davant teu pel que fa a tot el que m'acusen els jueus:
3 Sobretot perquè sé que ets expert en tots els costums i qüestions que hi ha entre els jueus; per això et suplico que m'escoltis amb paciència.
4 La meva manera de viure des de la meva joventut, que va ser al principi entre la meva pròpia nació a Jerusalem, conec tots els jueus;
5 Que em van conèixer des del principi, si volguessin testimoniar, que després de la secta més estreta de la nostra religió jo vivia fariseu.
6 I ara estic i sóc jutjat per l'esperança de la promesa feta per Déu als nostres pares:
7 A la qual esperen arribar les nostres dotze tribus, que serveixen a Déu dia i nit. Per això, rei Agripa, sóc acusat dels jueus.
8 Per què s'ha de pensar que Déu ressuscita els morts com una cosa increïble?
9 En veritat vaig pensar amb mi mateix que havia de fer moltes coses contràries al nom de Jesús de Natzaret.
10 Això també vaig fer a Jerusalem; i molts dels sants vaig tancar a la presó, després d'haver rebut l'autoritat dels grans sacerdots; i quan van ser assassinats, vaig donar la meva veu contra ells.
11 I els vaig castigar sovint a totes les sinagogues i els vaig obligar a blasfemar; i sent molt boig contra ells, els vaig perseguir fins a ciutats estranyes.
12 Llavors anava a Damasc amb autoritat i comissió dels principals sacerdots,
13 Al migdia, oh rei, vaig veure en el camí una llum del cel, per sobre de la brillantor del sol, que brillava al meu voltant i als que anaven amb mi.
14 I quan vam caure tots a terra, vaig sentir una veu que em parlava i deia en llengua hebrea: Saule, Saule, per què em persegueixes? et costa donar cops de peu contra les punxes.
15 I vaig dir: Qui ets, Senyor? I digué: Jo sóc Jesús, a qui tu persegueixes.
16 Però aixeca't i posa't sobre els teus peus: perquè jo t'he aparegut amb aquest propòsit, per fer-te ministre i testimoni tant d'aquestes coses que has vist com d'aquelles en què t'aparèiré;
17 alliberant-te del poble i dels gentils, a qui ara t'envio,
18 Per obrir-los els ulls i convertir-los de les tenebres a la llum, i del poder de Satanàs a Déu, perquè rebin el perdó dels pecats i l'herència entre els santificats per la fe que hi ha en mi.
19 Aleshores, oh rei Agripa, no vaig ser desobedient a la visió celestial:
20 Però primer els va mostrar als de Damasc, a Jerusalem i a totes les costes de Judea, i després als gentils, que es penedirien i es tornessin a Déu, i fessin obres adequades per al penediment.
21 Per això els jueus em van agafar al temple i van anar a punt de matar-me.
22 Per tant, havent obtingut l'ajuda de Déu, continuo fins avui, donant testimoni tant als petits com als grans, sense dir res més que les que els profetes i Moisès van dir que vindrien:
23 Que el Crist patís, i que ell fos el primer que ressuscitaria d'entre els morts i que il·luminés el poble i els gentils.
24 I mentre parlava així per si mateix, Festus va dir amb veu alta: Pau, estàs fora de tu mateix; molt aprenentatge et fa boig.

25 Però ell digué: No estic boig, noble Festus; però digueu paraules de veritat i de sobrietat.
26 Perquè el rei sap d'aquestes coses, davant del qual també parlo lliurement; perquè estic convençut que cap d'aquestes coses li queda amagada; car això no es feia en un racó.
27 Rei Agripa, creus els profetes? Sé que tu creus.
28 Llavors Agripa va dir a Pau: Gairebé tu em convences perquè sigui cristià.
29 I Pau va dir: "Vull a Déu que no només tu, sinó també tots els qui m'escolten avui, fossis gairebé i totalment com sóc jo, llevat d'aquests llaços.
30 I quan va haver parlat així, el rei es va aixecar, el governador i Bernice i els qui s'asseien amb ells:
31 I quan es van apartar, van parlar entre ells i deien: Aquest home no fa res digne de mort o de cadena.
32 Aleshores Agripa va dir a Festus: Aquest home hauria estat posat en llibertat si no hagués apel·lat al Cèsar.

CAPÍTOL 27

1 I quan es va decidir que havíem de navegar cap a Itàlia, van lliurar Pau i alguns altres presoners a un que es deia Juli, centurió de la banda d'August.
2 I entrant en una nau d'Adramittium, ens vam botar, amb la intenció de navegar per les costes d'Àsia; un Aristarc, un macedoni de Tessalònica, amb nosaltres.
3 I l'endemà vam tocar Sidó. I Juli va suplicar amb cortesia Pau i li va donar llibertat d'anar als seus amics a refrescar-se.
4 I quan vam sortir d'allà, vam navegar per sota de Xipre, perquè els vents eren contraris.
5 I quan havíem navegat el mar de Cilícia i Pàmfília, arribem a Mira, una ciutat de Lícia.
6 I allí el centurió va trobar un vaixell d'Alexandria que navegava cap a Itàlia; i ens hi va posar.
7 I quan havíem navegat a poc a poc molts dies, i amb prou feines havíem arribat al costat de Cnidus, sense que el vent ens va fer front, vam navegar sota Creta, enfront de Salmone;
8 I, amb prou feines passar-lo, arribà a un lloc que es diu Els bons paradis; prop d'on hi havia la ciutat de Lasea.
9 Quan es va passar molt de temps i quan navegar era perillós, perquè el dejuni ja havia passat, Pau els va advertir:
10 I els digué: Senyors, entenc que aquest viatge comportarà danys i molts danys, no només de l'embarcament i del vaixell, sinó també de les nostres vides.
11 No obstant això, el centurió va creure més en l'amo i en l'amo de la nau que en les coses que deia Pau.
12 I com que el refugi no era còmode per hivernar, la majoria va aconsellar marxar també d'allí, si de qualsevol manera podien arribar a Fenícia i allí hivernar; que és un refugi de Creta i es troba al sud-oest i al nord-oest.
13 I quan el vent del sud va bufar suaument, suposant que havien aconseguit el seu propòsit, es van perdre d'allí, van navegar a prop de Creta.
14 Però no gaire després es va aixecar contra ell un vent tempestuós, anomenat Euroclidon.
15 I quan el vaixell va quedar atrapat i no va poder suportar el vent, la vam deixar conduir.
16 I corrent per sota d'una illa que es diu Clauda, teníem molta feina per arribar amb la barca:
17 Els quals, després d'haver agafat, van fer servir ajudes, per sota del vaixell; i, tement que caiguessin a les arenes movedisses, van tirar la vela, i així van ser empès.
18 I ens trobàvem moltíssim amb una tempesta, l'endemà van il·luminar el vaixell;
19 I el tercer dia vam llançar amb les nostres pròpies mans els equips de la nau.
20 I quan en molts dies no van aparèixer ni el sol ni les estrelles, i una tempesta no petita va caure sobre nosaltres, aleshores es va eliminar tota l'esperança de ser salvats.
21 Però després d'una llarga abstinència, Pau es va presentar enmig d'ells i va dir: Senyors, hauríeu d'haver escoltat a mi i no haver-vos deslligat de Creta i haver guanyat aquest mal i aquesta pèrdua.
22 I ara us exhorto a estar d'ànim, perquè no hi haurà pèrdua de la vida de ningú entre vosaltres, sinó de la nau.
23 Perquè aquesta nit m'ha acompanyat l'àngel de Déu, de qui sóc i a qui serveixo,
24 dient: No tinguis por, Pau; t'has de portar davant del Cèsar, i vet aquí que Déu t'ha donat a tots els que naveguen amb tu.
25 Per tant, senyors, tingueu molta ànims, perquè crec en Déu, que serà tal com m'ha dit.
26 Tanmateix, hem de ser llançats a una determinada illa.
27 Però quan va arribar la catorzena nit, mentre anàvem pujant i baixant per Adrià, cap a la mitjanit els mariners van pensar que s'acostaven a algun país;
28 I van sonar i el van trobar vint braces; i quan van haver avançat una mica, van tornar a sonar i el van trobar a quinze braces.
29 Llavors, tement que haguéssim caigut sobre les roques, van llançar quatre àncores de popa i van desitjar el dia.
30 I quan els mariners estaven a punt de fugir del vaixell, quan havien baixat la barca al mar, sota el color, com si volguessin llançar les àncores fora del vaixell de proa,
31 Pau va dir al centurió i als soldats: Si aquests no es queden a la nau, no podreu salvar-vos.
32 Llavors els soldats van tallar les cordes de la barca i la van deixar caure.
33 I mentre s'acostava el dia, Pau els demanava a tots que prenguessin carn, dient: Aquest dia és el catorze dia que us heu detingut i heu continuat dejunant sense prendre res.
34 Per això us prego que preneu una mica de carn, perquè això és per a la vostra salut, perquè no caurà cap cabell del cap de cap de vosaltres.
35 I després d'haver-ho dit, va agafar pa i va donar gràcies a Déu davant de tots;
36 Llavors tots es van alegrar i també van prendre carn.
37 I en total érem a la nau dues-centes seixanta-setze ànimes.
38 I quan van haver menjat prou, van alleugerir el vaixell i van llançar el blat al mar.
39 I quan es va fer de dia, no coneixien la terra, però van descobrir un rierol amb una riba, en el qual estaven pensats, si era possible, de ficar el vaixell.
40 I quan van aixecar les àncores, es van encaminar al mar, van deixar anar les cintes del timó, van hissar la vela major al vent i es van dirigir cap a la costa.
41 I van caure en un lloc on dos mars s'ajuntaven, van encallar el vaixell; i l'avantguarda es va enganxar ràpid i va

romandre immòbil, però la part posterior es va trencar amb la violència de les onades.
42 I el consell dels soldats era matar els presoners, perquè cap d'ells no nedant i s'escapés.
43 Però el centurió, disposat a salvar Pau, els va apartar del seu propòsit; i va ordenar que els qui sabien nedar es llancéssin primer al mar i arribessin a terra:
44 I la resta, uns a taules i altres a trossos trencats de la nau. I així va succeir que van escapar tots segurs a terra.

CAPÍTOL 28

1 I quan es van escapar, van saber que l'illa es deia Melita.
2 I la gent bàrbara ens va mostrar una gran bondat, perquè van encendre un foc i ens van rebre a tots a causa de la pluja actual i del fred.
3 I quan Pau va recollir un feix de pals i els va posar al foc, un escurçó va sortir de l'escalfor i es va lligar a la mà.
4 I quan els bàrbars van veure la bèstia verinosa penjada a la seva mà, es van dir entre ells: Sens dubte, aquest home és un assassí, a qui, tot i que ha escapat del mar, la venjança no permet viure.
5 I va sacsejar la bèstia al foc i no va sentir cap mal.
6 No obstant això, miraven quan s'havia d'inflar o caure mort de sobte; però després d'haver-los mirat una bona estona i no van veure que no li venia cap mal, van canviar d'opinió i van dir que era un déu.
7 Als mateixos barris hi havia possessions del cap de l'illa, que es deia Publi; que ens va rebre i ens va allotjar tres dies amb cortesia.
8 I succeí que el pare de Publi jaia malalt d'una febre i d'un flux sanguini, a qui Pau va entrar i va pregar, i li va imposar les mans i el va guarir.
9 Aleshores, quan això va ser fet, també van venir altres que tenien malalties a l'illa i es van curar:
10 Qui també ens va honrar amb molts honors; i quan vam marxar, ens van carregar les coses necessàries.
11 I al cap de tres mesos vam marxar en un vaixell d'Alexandria, que havia hivernat a l'illa, el signe del qual era Càstor i Pollux.
12 I desembarcant a Siracusa, hi vam quedar tres dies.
13 I d'allí vam agafar una brúixola i vam arribar a Rhegium; i al cap d'un dia va bufar el vent del sud, i l'endemà vam arribar a Puteoli:
14 On vam trobar germans i ens van demanar que ens quedéssim set dies, i així vam anar cap a Roma.
15 I des d'allí, quan els germans van sentir parlar de nosaltres, van venir a trobar-nos fins al fòrum d'Apius i a les tres tavernes; els quals Pau, en veure'ls, va donar gràcies a Déu i es va valorar.
16 I quan vam arribar a Roma, el centurió va lliurar els presoners al capità de la guàrdia, però Pau es va deixar habitar sol amb un soldat que el guardava.
17 I succeí que, al cap de tres dies, Pau va reunir els caps dels jueus; i quan es van reunir, els va dir: Homes germans, encara que no he comès res contra el poble o els costums dels nostres pares. , però vaig ser lliurat presoner de Jerusalem en mans dels romans.
18 Qui, després d'haver-me examinat, m'haurien deixat anar, perquè no hi havia cap causa de mort en mi.
19 Però quan els jueus van parlar en contra, em vaig veure obligat a apel·lar al Cèsar; no és que hagués hagut d'acusar la meva nació.
20 Per això us he cridat per veure't i parlar amb vosaltres, perquè per l'esperança d'Israel estic lligat amb aquesta cadena.
21 I li digueren: No vam rebre cartes de Judea sobre tu, ni cap dels germans que van venir no t'ha dit ni ha parlat cap mal de tu.
22 Però volem escoltar de tu el que penses, perquè pel que fa a aquesta secta, sabem que a tot arreu es parla en contra.
23 I quan li van fixar un dia, molts van venir a ell al seu allotjament; a qui va exposar i donar testimoni del Regne de Déu, persuadant-los de Jesús, tant per la llei de Moisès com pels profetes, des del matí fins al vespre.
24 I alguns van creure les coses que s'havien dit, i altres no van creure.
25 I com que no es van posar d'acord entre ells, se'n van anar, després que Pau hagués dit una paraula: Bé va parlar l'Esperit Sant per mitjà del profeta Isaies als nostres pares.
26 dient: Aneu a aquest poble i digueu: En escoltar, escoltareu i no entendreu; i veient veureu, i no us adonareu:
27 Perquè el cor d'aquest poble s'ha engrossat, les seves orelles s'han enfosquit d'oïda, i els seus ulls han tancat; perquè no veiessin amb els ulls, no sentissin amb les orelles, no entenguessin amb el cor, no es convertissin i jo els guarís.
28 Sapigueu, doncs, que la salvació de Déu és enviada als gentils, i que ho escoltaran.
29 I quan va haver dit aquestes paraules, els jueus se'n van anar i van discutir molt entre ells.
30 I Pau va viure dos anys sencers a la seva casa de lloguer, i va rebre tots els que li entraven.
31 Predicant el Regne de Déu i ensenyant les coses que concerneixen al Senyor Jesucrist, amb tota confiança, sense que ningú li ho prohibisca.